

Dokument nr. 15:4

(2008–2009)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 592 - 779

27. januar - 25. februar 2009

Dokument nr. 15:4

(2008–2009)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 592 - 779

27. januar – 25. februar 2009

Innhold

Spørsmål	Side
592. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. hårerstatning som følge av sykdomer, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren....	13
593. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. Frivillighetsregisteret, besvart av kultur- og kirkeministeren	14
594. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. trafikksikkerhet, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren.....	15
595. Fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum, vedr. poengberegningssystemet for inntak til høyere utdanning, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	16
596. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. oppfølging av diskriminerings- og tilgjengelighetsloven ved Stavanger lufthavn, Sola, besvart av samferdselsministeren	17
597. Fra stortingsrepresentant Rolf Terje Klungland, vedr. utleie av bygg, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	18
598. Fra stortingsrepresentant Ine Marie Eriksen Søreide, vedr. skoleskipet M/S Gann, besvart av kunnskapsministeren	19
599. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. rydding av Hjerkinnskytefelt, besvart av forsvarsministeren	19
600. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. Klimaforlik og forpliktelser, besvart av miljø- og utviklingsministeren	21
601. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. fremskynding av E18 parsellen Sky-Langangen, besvart av samferdselsministeren.....	21
602. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. Statkraft, besvart av finansministeren.....	22
603. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. permitteringsregler, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	23
604. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. beskatning av norske pensjoner, besvart av finansministeren.....	24
605. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. regnefeil i tilbudet fra MT Højgaard a/s på ny Hardangerbro, besvart av samferdselsministeren.....	25
606. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. jernbanen til Flesland flyplass, besvart av samferdselsministeren	25
607. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. ekteskapslov, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	26
608. Fra stortingsrepresentant Ingrid Skårmo, vedr. offentlige innkjøp, besvart av fornyings- og administrasjonsministeren.....	27
609. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. pengespill, besvart av kultur- og kirkeministeren.....	28

	Side
610. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. å sikre de kristne assyrernes menneskerettigheter i Tyrkia, besvart av utenriksministeren.....	29
611. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. konsekvensutredning om samfunnsøkonomien i Stad Skipstunnel, besvart av fiskeri- og kystministeren.....	30
612. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. Cisco, besvart av justisministeren.....	31
613. Fra stortingsrepresentant Olemic Thommessen, vedr. akutt-plasseringer i barnevernet, besvart av barne- og likestillingsministeren.....	32
614. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. Stad skipstunnell, besvart av fiskeri- og kystministeren.....	33
615. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. reduksjon i arbeidsgiveravgiften, besvart av finansministeren.....	33
616. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. forvaltningen av Oljefondet, besvart av finansministeren.....	34
617. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. planleggingen og grunnerverv av traseene Knapstad-Retvedt på E18 i Østfold, besvart av samferdselsministeren.....	35
618. Fra stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal, vedr. reglene for kjøring med landbruksmaskiner på offentlig vei, besvart av samferdselsministeren.....	36
619. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. gavefradragsordningen, besvart av finansministeren.....	37
620. Fra stortingsrepresentant Sonja Mandt-Bartholsen, vedr. lov om skolehelsetjenester, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	38
621. Fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt, vedr. politihelikopter på Banak i Porsanger, besvart av justisministeren.....	39
622. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. hjelpe til skattytere med gjeldsproblemer, besvart av finansministeren.....	40
623. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Hansen, vedr. spanske tax-lease ordningen, besvart av nærings- og handelsministeren.....	42
624. Fra stortingsrepresentant Torstein Rudihagen, vedr. festetomter i Vågå, besvart av kultur- og kirkeministeren.....	43
625. Fra stortingsrepresentant Torstein Rudihagen, vedr. 9-hulls golfbane på Randgård, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	44
626. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. ferjetilbudet på Tau-sambandet, besvart av samferdselsministeren.....	45
627. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. egenandeler på mammografiundersøkelser, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	45
628. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. ny lov om motorferdsel, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	46
629. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. Eidangertunnelen, besvart av samferdselsministeren.....	47
630. Fra stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen, vedr. om bladet Blikk er egnet lektyre for skolebarn ned i 12 års alderen, besvart av barne- og likestillingsministeren.....	48
631. Fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark, vedr. arresten i Mandal, besvart av justisministeren.....	49

	Side
632. Fra stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund, vedr. Kvalifiseringsprogrammet (KVP), besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	50
633. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. utvidelsen om religionskritikk, besvart av justisministeren	51
634. Fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark, vedr. idrettsanelgg i tiltakspakken, besvart av kultur- og kirkeministeren.....	51
635. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. nakkeskader, besvart av helse- og omsorgsministeren	52
636. Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. effektiv kontroll med salg og skjenking av alkohol, besvart av helse- og omsorgsministeren	52
637. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen, vedr. dispensasjonsøknader ved behov for universell tilrettelegging, besvart av miljø- og utviklingsministeren	54
638. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. Enova, besvart av olje- og energiministeren	55
639. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. høyesteretts avgjørelse om anker, besvart av justisministeren.....	56
640. Fra stortingsrepresentant Anne Margrethe Larsen, vedr. borgerkrigen på Sri Lanka, besvart av utenriksministeren	57
641. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. visumpolitikk overfor homofile, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	58
642. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. det å forholde seg til nasjonale skolepolitiske retningslinjer, besvart av kunnskapsministeren.....	59
643. Fra stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund, vedr. NAV og pensjonsutgifter, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	60
644. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. radarbaserte varslingsystemer, besvart av samferdselsministeren	61
645. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. senter for protonstrålebehandling, besvart av helse- og omsorgsministeren	62
646. Fra stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim, vedr. nedleggelse av værskipstasjonen "M" i Norskehavet, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	63
647. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. landbruk og likviditet, besvart av landbruks- og matministeren.....	64
648. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. Skansenbrua, besvart av miljø- og utviklingsministeren	65
649. Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. Husbanken, besvart av kommunal- og regionalministeren	66
650. Fra stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen, vedr. moms på cd-plater, besvart av finansministeren.....	67
651. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. deltagelse på NNI-nivå i ESAs programmer, besvart av nærings- og handelsministeren	68
652. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. Ahus, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	69
653. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. Enova, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	70

	Side
654. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. flytogtilbud fra Drammen, besvart av samferdselsministeren	71
655. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. forskningssentre for fornybar energi og klimavennlige energiløsninger, besvart av olje- og energiministeren.....	71
656. Fra stortingsrepresentant Olav Gunnar Ballo, vedr. overbeite og miljøskader på naturen i Vest-Finnmark pga. et for høyt reintall, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	72
657. Fra stortingsrepresentant Olav Gunnar Ballo, vedr. interessekonflikt i Alta mellom reindriften og andre næringsutøvere, besvart av landbruks- og matministeren.....	73
658. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. konflikt mellom plan- og bygningsloven og diskriminerings- og tilgjengelighetsloven, besvart av barne- og likestillingsministeren	75
659. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. Hallingdal Sjukestugu, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	75
660. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. fødetilbudet på Vestlandet, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	76
661. Fra stortingsrepresentant Leif Helge Kongshaug, vedr. ESAs budsjett, besvart av nærings- og handelsministeren	77
662. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. fleksible permitteringsregler, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren ...	78
663. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. trygdebil, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	79
664. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. RITS-ordningen, besvart av justisministeren	79
665. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. skatteparadisene, besvart av miljø- og utviklingsministeren	80
666. Fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt, vedr. overvåking av veitunneler, besvart av samferdselsministeren.....	81
667. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. ny E6 fra Minnesund til Hedmark, besvart av miljø- og utviklingsministeren	82
668. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. heving av ubåtvraket U864, besvart av fiskeri- og kystministeren	82
669. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. bompenger, besvart av samferdselsministeren.....	83
670. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. selskapet Durmålskraft, besvart av olje- og energiministeren.....	84
671. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. forskningsmidlene i Helse Vest, besvart av helse- og omsorgsministeren	85
672. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. fjerning av mva. for utleie/leasing av elbiler, besvart av finansministeren.....	87
673. Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. fri rettshjelp, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	88
674. Fra stortingsrepresentant Bjørg Mikalsen, vedr. bygningsvern, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	89
675. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. Vikafjell, besvart av samferdselsministeren.....	90
676. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. toll på lammekjøtt, besvart av finansministeren.....	90

	Side
677. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. EU-regelkutt, besvart av landbruks- og matministeren	91
678. Fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum, vedr. returordning for innsamling og gjenvinning av brukt emballasje, besvart av fornyings- og administrasjonsministeren	92
679. Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. rentbrennende vedovner, besvart av olje- og energiministeren	93
680. Fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum, vedr. praktisering av utlendingsforskriften, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	94
681. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. utviklingen av innbyggernes folkehelse i forbindelse med HUNT-undersøkelsene, besvart av helse- og omsorgsministeren	95
682. Fra stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund, vedr. dagpenger, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	96
683. Fra stortingsrepresentant Gunvald Ludvigsen, vedr. Helse Bergens beslutning om nedleggelse av "Storken", besvart av helse- og omsorgsministeren	98
684. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. et norsk-islandsk valutasamarbeid, besvart av finansministeren	99
685. Fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen, vedr. IKT-basert eksamen, besvart av kunnskapsministeren	100
686. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. skillet mellom skole og russetid, besvart av kunnskapsministeren.....	101
687. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. beskyttelse for de som lever i skjul, besvart av justisministeren	103
688. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. frilanstolker for døve og hørselshemmede, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	104
689. Fra stortingsrepresentant Karin S. Woldseth, vedr. bingospill, besvart av kultur- og kirkeministeren.....	105
690. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. uforsvarlig bemanning i politiet, besvart av justisministeren.....	106
691. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. vindkraft, besvart av olje- og energiministeren.....	107
692. Fra stortingsrepresentant Dagrun Eriksen, vedr. endre tidspunkt for avgangseksamen i videregående, besvart av kunnskapsministeren....	108
693. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. MR-maskin på Stord Sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	109
694. Fra stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim, vedr. langtidsprognose for olje- og gassproduksjonen på norsk kontinentalsokkel, besvart av olje- og energiministeren	110
695. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. fremtidig drift av Røros Sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	110
696. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. renhold og vaktmestertjeneste i skolen, besvart av kunnskapsministeren	111
697. Fra stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim, vedr. salg av ufortollede alkohol- og tobakksvarer på "MS Bergensfjord", besvart av finansministeren	112
698. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. raftproduksjon i Midt-Norge, besvart av olje- og energiministeren	113

	Side
699. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. Huken pukkverk, besvart av miljø- og utviklingsministeren	113
700. Fra stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn, vedr. tilpasset undervisning, besvart av kunnskapsministeren.....	114
701. Fra stortingsrepresentant Rolf Terje Klungland, vedr. Mesta, besvart av nærings- og handelsministeren.....	115
702. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal, vedr. behandlingstilbud til spilleavhengige, besvart av helse- og omsorgsministeren	116
703. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. stråling i forbindelse med radon, besvart av helse- og omsorgsministeren	117
704. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. korridorpasienter, besvart av helse- og omsorgsministeren	118
705. Fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen, vedr. slepebåtberedskap på Sørlandet, besvart av fiskeri- og kystministeren	119
706. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. gjennomføring av forvaltningsreformen, besvart av samferdselsministeren	120
707. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. forvaltningsreformen, besvart av samferdselsministeren.....	121
708. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. svakhet ved skattesystemet, besvart av finansministeren.....	122
709. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. kommunekredit, besvart av nærings- og handelsministeren	123
710. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. nyordningen med skatteutvalg, besvart av finansministeren.....	123
711. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. shortsalg av finansaksjer i Norge, besvart av finansministeren	124
712. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. Norges Toppidrettsgymnas (NTG) og WANG Toppidrett, besvart av kunnskapsministeren	125
713. Fra stortingsrepresentant Knut Arild Hareide, vedr. anskaffelsesreglementet, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	127
714. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. politihund i Telemark, besvart av justisministeren	128
715. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. miljøpolitikk, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	129
716. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. konkurransedyktige rammebetingelser for norske sjøfolk, besvart av nærings- og handelsministeren	129
717. Fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen, vedr. minnene/historiestedenes perspektiv fra den andre verdenskrig, besvart av kunnskapsministeren.....	130
718. Fra stortingsrepresentant Gunnar Kvassheim, vedr. ME-syke, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	131
719. Fra stortingsrepresentant Laila Dævøy, vedr. regionale helseforetak, besvart av helse- og omsorgsministeren	132
720. Fra stortingsrepresentant Leif Helge Kongshaug, vedr. kabelteknologien til bruk av linjen Fardal-Ørskog, besvart av olje- og energiministeren.....	133

	Side
721. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. menneskerettighets spørsmål i forbindelse med offisielle besøk til stater som Cuba, besvart av utenriksministeren	134
722. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. skattesnyteri, besvart av finansministeren	134
723. Fra stortingsrepresentant Inger S. Enger, vedr. norskopplæringen for flyktninger, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	135
724. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. "bankpakken og gullkortet", besvart av finansministeren	137
725. Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. investering og drift av avløpsformål, besvart av miljø- og utviklingsministeren	138
726. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. bistand til Zimbabwe, besvart av miljø- og utviklingsministeren	139
727. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. en mer solidarisk og rettferdig norsk handelspolitikk overfor verdens utviklingsland, besvart av miljø- og utviklingsministeren	140
728. Fra stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund, vedr. Nav, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	141
729. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. utforming av nytt trygdekort, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	143
730. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. diktatur i Venezuela, besvart av utenriksministeren	144
731. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. kostnadene som rederiene må betale for los, besvart av fiskeri- og kystministeren	145
732. Fra stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim, vedr. utbedring av E39 i Eigersund kommune, besvart av samferdselsministeren	146
733. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. bingovirksomhet, besvart av kultur- og kirkeministeren	146
734. Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. utbygging av Varingskollen skisenter, besvart av miljø- og utviklingsministeren ...	148
735. Fra stortingsrepresentant Anne Margrethe Larsen, vedr. Hamas-forhandlinger, besvart av utenriksministeren	148
736. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. inntektsgrunnlaget for Borgundfjordfiskerne på Mørkekysten, besvart av fiskeri- og kystministeren	149
737. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. lisensjakt på jerv, besvart av miljø- og utviklingsministeren	150
738. Fra stortingsrepresentant Finn Martin Vallersnes, vedr. Kirgisistans og Aserbajdsjans ratifikasjon av Tilleggsprotokollen til FNs Torturkonvensjon (OPCAT), besvart av utenriksministeren	151
739. Fra stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad, vedr. statsstøtte til Frelsesarmeens barn og unge, besvart av barne- og likestillingsministeren	152
740. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevis, vedr. økonomien ved Haukeland Sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	153
741. Fra stortingsrepresentant Anne Margrethe Larsen, vedr. fullfinansiering og ferdigstillelse av "Hestmanden", besvart av miljø- og utviklingsministeren	154
742. Fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark, vedr. D/S Hestmanden, besvart av miljø- og utviklingsministeren	155

	Side
743. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. hijab-debatten, besvart av justisministeren.....	156
744. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. Norge som kulinarisk nasjon og reisemål, besvart av landbruks- og matministeren.....	156
745. Fra stortingsrepresentant Knut Arild Hareide, vedr. førerprøve, besvart av samferdselsministeren	157
746. Fra stortingsrepresentant Laila Dåvøy, vedr. renseteknologien ved gasskraftverket på Mongstad, besvart av olje- og energiministeren...	158
747. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. NTP 2010-2019, besvart av samferdselsministeren	158
748. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. økt forskningsinnsats knyttet til vitnepsykologi, besvart av justisministeren	159
749. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. informasjon om grunnlaget for endringer i ligningen, besvart av finansministeren	160
750. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. grensehandelen, besvart av finansministeren	160
751. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. sykepleierutdanning, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren...	161
752. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. elektronisk politianmeldelse, besvart av justisministeren	163
753. Fra stortingsrepresentant Inge Lønning, vedr. pensjonskostnader, besvart av helse- og omsorgsministeren	164
754. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. dokumenter i åpne formatene HTML, ODF eller PDF, besvart av fornyings- og administrasjonsministeren.....	165
755. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. Go-Ped og andre elektriske transportmidler på fortau, gangvei og sykkelvei, besvart av samferdselsministeren.....	166
756. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. kvotefordelingen for makrellfiske, besvart av fiskeri- og kystministeren	167
757. Fra stortingsrepresentant Erna Solberg, vedr. iranske myndigheters forfølgelse av Baha'ier, besvart av utenriksministeren	167
758. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. Statsnett sin sponning av organisasjoner, besvart av olje- og energiministeren	168
759. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. kraftbehovet i Nord-Norge, besvart av olje- og energiministeren.....	169
760. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. pris på kakemiks, besvart av finansministeren.....	170
761. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. pris på puddingpulver, besvart av finansministeren.....	171
762. Fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt, vedr. godkjenning av kunstscoleprosjektet i Karasjok, besvart av kunnskapsministeren	171
763. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. omstrukturering av sengeposter ved Ålesund sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	172
764. Fra stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim, vedr. fjordvarme, besvart av olje- og energiministeren	173

	Side
765. Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. udetonerte granater (blindgjengere) i området Moisund i Evje og Hornes, besvart av forsvarsministeren	174
766. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. høyopløselig Norgeskart, besvart av samferdselsministeren.....	175
767. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. foretakspensjon, besvart av finansministeren.....	177
768. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Hansen, vedr. rapporten "Vanskelig å konkurrere med Tine", besvart av fornyings- og administrasjonsministeren.....	178
769. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. støynivå fra jagerflyet F-35, besvart av forsvarsministeren.....	178
770. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. offisiell norsk tilstedeværelse i Taiwan, besvart av utenriksministeren.....	180
771. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. ambulansetilbudet i Glomfjord, besvart av helse- og omsorgsministeren	180
772. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. visumavgiften for hviterussere, besvart av utenriksministeren	181
773. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. fildeling, besvart av kultur- og kirkeministeren.....	182
774. Fra stortingsrepresentant Karin S. Woldseth, vedr. tilsynsansvar for ungdommer fra 16-18 år, besvart av barne- og likestillingsministeren	183
775. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. innkjøpsrutinene til Vinmonopolet, besvart av helse- og omsorgsministeren	184
776. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. kvalitet og finansiering av riksveiferjer, besvart av samferdselsministeren	185
777. Fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark, vedr. Kola atomkraftverk, besvart av utenriksministeren.....	186
778. Fra stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim, vedr. miljømessige konsekvensene av AF Miljøbase Vats, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	187
779. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. baha'ienes situasjon i Iran, besvart av utenriksministeren	188

Dokument nr. 15:4

(2008-2009)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 592

Innlevert 27. januar 2009 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 6. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Undertegnede viser til Sunnmørsposten 26. januar 2009, der det kommer frem at støtte til hårerstatning som følge av sykdommer som bl.a. Alopecia, stopper etter at pasienten er fylt 18 år, og at maksimumsstønaden til dette er 13.000.

Hva er statsrådets vurdering av dagens praksis knyttet til dette, og hva vil han eventuelt gjøre for å forbedre den gjeldende praksis?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til Sunnmørsposten 26. januar 2009, der det kommer frem at støtte til hårerstatning som følge av sykdommer som bl.a. Alopecia, stopper etter at pasienten er fylt 18 år, og at maksimumsstønaden til dette er 13.000.

Undertegnede er av den oppfatning at det gjeldende systemet må gjennomgås med sikte på å få på plass ordninger som sikrer at denne typen pasienter får nødvendig støtte. Det bes derfor om en vurdering fra statsrådets side, både på aldersgrensen, samt maksimumsgrensen for stønad etter fylte 18 år.

Svar:

Folketrygdloven gir den som har fått sin funksjonsevne i dagliglivet vesentlig og varig nedsatt på grunn av sykdom, skade eller lyte, rett til stønad til nødvendige og hensiktsmessige hjelpemidler.

Retten til stønad for å avhjelpe hårtap (alopecia) er regulert i forskrift 18. april 1997 nr. 366 om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeprotese og pa-

rykk § 8. Til den som helt eller delvis har mistet håret på grunn av sykdom eller behandling for sykdom, ytes det stønad til anskaffelse og gjenanskaffelse av parykk. Dette omfatter i praksis også hårerstatning og hårforlengelse. Forskriften oppstiller ingen aldersgrense for rett til stønad.

Stønad gis med inntil 5035 kroner pr. kalenderår, men inntil 13 000 kroner dersom man må bruke individuelt tillaget parykk på grunn av avvikende hodeform eller allergisk reaksjon mot syntetisk materiale. Den som er under 18 år kan få stønad til full dekning av nødvendige utgifter for inntil to individuelt tillagete parykker eller inntil seks syntetiske parykker pr. kalenderår.

Ikke alle typer hårtap skyldes sykdom. Alopecia androgenetica (mannlig håravfall) er håravfall som skyldes androgene faktorer og androgen stimulering av hårfolliklene. De fleste tilfeller av håravfall er av androgen type og forekommer hos begge kjønn. Dette anses ikke som en sykdomstilstand og kan derfor ikke gi rett til stønad til parykk eller annen hårerstatning. Her gjøres det imidlertid i praksis unntak for barn under 18 år, slik at det anvendes et utvidet sykdomsbegrep. Begrunnelsen er at barn vil kunne oppleve tilstanden som mer belastende. Det samme gjelder i særlige tilfeller med betydelig androgent håravfall hos kvinner.

Utgiftene til parykk gjennom folketrygden var på 40,6 millioner kroner i 2008. Prisen for en vanlig parykk er i dag fra ca. 2900 kroner til ca. 7000 kroner. Da man etablerte en sats, ble det vurdert hva som var kostnadene for parykk og hva som var rimelig at trygden dekket. Satsene har vært forutsatt å skulle

dekke behovet innenfor et rimelig kostnadsnivå. Full utgiftsdekning fra folketrygden gis derfor ikke, noe som for øvrig gjelder også for en rekke andre stønader som gis etter sats. Barns særlige behov er imidlertid ivaretatt ved at forskriften gir barn under 18 år

rett til i praksis å få dekket de reelle utgiftene. Hvor høy stønaden til ulike formål skal være må vurderes ut fra budsjettmessige prioriteringer. Det foreligger ingen konkrete planer om å endre de satsene det her siktes til.

SPØRSMÅL NR. 593

Innlevert 27. januar 2009 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 3. februar 2009 av kultur- og kirkeminister Trond Giske

Spørsmål:

«Hvorfor må frivillige organisasjoner oppgi navn og personnummer til alle som sitter i styret for å bli registrert i Frivillighetsregisteret?»

BEGRUNNELSE:

Foreninger, stiftelser og aksjeselskap som driver frivillig virksomhet kan registrere seg i Frivillighetsregisteret. Dette registeret skal bedre og forenkle samhandlingen mellom frivillige organisasjoner og offentlige myndigheter. Ingen organisasjoner har plikt til å registrere seg i Frivillighetsregisteret, men alle organisasjoner som fyller vilkårene har rett til å la seg registrere.

Svar:

Etter initiativ fra de frivillige organisasjonene opprettet Kultur- og kirke departementet i august 2005 en arbeidsgruppe som skulle vurdere etablering av et register for frivillig virksomhet. Representanter for de frivillige organisasjonene deltok i arbeidsgruppen. Arbeidsgruppens utredning er presentert i NOU 2006:15 Frivillighetsregister.

Spørsmålet om registrering av styre for å bli registrert i Frivillighetsregisteret ble behandlet av ar-

beidsgruppen, og arbeidsgruppens vurdering var som følger:

”Ved vurderingen av hvilke opplysninger som bør finnes om enheter som driver frivillig virksomhet, har arbeidsgruppen kommet til at det for disse enhetene alltid bør være registrert opplysning om styre. Dette har sammenheng med at det typisk vil eksistere et styre i en enhet som er et selvstendig rettssubjekt og som etter forslaget er gjort til enhet som kan registrere seg i registeret” (NOU 2006:15 Frivillighetsregister, s. 38)

På bakgrunn av arbeidsgruppens tilrådning og høringsutsagnene la Regjeringen i april 2007 fram Ot.prp. nr. 55 (2006-2007) Om lov om register for frivillig virksomhet.

Kravet om at styre alltid skal registreres ble lovfestet i Lov om register for frivillig virksomhet § 5. Hvilke opplysninger som skal oppgis om et styre følger av Lov om Enhetsregisteret § 7, der det blant annet stilles krav om navn og fødselsnummer for styremedlemmer.

Jeg vil også for ordens skyld gjøre oppmerksom på at arbeidsgruppen som utredet etableringen av Frivillighetsregisteret var samlet i sin vurdering av kravet om registrering av styre. Frivilligheten selv hadde således ingen innvendinger på dette punktet.

SPØRSMÅL NR. 594**Innlevert 27. januar 2009 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 4. februar 2009 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«I Våler kommune i Hedmark er det etablert mye infrastruktur og mange miljøer som fokuserer på trafikksikkerhet. Dette har medført at man i samarbeid med Høyskolen i Akershus har utviklet en studieplan for trafikklærere. Studiet kan starte opp høsten 2009 om de nødvendige tillatelser og godkjenninger gis. Det er dokumentert et stort behov for trafikklærere og det ene tilbudet vi har i dag er for lite til å dekke behovet.

Vil statsråden ta initiativ slik at planene i Våler kan realiseres?»

BEGRUNNELSE:

Prognosene tilsier et stort udekket behov for trafikklærere framover. Dette gjelder innen alle førerkortklasser og kanskje spesielt innen tungbilsegmentet. På Braskereidfoss i Våler kommune er det bygget opp landets beste infrastruktur for trening og opplæring innen tungbilkjøring i form av anlegget til Norsk Trafikksenter. Miljøet har i tillegg utviklet mye annen kompetanse rundt trafikk og trafikksikkerhet.

I samarbeid mellom Trafikkpedagogisk Senter i Våler og Høyskolen i Akershus er det laget en ferdig studieplan for utdanning av trafikklærere. Det er kun Høyskolen i Nord-Trøndelag som tilbyr trafikkskolelærerutdanning. Når behovet er langt større enn kapasiteten og mange ønsker seg et tilbud nærmere sitt hjemsted er planene møtt med stor interesse. Mange har allerede vist interesse og bedt om å bli satt opp som søker på tilbudet om det kommer i gang.

Det står på godkjenning.

Korrespondanse mellom Statens Vegvesen og Høyskolen i Akershus synes å avsløre at Statens Vegvesen er mer opptatt av å påpeke at tilbudet ikke er godkjent og klargjøre hvilke begrensninger dette gir i forhold til å invitere studenter, enn å sørge for at tilbudet blir vurdert for godkjenning. Statsråden bør være opptatt av at det prognostiserte behov for trafikklærere kan fylles. Det bør være av stor interesse også å få to miljøer som driver denne type utdanning i Norge.

Svar:

Jeg viser til spørsmål til skriftlig besvarelse fra representanten Gunnar Gundersen om planlagt trafikklærerutdanning i Våler kommune i Hedmark i samarbeid med Høyskolen i Akershus (HiAk). I be-

grunnelsen for spørsmålet kommer det frem at det foreligger en studieplan, men at "Det står på godkjenning".

I henhold til lov 1. april 2005 nr 15 om universiteter og høyskoler (UH-loven) har HiAk selv fullmakt til å opprette (og nedlegge) studietilbud på lavere gradsnivå. Videre er det styret ved høyskolen som fastsetter studieplan for det faglige innholdet i studiene, jf § 3-3, andre og tredje ledd. Jeg er videre kjent med at HiAk 10. september 2008 fastsatte studieplan for en toårig trafikklærerutdanning med sikte på oppstart fra høsten 2009.

Det er imidlertid Statens vegvesen som etter forskrift om trafikkopplæring og førerprøve § 6-2 godkjenner trafikklærere. Dette innebærer at dersom HiAk uteksaminerer trafikklærerkandidater etter sin studieplan, så vil disse måtte søke Statens vegvesen i ettertid om godkjenning. Etter forskriften er det i dag bare kandidater fra Høyskolen i Nord-Trøndelag (HiNT) som er forhåndsgodkjent. Imidlertid åpner forskriften for at kandidater fra andre institusjoner kan få slik forhåndsgodkjenning dersom Statens vegvesen godkjenner innholdet i studieplanene.

Når det gjelder søknaden representanten Gundersen referer til, så er dette HiAk's konkrete søknad til Statens vegvesen for å oppnå en slik forhåndsgodkjenning av studietilbudet, slik at studentene slipper usikkerheten om hvorvidt utdanningen er godkjent. Jeg har fått opplyst at saken ble mottatt i Statens vegvesen 8. november 2008. Videre har jeg fått opplyst at Statens vegvesen anser saken som kompleks, og at den vil kreve noe saksbehandlingstid.

Som nevnt ovenfor tilbys trafikklærerutdanning i dag ved HiNT. Etter at den tidligere Statens trafikklærerskole ble innlemmet som egen avdeling ved HiNT har høyskolen siden 2003 hatt en 2-årig høgskolekandidatutdanning. I henhold til data fra Samordna opptak ble det tatt opp 94 studenter til dette studiet høsten 2008.

Når det gjelder etablering og/eller utvidelse av studietilbud viser jeg til at det som hovedregel forutsettes omdisponering innenfor institusjonenes egne budsjettammer. I en eventuell videre oppbygging av trafikklærerutdanning, der det skal tilføres nye ressurser, må planene ved HiAk vurderes i sammenheng med det etablerte utdanningstilbudet ved HiNT. HiNT ønsker også å utvide opptaket til sin trafikklærerutdanning.

SPØRSMÅL NR. 595**Innlevert 27. januar 2009 av stortingsrepresentant Odd Einar Dørum****Besvart 2. februar 2009 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Har statsråden noen betenkeligheter knyttet til det nye poengberegningssystemet for inntak til høyere utdanning?»

BEGRUNNELSE:

For mange elever er vitnemålets mulighet for å åpne veien til ønskede studieplasser veldig viktig.

Den viktigste delen av konkurransepoengene er for mange elever det som kalles karakterpoeng. Karakterpoengene er basert på et gjennomsnitt av karakterer på vitnemålene, men et gjennomsnitt av karakterene på et vitnemål kan beregnes på flere ulike måter. I forskriftene som trer i kraft sommeren 2009 er denne beregningen endret i forhold til den beregningsmåten som var gjeldende fram til inntaket for 2008. Denne endringen er i høringsutkastet sendt ut i forbindelse med endringen formulert slik:

"Departementet har vurdert den fastsatte beregningsmåten for gjennomsnittskarakter og karakterpoeng og har i utkastet foreslått en enklere beregningsmåte. Begrunnelsen for dette er at søkerne lettere selv kan kontrollere poengberegninger. Vi viser også til at tilsvarende beregningsmåte for utregning av karakterpoeng er fastsatt for overgangen fra grunnskolen til videregående opplæring."

Undertegnede har mottatt henvendelser vedrørende det nye beregningssystemet, hvor det bl.a. fremgår at den nye beregningsmåten - som skal tre i kraft sommeren 2009 - får enkelte andre utslag enn den gamle beregningsmåten, og at dette i mange tilfeller er til gunst for elevene.

Svar:

Forskrift om opptak til høyere utdanning (opptaksforskriften) fastsettes med hjemmel i lov 1. april 2005 om universiteter og høyskoler.

Arbeidet med ny opptaksforskrift har vært en prosess som delvis har gått parallelt med planlegging og innføring av Kunnskapsløftet i skolen. Et utgangspunkt for et nytt regelverk var at det skulle være enkelt og lett å kontrollere. Det gamle regelverket, som opprinnelig ble fastsatt i 1999, var ved flere anledninger blitt endret og justert slik at det etter hvert ble vanskelig å forholde seg til, både for rådgivere, elever i videregående opplæring og andre søkere på den ene siden, og opptaksorganene (universiteter og høyskoler) og Samordna opptak på den andre siden.

Jeg er enig i at karakterpoeng er en viktig del av konkurransepoengene for de fleste søkerne til høyere utdanning. Dette innebærer en rangering av kvalifiserte søkere, og dersom det er flere søkere enn antall studieplasser ved et studium, vil det være noen som faller utenfor.

Den beregningsmåten som ble innført i 2001, viste seg å være så komplisert at det var vanskelig for søkerne selv å regne ut, og dermed kontrollere, karakterpoengene. Departementet valgte derfor å foreslå å gå tilbake til den enklere beregningsmåten som var i bruk til og med opptak til studieåret 2000–2001. Et annet argument for dette var det faktum at rangering av søkere ved overgang mellom grunnskole og videregående opplæring og innen videregående opplæring skjer på samme måte, slik at denne beregningsmåten er kjent for de fleste. Uansett valg av beregningsmåte for karakterpoeng, vil endringer i fastsatte bestemmelser alltid kunne slå uheldig ut for enkelte, mens det for andre vil kunne være en fordel.

Høringsrunden viste at et klart flertall av dem som kommenterte forslaget om å endre beregningsmåten, uttalte seg positivt til dette forslaget. Departementet valgte derfor å endre forskriften på dette punktet.

SPØRSMÅL NR. 596**Innlevert 27. januar 2009 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 6. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre at Avinor følger opp diskriminerings- og tilgjengelighetsloven på en fullgod måte ved Stavanger lufthavn, Sola?»

BEGRUNNELSE:

Ved planlegging og utbygging av ny infrastruktur må det sørges for universelt utformede løsninger. Alt for mange møter i dag hindringer i form av dårlig tilrettelegging. Ved Stavanger lufthavn, Sola, har Avinor ifølge Stavanger Aftenblad, planlagt å la være å bygge gangbroer til de nye flyutgangene. Det har skapt reaksjoner, ikke minst fra bevegelseshemmede som nå opplever dårligere tilgjengelighet på flyplassen.

Svar:

Jeg har bedt Avinor se hva som er mulig å gjøre for å bedre situasjonen ved Stavanger lufthavn, Sola. Avinor foretar nå en gjennomgang for å vurdere saken på nytt før byggearbeidet starter opp. Jeg avventer en tilbakemelding fra Avinor.

Første del av en ny innenlandsterminal på Stavanger lufthavn, Sola, ble offisielt åpnet 18. desember 2008. Terminalen ble bygd uten gangbruer, slik at passasjerene går inn og ut av flyene via gangtrapper. Avinor opplyser at mange flyselskap, særlig lavkostselskapene, krever å kunne parkere uten bruer, noe som gjør at de kan snu og tømme flyene raskere. Dessuten vil det alltid være behov for terminalløsninger uten gangbru for fly som uansett ikke kan benytte bruene. Ifølge Avinor ble det under planleggings- og byggeperioden for den nye terminalen gjennomført møter med involverte parter.

Avinor mener at selskapet har lagt vekt på tilgjengelighet under arbeidet med den nye terminalen. Ifølge Avinor gir terminalen videre et forbedret tilbud til bevegelseshemmede passasjerer på de flyene som uansett ikke kan nytte gangbruene. Avinor opplyser ellers at fly med rullestolbrukere om bord blir gitt prioritet til å parkere ved gangbruene på Sola. Passasjerer med redusert funksjonsevne som benytter den nye terminalen på Sola, vil få tilbud om å benytte trappeheis når de skal inn og ut av flyet.

Etter åpningen av den nye terminalen har det kommet kritiske reaksjoner fra de bevegelseshemmedes organisasjoner på den løsningen som er valgt på Sola. Avinor har videre oppfattet at SAS ikke ønsker å benytte den nye terminalen. Avinor har informert

meg om at selskapet har tatt initiativ til møte med de bevegelseshemmedes organisasjoner for å drøfte den kritikken som har kommet fram. Det er også tatt initiativ til et møte med SAS.

Avinor opplyser at en tilsvarende utvidelse av utenlandsterminalen vil stå ferdig i slutten av 2009. Ifølge Avinor er de nye terminalene på Sola prosjektert og bygget med tanke på brutilknytning når behovet tilsier det. På bakgrunn av de reaksjonene som nå er kommet fram, vil Avinor se nærmere på om selskapet skal framskynde denne løsningen for å sikre maksimal tilgjengelighet, spesielt for rullestolbrukere.

Jeg vil vise til at Regjeringen er opptatt av at alle skal ha lik rett til deltakelse i samfunnet. Regjeringen fremmet i denne sammenheng i fjor et forslag til lov om forbud mot diskriminering på grunn av nedsatt funksjonsevne (diskriminerings- og tilgjengelighetsloven). Loven trådte i kraft 1. januar i år. Loven inneholder en egen bestemmelse om plikt til generell tilrettelegging av all virksomhet som er rettet mot allmennheten (universell utforming). Universell utforming skal sikre færrest mulig spesialordninger, slik at flest mulig kan nytte et ordinært tilbud. Loven er generell og gjelder også for lufthavnene.

Det er likevel ikke til å unngå at noen passasjerer uansett vil ha behov for ulike former for assistanse. Innen luftfarten har et nytt EØS-regelverk gitt lufthavnene ansvaret for å gi assistanse til passasjerer med redusert funksjonsevne. I Norge trådte det nye regelverket i kraft i 2008. Ifølge EØS-regelverket skal standarden på assistenttjenestene fastsettes i forhandlinger mellom driverne og brukerne av lufthavnene. Etter min mening er ikke dette tilfredsstillende. For å sikre at passasjerer som trenger assistanse skal få en god og verdig behandling ved alle norske lufthavner, har jeg fastsatt en nasjonal minstestandard som stiller detaljerte og omfattende krav til hvilke tjenester denne passasjergruppen har krav på.

De aller fleste lufthavnene i Norge har ikke bruer. Av Avinors til sammen 46 lufthavner er det bare de seks største – herunder Stavanger lufthavn, Sola – som har gangbruer. Bakgrunnen for dette er at gangbruene krever relativt store investeringer, og det er bare på de aller største lufthavnene at det vil være økonomisk grunnlag for å gjøre denne type investeringer. Ut fra dette mener jeg at det ikke går an å stille et generelt krav om at det ikke skal være flyparkering uten gangbruer på alle lufthavnene i Norge, men at spørsmålet om gangbruer må ta utgangspunkt i hva

det er trafikkmessig grunnlag for og hva flyselskape-
ne etterspør.

Slik jeg oppfatter det, er trappeheisene som vil bli
benyttet ved den nye terminalen på Stavanger luft-
havn, Sola, i tråd med kravene i den nasjonale mins-
testandarden.

Myndighetene vil se til at Avinor og de andre
lufthavneierne i Norge følger opp kravene i diskrimi-

nerings- og tilgjengelighetsloven, og likeens forsi-
krer seg om at lufthavnene oppfyller kravene i mins-
testandarden for assistenttjenester til flypassasjerer
med redusert funksjonsevne. Som forvalter av det
statlige eierskapet til Avinor er spørsmålet om rettig-
hetene til forflytningshemmede også noe jeg følger
opp i Eierdialogen med selskapet.

SPØRSMÅL NR. 597

Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Rolf Terje Klungland

Besvart 4. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Kan kommunen, med hjemmel i lovverket, nek-
te personen å utnytte sitt lovlig oppsatte bygg til ute-
leie når det i reguleringsplanen står at det kan oppfø-
res næringsbygg med tilhørende anlegg og planen
ikke inneholder nærmere konkretisering eller av-
grensninger?»

BEGRUNNELSE:

En kommune har regulert et område til nærings-
område, der det i reguleringsplanen fremkommer at
det kan oppføres næringsbygg med tilhørende an-
legg. Planen inneholder ingen nærmere konkretise-
ring, eller avgrensinger. I dette området har en nær-
ingsdrivende søkt om og fått tillatelse av kommunen
til å bygge på en andre etasje til sin forretning, som
han ønsker å benytte til utleiebolig. Nå nekter imid-
lertid kommunen den næringsdrivende å ta bygget i
bruk til utleie fordi kommunen ikke ønsker "boliglig-
nende" tiltak i området. Det finnes imidlertid allerede
boliger i området, men disse ligger utenfor det regu-
lerte området. I veilederen til Plan- og bygningslo-
ven, utgitt av miljøverndepartementet, står det:
"Planbestemmelsene kan brukes som hjemmel for
forbud eller påbud innenfor planens avgrensingslin-
je. Hver bestemmelse må gjennomgås kritisk slik at
det ikke etableres restriksjoner som ikke har hjemmel
og et saklig begrunnet behov, jf. begrepet "nødvendig
utstrekning".

Svar:

I brevet stilles det spørsmål om kommunen med
hjemmel i vedtatt reguleringsplan kan nekte etable-
ring av utleievirksomhet i lovlig oppført bygning re-
gulert til næringsbygg med tilhørende anlegg, når
planen ikke inneholder nærmere konkretisering eller
avgrensinger.

Det er opplyst at henvendelsen knytter seg til et
næringsområde i en kommune, hvor en næringsdri-
vende har søkt om å benytte godkjent påbygg til sin
forretning til utleiebolig. Kommunen har nektet den
næringsdrivende å ta bygget i bruk fordi den ikke øn-
sker boliglignende tiltak i området.

Miljøverndepartementet har ingen rolle i saken,
og finner ikke grunn til å gå nærmere inn i sakens re-
alitet på nåværende tidspunkt. Saken synes å være til
behandling av de lokale bygningsmyndigheter. Et
eventuelt avslag på søknad om å ta påbygget i bruk
som utleieenhet kan påklages til fylkesmannen etter
forvaltningslovens regler. Fylkesmannen har videre
en generell veiledningsplikt innenfor sitt område, og
den næringsdrivende har anledning til å rette eventu-
elle spørsmål dit.

Den rettslige virkningen av å regulere et areal
med bygning til byggeområde for næringslivsvirk-
somhet vil ordinært være at det ikke kan bygges eller
bruksendres til boligformål, heller ikke i forbindelse
med utleie.

SPØRSMÅL NR. 598**Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Ine Marie Eriksen Søreide****Besvart 3. februar 2009 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Skoleskipet M/S Gann er et viktig utdannings-tilbud for hele den maritime sektor. Skolen har tidligere fått godkjent en elevutvidelse, men fortsatt gjenstår det å komme fram til en samlet finansiering av tilbudet. Tildelingen for 2009 er ikke tilstrekkelig for å kunne opprettholde dagens tilbud, og institusjonen er nå i en prekær økonomisk situasjon.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre en videre drift av dette viktige skoletilbudet?»

BEGRUNNELSE:

Skoleskipet M/S Gann (Rogaland Videregående Sjøaspirantskole) rekrutterer elever fra hele landet og representerer et viktig utdanningstilbud for hele den maritime sektor, og skolen bidrar gjennom sin utdanning med kompetanse for å utvikle sektorens konkurransekraft og verdiskapningsevne. Institusjonen har utdannet sjøfolk i over 50 år, og skoleskipet er et utmerket redskap for opplæringen i sjøfartsfagene. Skolen hadde i inneværende skoleår nesten 500 søkere til 105 elevplasser, og det er en god blanding av jenter og gutter blant elevene. Sjøaspirantskolen kan vise til svært lavt frafall i sin utdanning, og så godt som alle elever får tilbud om læreplass etter endt utdanning. I forbindelse med behov for fornying av skoleskipet ervervet skolen det tidligere hurtigruteskipet M/S Narvik i februar 2007. Skolen har fått godkjent en omsøkt elevutvidelse, men det gjenstår fortsatt å komme fram til en samlet finansiering av tilbudet som sikrer en forsvarlig driftsøkonomi for skolen i tiden fremover. Regjeringen har tidligere ut-

talt at de arbeider med å vurdere tilskuddsordningen for Rogaland Videregående Sjøaspirantskole og to andre private skoler som mottar tilskudd etter samme ordning. Det er helt nødvendig at regjeringen nå går fra ord til handling, og at Kunnskapsdepartementet i samarbeid med Nærings- og handelsdepartementet gjennom en dialog med skolen sikrer videre drift av utdanningstilbudet.

Svar:

Rogaland Videregående Sjøaspirantskole (skoleskipet MS Gann) er godkjent etter privatskoleloven, og får dekket 85% av godkjent driftsbudsjett over kap. 228 post 76 på statsbudsjettet. Privatskoleloven gir ikke rett til dekning av kapitalutgifter.

Ved Utdanningsdirektoratets vedtak av oktober 2007 ble søknaden fra MS Gann om utvidelse av elevtallet fra 75 elever til 105 elever innvilget. Økt tilskudd som følge av elevtallsutvidelsen ble utbetalt fra 1. november 2007 etter privatskolelovens bestemmelser.

Som det fremgår av omtalen av kap. 228 post 76 i St.prp.nr.1 (2008-2009) bør et fullstendig årsregnskap for skolen etter elevtallsutvidelsen foreligge før ny tilskuddsmodell blir utarbeidet. Jeg kan opplyse om at dette grunnlagsmaterialet nå er klart, og at departementet er i gang med å vurdere tilskuddsordningen for Rogaland Videregående Sjøaspirantskole, samt to andre skoler. Målsettingen med dette arbeidet er komme frem til en tilskuddsmodell som sikrer forutsigbare rammebetingelser.

SPØRSMÅL NR. 599**Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 4. februar 2009 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Hjerkinnskytefeltet skal nå ryddes, og deretter inngå som en del av utvidede Dovrefjell nasjonalpark. Det er viktig at ryddearbeidet er grundig, slik at risikoen for at det ligger igjen skarp ammunisjon er minimal. Det kommer nå bekymringsmeldinger fra

observatører om at ryddingen på området kun vil omfatte visuelle søk på overflaten. Andre hevder man vil bruke "bakke-skannere" for å kunne se objekter også nedi jordsmonnet.

Kan statsråden redegjøre for hva slags omfang ryddearbeidet vil ha?»

BEGRUNNELSE:

Hjerkinn skytefelt har med sine 165 km² vært Forsvarets største skytefelt i Sør-Norge, inntil Regionfeltet Østlandet ble åpnet i 2005. Feltet ble etablert i 1923 og har etter krigen vært brukt til skarpskyting for Artilleriet, Kavaleriet og Luftforsvaret, samt avdelinger fra allierte nasjoner. Av anlegg som nå planlegges fjernet, er ei prøve- og forsøkslette for Artilleriet og Luftforsvaret på 240 dekar, to store angrepfelt for Kavaleriet og flere titalls kilometer med veg. Områdene, som ligger 1100-1200 m.o.h., skal restaureres og tilrettelegges for revegetering. I tillegg skal hele skytefeltarealet ryddes for ammunisjonsrester og blindgjengere.

Svar:

I forbindelse med behandlingen av Innst. S. nr. 7 (2005-2006) til St.prp. nr. 1 (2005-2006), sluttet Stortinget seg til at tilbakeføring av Hjerkinn skytefelt til sivile formål gjennomføres i to faser, første fase i perioden 2006-2012. Fase 2 er forutsatt gjennomført i perioden 2013-2020, og skal tilpasses de erfaringer som blir gjort i fase 1.

Hjerkinn skytefelt har vært i omfattende bruk i mer enn 80 år. Målsettingen med ryddingen i det 165 km² store feltet er at det skal være et risikonivå med hensyn til ammunisjonsrester på overflaten som er akseptabelt for storsamfunnet. Forsvaret og Forsvarsbygg baserer ryddearbeidet på grundige faglige utredninger. Endelig akseptabelt risikonivå skal fastsettes etter faglige råd fra Direktoratet for samfunnsikkerhet og beredskap som sivil myndighet.

Foreliggende utredninger viser at i store deler av arealet i Hjerkinn skytefelt er det liten eller ingen sannsynlighet for at objekter i grunnen over tid vil komme til overflaten som følge av tele. Mer detaljert utredning skal vurdere nærmere de deler av feltet som har blindgjengerrisiko knyttet til tele. Disse områdene vil bli underlagt spesiell oppmerksomhet i fase 2.

Eksplisivryddingen på Hjerkinn gjennomføres nå som visuelt søk og manuell rydding på terrenge-

verflaten av personell fra Forsvaret. Årlig tas det hånd om et tusentalls blindgjengere. I tillegg tas det ut flere titalls tonn med ammunisjonsskrap hvert år. Dagens søketeknologi kan finne nær sagt alle metallobjekter i grunnen med varierende pålitelighet, alt etter hvilken dybde som det søkes i. Imidlertid er det ikke mulig å skille mellom splinter, ammunisjonsrester, øvingsgranater og blindgjengere. På Hjerkinn er det flere millioner splinter samt ammunisjonsrester og øvingsgranater i grunnen. Oppgraving av alle objekter vil medføre betydelige skader på fjellområdet, og bryter dermed forutsetningen om å etterlate et område med færrest mulig inngrep. I tillegg må dette ses i forhold til en realistisk kost- og nyttevurdering.

Det er et løpende samarbeid mellom Forsvarsbygg og Forsvarets fagmyndighet for eksplosivrydding. Disse aktørene er igjen representert i NATO og andre internasjonale fora for eksplosivrydding. Det er blant disse ingen kjent teknologi som kan erstatte metoden med manuell og visuell skytefelttrydding.

Gjennom ovennevnte fora og i direkte dialog, følger Forsvarsbygg og Forsvaret med på den løpende utviklingen av søketeknologi. Sist vinter ble det gjennomført test av to aktuelle typer teknologi for søk i felt på Hjerkinn. Det er også dialog om partnerskap i innovasjons- og utviklingsprosjekter for videre utvikling av søk med både teknologi og hund. Direktoratet for samfunnsikkerhet og beredskap orienteres fortløpende om arbeidet med å utvikle alternative metoder som kan benyttes sammen med overflatesøk.

Alle metoder som kan bidra til best mulig rydding av Hjerkinn skytefelt vil bli vurdert i fase 2. Den overflateryddingen som i dag pågår, er uansett nødvendig og vurderes som den mest rasjonelle sett i forhold til de ovennevnte forhold.

Ryddingen av Hjerkinn skytefelt er unik, både i norsk og internasjonal målestokk. Dette sett i forhold til skytefeltets areal, beliggenheten i høyfjellet og det ambisjonsnivået som er satt for fremtidig vernestatus. På den måten er dette et historisk miljøprosjekt for forsvarssektoren.

SPØRSMÅL NR. 600**Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 4. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Det vises til arbeids- og inkluderingsministerens svar på Dok 15:535 (2008-2009). Svaret var i stor grad et sitat fra klimaforlikets tekst, som undertegnende selv har lest. Svaret bidro derimot ikke til å oppklare ulike fortolkninger av forliket. Klimaforliket tallfester tydelig at ønskede nasjonale CO₂-kutt tilsvarende 15-17 millioner tonn CO₂-ekvivalenter.

Men kan miljøvernministeren bekrefte/avkrefte om det er et selvstendig mål i klimaforliket at 2/3 av CO₂-kuttene skal tas nasjonalt?»

BEGRUNNELSE:

I debatten om globale CO₂-reduksjoner er det viktig å sikre at tiltak gjennomføres der man får størst nytte på lang sikt. I så måte mener undertegnede det er fornuftig å ha en stor grad av fleksibilitet i forhold til valg av tiltak, uten sterke restriksjoner på geografi, bransjer, teknologi etc. En slik tilnærming åpner for en bedre avveining mellom raske tiltak og satsing på forskning og teknologiutvikling, tiltak ute og hjemme, osv.

Enkelte debattanter er derimot veldig opptatt av å ha klare tidsfrister i forhold til implementering av tiltak, og krever sterke begrensninger på utslipp fra geografisk begrensede områder eller innen enkelte sektorer. Man håper at slike strenge krav vil tvinge frem teknologiløsninger og utslippskutt som ellers

ikke ville blitt gjort.

I klimadebatten har flere miljøvernere og politikere skrytt av at klimaforliket krever at 2/3 av CO₂-kuttene SKAL gjennomføres nasjonalt.

Dette er en streng fortolkning av klimaforlikets tekst, og vil ha som konsekvens at dersom noen av utslippskuttene ikke materialiserer seg som forventet, så MÅ Stortinget iverksette nye nasjonale tiltak uavhengig av kostnad. CO₂-messig kan dog dette være en langt dårligere tilnærming enn en mer global tilnærming, fordi man kan bli tvunget til å gjennomføre tiltak som er svært lite kostnadseffektive i et globalt perspektiv.

Svar:

Norges klimapolitiske mål er nedfelt i St. meld. nr. 34 (2006-2007) Norsk klimapolitikk og Innst. S. nr. 145 (2007-2008). Norge skal fram til 2020 påta seg en forpliktelse om å kutte de globale utslippene tilsvarende 30 prosent av Norges utslipp i 1990. Klimaforliket fastslår at det er realistisk å ha et mål om å redusere utslippene i Norge med 15 – 17 millioner tonn CO₂-ekvivalenter i forhold til referansebanen slik den er presentert i nasjonalbudsjettet for 2007. Da er skog inkludert. Dette innebærer i tilfelle at om lag to tredjedeler av Norges totale utslippsreduksjoner tas nasjonalt.

SPØRSMÅL NR. 601**Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 4. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«I Kveldsnytt NRK 9/1-09 lover statsråden fremskynding av E18 parsellen Sky-Langangen i Vestfold. I St.prp.nr. 37 (krisepakken) fremlagt 26/1 varles derimot en forsinket oppstart først høsten 2009. Proposisjon til Stortinget om oppstart og bompengereinnkreving foreligger heller ikke. Anleggsstart må skje våren 2009 for at opprinnelig fremdrift kan holdes.

Hva vil statsråden nå foreta seg for å holde sine løfter?»

Svar:

Regjeringen har som mål å legge frem for Stortinget proposisjon for utbygging og finansiering av E18 på strekningen Sky-Langangen i løpet av vårsejonen. I den opprinnelige fremdriftsplanen var det på denne bakgrunn regnet med tidligst oppstart høs-

ten 2009, ut ifra nødvendig tidsforbruk ved anbuds-
runde og forberedelse. Det er korrekt at denne frem-
driftsplanen også er gjengitt i prosjekttalen i
St.prp. nr. 37 (2008-2009).

I statsbudsjettet for 2009, side 82, er det sagt at
det kan være aktuelt med anleggsstart på strekningen
Sky – Langangen i løpet av 2009. Etter fremleggelsen
av krisepakken har imidlertid Statens vegvesen

foretatt en ny gjennomgang av fremdriftsplanen.
Med basis i forslaget om en bevilgning på 40 mill. kr
i statsmidler til prosjektet og stortingsbehandling i lø-
pet av vårsesjonen kan anleggsstart fremskyndes,
hvilket er i tråd med det jeg nylig uttalte til NRK. Det
legges nå opp til anleggsstart sommeren 2009. Jeg vil
komme nærmere tilbake til dette i proposisjonen for
E18-utbyggingen.

SPØRSMÅL NR. 602

Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 9. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Ifølge DN 28/1-09 har det statlig heleide selska-
pet Statkraft nylig flyttet sin internbank til Brussel
for å spare skatt. I tillegg til at dette er en klar innrøm-
melse av at norske skatteregler og skattenivå ikke er
internasjonalt konkurransedyktig gir dette også en
signaleffekt til andre selskaper og enkeltpersoner.

Mener finansministeren at det er uproblematisk
at andre norske selskaper, både privat eide og offent-
lig eide, følger Statkraft sitt eksempel og flytter virk-
somhet til utlandet for å spare skatt?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge konserndirektør for finans i Statkraft, Stein
Dale, vil selskapet få en betydelig lavere skattebyrde
ved å flytte til Brussel. Dette bekrefter at norske skat-
teregler og nivå ikke er internasjonalt konkurransedyk-
tige, noe som er et stort problem i forhold til å si-
kre verdiskapning og norske arbeidsplasser i tiden
fremover. I tillegg til dette gir en slik utflytting en
klar signaleffekt til andre bedrifter og enkeltpersoner
om at det er helt greit å flytte til utlandet dersom man
kan spare skatt på det. Motivasjonen for at både for
eksempel John Fredriksen og Statkraft begge velger
å etablere seg i utlandet, er å spare skatt. Derfor er det
dobbeltmoral å kritisere John Fredriksen fordi han er
skatteflyktning samtidig som man synes det er greit
at Statkraft flytter virksomhet ut for å spare skatt.

Svar:

Internasjonal konkurranse om mobile skatte-
grunnlag setter bedrifts- og kapitalbeskatningen i
mange land under press. Forskjeller i skattesatser og
skatteregler mellom land er imidlertid bare ett av fle-
re forhold som påvirker investeringene mellom land

og rammebetingelsene for investorer. God infra-
struktur, velfungerende markeder, velfungerende og
stabile institusjonelle forhold, lønnskostnader, til-
gang på kvalifisert og høyt utdannet arbeidskraft, sta-
bile og forutsigbare politiske og samfunnsmessige
forhold, nærhet til markeder, leverandører og kompe-
tente miljøer mv, har ofte vel så stor betydning for in-
vesteringene som det effektive skattenivået.

Jeg mener den beste responsen vi kan ha på inter-
nasjonal skattekonkurranse er å sikre gode og forut-
sigbare generelle skatteregler. Utgangspunktet bør
være at ulike næringer skal behandles likt skattemes-
sig, og ikke at det skal være særlig gunstige skattereg-
ler for utvalgte næringer og investeringer. Regjeringens
skattepolitikk bygger videre på prinsippene fra
skattereformen i 1992 om at alle inntekter skal komme
til beskatning, og at skattepliktige inntekter i
størst mulig grad skal tilsvare faktiske inntekter. Bre-
de skattegrunnlag gjør det mulig å ha en lavere skat-
tesats en et system med mange unntak og hull. Da-
gens system reduserer også lønnsomheten av tilpas-
ninger. Regjeringen vil legge til rette for investering-
er i Norge ved å opprettholde gode generelle ram-
mebetingelser for investeringer, herunder en god be-
drifts- og kapitalbeskatning.

Grenseoverskridende transaksjoner, herunder ut-
flytting av selskaper og virksomhet i konserner, kan
reise ulike skattemessige spørsmål. Dette kan for ek-
sempel gjelde internprising, skatt ved uttak fra norsk
beskatningsområde, NOKUS-beskatning og skatte-
messig gjennomskjæring i omgåelsestilfeller. De ge-
nerelle skattereglene på dette området gjelder på van-
lig måte for selskaper med statlig eierskap.

For øvrig vurderer Finansdepartementet løpende
behovet for generelle tiltak for å sikre riktig tilord-
ning av skattefundamentet mellom ulike land og å

hindre skatteflukt og skatteomgåelse i forbindelse med grenseoverskridende transaksjoner. Finansdepartementet arbeider også aktivt for å bekjempe skat-

teunndragelser gjennom skatteparadis, og også å forhindre skadelig skattekonkurranse, gjennom samarbeid i OECD og med de andre nordiske land.

SPØRSMÅL NR. 603

Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos

Besvart 4. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Mener arbeids- og inkluderingsministeren at det er riktig at permitteringsregler som kun er fremforhandlet mellom to organisasjoner skal legges til grunn for NAVs saksbehandling av permitterings-spørsmål så lenge ikke alle arbeidsgivere/arbeidstakere har hatt mulighet til å påvirke eller uttale seg om denne avtalen?»

BEGRUNNELSE:

Permittering innebærer at arbeidstakeren er midlertidig helt eller delvis løst fra sin arbeidspått på grunn av innskrenkning i driften eller arbeidsstans bestemt av arbeidsgiver i samarbeid med arbeidstakerorganisasjonene. Jeg er blitt gjort kjent med at når det gjelder permitteringsreglene for arbeidstakere forholder NAV seg til en fremforhandlet hovedavtale mellom Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) og Landsorganisasjonen (LO). Denne avtalen legger NAV til grunn for sin behandling av permitteringsreglene i saker som omhandler arbeidstakere eller arbeidsgivere som er tilsluttet andre organisasjoner eller som har valgt og ikke være organisert.

Svar:

Jeg er av den oppfatning at Arbeids- og velferdsetaten bør ha klare regler for sin saksbehandling i permitteringssaker. Det er viktig at dagpengeregulverket følger alminnelige trygderettslige prinsipper om likebehandling og forutsigbarhet. Vi kan derfor ikke ha et skjønnspreget regelverk, hvor skjønnnet omfatter permitteringsløsninger som en lokalt kommer fram til. Permitteringsregler som kun er fremforhandlet av partene i arbeidslivet, bør derfor ikke alene legges til grunn for Arbeids- og velferdsetatens saksbehandling av permitteringssaker.

Adgangen til å permittere og de nærmere vilkårene for permittering er ikke lovfestet, men kan følge

av tariffavtale, individuell arbeidsavtale eller utviklet sedvanerett. Partene i arbeidslivet har i Hovedavtalen nedtegnet bestemmelser om permittering. Disse har dannet mønster for praksis også utenfor avtalens område.

Arbeids- og velferdsetaten tar ikke stilling til om arbeidsgiver har adgang til å permittere. Dette er et forhold mellom arbeidsgiver og arbeidstaker som myndighetene ikke har ønsket å fortolke eller begrense.

Staten har ved folketrygdlovens kap. 4 om dagpenger under arbeidsløshet og lønnspliktsloven tatt ansvar for en del av de økonomiske konsekvensene av permittering. Arbeids- og velferdsetatens oppgaver i forbindelse med permitteringer vil bl.a. være å gi generell informasjon og veiledning om lønnspliktsloven, avklare når lønnspliktsperioden inntreffer og opphører, gi orientering om arbeidsmarkedstiltak til permitterte, gi orientering om rettigheter og plikter vedrørende dagpenger under arbeidsløshet og behandle søknad om dagpenger.

I folketrygdloven, med tilhørende forskrifter, er det stilt bestemte vilkår for at en skal kunne få dagpenger. I og med at adgangen til permittering ikke er lovfestet, er det ikke gitt at det vil være samsvar mellom grunnlaget for en permittering sett fra partenes side og retten til dagpenger. All permittering vil dermed ikke gi rett til dagpenger. Hvorvidt en permittert arbeidstaker vil ha rett til dagpenger, er bl.a. avhengig av om vedkommende fyller de generelle vilkårene for rett til dagpenger. I tillegg må permitteringen skyldes mangel på arbeid eller andre forhold som arbeidsgiveren ikke kan påvirke, og arbeidsgiveren må være uten egen skyld i at det er nødvendig å permittere. Ved vurderingen av hva som er årsaken til permitteringen vil Arbeids- og velferdsetaten ta utgangspunkt i permitteringsvarselet eller protokoll fra møter mellom bedriftsledelse og tillitsvalgte.

SPØRSMÅL NR. 604**Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos****Besvart 5. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Kan arbeids- og inkluderingsministeren bekrefte at det er innført nye regler for beskatning av norske pensjoner fra 2009 som medfører at pensjonister bosatt i EØS-land må betale skatt både til Norge og det land de flytter til, også etter at man har registrert seg i det nye landets folkeregister?»

BEGRUNNELSE:

En nordmann som flyttet til Sverige i 2000 og som har vært registrert i det svenske folkeregistret siden 2002 har nå fått krav fra NAV om å betale skatt til Norge fra 2009. Mannen har siden 2002 betalt 30 % skatt av sin mottatte pensjon til den svenske staten. Det har i denne tiden ikke vært gjort krav om at det også skal betales skatt av pensjonen til Norge, all den tid skatt har vært betalt til Sverige. I dette tilfelle mener mannen at det er urimelig at han nå skal pålegges dobbel beskatning, 30 % til Norge og 30 % til Sverige fra 2009. Det hører også med til historien at det ikke er fattet noe eget vedtak på en slik beskatning i Nav som mannen har mottatt.

Svar:

Det er ikke gjort endringer fra 2008 til 2009 i de norske skattereglene for pensjonister som oppholder seg i andre EØS-land. Derimot har regjeringen i Ot.prp. nr. 20 (2008-2009) foreslått at det innføres kildeskatt på pensjoner fra og med 2010. Denne vil gjelde både innenfor og utenfor EØS-området så langt Norge ikke har fraskrevet seg adgangen til slik beskatning i skatteavtale. Forslaget ligger nå i Stortingets finanskomité.

Det som er endret fra 2008 til 2009, er den nordiske skatteavtalen. Den gjelder for personer bosatt i Norge, Danmark, Færøyene, Island, Sverige og Finland. Først og fremst må det påpekes at den nordiske skatteavtalen hindrer dobbeltbeskatning av personer

som er bosatt i ett av de nordiske landene og mottar inntekter fra andre nordiske land.

Tidligere ble dobbeltbeskatning av pensjoner hindret ved at pensjonen ble unntatt fra beskatning i bostedsstaten dersom den var utbetalt fra et annet nordisk land og ble ilagt kildeskatt der. Norge har hittil ikke ilagt kildeskatt på den som anses som emigrert etter skattelovens regler. Da har bostedsstaten kunnet skattlegge. Fra og med 2009 er den nordiske skatteavtalen endret slik at den nevnte unntaksmetoden er erstattet av kreditmetoden. Etter kreditmetoden kan både bostedsstaten og kildestaten skattlegge utenlandsinntekter, men bostedsstaten skal hindre dobbeltbeskatning ved å trekke fra skatt som er betalt i kildestaten i henhold til skatteavtalen.

Den nevnte endringen i den nordiske skatteavtalen har ikke betydning for skattleggingen i Norge av pensjoner herfra. Personer som er bosatt i Norge etter skatteloven, er skattepliktige som før. For personer som er bosatt i Sverige og har emigrert fra Norge etter skatteloven, er slike inntekter skattefrie i Norge også i 2009. Man må her være bevisst skillet mellom folkeregistrert bosted og skattemessig bosted. Verken folkeregisteret i Norge eller folkeregisteret i Sverige er avgjørende for skatteplikten. Det som er avgjørende, er om vedkommende er bosatt eller ikke i Norge etter skattelovens regler om skattemessig bosted.

Utgangspunktet er at NAV skal gjøre forskuddstrekk etter skattebetalingslovens sats på 30 pst. Det er skattyter selv som må gi NAV grunnlag for lavere skattetrekk gjennom framlegging av skattekort eller erklæring fra skatteetaten om trekkfritak. Disse utstedes av skatteetaten på grunnlag av søknad og opplysninger fra skattyter, der det er sentralt at skattyter dokumenterer hvilken skatt som betales til Sverige på grunnlag av at svenske skattemyndigheter anser han bosatt der.

SPØRSMÅL NR. 605**Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 5. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Jeg viser til svar på spm. nr. 539 (2008-2009) som avslutter slik: " Jeg har fått bekreftet at det ble ikke ble funnet regnefeil i tilbudet fra MT Højgaard a/s." I brev til SVV datert 25.11.2008 har anbyder Højgaard selv påpekt feil i anbudet. I brevet heter det: " Gjennomgang har vist følgende feil i vores tilbud og tilbudspris." Feil omtales med beløp.

Mener statsråden fortsatt at det ikke er regnefeil i anbudet fra Højgaard som kan ha konsekvenser for anbudsprosessen, kontraktsundertegnelsen og gjennomføring av prosjektet?»

Svar:

Jeg har fått opplyst fra Statens vegvesen Vegdirektoratet at MT Højgaard a/s i brev til Statens vegvesen gjorde oppmerksom på at de gjennomgikk sitt eget tilbud og fant priser som de selv mener er feil. Gjennomgangen ble gjort med bakgrunn i den store prisforskjellen som ble offentliggjort ved tilbudsåpningen. Selskapet anmodet om at Statens vegvesen regulerte prisen i henhold til det.

Det ble imidlertid ikke påvist regnefeil ved kontrollregning av tilbudet. Anmodningen ble vurdert som et ønske om å endre pris etter at tilbudene var åpnet.

Ifølge § 21-1 punkt (1)i forskrift om offentlige anskaffelser er det ved åpen og begrenset anbudskonkurranse " ikke tillatt å endre tilbudene eller forsøke å endre tilbudene gjennom forhandlinger. Det er herunder ikke tillatt å endre pris, leveringstid eller andre forutsetninger som har betydning for konkurranseforholdet".

Konkurransen ble avgjort på grunnlag av tilbudet fra MT Højgaard a/s slik det forelå ved tilbudsfristens utløp. Brev som MT Højgaard a/s sendte etter tilbudsfristen, med anmodning om endringer, ble ikke tatt i betraktning.

Jeg konstaterer at det ikke ble funnet regnefeil i anbudet fra Højgaard a/s, og selskapet har heller ikke påberopt seg regnefeil, men feil pris. Fire kontrakter for bygging av Hardangerbrua ble underskrevet 27.01.09, herunder kontrakten med MT Højgaard a/s.

SPØRSMÅL NR. 606**Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 6. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«I Regjeringens Soria-Moria-erklæring heter det: "Jernbanen skal være en attraktiv, tidsmessig, miljøriktig og god transportløsning for personer og gods. For å utløse det potensialet som ligger i denne transportformen må det en betydelig styrking til." Regjeringen er også opptatt av å "videreutvikle havnene som logistikknutepunkt". Det er store muligheter for begge deler i de største byene.

Kan statsråden fremlegge den informasjon som foreligger fra jernbaneverket om mulig forlengelse av jernbanen til Flesland flyplass?»

BEGRUNNELSE:

Flesland flyplass er Norges nest største flyplass og derfor et viktig transportknutepunkt for hele Vestlandet.

En direkte tilkobling mellom flyplassen og jernbanenettet vil kunne gi viktige samferdselspolitiske resultater; etablering av direkte transportknutepunkt, utvikling av jernbanen i Bergensområdet, utvikling av kollektivtransporten i Bergensområdet og sist men ikke minst - en mulighet for å koble ny godshavn i Bergensområdet direkte til jernbanen.

Jeg antar at dette prosjektet er at av de mest interessante på nasjonal basis når det gjelder etablering av viktige transportknutepunkt.

Dessverre må der konstateres at til nå har det vært liten felles fokus på et slikt prosjekt fra de mange aktører som vil være tjent med et slikt prosjekt. Derfor er det viktig å få politisk fokus på prosjektet både i NTP-sammenheng og i et mer langsiktig perspektiv.

Det er av den grunn viktig å få oversikt over det som foreligger av prosjektutredning, planer og kalky-

ler for fremføring av dagens jernbanenett til Flesland flyplass, evt. til andre bydeler i Bergen/områder i Bergensregionen. Jeg håper statsråden kan legge frem slik informasjon som en del av et langsiktig arbeid for å utvikle et viktig nasjonalt transportknutepunkt.

Svar:

I Bergen er det nylig startet et utredningsarbeid for lokalisering av framtidig ny havn. Dette arbeidet ledes av Hordaland fylkeskommune, og vil ventelig være ferdig i løpet av 2009. Jernbaneverket deltar i arbeidet, og en del av utredningen vil være å vurdere behov for jernbanetilknytning. Per i dag anses det ikke å være behov for jernbanetilknytning til havna. Til det er utveksling av gods mellom sjø og bane for liten. Utredningen må imidlertid se behovet i et langsiktig perspektiv, og Jernbaneverket stiller seg derfor åpen for at et slikt behov kan finnes. En samlokalisering må imidlertid også vurderes i et kostnadsperspektiv, og plassering av en framtidig terminal må tilpasses en optimalisert godsstrøm, der framføringstid, snutid, videretransport av godset og en fungerende tilliggende infrastruktur er viktige forhold.

Jernbaneverket disponerer i dag arealer for godshåndtering på Nygårdstangen og på Minde. Begge disse områdene har begrensninger i arealer. Jernbaneverket ser likevel for seg at Nygårdstangen blir hovedterminal for Bergen de neste 15-20 årene, selv med den økning i godsmengdene som forventes i tiden som kommer. Uavhengig av havneutredningen utreder derfor Jernbaneverket muligheten for å optimalisere Nygårdstangen for å kunne håndtere gods-

mengder opp mot det tredobbelte av dagens godsmengder.

Jernbaneverket deltar også i Bergen kommunes arbeid for å kvalitetssikre Arnadalen som en mulig framtidig plassering for ny godsterminal. Arnadalen ble i sin tid regulert som en mulig framtidig plassering av ny godsterminal, men det har grunnet endringer i godsstrukturen, blitt reist tvil om områdets egnethet. Dette blir nå sjekket ut.

I Bergensområdet har det lenge vært arbeidet for nytt dobbeltspor mellom Arna og Bergen, et tiltak som vil gi sårt tiltrengt kapasitetsøkning på Arnalokalene og Vossebanen. Dette tiltaket er det så langt ikke funnet plass til innenfor vedtatte budsjetter. Jernbaneverket vil også framover prioritere opprusting og kapasitetsøkende tiltak på Bergensbanen og Vossebanen før eventuell bygging av nyanlegg mot Flesland.

Bergen kommune har planer for skinnegående kollektivbane til Flesland. Denne bybanen ferdigstilles i løpet av 2010 til Nesttun, og det pågår reguleringsplanarbeid for strekningen videre til Flesland. Et jernbanespor bygget kun for persontrafikk anses derfor ikke som aktuelt. Persontrafikk på jernbane på strekningen Bergen – Flesland måtte eventuelt kommet som en tilleggseffekt av et nytt godsspor.

Det foreligger med andre ord ikke planer om jernbanetilknytning til Flesland utarbeidet av Jernbaneverket. Jernbaneverket avventer resultatet av utredningen omkring lokalisering av ny havn før det eventuelt tas beslutning om at et slikt arbeid skal startes opp.

Jeg viser for øvrig til mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 1500 (2007-2008).

SPØRSMÅL NR. 607

Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad

Besvart 5. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Er dette praksis ved flere NAV-kontorer og kan statsråden gi en begrunnelse for hvorfor ekteskapsloven går foran andre lover om personvern og forvaltningsskikk?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge NRK har en Hamar-kvinne etter å ha søkt om sosialhjelp ikke fått tilsendt svar i eget navn, i ste-

det var svaret fra NAV adressert til mannen som tidligere var registrert med personopplysninger på det aktuelle NAV-kontoret.

Svar:

Jeg vil innledningsvis presisere at det er den som søker om sosialhjelp som skal underrettes om det vedtaket kommunen fatter. Dersom ektefellen til søkeren ikke omfattes av søknaden, har ektefellen ikke

rett til innsyn i saken og skal ikke underrettes. Eksempelet det vises til vil derfor etter min vurdering ikke være i tråd med god forvaltningsskikk.

Jeg har bedt Arbeids- og velferdsdirektoratet innhente opplysninger fra fylkesmannsembetene om eksempelet ovenfor avspeiler praksis i kommunene. Det er gitt tilbakemelding fra 15 av fylkesmannsembetene. Tilbakemeldingen viser at det på grunn av gjensidig underholdsplikt er vanlig at ektefeller registreres i en felles sak med en hovedperson. Dersom begge har undertegnet søknaden, er det vanlig at ved-

taket sendes i navnet til den som er registrert som hovedperson. I enkelte kommuner blir vedtaket sendt til den registrerte hovedpersonen selv om det er den andre ektefellen som undertegner en søknad på vegne av hele familien. Tilbakemeldingen gir imidlertid ikke grunnlag for å si at det er praksis i kommunene at vedtak sendes til ektemannen der kvinnen har søkt om sosialhjelp til seg selv og eventuelle barn.

Jeg vil be fylkesmennene følge opp denne problemstillingen i sin faglige veiledning av kommunene.

SPØRSMÅL NR. 608

Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Ingrid Skårmo

Besvart 6. februar 2009 av fornyings- og administrasjonsminister Heidi Grande Røys

Spørsmål:

«Den 22. juni 2007 ble det i forbindelse med en sak i Aust-Agder Fylkesting angående kjøp av fremtidige rutetjenester fremmet ønske om legalitetskontroll fra FrPs fylkesgruppe i Aust-Agder, da man var i tvil om lovligheten av vedtaket som ble fattet. I dag er vi kommet til 28. januar 2009 og svaret er fremdeles ikke kommet.

Synes statsråden dette er godt nok?»

BEGRUNNELSE:

I Aust-Agder Fylkesting juni 2007 ble sak om fremtidig kjøp av rutetjenester behandlet.

Etter at vedtaket var fattet, ble følgende vedtak fremmet på vegne av Fremskrittspartiet som ønsket legalitetskontroll av vedtaket med hensyn til:

Regler for offentlige innkjøp.

Direktiver for EØS på området.

Kontraktens varighet og en eventuell gyldighet etter opphør av Aust-Agder fylkeskommune 1/1-2010.

Saken ble sendt Kommunal- og Regionaldepartementet. Etter et par uker kom dokumentet i retur da hele FrP-gruppen måtte undertegne. Man fikk da også beskjed om å svare innen 3 uker, noe som selvfølgelig ble overholdt.

Vi fikk også da beskjed om at Fornyings- og administrasjonsdepartementet var riktig adresse. Uker og måneder har gått og Aust-Agder Fylkeskommune har gjentatte ganger purret på saken uten å ha fått et endelig svar.

Den 26.09.08 ble det i Fylkestinget i Aust-Agder

inngått nye avtaler med rutebilselskapene 2009-2012, men da svaret fra departementet angående lovlighetskontrollen ennå ikke er ferdigbehandlet, er resultatet av deres svar lagt inn som et forbehold til avtalen.

Iflg. Riksrevisjonen er brudd på regelverket om offentlig anskaffelse meget alvorlig. Jeg synes derfor det er rart at dette svaret blir nedprioritert.

Svar:

Lovlighetskontrollen vedrører primært spørsmålet om fylkeskommunens kjøp av tjenester utgjør et ordinært tjenestekjøp som omfattes av anskaffelsesregelverket. Aust-Agder fylkeskommune har selv antatt at dette er en såkalt tjenestekonsesjonskontrakt. Fylkeskommunen viser til at regelverket ikke omfatter slike tjenestekonsesjonskontrakter.

En tjenestekonsesjonskontrakt er kjennetegnet ved at konsesjonsinnehaveren må ha en risiko for å sikre inntjening til å etablere og drive tjenesten. Denne risikoen må være reel. Dette er likevel ikke til hinder for at den offentlige oppdragsgiver som tildeler konsesjonskontrakten, delvis bidrar med vederlag for at tjenesten blir utført.

I den konkrete saken fra Aust-Agder fylkeskommunen må spørsmålet om kjøpet av rutetjenester er omfattet av anskaffelsesregelverket, derfor vurderes ut fra om leverandørene har en reell risiko for å sikre inntjening til å utføre tjenesten.

Kravet om lovlighetskontroll ble etter forutgående korrespondanse med Kommunal- og regionaldepartementet, lovlig fremsatt 3. januar 2008.

Fornyings- og administrasjonsdepartementet fikk oversendt saken ved brev av 18. januar 2008 fra Kommunal og regionaldepartementet. Ved brev til fylkeskommunen av 10. september 2008 ga Fornyings- og administrasjonsdepartementet sin foreløpige juridiske forståelse av saken. Samtidig bad departementet fylkeskommunen om ytterligere dokumentasjon i saken.

Aust-Agder fylkeskommune har 5. november 2008 sendt den ytterligere etterspurte dokumentasjon til Fornyings- og administrasjonsdepartementet. Saken ligger nå til vurdering i departementet.

Det er naturligvis beklagelig at departementet ennå ikke har truffet vedtak om lovlighetskontrollspørsmålet. Jeg ser også at det er uheldig at departementets vedtak ikke foreligger før fylkeskommunen må inngå nye avtaler.

Det er imidlertid viktig å være oppmerksom på at et vedtak i en sak om lovlighetskontroll kan være inn-

gripende. Dersom departementet finner at fylkeskommunen har gjort slike feil at avgjørelsen er ugyldig, skal departementet ifølge kommunelovens § 59 oppheve fylkeskommunens avgjørelse. Det betyr at det i slike saker må foretas en grundig vurdering av de faktiske og juridiske omstendighetene. En viss saksbehandlingstid er derfor påkrevd.

I denne konkrete saken er vurderingstemaet særlig utfordrende. Sondringen mellom ordinære tjenestekontrakter og tjenestekonsesjoner er vanskelig. Dette kommer blant annet til uttrykk ved en rekke saker ved EF-domstolen om dette spørsmålet.

Jeg viser også til at EU-kommisjonen overveier å foreslå ny lovgivning om tildeling av konsesjonskontrakter. I den forbindelse er sondringen mellom ordinære tjenestekontrakter og tjenestekonsesjoner et sentralt diskusjonstema, herunder når risikoen skal anses for å være gått over på leverandøren.

SPØRSMÅL NR. 609

Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 6. februar 2009 av kultur- og kirkeminister Trond Giske

Spørsmål:

«Hva er begrunnelsen for at Norges Idrettsforbund er tildelt 3 mill. kroner fra potten som skal gå til tiltak mot pengespillproblemer for å informere om Norsk Tipping og norsk spillpolitikk, noe som i realiteten innebærer å reklamere for pengespill og -selskap?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er kjent med at Norges Idrettsforbund er tildelt 3 mill. kroner for å informere om Norsk Tipping og norsk spillpolitikk, jf. brev fra departementet 14. november 2008. Midlene tas fra potten på 12 mill. kroner som er satt av til tiltak mot pengespillproblemer.

Undertegnede har merket seg at 1/3 av potten er øremerket en informasjonskampanje for å motvirke pengespillproblemer, jf. kgl. res. 8. november 2008.

Undertegnede mener det er noe forunderlig at departementet bevilger midler tilsvarende ca. 25 pst av potten som er satt av til tiltak mot pengespillproblemer til en informasjonskampanje som i realiteten innebærer å reklamere for Norsk Tipping – et statlig pengespillselskap som har monopol i det norske

spillmarkedet – og ønsker en ytterligere begrunnelse for dette.

Etter undertegnedes mening burde en informasjonskampanje som har til hensikt å motvirke spillproblemer ikke drive reklame for pengespill eller -selskap.

Svar:

Et hovedformål med norsk pengespillpolitikk er å sikre at de pengespill som tilbys i Norge er moderate og forsvarlige spill. Et moderat og godt kontrollert pengespilltilbud vil blant annet forebygge spilleavhengighet og kriminalitet knyttet til pengespillvirksomheten. Norsk Tipping er sammen med Lotteritilsynet, statens hovedredskap for å sikre at de pengespill som tilbys i Norge er moderate og godt kontrollerte. Det er en målsetting i norsk pengespillpolitikk at spillere som ønsker å delta i pengespill i Norge i så stor grad som mulig benytter seg av de godkjente og kontrollerte pengespillene som tilbys av Norsk Tipping.

De senere år har Internett gitt økende tilgang til pengespill som tilbys av pengespilloperatører uten norsk godkjenning. Lotteritilsynet antar at nordmenn

i 2007 brukte om lag 7 milliarder kroner på slike internettbaserte pengespill uten norsk godkjenning. Både statistikken til Hjelpelinjen for spilleavhengige og en undersøkelse foretatt av SINTEF i 2008 tyder på at internettbaserte pengespill uten norsk godkjenning er de pengespill som i dag fører til størst problemer med spilleavhengighet i Norge.

Operatører av pengespill uten godkjenning i Norge har ikke tillatelse til å markedsføre sine pengespill i Norge. For å omgå dette forbudet har slike pengespilloperatører i økende grad henvendt seg til norske idrettslag og tilbudt sponsoravtaler og annen støtte, med sikte på å oppnå indirekte profilering og markedsføring, blant annet gjennom omtale i media. Som kultur- og kirkeminister med ansvar både for penge-

spillområdet og for idretten, ser jeg med bekymring på denne utviklingen.

At Norges Idrettsforbund og olympiske og paralympiske komite ønsker å engasjere seg i disse spørsmålene ser jeg som svært positivt. Norges største frivillige bevegelse vil være en stor hjelp i arbeidet mot spilleavhengighet og ukontrollerte utenlandske spill som bidrar til dette. Norges Idrettsforbund og olympiske og paralympiske komite søkte om å få støtte til en informasjonskampanje, rettet mot idrettsforbundets 2,1 millioner medlemmer og 12 500 idrettslag og mot befolkningen generelt. Vi setter stor pris på at Norges Idrettsforbund på den måten støtter arbeidet mot spillavhengighet. Søknaden ble derfor innvilget av departementet.

SPØRSMÅL NR. 610

Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 4. februar 2009 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Religiøse minoriteter opplever trakassering og manglende rettssikkerhet i Tyrkia. Ved de kristne assyrernes 1600 år gamle kloster Mar Gabriel kjører landeiere i omegnen nå en rettsprosess for å ta fra klosteret dets land- og skogseiendommer. Den lokale konflikten går inn i et nasjonalt mønster hvor religiøse minoritetsrettigheter krenkes.

Vil utenriksministeren konkret ta opp denne saken med tyrkiske myndigheter og i samarbeid med andre europeiske land bidra til å sikre de kristne assyrernes menneskerettigheter?»

BEGRUNNELSE:

De religiøse minoritetene har lenge hatt en vanskelig situasjon i Tyrkia. Dette gjelder blant annet de kristne assyrerne. De driver klosteret Mar Gabriel nær byen Mardin i det østlige Tyrkia. Her har klosteret drevet jord- og skogbruk i omlag 1600 år og betalt eiendomsskatt siden 1937.

Som ledd i Tyrkias EU-forhandlinger gjennomføres det i landet en formalisering av landeiendommer. Lokale landeiere i omegnen forsøker i den forbindelse å kreve retten til disse jordbruks- og skogsområdene. Denne lokale konflikten om land synes å gå sammen med en nasjonal konflikt, der krefter i det muslimsk dominerte storsamfunnet setter religiøse minoriteters rettigheter til side.

Myndighetene har trenert klosterets sak i formaliseringsprosessen slik at det ikke fikk formalisert eiendommene før fristen gikk ut i fjor. Statsadvokaten i Midyat, som har forsvart klosteret, er visstnok fjernet fra sitt embete. Situasjonen er meget foruroligende.

Det har vært en rekke rettsmøter den siste tiden og den avgjørende rettssaken vil finne sted 11.-12. februar i år.

Mellomkirkelig Råd i Norge vil sende en delegasjon for å overvære rettssaken. Andre land, blant annet Tyskland, har tatt opp saken med tyrkiske myndigheter. Det er behov for et sterkt internasjonalt nærvær og press mot tyrkiske myndigheter for å sørge for at klosterets og de kristne assyrernes rettigheter blir respektert. De nærmeste ukene blir avgjørende og Norge har i denne sammenheng en mulighet til å støtte de utsatte minoritetenes rettigheter ved klar tale og tydelig handling.

Svar:

Jeg viser innledningsvis til mitt svar på skriftlig spørsmål fra representanten Ingebrigt S. Sørfonn (KrF) i mai 2007 om religiøse minoriteter i Tyrkia. Der redegjorde jeg for noe av det arbeidet Norge gjør når det gjelder å styrke minoriteters rettigheter.

Regjeringen følger opp menneskerettighets spørsmål overfor Tyrkia, og dette er en viktig del av

vår bilaterale dialog med tyrkiske myndigheter. Menneskerettigheter er en sentral del av Tyrkias EU-medlemskapsforhandlinger. Norge støtter tyrkisk medlemskap i EU, ikke minst fordi vi mener at dette er viktig for å styrke respekten for menneskerettighetene generelt og for minoritetsgrupper spesielt. Regjeringen ser det som en viktig strategi å samarbeide med EU-landene i kompliserte saker som gjelder religiøse minoritetsgrupper. Vår ambassade i Ankara har eksempelvis fulgt konkret med i rettsprosessen etter drapet på tre protestanter i Malatya våren 2008, for å markere vår holdning og bidra til at rettsaken skjer etter anerkjente prinsipper. Sammen med EU-

landene har også den norske ambassaden tett fulgt situasjonen for Mar Gabriel klosteret. Vi er i likhet med andre europeiske land bekymret for hvordan saken håndteres. Vi mener det er viktig at klosterets eiendomsrettigheter blir sikret og at de kristne assyrerens rettigheter respekteres.

Situasjonen for Mar Gabriel er tatt opp på embetsnivå. Den vil følges opp i bilaterale samtaler med tyrkiske myndigheter, og jeg har bedt vår ambassade i Ankara om å engasjere seg ytterligere med tanke på å bidra i et felles løft sammen med EU-landene for en riktig løsning.

SPØRSMÅL NR. 611

Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Åge Starheim

Besvart 5. februar 2009 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen

Spørsmål:

«Departementet har iverksett ei konsekvensutredning om samfunnsøkonomien i Stad Skipstunnel. Denne skulle vere levert departementet før jul 2008. Statssekretær Vidar Ulriksen har uttalt seg til media om at utredninga ikkje vert ferdig før etter Stortingsvalet i år. I dag kunne NRK Sogn og Fjordane opplyse at Kystdirektøren meinte press utanfrå kunne resultere i hurtigare ferdigstilling av denne utredninga.

Vil statsråden syte for at utredninga vert ferdig slik at den kan handsamast i Stortinget i denne perioden?»

Svar:

I St. prp. nr. 1 (2007-2008) for Fiskeri- og kystdepartementet er det vist til at regjeringa har bestemt at ein skal setje i gong nye utgreiingar om Stad skipstunnel. På denne bakgrunn fekk Kystverket i oppdrag å utføre ei ny utgreiing, med tanke på storleik og nytteverdi av ein skipstunnel gjennom Stad. Eitt av alternativene som blir utgreidd er utvida tunneldimensjonar slik at hurtigruta og andre fartøy av same storleik kan passere gjennom.

Utgreiinga om Stad skipstunnel med utvida tunnelopning gjer det nødvendig å gjennomføre ekstern kvalitetssikring av prosjektet, i tråd med retningslinjer frå Finansdepartementet.

Arbeidet så langt har avdekket fleire problemstillinger som vi må få avklart før vi kan bli ferdige med kvalitetssikringa. Dette går mellom anna på krav til underbygging og dokumentasjon av dei identifiserte behovene, og er ei av hovudårsakene til at arbeidet med kvalitetssikringa må ta lengre tid. Både departementet og Kystverket arbeider med å få på plass svar på uavklarte spørsmål.

Prosjektet Stad skipstunnel er på mange måtar eit nybrottsarbeid. Samstundes er kvalitetssikringsarbeidet komplisert. Dette inneber at det vidare arbeidet med kvalitetssikringa kan avdekke nye spørsmål som vi ikkje har oversikt over i dag.

I St. prp. nr 1 (2008-2009) for Fiskeri- og kystdepartementet er det vist til at Stortinget tidlegast kan bli orientert om saka i 2009. På denne bakgrunn vil eg komme tilbake til Stortinget med ei orientering om saka og status i arbeidet med kvalitetssikringa i løpet av 2009.

SPØRSMÅL NR. 612**Innlevert 29. januar 2009 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve****Besvart 4. februar 2009 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«I følge Teknisk Ukeblad 11. januar 2009 fikk Cisco en bot på 15.000 kroner på grunn av for sent innsendt regnskap, som følge av at styremøte ikke kunne holdes da selskapet ba om lov til styremøte over video. Å avholde styremøter over video eller telefon kan gi bedriftene en enklere hverdag og store miljøbesparelser, ved at reising unngås.

Vil Statsråden sørge for at aksjeselskaper kan avholde styremøter og aksjonærmøter i form av elektronisk møte?»

BEGRUNNELSE:

I Teknisk Ukeblad 11. januar 2009 fremgår det at et høringsutkast for innføring av elektronisk deltagelse på aksjonærmøter i allmennaksjeselskaper har vært på høring, men at dette ikke skal gjelde tilsvarende for styremøter og aksjonærmøter i vanlige aksjeselskaper.

Sjef i Cisco Jørgen Myrland uttaler at "Det er jo helt ubegripelig at myndighetene har glemt aksjeselskapene, som utgjør den største andelen selskaper her i landet."

Det fremgår at Cisco hadde et mål om å redusere egne reisekostnader med 20 prosent ved å innføre videomøter. Fasiten viste en besparelse på 40 prosent, uten styremøtene. Dette illustrerer at en endring av aksjelovne på dette punkt vil kunne gi bedriftene betydelige besparelser, noe som er svært viktig for og nå en målsetning om å redusere bedriftenes kostnader ved overholdelse av offentlig regelverk.

Teknisk Ukeblad viser til at IKT Norge kritiserer regjeringen for å tenke, men ikke handle. Benedicte Fasmer Waaler leder Grønn IT-prosjektet, i regi av IKT Norge, og uttaler at "Vi har levert en høringsuttalelse til endringene i aksjeloven, der vi anbefaler å utvide bruken av videomøter." Det fremgår videre at "Waaler tror en åpning for allmennaksjeselskapene bare er en begynnelse."

Svar:

Aksjeloven og allmennaksjeloven forutsetter at generalforsamling avholdes ved fysisk møte. Justisdepartementet sendte 4. juli 2008 på høring et lovfor-slag til gjennomføring av et EU-direktiv om aksjeei-errettigheter (direktiv 2007/36/EF), blant annet med forslag om at allmennaksjeselskaper skal kunne la de aksjeeierne som ønsker det, delta på generalforsam-lingen elektronisk. (Høringsbrevet foreslo ikke at ge-neralforsamlingen skal kunne avholdes fullt ut elek-tronisk slik at aksjeeierne mister retten til å møte fy-sisk.) Justisdepartementet arbeider med et lovfor-slag som følger opp disse forslagene i høringsbrevet.

Høringsbrevet foreslo ikke endringer i reglene om generalforsamlingens møter i aksjeselskaper. I aksjeselskaper med under 20 aksjeeiere kan styret al-lerede etter reglene i aksjeloven § 5-7 forelegge en sak til avgjørelse av generalforsamlingen uten møte, dersom styret finner at saken kan behandles på be-tryggende måte ved at den forelegges aksjeeierne skriftlig. Saken skal imidlertid forelegges generalfor-samlingen i møte dersom dette kreves av et styre-medlem, en aksjeeier eller revisor.

Etter aksjeloven og allmennaksjeloven § 6-19 skal styret behandle saker i fysisk møte, med mindre styrets leder finner at saken kan forelegges skriftlig eller behandles på annen betryggende måte, (for ek-sempel ved bruk av elektroniske medier). Årsregn-skap og årsberetning skal imidlertid etter loven i alle tilfelle behandles i møte. Behandlingen av årsregn-skap og årsberetning hører til styrets viktigste oppga-ver. Det at vedtak her treffes etter en åpen dialog i et møte hvor styremedlemmene er fysisk til stede, er av betydning for en tilstrekkelig forsvarlig behandling. Departementet arbeider ikke med endringer i reglene om styremøter.

SPØRSMÅL NR. 613**Innlevert 28. januar 2009 av stortingsrepresentant Olemic Thommessen****Besvart 5. februar 2009 av barne- og likestillingsminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«Statsråden har ved flere anledninger ytret bekymring over økningen i antallet akutt plasseringer.

Hvor stor var denne i 2008; hvor mange plasseringer dreier det seg om i antall; hva beløper disse plassene seg til, og hva er gjennomsnittlig varighet på plasseringene i akutt mottaket?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med budsjettarbeidet fremkom at det var en økning i antallet akutt plasseringer i barnevernet på 31 pst. i første halvår av 2008. Akutt plasseringer er ofte dyre og det må derfor være et mål for etaten å få ned antallet akutt plasseringer og å drive en innkjøpspraksis som sikrer at slike plasser ikke koster flere ganger det ordinær plass innenfor rammeavtalen i samme tiltak koster.

Svar:

I henhold til barnevernloven er det fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker og kommunene som har vedtaksmyndighet i saker som gjelder akutt plasseringer. Bufetat vedtar således ikke akutt plasseringer, men etaten er pålagt å stille nødvendige tiltak til disposisjon, jf. barnevernloven § 2-3. Tiltakene er derfor i stor grad etterspørselsbaserte.

Både kommunenes halvårsrapportering for 1. halvår og Barne-, ungdoms- og familiedirektoratets (Bufdirs) tertialrapporteringer, viste at det i 2008 var en økning i antall akutt plasseringer. Tall fra kommunenes halvårsrapportering for 2. halvår 2008, er ennå ikke klare. Første halvår 2008 viser kommunenes rapportering at det var en økning i antall akutt plasseringer sammenlignet med første halvår 2007 på ca. 31 prosent.

I løpet av 1. halvår 2008 ble 704 barn akutt plassert. Akutt plasseringer er her definert som vedtak etter barnevernloven §§ 4-6, 2. ledd og 4-25 2. ledd, annet punktum. Til sammenligning fikk 536 barn et akutt vedtak i 1. halvår i 2007.

I følge Bufdirs statistikk utgjør akutt plasseringer

ca 47 prosent av alle plasseringer i institusjon. På bakgrunn av det høye antall akutt plasseringer og at utviklingen ved første halvår viste en stor økning, sendte Barne- og likestillingsdepartementet i slutten av august 2008 ut et brev til alle landets kommuner om hvordan hjemlene for akutt plasseringer skal tolkes. Rapporteringer fra Bufdir per 2. tertial 2008 tyder på at veksten i akutt plasseringer avtok utover året.

Årsaker til veksten i akutt vedtak kan være mange. En forklaring som oppgis av noen kommuner, er at antall voldssaker der det er nødvendig å gripe raskt inn har økt. Uansett årsak er det et mål at barneverntjenesten kommer tidlig inn slik at en omsorgsovertakelse kan forberedes, og barnet fra omsorgsovertakelsen kan få det beste tilbudet.

Barn som akutt plasseres skal i utgangspunktet gis et tilbud i statlige tiltak. Noen ganger benyttes likevel private institusjoner til akutt plasseringer. Begrenset kapasitet i eget tiltaksapparat og behov for særlig kompetanse, for eksempel knyttet til rusproblemer, kan være av betydning for at barnet plasseres i private institusjoner.

Barn som akutt plasseres er ressurskrevende uavhengig om barnet plasseres i statlige eller private tiltak. Dette er barn som er i krise og som har behov for tett oppfølging av voksne. For å håndtere de fleste akutt plasseringer i egne tiltak, må etaten ha en døgnkontinuerlig beredskap blant annet for å kunne ta imot barn nattetid, i helger og på helligdager. Plasseringene er også ressurskrevende fordi etaten er avhengig av å ha ledig kapasitet i eget tiltaksapparat, noe som påvirker beleggsprosent ved institusjonene. Akutt plassene er derfor dyrere enn andre plasser. Det er imidlertid vanskelig å skille ut kostnadene for akutt plassene isolert siden de samme plassene også kan brukes til plasseringer etter andre vedtak.

Gjennomsnittlig varighet for en akutt plassering i institusjon ligger på rundt 50 dager. Oppholdstid i private institusjoner er lenger enn i statlige institusjoner.

SPØRSMÅL NR. 614**Innlevert 29. januar 2009 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve****Besvart 5. februar 2009 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen****Spørsmål:**

«Statssekretær Ulriksen har uttalt at dagens regjering ikke greier å fatte avgjørelse om Stad skipstunnel før valget. Direktør i kystverket Kirsti Slotsvik uttaler at Stad skipstunnel kan gå gjennom Stortinget i vår, bare det er nok politisk vilje til stede.

Vil Statsråden gripe fatt i saken og sørge for at den kan komme til behandling i inneværende stortingsperiode?»

BEGRUNNELSE:

NRK Sogn og Fjordane melder den 29. januar 2009 at Stad skipstunnel er utsatt på nytt, og at dagens regjering ikke greier å fatte avgjørelse om Stad skipstunnel før valget. Statssekretær Ulriksen uttaler at årsaken er at kvalitetssikringsarbeidet er komplisert.

Samtidig melder NRK Sogn og Fjordane at direktør i Kystverket Kirsti Slotsvik mener at Stad skipstunnel kan gå gjennom Stortinget i vår, bare det er nok vilje til stede. Kystdirektøren åpner for at dersom det fins politisk vilje, kunne arbeidet blitt klart før sommeren.

Svar:

I St. prp. nr. 1 (2007-2008) for Fiskeri- og kystdepartementet er det vist til regjeringens beslutning om å igangsette nye utredninger om Stad skipstunnel.

På denne bakgrunn fikk Kystverket i oppdrag å foreta en ny utredning, med tanke på størrelse og nytteverdi av en skipstunnel gjennom Stad. Et av utredningsalternativene er utvidet tunneldimensjon, slik at hurtigruten og andre fartøy av tilsvarende størrelse kan passere gjennom.

Utredningen av Stad skipstunnel med utvidet tunnelåpning gjør det nødvendig å gjennomføre ekstern kvalitetssikring av prosjektet, i henhold til retningslinjer fra Finansdepartementet.

Arbeidet så langt har avdekket flere problemstillinger som må avklares før kvalitetssikringen kan avsluttes. Dette gjelder bl.a. krav til underbygging og dokumentasjon av identifiserte behov, og er en av hovedårsakene til at arbeidet med kvalitetssikringen må ta lengre tid. Både departementet og Kystverket arbeider med å få på plass svar på uavklarte spørsmål.

Prosjektet Stad skipstunnel er på mange måter et nybrottsarbeid, samtidig som kvalitetssikringsarbeidet er komplisert. Dette innebærer at det videre arbeidet med kvalitetssikringen kan avdekke nye spørsmål som vi ikke har oversikt over i dag.

I St.prp. nr 1 (2008-2009) for Fiskeri- og kystdepartementet er det vist til at Stortinget tidligst kan orienteres om saken i 2009. På denne bakgrunn vil jeg komme tilbake til Stortinget med en orientering om saken og status i arbeidet med kvalitetssikringen i løpet av 2009.

SPØRSMÅL NR. 615**Innlevert 29. januar 2009 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 5. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Mange aktører har argumentert for en reduksjon i arbeidsgiveravgiften som et tiltak for å begrense konsekvensene av den pågående finanskrisen. Provenyet knyttet til 1 pst. nedgang i nevnte avgift er beregnet å være ca. 8 mrd. kroner.

Hva vil være det prosentvise provenyet dersom man velger og kun redusere arbeidsgiveravgiften for private virksomheter, og finnes det eventuelle formelle hindringer for å innføre en lavere arbeidsgiveravgift kun for private konkurranseutsatte virksomheter?»

Svar:

En reduksjon i arbeidsgiveravgiften på 1 prosentpoeng gir et provenytap på anslagsvis 9,7 mrd. kroner påløpt og 8,1 mrd. kroner bokført i 2009. Dersom man kun reduserer arbeidsgiveravgiften for privat sektor, vil provenytapet bli om lag 7 mrd. kroner påløpt og 5,8 mrd. kroner bokført. Et slikt skille vil imidlertid innebære avgrensingsproblemer.

En innføring av lavere arbeidsgiveravgift kun for konkurranseutsatte virksomheter vil være i strid med EØS-reglene for statsstøtte.

SPØRSMÅL NR. 616**Innlevert 30. januar 2009 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 9. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Viser til svar på spørsmål nr. 542 der finansministeren ikke kunne legge frem dokumentasjon som beviser at den aktive forvaltningen av oljefondet er verdiskapende. På bakgrunn av dette svaret ønsker undertegnende å få svar på følgende spørsmål:

Kan finansministeren opplyse hvor mange av NBIMs ansatte som i 2007 og i 2008 tjente mer enn statsministeren, samt gjøre rede for hvorfor det er nødvendig å betale disse forvalterne så godt?»

Svar:

Finansdepartementet har gitt Norges Bank i oppdrag å gjennomføre forvaltningen av Statens pensjonsfond – Utland innenfor nærmere retningslinjer gitt av Finansdepartementet. Norges Bank skal søke å oppnå høyest mulig avkastning av midlene målt i utenlandsk valuta innenfor de plasseringsrammer som følger av retningslinjene fra Finansdepartementet.

Norges Bank har bygget opp kompetanse og ressurser innenfor flere ”produktområder” for å gjennomføre forvaltningen av Statens pensjonsfond – Utland:

- Norges Bank oppretter og vedlikeholder fondets markedseksposering med utgangspunktet i den referanseporteføljen Finansdepartementet har fastsatt for fondet.
- Norges Bank har som målsetting å sette sammen den faktiske porteføljen slik at fondet oppnår en noe høyere avkastning enn referanseporteføljen. Det er dette som kalles aktiv forvaltning. Banken søker å oppnå meravkastning gjennom en kombinasjon av interne og eksterne forvaltermiljøer.
- Norges Bank har fått i oppdrag å utøve eierrettighetene til fondet. Hovedformålet med eierskapsutøvelsen er å sikre fondets finansielle interesser.
- Norges Bank gir råd til Finansdepartementet om fondets overordnede investeringsstrategi.

Alle disse oppgavene krever høy og særskilt kompetanse. Norges Bank har i tidligere rapporter om kapitalforvaltningen i banken beskrevet hvordan de etablerer og vedlikeholder markedseksposeringen i takt med endringer i sammensetningen av indeksene fra leverandørene FTSE og Barclays, endringer i referanseporteføljen som følge av Finansdepartementets endringer av investeringsstrategien og som følge av de store overføringene av nye petroleumsinntekter

til fondet gjennom året skal plasseres i det internasjonale verdipapirmarkedet.

Norges Banks omtale av arbeidet med å effektivisere transaksjonene i aksjeporteføljen i rapporten for forvaltningen i 2007 er et eksempel på betydningen av høy og særskilt kompetanse knyttet til flere områder enn den aktive forvaltningen. Norges Bank viser her at de har lyktes med å hente ut fordeler ved elektronisk handel og at de har utnyttet økt tilgang på handelsdata for å redusere de totale handelskostnadene i fondet. Banken viser beregninger der besparelsene i form av transaksjonskostnader tilsvarer flere hundre millioner kroner årlig.

Det er Norges Banks hovedstyre som fastlegger lønnsystem og -rammer for de ansatte i Norges Bank og som følger dette opp. Norges Banks representantskap behandler og fastlegger budsjettet. Finansdepartementet fastsetter prinsippene for samlet godtgjøring til Norges Bank for forvaltningen av fondet.

Jeg mener at åpenhet om forvaltningen av pensjonsfondet er svært viktig. I brev til Norges Bank av 5. mai 2006 ba jeg banken vurdere hvordan de kunne bidra til økt åpenhet om godtgjøringen til ansatte i Norges Bank som forvalter Statens pensjonsfond – Utland. Etter mitt syn har rapporteringen av lønn siden den gang vært tilfredsstillende.

Norges Bank følger regnskapslovens bestemmelser om rapportering av lønn, pensjonsforhold og andre ytelser til bankens toppledelse og ledergruppe. Rapporteringen gjøres i Norges Banks årsberetning. I 2007 var utbetalt lønn for leder i kapitalforvaltningsområdet 3,2 millioner kroner.

I bankens rapport om forvaltningen av Statens pensjonsfond – Utland, Norges Banks valutareserver og Statens petroleumsforsikringsfond i 2007 fremgår det at prestasjonsbasert lønn til de ansatte reflekterer forskjellene i den individuelle resultatoppnåelsen og svake resultater i renteforvaltningen i 2007. I investeringsavdelingene var det 86 ansatte med prestasjonsbasert lønn i 2007. Samlet prestasjonsbasert lønn til denne gruppen var 67,7 millioner kroner. Det tilsvarte 42 pst. av den øvre grensen banken hadde satt. I aksjeavdelingen utgjorde prestasjonsbasert lønn 59 pst. av rammen og i renteavdelingen 13 pst. Samlet fastlønn for alle i investerings-avdelingene var 70,2 millioner kroner.

Norges Bank har ikke opplyst hvor mange som tjener mer enn statsministeren.

Representant Hagesæter spør om bakgrunnen for det valgte lønnsnivået til forvalterne av fondet. Prin-

sippene for resultatbasert avlønning er nærmere beskrevet i Norges Banks rapport om forvaltningen i 2006 og 2007.

Norges Bank har redegjort for at de rekrutterer medarbeidere i konkurranse med andre i et marked der lønnen normalt består av to hovedkomponenter: en fast lønn og en del som avhenger av oppnådde resultater. Norges Bank skriver i rapporten for 2006 at de ikke har lagt opp til å være lønnsledende, men at avstanden til de best betalte ikke skal bli så stor at det blir uønsket høy avgang av personer med nøkkelkompetanse. Det ble videre opplyst at 70-90 pst. av den variable lønnen i investeringsavdelingene var avhengig av målbare økonomiske resultater.

Finansdepartementet følger opp Norges Banks

resultater og rapporterer til Stortinget i årlige meldinger på våren og i nasjonalbudsjettet på høsten. Utgangspunktet for å evaluere den oppnådde avkastningen er en sammenlikning med avkastningen av fondets referanseportefølje.

Departementet evaluerer også forvaltningskostnadene i fondet, som inkluderer lønn til forvalterne. Utgangspunktet for denne evalueringen er en sammenlikning av fondets samlede forvaltningskostnader med tilsvarende kostnader i en gruppe av store pensjonsfond internasjonalt.

I disse sammenlikningene av samlede kostnader, som gjøres av selskapet CEM Benchmarking, har Statens pensjonsfond - Utlands forvaltningskostnader vært lavere enn i sammenlikningsgruppen.

SPØRSMÅL NR. 617

Innlevert 30. januar 2009 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 10. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Planleggingen og grunnerverv av traseene Knapstad - Retvedt på E-18 i Østfold var forutsatt startet opp høsten 2008. Dette arbeidet er foreløpig ikke igangsatt på grunn av pengemangel. SPs tidligere leder Åslaug Haga, lovet i valgkampen 2005 at E-18 i Østfold skulle ferdigstilles innen 2009.

Vil statsråden derfor nå sørge for at midler til planlegging og grunnerverv kommer på plass, slik at ikke østfoldingene nok en gang opplever en regjering som ikke holder sine valgløfter?»

Svar:

Regjeringen har i St.prp. nr. 79 (2006-2007) redegjort for utbyggingen av E18 i Østfold. Det er i proposisjonen ikke tatt stilling til når E18 gjennom fylket vil stå ferdig utbygd.

Regjeringen vil omtale utbyggingen av E18 i Østfold i stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan 2010-2019 som vil bli lagt frem om kort tid. Herunder vil det bli gitt en vurdering av strekningen mellom Knapstad og Follo på grunnlag av gjennomført ekstern kvalitetssikring KS1.

SPØRSMÅL NR. 618**Innlevert 30. januar 2009 av stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal****Besvart 10. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Hvordan vil statsråden bidra til at reglene for kjøring med landbruksmaskiner på offentlig vei kan bli i samsvar med det behov landbruket har i dag for slik kjøring i forbindelse med kjøring innenfor samdrift og i forhold til leiejord, leiekjøring og samarbeid om utstyr?»

BEGRUNNELSE:

I løpet av de siste 10-15 årene har det skjedd mye på struktursiden i landbruket. Vi har fått samdrifter på mjølk som ofte også samarbeider om jorda. Disse samdriftene kan i dag ligge inntil 17 km fra hverandre fra tun til tun, noe som er nedfelt i offentlig regelverk. Vi har fått mange færre aktive bruk og strukturrasjonalisering også i landbruket, noe som fører til at det blir mer leiejord og større avstander mellom aktive bruk. I tillegg krever effektiv drift, bruk av større og dyrere maskiner. Dette igjen krever at bønder samarbeider om utstyr, evt. leier inn maskiner til å utføre arbeidsoppgaver. Alt dette fører til at landbruket må kjøre mer og lenger langs offentlig vei med traktor.

Det fører til at en må ha fokus på sikkerhet ved kjøring langs offentlig vei med traktor. Det er viktig at traktorer ikke er involvert i ulykker langs vei. Men det må være forståelse for at landbruket har behov for å kjøre langs offentlig vei.

I dagens regelverk er det tillatt å kjøre med landbruksredskap mellom 2.55m-3.50m over "kortere vegstrekning". Vegdirektoratet har i brosjyren "Vis trafikkvett på traktoren" definert dette som maksimalt 5 km. Bruk av denne 5 km grensen er ikke nedfelt i verken forskrift eller veileder.

Denne formuleringen har ført til sterke reaksjoner blant bønder.

De siste års landbrukspolitikk har bidratt enormt

til strukturrasjonalisering og samarbeid i landbruket. Dette har bøndene tilpasset seg til, i form av leiejord, leiekjøring og maskinsamarbeid. Dersom 5 km grensen blir håndhevet kommende våronn vil det få enorme konsekvenser for norsk landbruk.

Svar:

Jeg er opptatt av å få til et regelverk som tar hensyn til trafiksikkerheten, men som også gjør det mulig med moderne landbruksdrift. Jeg er usikker på om regelverket vi har i dag er formålstjenlig, og om det er tilstrekkelig tilpasset trafikk mønsteret og strukturene i landbruksnæringen.

Jeg har derfor tatt initiativ til en gjennomgang av regelverket for kjøring med brede landbruksmaskiner på offentlig veg. Målet er å komme fram til regler som tar hensyn til trafiksikkerheten, og som samtidig i større grad imøtekommer de behov som landbruket har. En gruppe, med deltakere fra organisasjoner og myndigheter, skal innen 1. juni 2009 gå gjennom regelverket og komme med forslag til endringer.

I det siste har det vært vesentlig oppmerksomhet knyttet til den såkalte "femkilometersregelen". Regelen går ut på at landbruksredskap med bredde på mellom 2,55 og 3,50 meter kan kjøres på offentlig veg over en kort vegstrekning som ledd i vanlig bruk. Vegdirektoratet har i sin forståelse av regelverket lagt til grunn at grensen for en slik "kort strekning" går ved fem kilometer. Med dagens bruksstruktur, med økende innslag av leiejord og samdrifter, kan dette skape problem for landbruket. Den lengste avstanden mellom bruk tilhørende en samdrift knyttet til melkekvoter kan være 34 kilometer.

Inntil nytt regelverk er på plass, vil jeg be Vegdirektoratet legge til grunn 34 km i sin forståelse av denne bestemmelsen.

SPØRSMÅL NR. 619**Innlevert 30. januar 2009 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 9. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Kan finansministeren gi en fullstendig og detaljert oversikt over hvilke kriterier som hun mener kan være aktuelle å legge til grunn for den unntaksordningen fra gavefradragsordningen som hun vurderer å etablere?»

BEGRUNNELSE:

I sitt svar på spørsmål nr. 534 til representanten Heikki Holmås skriver finansministeren:

"Jeg vil vurdere om det er mulig å etablere en mulig unntaksordning, en type "sikkerhetsventil" som gir Finansdepartementet anledning til å stryke organisasjoner fra listen over de som er berettiget i fradragsordningen ut fra skattelovens kriterier. En slik unntaksordning må i tilfelle bygge på faglige råd fra for eksempel Utenriksdepartementet eller Pensjonsfondets etiske råd".

Det framgår av svaret at de nevnte instanser som skal kunne gi råd om utelukkelse fra listen over godkjente organisasjoner er "eksempler" på rådgivere. Det kan altså - iht. finansministerens svar - også tenkes andre instanser som skal kunne gi slike råd, basert på andre kriterier for utelukkelse. I prinsippet kan dette åpne for en praksis hvor en flertallsregjering kan utelukke enhver organisasjon som har synspunkter regjeringen ikke deler fra gavefradragsordningen, jfr. for eksempel den pågående saken om tilbaketrekking av statsstøtte til Frelsesarmeens Barn og Unge. I tilfelle vil det være en frivillighetspolitikk som etter min mening går i fullstendig feil retning.

Det er et åpenbart behov for at finansministeren oppklarer hvilke rammer og begrensninger som skal gjelde for den unntaksordningen som finansministeren nå vurderer å etablere.

Svar:

I mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 534 fra stortingsrepresentant Heikki Holmås påpekte jeg at ordningen i skatteloven § 6-50 bygger på at det er organisasjonen selv, og ikke myndighetene, som styrer bruken av mottatte penger. Det medfører at ellers godkjente organisasjoner kan medvirke til eller aktivt støtte brudd på folkeretten. Jeg anser dette som uheldig. Derfor vurderer jeg å foreslå tiltak, om mulig i form av en unntaksordning, som kan motvirke at gaver med fradragsrett understøtter slike brudd på folkeretten.

Innføring av en eventuell unntaksordning er under vurdering, og det er for tidlig å opplyse om rammer og begrensninger for en slik ordning. Jeg ser imidlertid for meg at en eventuell mekanisme for å ekskludere bestemte organisasjoner bør være generelt utformet. Fordi det ikke finnes autoritative mekanismer for å fastslå ulike typer folkerettsbrudd, og fordi folkerettsbrudd spenner fra rene formalforhold til grove og massive menneskerettsovergrep, må det inngå i vurderingen hvordan mulige, passende avgrensninger kan utformes.

En eventuell endring av ordningen i skatteloven § 6-50 på dette punkt vil kreve lovendring, slik at Stortinget i tilfelle vil få temaet til behandling.

SPØRSMÅL NR. 620**Innlevert 30. januar 2009 av stortingsrepresentant Sonja Mandt-Bartholsen****Besvart 6. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Hvordan mener Statsråden at lov om skolehelsetjenester skal forstås, og hva mener han at tjenesten skal inneholde for å gi elevene et godt tilbud?»

BEGRUNNELSE:

Skolehelsetjenesten er en viktig tjeneste som må gi et godt tilbud til elever som trenger det. I Dagens Medisin av 15. januar 2009 kan vi lese at skolelegene i Larvik er sagt opp fra 2009, og at dette er i strid med forskriftene. Rådmannen forsvaret avviklingen med at skolehelsetjeneste ikke er en lovpålagt tjeneste, og at det er økonomiske årsaker til vedtaket. Helseinspektørens direktør Bjørn Inge Larsen bestrider dette og mener Larvik kommunes vedtak er uheldig og i strid med forskriftene. Assisterende fylkeslege i Vestfold er ikke like klar, og gir kommunen delvis støtte til reduksjonen av tjenesten. Vi kan også lese i Østlands-Posten av 15. januar at avviklingen skjer uten at det har vært kontakt mellom fastlegene/skolelegene og kommunen. Tillistvalgt for legene, Svein Wilvang, beklager dette.

Det er tydeligvis uklarerheter i hvordan loven og forskriften om innholdet i skolehelsetjenestene skal forstås.

Svar:

Jeg er enig i at skolehelsetjenesten er et viktig tilbud til barn og unge. Tjenesten skal bidra til å fremme psykisk og fysisk helse, gode sosiale og miljømessige forhold og forebygge sykdommer og skader. Skolehelsetjenesten har gjennom tilknytningen til skolen et potensial for å nå fram til alle barn og unge og er derfor spesielt viktig i arbeidet for å redusere sosiale forskjeller i helse.

Helsestasjons- og skolehelsetjenesten er en lovpålagt oppgave for kommunene. I henhold til lov av 19. november 1982 om helsetjenester i kommunene skal kommunens helsetjeneste omfatte helsestasjonsvirksomhet og helsetjenester i skoler. Oppgaven er utdypet i forskrift av 3. april 2003 om kommunens helsefremmende og forebyggende arbeid i helsestasjons- og skolehelsetjenesten.

Forskriften slår fast at kommunen skal tilby helsestasjons- og skolehelsetjeneste til barn og ungdom 0-20 år. Kommunen skal sørge for å ha tilgang på nødvendig personell for de oppgavene de skal utføre og ha en hensiktsmessig arbeidsfordeling mellom disse. Helsestasjons- og skolehelsetjenestens tilbud

til barn og ungdom skal omfatte helseundersøkelser og rådgivning med oppfølging og henvisning ved behov, psykososialt arbeid, opplysningsvirksomhet og veiledning individuelt og i grupper, hjemmebesøk/ oppsøkende virksomhet, samarbeid med skole om tiltak som fremmer godt psykososialt og fysisk lærings- og arbeidsmiljø, bistand og undervisning i gruppe, klasse og på foreldremøter i den utstrekning skolen ønsker det, samarbeid om habilitering av barn og unge med spesielle behov, herunder kronisk syke og funksjonshemmede og informasjon om og tilbud om Barnevaksinasjonsprogrammet.

Helsemyndighetenes tolkning av regelverket kommer til uttrykk i merknadene til forskriften, departementets rundskriv og Helseinspektørens veileder til forskriften. Jeg vil derfor orientere om den forståelse av forskriftskravene som fremkommer av disse kildene.

I merknadene til forskriften anbefales det at skolehelsetjenesten organiseres som en integrert del av helsestasjonsvirksomheten. Det er blant annet vist til at miljøarbeidet ved skolen er en viktig tverrfaglig oppgave, og at det er avgjørende at skolehelse-tjenestens bidrag i det miljørettede arbeidet foregår ved skolen. Det individrettede arbeidet kan imidlertid foregå på en helsestasjon utenfor skolen, dersom en slik ordning etter en konkret vurdering ivaretar tilgjengeligheten for elevene. I merknadene forstås forskriften for øvrig slik at kommunen kan organisere tjenesten ved å ansette personell i kommunale stillinger eller ved å inngå avtaler med personell om privat helsevirksomhet.

I Rundskriv I-4/2003 Om forskrift om kommunens helsefremmende og forebyggende arbeid i helsestasjons- og skolehelsetjenesten står det videre følgende om kommunenes handlingsrom:

”Når det gjelder organisering av helsestasjons- og skolehelsetjenesten, er det opp til kommunene å avgjøre hvordan dette best kan ivaretas, så lenge kravet til forsvarlig virksomhet i henhold til lov og forskrift oppfylles, jf. tilsynsloven og helsepersonelloven. Handlingsrommet som ligger i dagens helsestasjons- og skolehelsetjeneste, bør benyttes til å gjøre virksomheten til en samordnet og helhetlig tjeneste. Med utnyttelse av handlingsrommet i dagens tjeneste menes at kommunen har mulighet til fleksibel organisering av tjenestens tilbud ut fra faglige vurderinger, lokale behov og geografiske forhold, samtidig som tjenesten ses i sammenheng ut fra brukernes alder og behov.”

I Helseinspektørens veileder til helsestasjons- og skolehelsetjenesteforskriften (Veileder IS-1154) slås

det fast at tjenestens grunnbemanning må være helse-søster, lege, jordmor og fysioterapeut, og at legens rolle vil være å utføre spesifikke somatiske helseundersøkelser og vurdere medisinske tilstander. Videre sier veilederen at legene har en viktig rolle i tjenestens samfunnsmedisinske oppgaver som for eksempel å gi bidrag til kommunens oversikt over brukergruppenes helsetilstand og foreslå tiltak i forhold til dette.

Kommunehelsetjenesteloven sier altså noe om hvilke tjenester kommunen skal tilby, for eksempel skolehelsetjeneste, men det går ikke fram av loven hvilke yrkesgrupper som skal være ansatt i den enkelte tjeneste. Forskriftens krav er i praksis forstått slik at kommunen kan organisere tjenesten ved å ansette personell i kommunale stillinger eller ved å inngå avtaler med personell om privat helsevirksomhet. Det er med andre ord opp til kommunen å avgjøre hvordan tjenesten skal organiseres, så lenge kravet til faglig forsvarlighet ivaretas. Helsemyndighetenes råd om hva som er god praksis når det gjelder helsestasjons- og skolehelsetjenesten er nedfelt i veilederen for tjenesten. Her slås det fast at lege må være en del av grunnbemanningen. Kort oppsummert betyr dette at regelverket gir rom for lokale variasjoner, men dette handlingsrommet må ikke gå på tvers av forsvarlighetskravet. Skolehelsetjenesten må ha tilgang på legeressurser, bl.a. for å sikre faglig forsvarlig gjennomføring av helseundersøkelser. Regelver-

ket gir imidlertid kommunen frihet til å velge hva slags organisatorisk tilknytning legene skal ha til tjenesten.

Jeg vil samtidig understreke at det er uheldig dersom kommunene nedprioriterer tilbudet i regi av skolehelsetjenesten. Kapasiteten i skolehelsetjenesten er for svakt utbygd i mange kommuner, spesielt gjelder dette tilbudet i videregående skole. Regjeringen varslet derfor i St. meld. nr. 20 (2006-2007) Nasjonal strategi for å utjevne sosiale helseforskjeller at skolehelsetjenesten skal videreutvikles og styrkes. Det har vært et mål i Opptappingsplan for psykisk helse å styrke helsestasjons- og skolehelsetjenesten med 800 nye årsverk innen utgangen av 2008. Ifølge Helsedirektoratets anslag er vi nær ved å nå dette målet. Regjeringen har også sørget for en betydelig økning i kommunenes frie inntekter.

Betydningen av å styrke helsestasjons- og skolehelsetjenesten er videre vektlagt i sentrale styringsdokumenter fra helsemyndighetene, for eksempel i det årlige rundskrivet om mål og hovedprioriteringer fra Helsedirektoratet til kommunene, fylkesmennene, de regionale helseforetakene og fylkeskommunene og i embetsoppdraget fra Helse- og omsorgsdepartementet til fylkesmennene. Jeg vil videre vise til arbeidet med den varslede samhandlingsreformen i helsetjenesten som både har som formål å styrke primærhelsetjenesten og å styrke helsetjenestens ansvar og rolle i det forebyggende arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 621

Innlevert 30. januar 2009 av stortingsrepresentant Vera Lyskløtt

Besvart 9. februar 2009 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Det er store vanskeligheter med å få besatt stillinger i politiet flere steder i Finnmark, bl.a. i Hasvik og Berlevåg. Dette er en helt uholdbar situasjon og det må snarest settes inn tiltak slik at folk skal kunne være trygge i sine lokalsamfunn. En løsning på dette kan være at et politihelikopter ble stasjonert på Banak i Porsanger. Dette er midt i fylket og et politihelikopter ville raskt kunne rykke ut til så vel Berlevåg som Hasvik herfra.

Mener justisministeren at dette kan være en måte å løse dette på?»

BEGRUNNELSE:

Via media har vi nylig fått høre om befolkningen i Berlevåg kommune som befinner seg i en helt håpløs situasjon p.g.a. mangel på polititjenestemenn i kommunen og at de nå må ty til borgervern. Det samme er også tilfellet i Hasvik kommune på Sørøya hvor det over lengre tid har vært kun en ansatt ved lensmannskontoret. Situasjonen i Kautokeino har også vært svært vanskelig over flere år, men man har nå fått en noe bedre bemanningssituasjon ved dette kontoret.

Det tas nå inn flere studenter ved politihøgskolen, men befolkningen i de utsatte kommunene i Finnmark hvor det over år har vist seg å være svært

vanskelig å få rekruttert kvalifisert personell, kan ikke vente i enda mange år på at de som er studenter nå i dag kanskje kan komme til å søke på en av disse stillingene en gang inn i framtida. Dette er i så fall en ansvarsfraskrivelse - og befolkningen og den utryggheten de føler i dag blir ikke tatt på alvor. Med de store avstandene, med den spredte bebyggelsen og det tøffe klimaet vi har i Finnmark store deler av året så er det ikke forsvarlig at en polititjenestemann eller kvinne som er på vakt, skal befinne seg flerfoldige mil og timer unna dersom noe alvorlig skjer.

Derfor må det tenkes nytt på dette området og et politihelikopter stasjonert midt i fylket på Banak, vil uansett årstid alltid kunne komme mye raskere fram når noe skjer enn en politipatrulje som må kjøre langs vei i timevis i all slags vær og føreforhold.

Svar:

Politiets helikoptertjeneste ble etablert i henhold til beslutning i Stortinget i 2002. Helikopterbasen ble midlertidig lagt til Gardermoen, samlokalisert med Pegasus helikopter A/S, som er ansvarlig for driftsorganisasjon og basefasiliteter. Helikoptertjenesten er knyttet til Oslo politidistrikt, men er forutsatt benyttet også i øvrige politidistrikter. På bakgrunn i aksjonsradius blir politihelikopteret benyttet hovedsakelig i Sør-Norge. Det benyttes også i noen grad i forhåndsplanlagte oppdrag i andre deler av landet. Det arbeides med planer for å flytte helikopteret til Oslo, som bestemt av Stortinget, for å bedre utnyttelsen.

Det er ingen planer om å etablere en politihelikoptertjeneste ved Banak flystasjon. Til orientering kan opplyses at utgiftene ved etablering av politiets helikoptertjeneste i 2005 var ca 40 mill. kr. Kostnadene omfatter blant annet drift og leie av helikopter,

leie av driftsorganisasjon samt lønn. Tilsvarende sum, justert for kostnadsutviklingen, vil måtte legges til grunn for eventuell etablering av helikoptertjenester andre steder i landet.

Politi- og lensmannsetaten har visse rekrutteringsproblemer, særlig i forhold til små tjenestesteder i utkantstrøk, men også når det gjelder politiutdannet personell fordi utdanningskapasiteten har vært for liten. Dette har regjeringen tatt tak i og øket opptaket ved Politihøgskolen til rekordhøye 552 elever. Regjeringen har også økt politiets budsjett med 2 milliarder kr i perioden 2006-2009. Dersom kompensasjon for lønns- og prisstigning trekkes fra, er styrkingen på 800 mill kr. Til sammen gir dette et betydelig løft for politiet.

Politidistriktene i Finnmark driver en aktiv rekrutteringspolitikk, gjennom tilstedeværelse på rekrutteringsdager og jobbmesser, og fokus på omdømme og arbeidsforhold. Distriktenes bevisste satsing på allsidig praksis og målrettet kompetanseutvikling, sammen med økonomiske virkemidler og velferdstilbud, gir gode resultater. Vestfinnmark hadde kun en ledig stilling, mens Østfinnmark har interesserte studenter fra høgskolen som ønsker å bli informert dersom det lyses ut ledige stillinger.

I tillegg til økte budsjetter og tilstrekkelig kapasitet på Politihøgskolen, arbeider vi for å frigjøre politiutdannet personell fra oppgaver som ikke krever politidanning. I forbindelse med tiltakspakken for å motvirke arbeidsledighet, foreslår regjeringen ved en tilleggsbevilgning på 242 millioner kroner å styrke politiet med 460 nye sivile årsverk. Også politidistriktene i Finnmark vil bli styrket slik at de kan opprette flere årsverk og dermed frigjøre polititjenestemenn til operativt arbeid.

SPØRSMÅL NR. 622

Innlevert 30. januar 2009 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 10. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Hva har finansministeren gjort for å hjelpe skattytere med gjeldsproblemer, og hvilke muligheter har en skattyter som i dag har behov for særskilt hjelp og veiledning fra det offentlige?»

BEGRUNNELSE:

Det ble for noen år siden av Skattedirektoratet nedsatt en arbeidsgruppe som skulle komme med for-

slag til tiltak for å bedre situasjonen for vanskeligstilte skattytere. De kom med en rekke forslag 9. mai 2007.

Det bes om at det i svaret begrunnes hvilke som har blitt iverksatt, som skal iverksettes og vurderinger rundt dette.

Undertegnede ber om at det i svaret spesielt forklares hvordan selvstendig næringsdrivende som har drevet eller driver enkeltpersonsforetak kan komme

seg ut av uføre, og fortsatt drive næringsvirksomhet - hvis de er i stand til det.

Regjeringen har tidligere signalisert at man vurderer lovendring i gjeldsordningsloven, hvoretter det i større grad skal åpnes for umiddelbar gjeldssletting til tidligere næringsdrivende. Bl.a. på grunn av næringsgjeld, i motsetning til kredittkortgjeld, studielån m.v. normalt ikke har kommet skyldneren til gode i form av økt forbruk.

Spesielt de tilfeller at skyldner ikke direkte har vært skyld i gjeldsproblemene.

Svar:

Det kan være mange årsaker til at skattytere pådrar seg ulike typer gjeld som er vanskelig å betjene. I dette svaret vil jeg begrense meg til en redegjørelse over hvilke tiltak som er satt i verk for å bedre situasjonen for skyldnere med skattegjeld. Jeg vil først konsentrere meg om tiltak rettet mot vanskeligstilte skattyterne i den betydning det er brukt i arbeidsgrupperapporten fra Skattedirektoratet.

Dette er en liten gruppe skattytere som for et kortere eller lengre tidsrom er ute av stand til å ivareta egne interesser. Årsakene kan være psykiske eller sosiale problemer, sykdom eller dødsfall i familien, samlivsbrudd, rusmisbruk eller fengselsopphold. Arbeidsgruppen nedsatt av Skattedirektoratet utarbeidet i 2007 en rapport med forslag til tiltak for å bedre situasjonen for denne utsatte gruppen skattytere.

I kjølvannet av rapporten ble det i samtlige fem skatteregioner etablert særskilte grupper som skal jobbe med utfordringene knyttet til de vanskeligstilte skattyterne. Gruppene legger stor vekt på forebyggende arbeid i form av ulike informasjonsaktiviteter, men jobber også med saker hvor de vanskeligstilte har havnet i en situasjon hvor de har pådratt seg stor skattegjeld.

I hver skatteregion arbeides det nå med å få i stand et tettere samarbeid med de kommunale skatteoppkreverne. Sammen med blant annet økt bruk av telefonkontakt og oppsøkende virksomhet vil et tettere samarbeid mellom instansene sikre en særskilt og individuell oppfølging av vanskeligstilte skattytere.

Som et ytterligere ledd i oppfølgingen av rapporten er Skattedirektoratets retningslinjer endret. Dette gjelder skattekrav som vurderes i gjeldsordnings- eller ettergivelsessak, slik at det nå er lettere å oppnå gjeldsordning eller ettergivelse for skyldnere med skattegjeld. Dersom skattekravet har sin bakgrunn i at skattyteren har unnlatt å levere selvangivelse, skal det legges større vekt på om unnlattelsen skyldes at skattyteren har vært i en vanskelig livssituasjon.

Etatens arbeid rettet mot vanskeligstilte skattytere videreføres i 2009. I tillegg til forebyggende arbeid skal det blant annet arbeides videre med å bedre praksis i de tilfellene ligningen fastsettes ved skjønn, slik

at skjønnsfastsettelsene kan bli mer treffsikre. I rapporten ble det også pekt på at det i praksis skal mye til for å få endret en skjønnsstilling etter utløpet av klagefristen når skattyteren ikke har levert selvangivelsen. Denne gamle praksisen kan slå urimelig ut i tilfeller med vanskeligstilte skattytere. Skattedirektoratet vurderer derfor å endre retningslinjene for adgangen til endring etter at klagefristen er løpt ut.

Skattytere som ikke faller inn under kategorien vanskeligstilte, men som likevel har pådratt seg skattegjeld, har ofte gjeld som omfatter flere krav enn skatte- og avgiftsforpliktelser. For skyldnere med ulike typer gjeld er det her mindre naturlig at skatteetaten eller skatteoppkreveren skal ha som oppgave å bistå med generell gjeldsrådgivning, med mindre skatte- og avgiftsgjelden er svært dominerende. Skyldnerne vil imidlertid kunne ha rett på økonomisk rådgivning fra kommunen etter sosialtjenesteloven § 4-1.

For skyldnere som har pådratt seg en uhåndterlig gjeld, vil gjeldsordning være en mulig løsning å komme seg ut av uføret på. Når skyldneren søker om gjeldsordning, vil namsmannen ha plikt til å sørge for at skyldneren får den veiledning som trengs for å kunne gjennomføre en gjeldsforhandling, jf. gjeldsordningsloven § 2-2. Gjeldsordningsloven § 1-5 bestemmer videre at kommunen så langt det er mulig skal bistå skyldneren i slike saker, jf. sosialtjenesteloven § 4-1. Kommunenes ansvar for å tilse at gjeldsrådgivningstjenesten har tilstrekkelig kapasitet i dagens økonomiske situasjon, er framhevet av Regjeringen i St. prp. nr. 37 (2008-2009) Om endringer i statsbudsjettet 2009, med tiltak for arbeid som omtales punkt 4.4 s. 64.

For næringsdrivende som ikke kommer inn under gjeldsordningsloven, ligger det imidlertid en mulighet til å komme seg ut av uføret, etter reglene om gjeldsforhandling etter konkursloven. Gjennom frivillig gjeldsordning etter konkursloven del I kan skyldneren oppnå betalingsutsettelse, prosentvis reduksjon av gjelden (frivillig akkord) m.v. Innkreivingsmyndighetene for skatte- og avgiftskrav har etter skattebetalingsloven § 15-2 myndighetene til å sette ned eller gi utsettelse med betalingen, også som ledd i en utenrettslig ordning etter prinsippene for akkord i konkursloven. En gjeldsordning er i prinsippet ikke til hinder for at næringsvirksomheten videreføres eller igangsettes på ny.

Barne- og likestillingsdepartementet sendte sommeren 2008 diverse forslag til endringer i gjeldsordningsloven på høring. Høringsfristen var 1. november 2008. Et forslag i høringsnotatet var å gjøre det lettere for enkelte grupper skyldnere i en vanskelig livssituasjon å få slettet gjelden raskt eller få fastsatt meget korte gjeldsordningsperioder. Den klare hovedregelen var i følge forslaget likevel at en ordinær

gjeldsordningsperiode skal være fem år. Det ble også foreslått alternative og mer fleksible oppgjørsformer i forbindelse med en gjeldsordning, bl.a. at endelig oppgjør kan skje ved innbetaling av et engangsbeløp. I høringsnotatet ble det i denne forbindelse vurdert om man burde innføre særlige regler for tidligere næringsdrivende. Da det ble antatt at også denne gruppen ville bli tilstrekkelig tilgodesett av eventuelle nye

regler om fleksible oppgjørsformer og muligheten for kortere gjeldsordningsperiode, fant man at det her ikke var behov for særregler. Jeg har fått opplyst at Barne- og likestillingsdepartementet nå er i ferd med å utforme et lovforslag om saken, men at det foreløpig ikke er konkludert med hvordan forslagene i høringsnotatet vil bli fulgt opp.

SPØRSMÅL NR. 623

Innlevert 2. februar 2009 av stortingsrepresentant Torbjørn Hansen

Besvart 6. februar 2009 av nærings- og handelsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Ifølge NA24 27.01 gjør den spanske tax-lease ordningen det mulig for spanske verft å tilby skip billigere enn norske verft. Opplegget er at investorer eier skipene i en treårsperiode og leaser disse til rederiene på en måte som gir skattereduksjon. Eksportfinans og GIEK bidrar ifølge oppslaget med finansiering av prosjekter under ordningen.

Ser statsråden problemer knyttet til at virkemiddelapparatet finansierer slike prosjekter og hva vil Regjeringen gjøre for å møte konkurransen fra de spanske støtteordningene?»

BEGRUNNELSE:

I oppslaget på NA24 kommenterer verftseier Magnus Stangeland situasjonen som irriterende og konkurransevridende. Flere norske rederier har bestilt skip bygget i Spania under ordningen. Under finanskrisen vil slike konkurransevridende opplegg lett kunne resultere i større tap av arbeidsplasser enn det ville vært med konkurranse på like vilkår.

Svar:

Eksportfinans tilbyr finansiering til eksportnæringen og Garanti-Instituttet for Eksportkreditt tilbyr garantier for eksportkreditter. Dette er viktige ordninger for norske eksportører, herunder norske maritime utstyrsleverandører.

Når det gjelder tax-lease ordningen i Spania som det refereres til forutsetter jeg at Spania holder seg innenfor EØS-regelverket. Det er uheldig dersom det eksisterer en ordning som innebærer en skjult ulovlig subsidie, og som kan ha konkurransevridende virkning i forhold til verft i andre land. Jeg er kjent med at medlemmer i Community of European Shipyards Associations (CESA) inklusive Norsk Industri, har tatt opp denne ordningen med Europakommisjonen. Jeg vil nå foreta en henvendelse til Europakommisjonen med sikte på å få opplysninger om status og videre fremdrift i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 624**Innlevert 2. februar 2009 av stortingsrepresentant Torstein Rudihagen****Besvart 10. februar 2009 av kultur- og kirkeminister Trond Giske****Spørsmål:**

«15 tomtefestarar av festetomter under Vågå prestegard i Vågå kommune fekk i 2007 tilbod om å innløyse sine festetomter med frist til å godta den 29/6-2007. Dei godtok tilbodet. Den 23/8 2007 kom Regjeringa med ny innløysingsinstruks som gjeld frå 1/8-2008 som gav mykje rimelegare innløysing. Når festarane skreiv under på kontrakt og knappe to månader etterpå får vite at det kjem nye instruksar som bortfestaren visste om, føler dei seg lurte.

Vil statsråden vurdere om kjøpskontraktane kan annullerast?»

GRUNNGJEVING:

Tomtefestarane taper store summar på at dei ikkje vart orienterte om at nye instruksar ville kome. Ein av dei som har teki kontakt med meg, seier at for hans vedkomande gjeld det 40.000.- kr. dei har teki kontakt med Statsskog for å prøve å annullera eller få innløysing av tomt etter nye reglar og fått til svar at det står i Soria Moria at nye tomtefesteinstruksar ville kome.

Dette synes eg er eit alt for dårleg svar. Sjølv om vi politikarar er opptekne av kva som står i Soria Moria, kan ein ikkje forlange at folk flest er orienterte om og handlar i tråd med forventningar som Soria Moria gjev. Ei skulle heller tru at Statsskog i innløysingsforhandlingane orienterte festarane om at nye instruksar ville kome. Statsskog måtte sjølvstundt vite at det kom. Det verkar som at festarane her har vorte kynisk utnytta. Festarane har også teki kontakt med Justisdepartementet. I eit svar frå Tore Fjørtoft i lovavdelinga frå 27. september 2007 seiest det m.a.:

"Dersom bortfesteren på innløysningstidspunktet hadde kjennskap til instruksen og hva denne ville gå ut på, kan det i prinsippet bli spørsmål om avtaleresvisjon."

Det kan såleis tyde på at festarane i ein rettssak kunne vinne fram, men det er ressurskrevjande og eg ber derfor om at det i denne saka vurderer om det kan finnast ei løysing ut ifrå reine rimelegheitsvurderingar.

Svar:

Festekontraktar og saker om innløysing av tomter som høyrer inn under Opplysningsvesenets fond, vert handsama av Statsskog på vegner av fondet. I sli-

ke saker skal Statsskog følgje dei retningslinjene som gjeld for forvaltninga av eigedommar under fondet.

Med bakgrunn i det spørsmålet som er stilt, har departementet innhenta opplysningar om den aktuelle saka frå Opplysningsvesenets fond. Fondet opplyser:

"Fondet registrerer at de omtalte 15 festerne i spørsmålet fra representanten Rudihagen ikke er navngitt eller på annen måte fullt ut identifiserbare. Vi mener imidlertid å ha klart å identifisere med noenlunde grad av sikkerhet, det leiekontraktsforhold og den gruppe av tomtefestere som det henvises til i spørsmålet. Vi legger i det videre til grunn at de omtalte 15 tomtefestere er fremfestere, dvs. personer med feste-kontrakter med Vågå kommune som bortfester, men hvor grunnen eies av Opplysningsvesenets fond. Vågå kommune har en leiekontrakt med fondet for et ca. 70 dekar stort tomtefelt, kalt Langskåre. Antall enkelttomter innenfor feltet er ca. 50. Som festere (leiere i et langvarig kontraktsforhold) er disse i utgangspunktet kun kommunens kunder. Fondet har ingen oversikt over eller er i besittelse av de 50 festekontraktene. Med ett eller to unntak gjelder det også Statsskog.

Fra enkelte av fremfesterne var det reist ønsker/forespørsler om å få løst inn enkelttomta. Siden Vågå kommune er bortfester, ble det fra fondet v/tjenesteleverandør Statsskog foretatt diverse nødvendige avklaringer i forhold til det å kunne starte opp en prosess med innløsninger i frivillighet fra de som måtte ønske det. I 2007 ble det fra Statsskog sendt ut tilbud om frivillig innløsning til samtlige festere i feltet i samarbeid med Vågå kommune, basert på en rimelig pris på kr. 43,- pr. kvm. Ca. 33 av festerne innen feltet godtok tilbudet om kjøp. Gjennomsnittlig kjøpesum for hver av disse 33 tomtene var på ca. kr. 37.000,-. Flertallet av de ca. 33 som inngikk kjøpekontrakt har fått gjennomført innløsningsaken fullt ut med innbetaling av kjøpesum mot overlevert skjøte på hjemmelen. Fondet mener at en pris på ca. kr. 37.000,- for en boligtomt i Norge idag må anses rimelig.

Ved utsendelse av tilbudene våren 2007 til den enkelte fester, ble det fra Statsskogs side gjort klart at eventuelt kjøp baseres på frivillighet mellom partene, uavhengig av innløsningsreglene i tomtefesteloven. Det ble i brevene også understreket at fester sto fritt til å vurdere om man ville akseptere tilbudet eller fortsette leieforholdet. (Ordnningen med innløsning etter tomtefesteloven er en helt annen og forutsetter fremsettel-se av skriftlig innløsningskrav fra fester til bestemt tidspunkt osv.)"

Fondet seier vidare:

"På dette tidspunkt forelå ingen tomtefesteinstruks, som for øvrig først ble vedtatt 14.9.2007 uten annet forvarsel enn en pressekonferanse og tilhørende pressemelding et par uker tidligere. Instruksen skulle videre etter sin egen ordlyd først ta til å gjelde fra 1.7.2008. Pga. nødvendig lovendring kunne instruk-

sen ikke gjøres gjeldende for tomter under fondet før 1.1.2009. Instruksen er etter sin egen ordlyd ikke gitt tilbakevirkende kraft, verken for gjennomførte innløsninger eller innløsningssaker. Instruksen har dessuten ikke anvendelse på innløsninger som foretas i minnelighet, dvs. utenfor de tilfeller hvor fester har fremsatt et skriftlig innløsningskrav som grunnlag for den videre innløsningsprosess.

Soria Moria-erklæringen fra 2005, som det henvises til i begrunnelsen til spørsmålet, var en politisk uttalelse og ingen instruks. Fondet tilbakeviser påstanden om at man i Statskog eller fondet måtte ha visst at instruksen kom, eller når den ville komme. Derimot hadde fondet inntil eventuell instruks ble gitt, og inntil man f.eks. også fikk sett om den ville omfatte fremfester (jfr. eksempelvis den endrede instruks av 13.6.2008 hvor det nettopp ble klargjort at den skulle omfatte fremfester for så vidt gjaldt innløsning), en plikt til å forholde seg til de rammebetingelser som ellers gjaldt for fondet, herunder fondsloven.

Fondet vet som sagt lite om den enkelte fremfester festekontrakt med Vågå kommune. Fondet vet derfor også lite om den hypotetiske situasjon som spørsmålet legger opp til, nemlig når disse 15 fremfes-

terne ville kunne ha fremsatt innløsningskrav og i så fall kunne fått et tilbud om innløsning på instruksens vilkår. Som nevnt gjelder instruksen først fra 1.1.2009 for fondets vedkommende. Basert på en kjent opprinnelig festeavgift innenfor feltet, har Statskog imidlertid anslått en eventuell instrukspris pr. våren 2009 for disse tomtene (gitt at man altså hadde fremsatt krav og ellers oppfylte vilkårene etter instruksen til å få innløsning nå) til å ligge på ca. kr. 30.000,- Bortsett fra en viss, men allikevel beskjeden forskjell i pris, har flertallet av festerne innenfor dette feltet i Vågå med de inngåtte avtalene altså fått gjennomført sine innløsninger helt uten konflikt og raskere enn etter instruksalternativet."

Eg viser til dette. Etter det som ligg føre, kan eg ikkje sjå at det er grunnlag for å be fondet ta opp att innløsningsforhandlingane med dei aktuelle festarane, jf. elles fråsegna ovanfor frå Lovavdelinga. Korkje fondet eller Statskog hadde kjennskap til instruksen, eller innhaldet i den, før hausten 2007 slik fondet gjer greie for.

SPØRSMÅL NR. 625

Innlevert 2. februar 2009 av stortingsrepresentant Torstein Rudihagen

Besvart 10. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Arbeidet med reguleringsendringer av Olympiaparken for å tilrettelegge for 9-hulls golfbane på Randgård startet i 2004. Fylkesmannen har innsigelse til planen, og etter en lang prosess, blei saken oversendt departementet den 12.10.2007.

Vil Statsråden ta initiativ for en snarlig avklaring i saken?»

BEGRUNNELSE:

Hele sakskomplekset ligger i departementet og jeg viser til det. Både Lillehammer Kommune og eiere av anlegget ønsker snarlig avklaring. Ordføreren i Lillehammer skriver:

"Det er rød-grønn oppslutning i Lillehammer om denne saken, vi ønsker flerbruksanlegg i området inklusive golfbane, barnehage etc..."

For grunneieren medfører manglende avklaring store problemer. Han skriver:

"Anken, som er under behandling i miljødepartementet, ble av saksbehandler i miljødep. forespeilet å være avklart høsten 2007. Dette er nå veldig lenge siden.

De praktiske problemene med dette er for meg meget alvorlige. Det gjør det umulig å planlegge og

grasmarka som nå blir brukt i jordvegen skulle vært pløyd opp for lenge siden, men jeg har ikke råd til å kaste penger ut av vinduet. Særlig ikke etter at Fylkesmannen først krevde at jeg skulle bruke betydelige private midler på sponing av fylkesarkeologene for å få frigitt dyrkamarka til annen bruk.

Pga. dette kravet har de nå dokumentert alminnelige kokegropser og koksteinsrøyser. Dette har ført til en umiddelbar fredning av dyrkamarka og lagt begrensninger på hvordan jeg kan bruke marka, med hensynet til jordarbeiding mm.

I tillegg har altså Fylkesmannen nektet omregulering etter først å ha krevd utgravninger. Som du sikkert forstår er dette utrolig frustrerende og føles som maktmisbruk. Mitt ønske er nå å få en status og helst en avklaring på anken."

Jeg mener det er uholdbart at departementet bruker så lang tid på å få avklart en sak som denne.

Svar:

Jeg har forståelse for at Lillehammer kommune ønsker en snarlig avklaring av om reguleringsplanen for golfbane på Randgård kan stadfestes. Jeg har også forståelse for de problemer som har oppstått for grunneieren ved at det ikke er truffet en avgjørelse i saken. Departementet vil derfor avgjøre saken innen kort tid.

SPØRSMÅL NR. 626**Innlevert 2. februar 2009 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 11. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Hvordan vil statsråden sørge for en utvikling av ferjetilbudet på Tau-sambandet de nærmeste årene som fanger opp den betydelig trafikkøkningen på strekningen?»

BEGRUNNELSE:

Etter at det ble satt inn to store ferjer i Tau-sambandet har trafikken nærmest eksplodert. I 2008 økte trafikken med om lag 55 000 biler. Dette kom på toppen av en trafikkøkning på 90 000 året før. Tau-sambandet er et av landets største. Fra 2010 skal hurtigferja MF "Stavanger" i følge Stavanger Aftenblad 30.1.09 tas ut av sambandet samtidig med at det blir lengre mellom avgangene på kveldstid.

Svar:

Ferjesambandet Stavanger-Tau trafikkeres i dag med 3 ferjer, MF Stavanger som tar 114 personbilenheter (pbe), MF Rennesøy 115 pbe og MF Strand 64 pbe. Sambandet trafikkeres i dag med en frekvens på 31 turer, og sambandet er døgnåpent. Dette tilbudet ligger over eksisterende standard for samband av denne typen. Ferjesambandet er av de sterkest trafik-

kerte ferjesamband i Norge, og hadde en del gjensitting i 2008. Sambandet er også et pendlersamband, og det er viktig for dette sambandet med et godt rute-tilbud, god regularitet og en god og jevn trafikkflyt inn i Stavanger sentrum.

Etter en anbudsutlysning har Tide Sjø AS fått kontrakten for ferjesambandet for perioden 1.1.2010 – 31.12.2015. På bakgrunn av trafikkutviklingen vil ferjesambandet Stavanger-Tau fra og med 2010 bli trafikkert med 3 ferjer, hver ferje på 110 pbe. Sambandet vil trafikkeres med en frekvens på 31 turer, og være døgnåpent. Dette betyr at den rene kapasitetsøkningen i sambandet vil være 12,5 prosent fra 2010. Videre vil det bli en bedre trafikkavvikling i sambandet siden de 3 ferjene er like store og kan avvikle de samme trafikkmengder på hver tur. Derved blir kapasiteten, rutetilbudet og regulariteten i sambandet bedre. Framtidig kapasitet ventes å være tilstrekkelig. Dersom trafikkutviklingen blir større enn ventet, vil det kunne kjøpes ekstraturer i anbudsperioden.

Statens vegvesen er i disse dager i dialog med de kommunale myndigheter for å se på en best mulig framtidig ruteplan for sambandet innenfor den vedtatte rutefrekvens på 31 turer.

SPØRSMÅL NR. 627**Innlevert 2. februar 2009 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos****Besvart 6. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Synes helse- og omsorgsministeren det er rimelig og fornuftig at det er innført tildels høye egenandeler på mammografiundersøkelser, og at egenandelene for kvinner bare øker i takt med nødvendige og utdypende undersøkelser?»

BEGRUNNELSE:

En kvinne har mottatt brev om å møte til mammografikontroll. I brevet var det presisert at hun måtte betale en egenandel på 690 kroner for en ordinær undersøkelse. Videre var det opplyst at dersom de

finder en "mistenkelig kul" må det tas celleprøve. Dette vil koste kvinnen 500 nye kroner. Om kvinnen var henvist fra lege eller ikke, var i denne sammenheng uten betydning. Kvinnen har kontrollert og fått bekreftet at de oppgitte betalingssetser er gjeldende fra 1. januar 2009 for kvinner som så langt i livet ikke har hatt kreftdiagnose. Så vidt vites er det ikke tilsvarende setser for å avdekke prostatakreft hos menn, og disse egenandelene for å avdekke brystkreft kan på mange måter oppfattes som diskriminerende. Dersom konsekvensen av å innføre egenandeler på mammografi fører til at kvinner vegrer seg for å gå til slik undersøkelse er dette meget uheldig.

Svar:

Mammografi utføres ved offentlige poliklinikker, ved private røntgeninstitutt og hos enkelte privatpraktiserende leger. Det er et lov- og forskriftsmessig vilkår for dekning av utgiftene at ”lege er søkt for sykdom eller mistanke om sykdom”. Dersom det henvises til mammografi med bakgrunn i en medisinsk indikasjon (for eksempel en mistenkelig kul i brystet) faller dette inn under ovennevnte vilkår, og pasienten skal kun avkreves ordinær egenandel for billeddiagnostikk, for tiden 200 kroner. Denne egenandelen kan føres på kvitteringskortet og faller inn under tak 1-ordningen.

Kvinner som tidligere har hatt brystkreft skal ifølge Nasjonalt handlingsprogram med retningslinjer for diagnostikk, behandling og oppfølging av pasienter med brystkreft (publisert 20.12.07) undersøkes årlig bl.a. ved hjelp av mammografi de første 10 årene etter gjennomført behandling. Disse mammografiundersøkelsene faller også inn under ovennevnte vilkår, og pasienten skal kun avkreves ordinær egenandel for billeddiagnostikk.

Kvinner i aldersgruppen 50-69 år innkalles til screening i regi av Mammografiprogrammet. Hver deltakelse i Mammografiprogrammet koster kroner 200. Dette beløpet faller ikke inn under tak 1-ordningen.

Ut i fra de opplysninger som gis i spørsmålets begrunnelse virker det lite trolig at den innkalling kvinnen har mottatt har vært til screening i regi av Mammografiprogrammet. Videre kan det synes som om vilkåret for dekning av utgiftene (”sykdom eller mis-

tanke om sykdom”) ikke er oppfylt. Ut i fra de opplysninger som gis virker det sannsynlig at det er et privat røntgen-institutt som har innkalt kvinnen (offentlige poliklinikker og privatpraktiserende leger med offentlig avtale kan ikke kreve betaling av pasienten som ikke er forskriftsmessig fastsatt). Jeg må her ta forbehold om at det foreligger annen informasjon som ikke fremkommer klart i spørsmålet og dets begrunnelse. En ”innkalling til mammografikontroll” kan tilbys kvinner av kommersielle aktører uten at det foreligger noen medisinsk indikasjon for dette. Kontrollen faller således ikke inn under vilkåret for dekning av utgiftene (”sykdom eller mistanke om sykdom”). Jeg reagerer likevel på at det i spørsmålets begrunnelse opplyses at ”dersom de finner en ”mistenkelig kul” må det tas celleprøve” og at denne vil koste kroner 500. Dersom en mammografiundersøkelse avdekker mistanke om kreft, bør kvinnen umiddelbart henvises til helseforetak med brystdiagnostisk senter.

Det er en hovedregel for dekning av utgifter at ”lege er søkt for sykdom eller mistanke om sykdom”. I disse tilfellene kan pasientene avkreves egenandeler som er i tråd med Stortingets vedtak. Dersom en person, kvinne eller mann, velger å få utført diagnostikk uten at dette er medisinsk begrunnet, dekker ikke staten disse utgiftene. Det er også slik at kvinnene kun avkreves ordinær egenandel som omfattes av tak 1-ordningen for mammografi når denne er begrunnet i sykdom, mistanke om sykdom eller kontroll etter behandlet kreftsykdom.

SPØRSMÅL NR. 628

Innlevert 2. februar 2009 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 10. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Jeg viser til svar på Dokument nr. 15 (2008-2009), Spørsmål nr. 57, datert 09.10.2008, besvart 17.10.2008, hvor det fremkommer at regjeringen, etter flere års utsettelse, tar høyde for å legge frem forslag om ny lov om motorferdsel vårsesjonen i 2009.

Står det ved lag at Regjeringen vil legge frem

slikt lovforslag til behandling før stortingsvalget til høsten?»

Svar:

Regjeringen arbeider med et forslag til ny motorferdsellov. En eventuell lovproposisjon kan bli fremmet for Stortinget i løpet av 2009.

SPØRSMÅL NR. 629**Innlevert 3. februar 2009 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 11. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Samferdselsministeren var etter fremleggelsen av statsbudsjettet for 2009 i Telemark og lovet 15 millioner til "Eidangertunnelen". I etterkant av tiltakspakken lovet hun 12 millioner kroner over en toårsperiode til drift av Brattsbergbanen. Noe som heller ikke lå i regjeringens krisepakke.

Hvor hentes disse midlene fra, og hvilke andre samferdselsprosjekter må eventuelt nedprioriteres for å frigjøre midler til disse prosjektene?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med fremleggelsen av statsbudsjettet for 2009 var det ikke bevilget en eneste krone til Eidangertunnelen. Dette til tross for stort behov for ny trase på strekningen Larvik-Porsgrunn. At ikke regjeringen hadde bevilget penger til dette prosjektet, førte til kraftig kritikk fra hele det politiske miljøet i Telemark. Etter kort tid ble tydeligvis presset så stort at ministeren ikke hadde noe annet valg enn å reise til Telemark og bevilge 15 millioner kroner til grunnerverv på strekningen for å roe ned gemyttene. I forbindelse med krisepakken hadde regjeringen satt av 30 millioner kroner til det samme formålet. Rett etter at krisepakken var lagt frem så reiste samferdselsministeren på nytt til Telemark med løfte om 12 millioner kroner til å drifte Brattsbergbanen for 2 halvår 2009 og første halvår 2010. I Møre og Romsdal lovet også statsråden at det var satt av midler til Ørsneset ferjekai og at dette lå i regjeringens budsjett for 2009, noe statens vegvesen avkrefter fordi de mangler ca 10 millioner kroner til å få bygget ferjekai. Spørsmålet blir jo om prosjektet er fullfinansiert eller ikke. Det begynner å bli merkelig at statsråden til stadighet kommer med nye midler til prosjekter som ikke det er dekning for verken i statsbudsjettet eller i krisepakker.

I beste fall kan vel ikke dette beskrives som noe annet enn en uryddig budsjettprosess. Det er derfor god grunn til å spørre nøyaktig hvor midlene til Regjeringens løfter hentes ifra.

Svar:

Jeg viser til at i regjeringens forslag om ekstrabevilgninger for 2009 som er fremme i St.prp. nr. 37 (2008-2009), er det foreslått avsatt 30 mill. kr til videre planlegging av innkorting av Vestfoldbanen mellom Farriseidet-Porsgrunn/"Eidangertunnelene" uten at dette går ut over andre samferdselsprosjekter.

Driftsansvaret for lokaltoget på Brattsbergbanen

ble overført fra staten til Telemark fylkeskommune i 2004 etter en avtale mellom Samferdselsdepartementet og fylkeskommunen. Avtalen ble inngått etter initiativ fra fylkeskommunen som ønsket å overta ansvaret for å legge til rette for konkurranseutsetting av lokaltoget som ledd i arbeidet med å utvikle togtilbudet på banestrekningen.

Avtalen ble inngått under den forrige regjeringen og fra statens side er den signert av samferdselsminister Torild Skogsholm. Når ansvarsoppgaver overføres fra staten til det kommunale forvaltningsnivået, er det vanlig at en fylkeskommune mottar full kompensasjon de første årene for en oppgave den overtar og at den statlige kompensasjonen gradvis trappes ned over fem år og inngår som en del av de generelle rammeoverføringene fra Kommunal- og regionaldepartementet basert på fordelingskriteriene i inntektsystemet for fylkeskommuner og kommuner. Dette er også nedfelt i den opprinnelige avtalen mellom Samferdselsdepartementet og Telemark fylkeskommune og ytterligere presisert i brev fra Kommunal- og regionaldepartementet av 19. desember 2003 til Telemark fylkeskommune.

I St.prp. nr. 1(2007-2008) ble det på kap.1351, post 60, bevilget 15,8 mill. kr, hvorav 12 mill. kr ble tildelt Telemark fylkeskommune som en videreføring av det statlige kompensasjonsbeløpet for overføring av driftsansvaret for lokaltoget på Brattsbergbanen til Telemark fylkeskommune. I proposisjonen framgår at i samråd med Kommunal- og regionaldepartementet og etter ønske fra Telemark fylkeskommune, overtar Samferdselsdepartementet et midlertidig ansvar for kompensasjon for Brattsbergbanen. Staten har vist fleksibilitet og gitt Telemark f.k. en høyere overføring enn det som opprinnelig var avtalt. Det framgår at kompensasjonsordningen skal være midlertidig og at det øremerkede tilskuddet til Telemark fylkeskommune skal avvikles etter 2 halvår for 2009. I samsvar med denne forutsetningen har Stortinget, etter framlegg fra regjeringen, ved behandlingen av 2009-budsjettet, vedtatt å bevilge 6 mill. kr som kompensasjonsbeløp til Telemark f.k. og at det øremerkede tilskuddet til Telemark over SDs budsjett, faller bort fra og med 2010. Jeg har oppfattet at dette har resultert i at Telemark fylkeskommune truer med å legge ned lokaltoget på Brattsbergbanen på grunn av at fylkeskommunen ikke skal ha råd til å opprettholde dette uten økonomisk støtte fra staten, noe som har skapt protester blant lokalbefolkningen som bruker togtilbudet.

Ut fra mitt kjennskap til lokaltogtilbudet er det få som bruker dagens tilbud og fylkeskommunen har gjort lite for å følge opp og utvikle tilbudet slik fylkeskommunen hadde intensjon om da det overtok driftsansvaret. På turen min til Telemark, som nevnes i begrunnelsen for spørsmålet, la jeg heller ikke skjul på og uttalte at jeg ikke var særlig imponert over det fylkeskommunen har gjort for å sikre tilbudet på jernbanen mellom øvre og nedre del av fylket. Bl.a. gjelder dette en mangel på rutekoordinering med annen lokal kollektivtrafikk og togtrafikken på tilstøtende jernbanestrekninger. Jeg uttalte også at i og med at driftsansvaret ligger hos Telemark, må nå fylkeskommunen i samarbeid med NSB, iverksette tiltak og legge til rette for at så mange som mulig bruker banen. Det er riktig at jeg i denne sammenheng lovet at SD som en midlertidig løsning, skal bidra med samlet 12 mill. kr ekstra, fordelt med 6 mill. kr i 2009 og 6 mill. kr i 2010 slik at Telemark fylkeskommune får et pusterom på halvannet år til å bevise at lokaltoget på Bratsbergbanen er levedyktig og er noe å satse på for framtiden.

Bakgrunnen for mitt initiativ nå er at Midt-Telemarkrådet like før jul fikk utarbeidet en rapport som på en systematisk måte ser på mulighetene for å utvikle kollektivtilbudet i Midt-Telemark. I rapporten gjentas budskapet om at lite er gjort for å få til korrespondanse og koordinering med øvrig kollektivtilbud. I Railconsults rapport hevdtes det også at "dagens buss- og togtilbud supplert med noen manglende avganger, bør ha potensial for betydelig økt trafikk dersom det settes inn i et større system og markedsføres i større grad enn i dag." Jeg har ikke forutsetninger for å ta stilling til de vurderinger som gjøres av Railconsult. Det er Telemark fylkeskommune som

ansvarlig for driften av Bratsbergbanen og øvrig kollektivtilbud i området, som må gjøre en vurdering av om man mener det er mulig å få til et bedre samlet kollektivtilbud i Midt- Telemark og om det er riktig å utvikle Bratsbergbanen som en del av et slikt integrert tilbud.

Når det gjelder spørsmålet om hvor pengene skal hentes fra, legger jeg opp til å kunne fremme forslag om en bevilgning på 6 mill. kr i forbindelse med RNB for 2009, mens resten vil bli fulgt opp i forbindelse med statsbudsjettet for 2010. Spørsmålet om inndekning vil jeg komme tilbake til i budsjettframlegget.

Prinsipielt vil jeg peke på at ved overføringer av statlige oppgaver til kommunale myndigheter, bl.a. begrunnet med ønsket om mer lokalt selvstyre, må dette være reelt i den forstand at det må være opp til kommunale politiske myndigheter selv å prioritere og bestemme hvordan disponible ressurser skal brukes. En ordning med øremerkede tilskudd til ordinær drift av lokal kollektivtrafikk over SDs budsjett, bryter med dette prinsippet. I tillegg kommer at et øremerket statlig driftstilskudd uten at fylkeskommunen tilfører egne ressurser, innebærer at staten sitter med det reelle økonomiske ansvaret og fylkeskommunen har derfor ikke insitament til å gjøre kollektivtilbudet mer attraktivt for publikum og samtidig bedre lønnsomheten og driftsøkonomien i tilbudet. Etter min vurdering er lokaltogtilbudet på Bratsbergbanen et godt eksempel på dette. Dette er også grunnen til at Samferdselsdepartementet har lagt opp til å avvikle ordningen med et øremerket tilskudd til Telemark fylkeskommune til driften av lokaltoget på Bratsbergbanen.

SPØRSMÅL NR. 630

Innlevert 3. februar 2009 av stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen

Besvart 10. februar 2009 av barne- og likestillingsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Mener statsråden at bladet Blikk er egnet lektyre for skolebarn ned i 12 års alderen?»

BEGRUNNELSE:

Bladet Norge IDag kunne nylig melde følgende: I regjeringens nasjonale handlingsplan for homofile av juni 2008, anbefaler Barne- og likestillingsdepar-

tementet distribusjon av homobladet Blikk til alle skolebibliotek og offentlige biblioteker.

Stadig flere kommuner og fylkeskommuner har laget handlingsplaner for homofile og lesbiske i tråd med anbefalinger fra Barne- og likestillingsdepartementet. Et av tiltakene i handlingsplanen er å gjøre bladet Blikk tilgjengelig for ungdom og barn ned i 12 års alderen.

"Vi er ikke imot en handlingsplan for homofile,

eller å opplyse det norske folk om homofili, men jeg synes det er upassende å servere Blikk til ungdom. Homobladet Blikk omtaler pornografi positivt og ukritisk. Bladet har i tillegg flere annonser til pornografiske nettsider. Med et enkelt tastetrykk kan ungdom klikke seg inn på nettsider med særdeles grovt pornografisk innhold", sier Jon Halvor Harsem, informasjonsansvarlig for Nordisk Nettverk for Ekteskapet, til Norge IDag.

Jeg mener anbefalinger fra regjeringshold skal være kvalitetssikret. Vi på Stortinget får tilsendt bladet Blikk enten vi liker det eller ikke. Blikk er et seksualisert blad som er veldig reklamerende for homofil livsførsel og er derfor uegnet til bruk overfor barn og ungdom.

Svar:

I Regjeringens handlingsplan for bedre livskvalitet for lesbiske, homofile, bifile og transpersoner 2009-2012, framkommer det at Kunnskapsdepartementet og Barne- og likestillingsdepartementet støtter distribusjon av månedsmagasinet Blikk til skoler og bibliotek. Begrunnelsen for å støtte distribusjon av Blikk er det store behovet for å bedre kunnskapen om seksuelle minoriteter både blant skolepersonell og elever, samt å gi lesbiske og homofile skoleelever et mest mulig likeverdig og inkluderende skoletilbud.

Gjennom skoleåret vil det være lærere og bibliotekarer på de ulike skoler som har ansvar og forutsetninger for å vurdere løpende det stoffet som gjøres tilgjengelig for skoleelever i ulike aldersgrupper. Innholdet i bladet er redaktørens ansvar, og jeg forutsetter at det er innenfor norsk lov.

SPØRSMÅL NR. 631

Innlevert 3. februar 2009 av stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark

Besvart 9. februar 2009 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Vil justisministeren bidra til at arresten i Mandal blir gjenåpnet slik at 55000 innbyggere i vestre del av Vest-Agder opplever at politiet blir en større del av lokalsamfunnet og ikke bruker ressursene sine på transportoppdrag til og fra Kristiansand?»

BEGRUNNELSE:

For å redusere antall voldssaker i by- og lokalsamfunn er politiets synlighet og tilstedeværelse av avgjørende betydning. Mange byer og lokalsamfunn har problemer med ressursmangel, så også i Vest-Agder. En konsekvens av politireformen har blitt at arresten i Mandal er stengt, etter at det kom krav om to arrestforvarere i stedet for en. Dette innebærer at politiet i vestfylket må kjøre til Kristiansand med arrestanter. For enkelte kommuner innebærer dette en kjøretur på opp mot fire timer.

På politistasjonen i Mandal er det en moderne arrest som ikke er i bruk.

Tidligere var denne tilgjengelig for alle kommunene i vestfylket, fra Flekkefjord til Mandal. Gjennom å ta denne i bruk igjen vil politiet kunne sette inn ressursene på politiarbeid i stedet for transportarbeid. Dette kan illustreres ved følgende: Mandal med sine 14500 innbyggere er en by med et rikt uteliv, der

mange innbyggere fra omkringliggende kommuner møtes. Dersom noen må innbringes en lørdagskveld på grunn av bråk, blir byen og distriktet rundt stående med en politibemannning på to i den tiden det tar å kjøre fram og tilbake til Kristiansand; over to timer. Dette gjør at politiet ikke kan reagere på akutte situasjoner som oppstår. Politiet får da en høyere terskel for å fjerne potensielt farlige personer fra bybildet, og lokalsamfunnet opplever som utrygt for mange innbyggere. Dette er sløsing med ressurser og skaper unødig utrygghet.

Svar:

Jeg har forelagt spørsmålet for Politidirektoratet som har gitt følgende svar:

"I "Rammer og retningslinjer for "Politireform 2000", ble det uttalt at det som hovedregel "skal være en sentralarrest i de nye politidistriktene, og den bør legges nærmest mulig der kriminaliteten har sitt tyngdepunkt." Politimesteren i Agder valgte etter en grundig prosess å ha 2 arrester - en sentralarrest geografisk plassert ved driftsenheten i Kristiansand, og en sekundærarrest i Arendal.

Politimesteren er kjent med at Mandal politistasjon, spesielt i helgene, bruker politiresurser til transport av arrestanter fra Mandal til Kristiansand, men dette gjelder også øvrige deler av distriktet.

Agder politidistrikt har satt i gang en analyse der man gjennomgår organiseringen og bruken av ressursene i distriktet. Arrest er et av punktene som blir vurdert i dette prosjektet. Politidistriktet ble i forrige uke lovet 14 nye sivile stillinger, og man vil nøye vurdere om noen av disse skal brukes til stillinger som arrestforvarere."

Regjeringen har økt politiets budsjett med 2,3 milliarder kr i perioden 2006-2009. Dersom kompensasjon for lønns- og prisstigning trekkes fra, er styrkingen på 1,1 mrd kr. I samme periode vil opptaket ved Politihøgskolen være på til sammen 1 776 studenter, 648 flere enn under den forrige regjering. I regjeringens tiltakspakke for å motvirke arbeidsledig-

het, ligger det inne et forslag om å styrke politiet med 460 nye sivile årsverk. Dette vil i stor grad bidra til at polititjenestemenn kan frigjøres fra oppgaver som ikke krever politifaglig utdanning. Til sammen gir dette et betydelig løft for politiet.

Budsjettet fordeles av Politidirektoratet ut fra en omforent ressursfordelingsmodell. Det enkelte politidistrikt får en økonomisk ramme som politimesteren disponerer for å oppnå en best mulig polititjeneste i politidistriktet. Jeg har tillit til at politimesteren foretar de nødvendige vurderinger og prioriteringer for å sikre hele politidistriktet en god polititjeneste.

SPØRSMÅL NR. 632

Innlevert 3. februar 2009 av stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund

Besvart 12. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Ser statsråden på bruk av anbud og kjøp av tjenester som en framtidig måte å organisere deler av det arbeidet som drives i regi av NAV, og som et alternativ til å bygge opp bemanningen og kompetansen på de lokale NAV-kontorene?»

BEGRUNNELSE:

Kvalifiseringsprogrammet (KVP) har vært regjeringens viktigste bidrag i kampen mot fattigdom. Fram til sommeren 2008 var omkring 900 inne i KVP. Ved årsskiftet var i overkant av 5 000 inne i programmet. Som et ledd i å nå disse måltallene valgte NAV (Arbeids- og velferdsdirektoratet) å sette ut arbeidet med avklaring og oppfølging av deltagerne i KVP på anbud, i stedet for å styrke bemanningen i NAV. Dette medførte at deltagerne i KVP nå har fått flere å forholde seg til, i stedet for færre slik tanken bak NAV var. Dette medførte også til mindre tid til individuell oppfølging av den enkelte deltager, uten nødvendigvis at det har gitt kostnadsbesparelser.

Svar:

Kvalifiseringsprogrammet med tilhørende stønad for personer med vesentlig nedsatt arbeids- og inntektsevne og med ingen eller svært begrensede ytelser i folketrygden ble innført 1. november 2007. Kvalifiseringsprogrammet er et hovedvirkemiddel i regjeringens innsats mot fattigdom og et viktig virke-

middel i realiseringen av NAV-reformen. Deltakelse i kvalifisering og aktiviteter skal bidra til at den enkelte opplever økt mestring og livskvalitet. Det er en forutsetning at kvalifiseringsprogrammet skal bidra til en mer forpliktende, systematisk og kontinuerlig oppfølging overfor målgruppen.

De ulike virkemidlene som NAV-kontorene disponerer, skal underbygge den enkelte brukers individuelle behov for å nå målet om arbeid og sosial inkludering. Arbeidsmarkedstiltak er et viktig virkemiddel i den samlede oppfølgingen av den enkelte bruker, som også kan omfatte kommunale tjenester i form av rusmiddelarbeid, psykisk helsearbeid, oppfølging i bolig, økonomisk rådgivning, sosiale mestrings- og treningstiltak, motiveringsarbeid, fysisk aktivitet mv. NAV-kontoret har ansvaret for å avklare den enkeltes individuelle behov, sikre motivasjon og samarbeid, sikre tilgang på relevante tjenester og tiltak, sikre en tett, helhetlig og planbasert oppfølging og koordinere/administrere oppfølgingsforløpet.

Kjøp av avklarings- og oppfølgingstjenester fra eksterne tilbydere er ikke et alternativ til å bygge opp bemanningen og kompetanse på de lokale NAV-kontorene. God bemanning og kompetanse på NAV-kontoret skal sikre et flertall av brukerne et individuelt tilpasset tilbud om avklaring og oppfølging fra arbeids- og velferdsforvaltningen. Men for noen brukere vil det av kapasitetsmessige eller kompetansemessige grunner være behov for å trekke inn ekspertise utenfor arbeids- og velferdsforvaltningen for å gi

dem den bistanden som er nødvendig for å komme i arbeid.

For personer med nedsatt arbeidsevne, som bl.a. omfatter deltakere på kvalifiseringsprogrammet, har det vært vanlig å kjøpe avklaringstjenester og oppfølgingstjenester som Arbeid med bistand direkte fra godkjente tiltaksbedrifter, som bl.a. arbeidsmarkedsbedrifter. På dette området vil etaten derfor kunne bygge på etablerte avtaler og samarbeidsrelasjoner

med tiltaksleverandører som har lang erfaring med å tilby brukere denne typen tjenester.

Det som er det sentrale for meg er at kvalifiseringsprogrammet samlet sett er individuelt tilpasset og arbeidsrettet. Jeg er derfor uenig i premisset for spørsmålet om at det i enkelte tilfeller innhentes eksternt bistand fører til at det blir mindre tid til individuell oppfølging og at det fører til dårligere kvalitet på kvalifiseringsprogrammet.

SPØRSMÅL NR. 633

Innlevert 4. februar 2009 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 9. februar 2009 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Er det meningen at utvidelsen om religionskrittikk i strl. 2005 § 185 skal tre i kraft sammen med resten av straffeloven, eller skal utvidelsen først iverksettes i 2011?»

BEGRUNNELSE:

I Ot.prp.nr.22 (2008-2009) fremgår det på side 385 at Regjeringen vil fremme forslag om utvidelse av nevnte paragraf i ikrafttredelsesproposisjonen. Dette forstås som den proposisjonen som fremlegges når straffeloven 2005 skal tre ikraft. Statsministeren

sa imidlertid på pressekonferanse 03.02.09 at man nå skulle begynne å arbeide med utvidelsen av paragrafen og at denne ikke skulle tre i kraft før 2011. På denne bakgrunn er det uklart når tid Regjeringen ser for seg at bestemmelsen skal begynne å virke.

Svar:

Som det går frem av mitt brev til Justiskomiteen 4. februar 2009, kommer regjeringen ikke til å utarbeide et forslag om å utvide straffeloven 2005 § 185 om hatefulle ytringer til også å gi et vern mot kvalifiserte angrep på trossetninger og religion.

SPØRSMÅL NR. 634

Innlevert 4. februar 2009 av stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark

Besvart 11. februar 2009 av kultur- og kirkeminister Trond Giske

Spørsmål:

«I tiltakspakken settes det av 250 millioner kroner til idrettsanlegg. Et av kriteriene for å få støtte, ifølge pressemeldingen, er at anlegget må ferdigstilles i 2009. Et slikt kriterium vil medføre at ingen større idrettsanlegg vil kunne motta støtte, ettersom at de vil ha en byggetid på minst 1 år.

Vil statsråden åpne opp for en mer fleksibel behandling for å kunne inkludere større anlegg?»

Svar:

Formålet med Regjeringens forslag til tiltakspakke er å dempe virkningene av den internasjonale finansuroen på norsk økonomi. Tiltak som vil bli tilgo-

desett skal stimulere produksjon og sysselsetting slik at økningen i arbeidsledigheten dempes. Det er lagt vekt på at tiltakene skal kunne iverksettes raskt og treffe de mest utsatte delene av arbeidsmarkedet.

På idrettsfeltet legges det opp til at tilskuddene gis til nybygg og rehabilitering av ordinære idrettsanlegg som har fått idrettsfunksjonell godkjenning og som ikke er påbegynt eller allerede har mottatt spillemidler. Det er kun tiltak som kan påbegynnes i 2009 som er aktuelle og tilskuddet fra tiltakspakka vil være et engangstilskudd i 2009. Departementet er innstilt på å vise fleksibilitet med hensyn til tidspunkt for ferdigstilling av det enkelte anlegg.

SPØRSMÅL NR. 635**Innlevert 4. februar 2009 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen****Besvart 12. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Viser til min interpellasjon vedrørende nakkeskader i Norge. Ved sitt svar uttaler Statsråden at ICD 10 er det diagnoseverktøyet som skal brukes av hel-sevesenet i Norge. Nakkeskader er en skade som ofte er til behandling av rettssystemet (trygderetten, NPE og domstolene) i Norge. Statsrådets og helsedirekto-ratets uttalelser om at ICD 10 skal være diagnoseverk-tøyet som skal brukes er interessant.

Hvor mange rettsavgjørelser er avsagt med grunnlag i ICD 10 som diagnoseverktøy i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Henviser her til min interpellasjon og statsrådets og Helsedirektorats uttalelser under interpellasjonen fra meg og svar på skriftlige spørsmål.

Svar:

Nasjonal statistikk som kan besvare representan-ten Fredriksens spørsmål er ikke tilgjengelig, og kan kun lages ved gjennomgang av rettsprotokoller.

Helsedirektoratet opplyser forøvrig at ICD-10 er et klassifikasjonssystem som deler inn sykdommer, skader, symptomer og andre helserelaterte problemer og kontaktårsaker inn i bestemte kategorier. Når man har diagnostisert en pasient, for eksempel kommet frem til at en pasient har en bestemt skadediagnose, kan denne skaden tilordnes en ICD-10 kategori som gjelder for denne skaden. En slik kategorisering gir grunnlag for statistikk om helsetjenester og/eller hel-serelaterte problemer i befolkningen. ICD-10 gir imidlertid ingen føringer for hvordan diagnostiske prosesser skal finne sted. ICD-10 er med andre ord ikke normerende for hvordan diagnostikk og utred-ning skal utføres i helsetjenesten.

Jeg viser i denne sammenheng til mitt svar under interpellasjonen om nakkeskader 8. januar i år og svar på spørsmålene nr. 451, 274 og 210 i samme sak. Det skal nå etableres en dialog mellom pasientorga-nisasjoner og Helsedirektoratet for å komme videre og oppnå enighet om behandlingen av nakkeskader i Norge.

SPØRSMÅL NR. 636**Innlevert 4. februar 2009 av stortingsrepresentant Ib Thomsen****Besvart 12. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Kan statsråden komme med forslag til hvordan man skal utføre en effektiv kontroll med salg og skjenking av alkohol, ovennevnte problemstilling tatt i betraktning?»

BEGRUNNELSE:

Det er vedtatt at kommunen skal utarbeide en hel-hetlig rusmiddelpolitisk handlingsplan hvor den al-koholpolitiske planen inngår. De overordnede måle-ne for denne helhetlige planen ble vedtatt av komité for oppvekst og utdanning 9. mai 2008 og er:

1. Vi vil at barn og unge skal ha et rusfritt oppvekst-miljø
2. Vi vil oppnå en vesentlig reduksjon av rusmid-delrelaterte skadevirkninger

3. Vi skal ha en god kontroll og konsekvent reak-sjon på brudd for reglene for salg og skjenking
4. Vi vil tilby en effektiv og tidlig hjelp til rusmid-delavhengige.

Den del av planen som omhandler salg og skjen-king, heretter kalt alkoholpolitisk handlingsplan, ble vedtatt av kommunestyret 25. august 2008 og målene i denne planen er:

1. Skjerme oppvekstmiljøet
2. Redusere risikoen for sosiale, miljømessige og helsemessige skadevirkninger
3. Utsette debutalderen for alkohol
4. Legge til rette for trivelige og levende sentrums-områder

Det har vært ønskelig å opprettholde en liberal linje i alkoholpolitikken og utvikle gode kontrollfunksjoner med konsekvente reaksjoner på brudd og uttrykket "lett å få - lett å miste" er en innarbeidet holdning i kommunen.

For å videreutvikle kontrollfunksjonen er det vedtatt å ta i bruk såkalte blindtester når butikkene kontrolleres. Med blindtest menes at stedet som skal kontrolleres utsettes for potensiell kunde som ikke oppfyller kravene for å få kjøpt alkohol, f. eks ved å bruke mindreårige testpersoner.

Ved henvendelse til helsedirektoratet, avd. for rusmidler om slike tester, frarådes kommunen å benytte mindreårige personer i slik testing. Argumentene som anføres er at man ikke bør oppfordre til provoserte lovbrudd og særlig ikke ved hjelp av mindreårige.

For å kontrollere om det selges alkohol til mindreårige er man derfor nødt til å benytte seg av myndige testpersoner som gjerne har et ungt utseende. Dersom en slik testperson ikke blir spurt etter legitimasjon ved alkoholkjøp vil dette gi oss anledning til å rette en advarsel til vedkommende utsalgssted. Men utsalgsstedet har i realiteten ikke solgt alkohol til mindreårige og dermed ikke gjort noe ulovlig. Og det vil følgelig ikke kunne gis noen konsekvenser, f. eks i form av inndragning av salgstillatelse.

Hvilke metoder som skal tas i bruk for å avdekke om mindreårige får kjøpt alkohol synes derfor uklart, med mindre det tilfeldigvis selges alkohol til mindreårige samtidig som det foretas kontroll på stedet.

Det er derfor ønskelig å utfordre departementet til å finne en løsning som gjør at kommunen kan utføre en effektiv og god kontroll med butikker med tillatelse til å selge alkohol og som samtidig gir oss anledning til å gi vedkommende butikk konsekvenser ved brudd. Den samme problemstillingen gjelder også for skjenkesteder. Det antas at de ovennevnte problemstillingene også gjelder for landets øvrige kommuner.

Svar:

Jeg er svært opptatt av at alkoholovens aldersbestemmelser overholdes og av å hindre salg og skjenking til mindreårige. Aldersbestemmelsene er blant kjerneområdene i alkoholovens formål og skal skjerme barn og unge fra alkoholbruk.

Når det gjelder provokasjon og kontroll av salgs- og skjenkebevillinger ble dette sist behandlet av Stortinget i forbindelse med Dokument 8:46 (2006-2007) og brev av 16. april 2007 fra justisministeren til Stortinget i den forbindelse. Det ble påpekt at Riksadvokatens rundskriv nr. 2/2000 åpner for at politiet i enkelte situasjoner kan provosere frem en ulovlig handling for å fremskaffe bevis. Flere vilkår må da være oppfylt. Bakgrunnen for disse vilkårene er hensynet

til rettssikkerhet og et krav om forholdsmessighet mellom de midler som anvendes og det som kan oppnås. Et av grunnvilkårene for at den fremprovoserte handling kan ha bevismessig verdi er at provokasjonen ikke må foranledige en straffbar handling som ellers ikke ville blitt begått. Videre kan provokasjon kun benyttes ved alvorlige straffbare handlinger. Disse vilkårene må også legges til grunn, hvis man skal åpne for at provokasjon begått av andre enn politiet skal ha bevismessig verdi.

Det vil i en situasjon hvor mindreårige fremprovoserer salg og skjenking av alkohol-holdig drikk til seg selv, være så godt som umulig å vite om dette er en handling som ville funnet sted uten denne provokative handlingen. Det er kommunen som ved en inndragning av bevilling må føre bevis for det faktiske grunnlaget for inndragnings-vedtaket. Et fremprovosert brudd på alkoholoven vil antakelig ha liten bevismessig verdi, og det er derfor tvilsomt om det i seg selv vil være tilstrekkelig til å begrunne en såpass belastende sanksjon som en inndragning vil være for bevillingshaver. I tillegg vil jeg påpeke at jeg ser det som betenkelig at man benytter mindreårige private personer for å fremprovosere lovbrudd.

Alkoholoven oppstiller et absolutt forbud mot salg og skjenking til personer som ikke fyller aldersbestemmelsene. Ansatte har rett og plikt til å spørre om legitimasjon ved tvil om alder. Brudd på alkoholovens bestemmelser kan føre til inndragning av bevilling samt straffeansvar. Kommunen er pålagt å føre kontroll med salgs- og skjenkesteder. Aldersbestemmelsene, salgs- og skjenketidene og at det ikke selges eller skjenkes til personer som er åpenbart påvirket av rusmidler, er særlig sentrale momenter ved kontrollen.

Jeg er opptatt av at kontroll av salgs- og skjenkesteder skal være så god som mulig. Alkoholoven gir kommunene stor frihet til å fastsette en lokalt tilpasset alkoholpolitikk, og den kommunale friheten omfatter også organisering av denne kontrollen. Med denne friheten følger også ansvar – kommunene må være seg sitt ansvar for salgs- og skjenkepolitikken og kontrollen med salgs- og skjenkestedene bevisst, og se dette i sammenheng med øvrige forebyggings tiltak og i sammenheng med oppfølgingen av de som har alkoholproblemer. Den kommunale friheten kommunene har på alkohol-området, omfatter også friheten til selv å ta stilling til hvordan kontrollen skal organiseres på bakgrunn av sin kjennskap til lokale forhold. Dette forholdet samt ønsket om å forenkle statlig regelverk uten samtidig å frata kommunene viktige politiske styringsredskaper, var bakgrunnen for at man i 2005 gikk bort fra ordningen med kommunale kontrollutvalg, men overlot organiseringen av kontrollen til kommunene.

Det er stor forskjell på kommuner når det gjelder

antall salgs- og skjenkesteder. Sirius' (Statens institutt for rusmiddelforskning) årlige undersøkelse av kommunenes forvaltning av alkoholoven viser at antall skjenkesteder med kommunal bevilling i 2007 varierte fra 0 til 1032, mens antall salgssteder med kommunal bevilling varierte fra 1 til 361. Det er klart at slike kommunale variasjoner når det gjelder antall bevillingssteder, men også andre forhold ved alkoholpolitikken, tilsier at kommunene vil ha behov for å kunne tilpasse organiseringen av kontrollen til lokale forhold. Kommunene er nærmest til å se de utfordringene lokale forhold byr på. Kontroll kan følgelig foretas på mange måter - enkelte kommuner velger felles kontroller bestående av politi, brannvesen og skjenkekontroll og andre etater. Andre ganger kan man rette kontrollen mot enkelte tider og steder, f. eks. utsalgssteder i nærheten av skoler, i forbindelse med skoleslutt før helger osv. Kommuner kan også samarbeide om salgs- og skjenkepolitikk og om kontroll med dette.

Staten har på sin side ansvaret for å legge forholdene til rette for kommunene, og derfor har det i løpet av det siste året blitt satt i gang en rekke tiltak for å bistå kommunene. Helsedirektoratet er en sentral aktør i dette arbeidet.

Regjeringen har bl.a. i Opptappingsplan for rusfeltet slått fast at den vil effektivisere kontrollen med utøving av skjenkebevillinger og se på mulighetene for raskere og strengere reaksjoner ved skjenking til mindreårige og overskjenking, samt at man skal bidra til å styrke kvaliteten på kommunenes kontroll med salgs- og skjenkebevillinger.

I budsjettet for 2009 er det avsatt 6 mill. kroner til arbeidet med å bedre kontrollen. Regjeringen skal bidra til at kommunene har nok informasjon og kunnskap til å ta i bruk de virkemidler alkoholoven gir. Det er også foreslått 8 mill. kroner til bistand til kommuner i utarbeidelse av rusmiddelpolitiske hand-

lingsplaner. Rusmiddelpolitiske handlingsplaner skal bidra til en helhetlig tankegang og til å sette alkohol inn i et større forebyggingsperspektiv. Helsedirektoratet har i tillegg til kontinuerlig veiledning om alkoholoven til kommunene igangsatt et såkalt kontrollprosjekt. Målet med prosjektet er å redusere omfanget av skjenking og salg til mindreårige og berusede. Dette skjer ved å utvikle bedre og mer målrettede strategier og rutiner for kontroll i kommunene. Utvalgte kommuner (Stavanger, Haugesund, Skien, Porsgrunn, Bamble og Trondheim) skal i løpet av prosjektperioden (høsten 2008 - ut 2010) identifisere hindringer for god kontroll og gjennomføre tiltak for å bedre kontrollen. Erfaringene skal rapporteres til Helsedirektoratet. Det vil være et godt grunnlag for å utarbeide en veileder for kontroll-virksomheten i kommunen.

Flere kommuner arbeider allerede godt med disse problemstillingene. For eksempel er jeg kjent med at Næringsetaten i Oslo kommune ved det såkalte Oslo-prosjektet, som ble satt i gang for å styrke kontrollen med salg av alkohol til personer under 18 år i forbindelse med at rusbrus ble introdusert i butikkene, har resultert i at Oslo kommune avdekker langt flere tilfeller av salg av alkohol til personer under 18 år enn før prosjektet ble satt i gang.

Det er viktig at kontrollen blir bedre, og jeg har satt i gang en rekke tiltak i den forbindelse. Hensynet til effektiv kontroll må imidlertid veies opp mot hensynet til rettssikkerheten. Rettssikkerheten må ikke begrenses av ønsket om å kontrollere bevillingshaverne. Etter min mening er det derfor ingen løsning å ta i bruk provokasjon. I stedet må staten fortsette arbeidet for å legge til rette for at kommunene kan foreta en best mulig effektiv og målrettet kontroll – og kommunene må ta utfordringen på dette området på alvor.

SPØRSMÅL NR. 637

Innlevert 4. februar 2009 av stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen

Besvart 12. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Mener statsråden at behovet for universell tilrettelegging bør kunne tillegges vekt når fylkesmannen vurderer dispensasjonssøknader som tidligere har fått godkjenning av kommunen?»

BEGRUNNELSE:

I Bamble kommune har et enstemmig teknisk utvalg gitt dispensasjon til en mann, som har nedsatt funksjonsevne, og ønsker å bygge en tilrettelagt bolig på sin tomt på Fagerheim (se Telemarksavisa

31.01.09). Også Telemark fylkeskommune har gitt sin tilslutning til utvalgets godkjenning av dispensasjonen. Fylkesmannen har imidlertid avslått søknaden med den begrunnelse at området er regulert som strandsone, ikke som tettbebygget strøk. Kommunen selv mener imidlertid at boligen ikke vil være til hinder for almen ferdsel i området.

Saken går nå videre til fylkesmannen i Aust-Agder som er settefylkesmann.

Svar:

I brevet stilles det spørsmål om behovet for universell tilrettelegging bør kunne tillegges vekt når fylkesmannen vurderer dispensasjonssøknader som tidligere har fått godkjenning av kommunen.

Det er opplyst at henvendelsen knytter seg til dis-

pensasjon gitt av Bamble kommune til en som har nedsatt funksjonsevne, og ønsker å bygge en tilrettelagt bolig på sin tomt. Fylkesmannen har imidlertid avslått søknaden med den begrunnelse at området er regulert som strandsone, ikke som tettbebygget strøk. Kommunen mener selv boligen ikke vil være til hinder for allmenn ferdsel i området. Saken er sendt videre til Fylkesmannen i Aust-Agder som er oppnevnt som settefylkesmann.

Miljøverndepartementet er varsom med å uttale seg om konkrete saker som fylkesmannen har ansvaret for å behandle. Det presiseres at saken ikke er avslått, men påklaget av Fylkesmannen i Telemark og derfor sendt for klagebehandling til settefylkesmann som er Fylkesmannen i Aust-Agder. Fylkesmannen i Aust-Agder vil ta stilling til realiteten i saken.

SPØRSMÅL NR. 638

Innlevert 4. februar 2009 av stortingsrepresentant Robert Eriksson

Besvart 12. februar 2009 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«22. januar då. kunne Adresseavisa meddele at styret og Husforeningen i ENOVA hadde kommet til enighet i den omtalte arbeidsmiljø- og varslings-saken. Så tidlig som i april 2008 fikk styret tre uker på seg til å rydde opp i forholdene. ENOVA påla verneombudet og de tillitsvalgte å dokumentere grunnlaget for varslet til styret i ENOVA, i stede for selv å undersøke de forhold som var påpekt.

Mener statsråden at departementet burde ha håndtert denne saken annerledes en hva som ble gjort, og i så fall hvordan?»

BEGRUNNELSE:

22. januar då. kunne Adresseavisa meddele at styret og Husforeningen i ENOVA hadde kommet til enighet i den omtalte arbeidsmiljø- og varslings-saken i statsforetaket. Avtalen skal sette sluttstrek for saken og skal gi arbeidsro til både de ansatte og til ledelsen.

Partene har likevel ikke kommet frem til enighet i forbindelse med påstander om at den tidligere lederen Eli Arnstad har mobbet eller trakassert ansatte. I følge avtalen erkjenner likevel styret at arbeidsmiljøundersøkelsen som ble gjennomført sommeren 2007 ga grunnlag om varsling om arbeidsmiljøproblemer i selskapet.

Så tidlig som i månedsskiftet mars/april 2008

krevede daværende olje- og energiminister Åslaug Haga at styret i ENOVA skulle, innen tre uker, gjøre de nødvendige grep for å skape ro i organisasjonen. Undertegnede har merket seg at det tok i underkant av ett år fra departementet krevde disse tiltakene til at man fikk på plass en avtale mellom partene.

Med tanke på at partene nå har kommet til enighet vil det være både klokt og naturlig at departementet og styret setter seg ned for å finne ut hva man kan lære av denne saken, og om man har etablert gode nok interne rutiner for varsling.

Svar:

Jeg viser til brev til Stortinget av 21. mai 2008 der Olje- og energidepartementet gav en statusrapport om situasjonen i Enova. I brevet oppsummeres håndteringen av saken fra departementets side.

Styret oversendte sin plan for å sikre Enova SF et godt og stabilt arbeidsmiljø til departementet i brev av 24. april 2008. Det var mange elementer i styrets plan, og det var nødvendig å bruke tid på gjennomføringen. Departementet har hatt jevnlig kontakt med styret om oppfølgingen av planen. I brev til departementet av 21. januar 2009 skriver styrelederen blant annet: "Kulturer endres ikke av seg selv. Den skapes av menneskene i organisasjonen, og ledelsen har tatt ansvar for å utvikle kulturen. En slik utvikling har

høy prioritet, og kontinuerlig fokus fra ledelsen.” I brevet redegjør styret for den konkrete statusen i dette arbeidet. Det ble inngått en avtale mellom Husforeningen og styret i Enova 21. november 2008, og styret opplyser om at konflikten i selskapet er løst med aktivt bidrag fra de ansatte, ledelse og styret.

Varslingssaken har vært en krevende sak også for Olje- og energidepartementet. Vi ba derfor Advokatfirmaet Bugge, Arentz-Hansen & Rasmussen (BA-HR) fikk derfor i oppgave å foreta en ekstern vurdering av departementets oppfølging av saken. BA-HR har gjennomgått alle dokumentene i saken og vurdert følgende spørsmål:

Har departementet behandlet varslet tilfredsstillende? – og påvirkes de fastlagte rollene i foretaksforvaltningen av at styret er gjenstand for varslet fra ansatte til departementet?

I notat av 30. oktober 2008 konkluderer BA-HR som følger:

”Lovgivningen regulerer ikke direkte hvordan mottaker av et varsel etter arbeidsmiljøloven skal oppføre. Ved fastsettingen av hvilke handleplikter som kan gjelde må det tas utgangspunkt i hvem det varsles til og hva det varsles om.

I Enova er det styret og administrerende direktør som representerer Enova som arbeidsgiver og som har ansvaret for at de pliktene som arbeidsmiljøloven legger på arbeidsgiveren blir overholdt. Verken arbeidsmiljøloven, statsforetaksloven eller annen lovgivning legger arbeidsgiverplikter på OED.

Utgangspunktet for OEDs behandling av varslet må tas i departementets ansvar for forvaltningen av statens eierskap til foretaket. I denne sammenheng har statsråden et konstitusjonelt ansvar for at Enova fungerer i samsvar med foretakets formål og Stortingets forutsetninger for virksomheten. Departementet skal ikke selv gå direkte inn i arbeidsmiljøspørsmål i Enova. Dette vil bryte med statsforetakslovens ansvarsdeling mellom departementet som eier og foretaksledelsen som det er redegjort nærmere for i punkt 4. Den korrekte behandlingsmåten for departementet er å ta saken opp med styret som så har det direkte ansvaret for å finne en løsning på saken. Vi mener derfor det var korrekt av departementet å ikke selv gå nærmere inn i konflikten ved Enova, men overlate det til styret å finne en løsning. Etter vårt syn behandlet departementet varslet i samsvar med kravene i lov og det som følger av god forvaltningsskikk”.

På denne bakgrunn kan jeg ikke se annet at departementet har håndtert saken på en forsvarlig måte.

SPØRSMÅL NR. 639

Innlevert 4. februar 2009 av stortingsrepresentant Solveig Horne

Besvart 10. februar 2009 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Hvilke tiltak vil statsråden sette i verk for at Høyesterett sin avgjørelse blir ivarettatt og vil statsråden bevilge de nødvendige midler som skal til for at domstolen kan ivareta denne avgjørelsen?»

BEGRUNNELSE:

FNs menneskerettighetskomité har i en avgjørelse av 17. juli 2008 konkludert med at lagmannsrettens praksis ved "siling" av anker i straffesaker var i strid med FNs konvensjon om politisk og sivile rettigheter. I den forbindelse så følger det av Høyesteretts storkammerkjennelse av 19. desember 2008 at lagmannsrettene heretter må begrunne nektelsesbeslutninger. Konsekvensene av Høyesteretts avgjørelse kan bli at det blir nødvendig med opptil 21 dommerårsverk og ca 11 saksbehandlerårsverk. Dette igjen kan føre til ca 26 mill. kr i årlige merutgifter for domstolene.

Svar:

To-instansordningen innebærer at alle straffesaker starter i tingretten, og at tingrettens dom kan ankes til lagmannsretten. Hensikten med innføringen av to-instansreformen i 1995 var å sikre reell overprøving i straffesakene. Det er imidlertid bare i de mest alvorlige sakene (om forbrytelser som etter loven kan medføre fengsel i mer enn 6 år) at det foreligger en ubetinget rett til ankebehandling. I andre saker "siles" ankene, ved at lagmannsretten foretar en særskilt vurdering av om anken skal fremmes.

Høyesteretts kjennelser av 19. desember 2008 angir at ankenektelse etter straffeprosesslovens § 321 annet ledd første punkt skal begrunnes, og at omfanget av begrunnelsen vil avhenge av den enkelte sak. Høyesterett har med dette fastslått hva som er gjeldende norsk rett. Lagmannsrettene må antas å være vel kjent med avgjørelsene fra Høyesterett, og rent juridisk er det således ikke nødvendig med en lov-

endring for rettstilstanden skal komme i samsvar med det som domstolen og menneskerettskomitéen har uttalt. Fordi Høyesteretts avgjørelser avviker fra det som tidligere ble oppfattet som gjeldende rett, og endringen gjelder et praktisk viktig område med rettssikkerhetsmessige sider, vil jeg likevel se nærmere på behovet for å bringe ordlyden i straffeprosessloven § 321 annet ledd i overensstemmelse med det som nå er gjeldende rett.

Domstolene har allerede endret sin arbeidsform

noe som følge av kravet til en offentlig begrunnelse for ankenektelser. Ved vurderingen av i hvilken grad endringen vil øke domstolenes ressursbehov, må det tas i betraktning at lagmannsrettene også tidligere har utformet begrunnelser, men da bare til internt bruk. Jeg har jevnlig kontakt med Høyesterett og Domstoladministrasjonen, og vil holde meg løpende orientert om utviklingen. Et eventuelt forslag om å styrke bevilgningen til domstolene i sakens anledning vil bli forelagt Stortinget på vanlig måte.

SPØRSMÅL NR. 640

Innlevert 4. februar 2009 av stortingsrepresentant Anne Margrethe Larsen

Besvart 12. februar 2009 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Borgerkrigen på Sri Lanka synes nå å gå mot en militær seier for regjeringen i Colombo. Norges rolle som fredsmegler synes dermed langt på vei utspilt.

Hva kan Norge bidra med i den fasen som konflikten nå går inn i?»

BEGRUNNELSE:

Mer konkret vil jeg spørre utenriksministeren om hva Norge kan gjøre for å begrense den humanitære katastrofen som utspiller seg, både med hensyn til å få frem bistand og nødhjelp, og for å bidra til å rette et ytre press på partene i konflikten for å få dem til å ta mer hensyn til sivilbefolkningen.

Kamphandlingene intensiveres i det nordlige Sri Lanka, der titusener sivile nå drives på flukt. Arbeidsforholdene for humanitære organisasjoner er svært vanskelig. Samtidig med at FN og de frivillige organisasjonene har måttet trekke seg ut av LTTE-kontrollerte områder, venter vi at de humanitære behovene vil øke. Dette varsler en humanitær krise i de angjeldende områdene. Uten å trekke klare paralleller eller krisemaksimere husker vi godt det som skjedde i Rwanda og i Srebrenica på 1990-tallet. Dette kan ikke verden la skje på Sri Lanka i 2008.

Svar:

Norge er en sentral aktør i den internasjonale innsatsen for å løse den akutte og alvorlige situasjonen for de sivile som er fanget i kryssilden mellom regjeringen og LTTE.

Vi legger press på LTTE for at sivilbefolkningen skal ha en reell bevegelsesfrihet til å søke tilflukt der de selv føler seg tryggest.

Dessuten arbeider vi for at Sri Lankas regjering skal forplikte seg til en tilfredsstillende behandling av internt fordrevne som kommer ut av krigsområdet, og som er i tråd med deres rettigheter og internasjonale retningslinjer for denne utsatte gruppen.

Den 3. februar (d.å.) gikk Norge sammen med USA, EU og Japan om en felles uttalelse om situasjonen i Sri Lanka. Vi ga klare henstillinger til partene i konflikten om å overholde internasjonal humanitærrett, beskytte sivile og enes om betingelser for at partene kan stanse krigshandlingene, herunder betingelser for at LTTE legger ned våpen og forfølger sine mål med politiske virkemidler. Vi ba også partene om å erklære en midlertidig stans i kamphandlingene for å gi mulighet til å evakuere syke og sårede og gi nødhjelp til sivilbefolkningen. Uttalelsen har fått bred støtte i det internasjonale samfunnet, inkludert fra indisk side.

Vi prioriterer nå å følge opp uttalelsen og forsøke å bidra til at partene omsetter dette i praktiske ordninger som kan spare menneskeliv og redusere de menneskelige lidelser.

Parallelt med bestrebelsene på det humanitære feltet, og uavhengig av den militære utviklingen i konflikten, arbeider Norge for å legge grunnlaget for en politisk løsning på konflikten. Det er viktig at en inkluderende prosess for å utforme en slik løsning kommer i gang, og at en politisk løsning kan være akseptabel for alle etniske grupper i Sri Lanka.

Norge står fortsatt tilgjengelig for å legge tilrette for samtaler mellom folkegruppene, om dette skulle være ønskelig.

Når det gjelder situasjonen i Sri Lanka og Norges

holdning vil jeg også vise til min utenrikspolitiske redegjørelse i Stortinget 10. februar d.å. og til tidligere svar på skriftlige spørsmål fra Stortinget, bl.a. fra representanten Laila Dāvøy nylig.

SPØRSMÅL NR. 641

Innlevert 4. februar 2009 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 11. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Vurderer statsråden å innføre en annen visumpolitikk overfor homofile som ikke kan gifte seg i utlandet, eventuelt bedre veiledning overfor denne gruppen?»

BEGRUNNELSE:

Med fjorårets endringer i ekteskapsloven har homofile par nå samme rett til å gifte seg som heterofile par. Men det er kun noen få ambassader som vier homofile. Homofile som har utenlandske kjærester er derfor i de fleste tilfellene avhengig av å søke visum for å få sine kjærester til Norge. Undertegnede er kjent med at ambassader har gitt råd til homofile par om å søke besøksvisum for deretter å gi avslag på dette. Ifølge UDIs hjemmeside tar en visumsøknad i gjennomsnitt fire måneder, og klage på ambassaders visumavslag, 9 måneder. Det vil si at et par som søker besøksvisum i stedet for forlovelsesvisum må vente over et år før de kan leve sammen.

Svar:

Jeg vil innledningsvis understreke at regelverket, både når det gjelder visum og familiegjenforening, er likt for homofile og heterofile.

Et visum er en tillatelse til å reise inn i Norge og andre Schengenland i en begrenset periode på inntil 90 dager. En utlending som skal oppholde seg i Norge i mer enn 90 dager må som hovedregel ha oppholds- eller arbeidstillatelse. Dersom det fremgår av en søknad om visum at søkeren planlegger et varig opphold i Norge, for eksempel ved å inngå ekteskap i Norge, skal visum som utgangspunkt avslås. Det følger av både det norske regelverket og av de forpliktelsene vi har gjennom vår deltakelse i Schengen-

samarbeidet. Denne praksisen gjenspeiles også i reglene om adgang til å søke familiegjenforening med ektefelle i Norge. Det er som hovedregel ikke adgang til å søke familiegjenforening fra Norge ved inngått ekteskap i visumperioden. Første gangs tillatelse må være gitt før innreise til Norge med mindre sterke rimelighetsgrunner tilsier det.

For kjærester som skal inngå ekteskap i Norge er det aktuelle oppholdsgrunnlaget såkalt forlovelsesopphold. Dette grunnlaget kan være særlig aktuelt for homofile som ikke kan gifte seg i utlandet, og derfor ønsker å gifte seg i Norge. En slik tillatelse for å inngå ekteskap i Norge, kan gis for inntil seks måneder.

Jeg mener det er uheldig dersom det har blitt gitt feilaktige råd knyttet til spørsmål om visum og arbeids- og oppholdstillatelse for homofile som ønsker å få sin kjæreste til Norge, men er ikke kjent med at dette skjer i stort omfang. Utlendingsmyndighetene skal i størst mulig grad gi enhetlig, koordinert og målrettet informasjon til brukerne.

Det er ikke vurdert som nødvendig å gi homofile som ikke kan gifte seg i utlandet et særskilt tilbud om veiledning og informasjon. Jeg vil imidlertid vise til den nye servicestrategien for utlendingsforvaltningen for perioden 2008-2011. Et av målene med denne strategien er at alle i utlendingsforvaltningen skal vise respekt for brukernes behov både i service- og informasjonsoppgaver og i rollen som kontrollør. Utlendingsdirektoratet arbeider systematisk for å bedre servicenivået og det er iverksatt en rekke tiltak for å bedre brukerservicen. Avslutningsvis vil jeg også understreke at departementet har kontinuerlig fokus på at saksbehandlingstiden skal være så kort som mulig samtidig som tilstrekkelig kvalitet i saksbehandlingen opprettholdes.

SPØRSMÅL NR. 642**Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Anders Anundsen****Besvart 13. februar 2009 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Hvordan vil statsråden sikre at fylkesmannen i Hordaland, ved utdanningsdirektøren, forholder seg til nasjonale skolepolitiske retningslinjer og uttrykt politikk, samt trekker tilbake sine opprørske oppfordringer til skoleelevene i Hordaland, og ikke driver politikk på egen hånd i fremtiden?»

BEGRUNNELSE:

Flere medier melder 5. februar 2009 at tidligere parlamentarisk leder i SV, nå utdanningsdirektør hos fylkesmannen i Hordaland, Kjellbjørg Lunde, hevder at det ikke er tillatt å pålegge elevene å gjøre lekser. Hun undergraver på den måten skolens og lærernes autoritet i utdanningsopplegget og oppfordrer til en form for oppvigleri på skolene, gjennom at elevene, med utdanningsdirektøren i ryggen, kan nekte å gjøre lekser.

Lunde hevder det ikke finnes hjemmel for å pålegge lekser og at det betyr at skolen ikke kan kreve at elevene gjør lekser. Etter spørrerens syn er det en meget snever form for rettsforståelse.

Utsagnet vitner også om en misforståelse av fylkesmannsembetets rolle. Fylkesmannen og derigjennom utdanningsdirektøren, skal sikre gjennomføringen av nasjonal politikk, ikke drive politikk eller fremstå som politisk aktør. Dette må naturligvis også gjelde for tidligere politikere i slike roller.

Det er neppe grunnlag for å hevde at det er uttrykk for nasjonal politikk at skolen ikke har rett til å gi elevene hjemmelekser.

Utdanningsdirektøren går på denne måten på tvers av det som er nasjonal politikk på området og som har svært bred støtte i Stortinget.

I BT 5. februar 2009 fremgår det også at departementet har uttalt at Lunde har rett hva gjelder lovverket, men det må være en misforståelse dersom departementet hevder at lekser må ha særskilt hjemmel. Det at lekser ikke er spesifikt nevnt i opplæringsloven er naturligvis ikke til hinder for at lekser kan gis og at skolen kan gi pålegg til eleven om å utføre slike lekser.

Svar:

Det er Kunnskapsdepartementets ansvar å tolke opplæringsloven og privatskoleloven med tilhørende forskrifter når det er behov for avklaring på nasjonalt nivå. Ansvaret er delegert til Utdanningsdirektoratet, og direktoratet skal sikre god veiledning om regel-

verket for grunnopplæringen. Fylkesmannen har fått videredelegert myndighet til å veilede om regelverket lokalt.

Fylkesmannens veiledning skal være i tråd med den nasjonale tolkningen av regelverket. I forbindelse med spørsmålet om det er anledning til å pålegge elever lekser i norsk skole, informerte Utdanningsdirektoratet om nasjonale myndigheters tolkning 5. februar gjennom sine nettsider og en egen pressemelding. Det heter i direktoratets informasjon:

”Det er ingen direkte hjemmel for å gi lekser i opplæringsloven eller privatskoleloven med forskrifter. Det er imidlertid ikke tvil om at lekser er en del av skolens ordinære aktivitet. Opplæringsloven og privatskoleloven regulerer ikke alt i opplæringen i detalj, og mye av det som er en selvfølgelig del av skolehverdagen, er ikke nedfelt i regelverket.

Det er skolen selv som avgjør om den vil pålegge elevene lekser, og et flertall av skolene har valgt dette. Skolen kan imidlertid velge å organisere opplæringen uten å gi elevene hjemmearbeid. Det sentrale er at skolen legger opp opplæringen slik at den er egnet til at eleven kan nå kompetansemålene.

Elevene har en plikt til å delta aktivt i opplæringen, jf. opplæringsloven §§ 2-3 fjerde ledd og 3-4 annet ledd. Bruken av lekser må kobles til opplæringen og gjennomføringen av denne, og kan således ha en viktig funksjon i elevens læringsarbeid. Målene for elevenes opplæring er angitt i Læreplanverket for Kunnskapsløftet. Her er det formulert kompetansemål, og elevens kompetanse blir vurdert ut fra graden av måloppnåelse.

Lekser kan også ha en viktig funksjon i samarbeidet mellom skole og hjem. Dette vil gi foreldrene en mulighet til å ta del i elevens opplæring. Foreldre har ansvar for at barna gjør lekser, men skolen kan ikke forutsette at det gis faglig hjelp hjemme.

Rundt halvparten av norske skoler velger å gi elever leksehjelp. Leksehjelpen er i hovedsak organisert av den enkelte skole. Mange leksehjelptilbud er knyttet til skolefritidsordning.”

Kunnskapsdepartementet vil understreke at det følger av opplæringsloven (§ 2-1) at elevene har opplæringsplikt. Det følger videre av opplæringsloven (§ 2-3) at elevene har plikt til å være aktivt med i opplæringen. Som følge av dette har elevene også plikt til å følge opp de pedagogiske opplegg som skolen/lærerne setter i verk for at elevene skal kunne nå målet med opplæringen. Når det gjelder lekser spesielt, er ikke det nevnt eksplisitt i lovverket. Det legges til grunn at dette har sammenheng med at det gjennom skolens lange historie har vært ansett som selvsagt at skolen har rett til å gi lekser og elevene har plikt til å følge opp. Departementet legger til grunn at denne

lange og faste praksisen også er uttrykk for en fast rettsoppfatning.

Departementet legger således til grunn at det foreligger et sedvanerettslig grunnlag for at skolen kan gi lekser og at elevene vil ha en plikt til å følge opp. Det som her er sagt betyr imidlertid ikke at skolen er forpliktet til å gi lekser, dersom den ut fra en pedagogisk vurdering ikke finner dette hensiktsmessig.

Kunnskapsdepartementets styringslinje til fylkesmennene går gjennom Utdanningsdirektoratet. Da denne saken ble kjent 5. februar, ble Fylkesmannen i Hordaland informert av Utdanningsdirektoratet om nasjonale myndigheters vurdering av skolens adgang til å gi lekser. Kunnskapsdepartementet legger til grunn at det ikke er tvil om nasjonal politikk på

dette området. Om det etter dette skulle være uklarhet om tolkningen av regelverket, forutsetter Kunnskapsdepartementet at fylkesmannen tar dette opp med sentrale myndigheter. Fylkesmannen i Hordaland har ikke gjort dette.

Representanten Anundsen viser til et oppslag i BT 5. februar, der det fremstilles som om departementet og Utdanningsdirektoratet gir utdanningsdirektøren i Hordaland rett når det gjelder lovverket. Kunnskapsdepartementet og Utdanningsdirektoratet svarte på spørsmål fra avisen at det er korrekt at verken lov eller forskrift direkte regulerer spørsmålet om adgangen til å gi lekser, men understreket samtidig at dette ikke er til hinder for at skolene kan pålegge elevene lekser. Avisen valgte i sin presentasjon å utelate den siste opplysningen.

SPØRSMÅL NR. 643

Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund

Besvart 13. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«NAV må ifølge NRK ut med 100 millioner kroner i ekstra pensjonsutgifter i år. Dette påvirker en presset ressursituasjon i etaten.

Når ble departementet informert om dette forholdet, og hvordan mener statsråden at han har holdt Stortinget informert om forholdet og på hvilken måte vil han sørge for at denne ekstraregningen ikke ytterligere svekker etatens gjennomføringsevne?»

BEGRUNNELSE:

I følge NRK må NAV i år betale 100 millioner kroner ekstra til Statens pensjonskasse. Nr.no skriver at: "Til tross for at NAV-ledelsen har visst om dette i flere måneder, har de unnlatt å varsle Arbeids- og inkluderingsdepartementet før inntil nylig".

Stortinget har ved flere anledninger den siste tiden behandlet ressursituasjonen i NAV i lys av behovet for å styrke etatens muligheter til å yte tjenester til brukerne og få ned økende ventetider for saksbehandling og tilleggsbevilget i alt 100 millioner kroner. Opplysningen om en ekstra pensjonsregning på 100 millioner kroner påvirker selvsagt etatens ressursituasjon. Det er derfor av betydning å få vite hvordan etaten og departementet har håndtert informasjonen.

Svar:

Stortingsrepresentant Duesund har sammen med representantene Eriksson, Engeset og Skjelstad i brev av 5. februar stilt et tilsvarende spørsmål til meg. Jeg har i brev av 10. februar besvart henvendelsen fra disse representantene. Nedenfor har jeg gjengitt min redegjørelse i det brevet:

”Statens pensjonskasse (SPK) fastsetter hvert år en premiesats som Arbeids- og velferdsetaten skal betale for all pensjongivende inntekt. Premiesatsen er en prosent av lønn. Fra 2008 til 2009 økte premiesatsen med 2,08 prosentpoeng. I brev datert 3. september 2008 fra Statens pensjonskasse til Arbeids- og velferdsetaten heter det ”Av hensyn til budsjettprosessen hos våre kunder, varsler vi her om beregnet premiesats for 2009. Vi gjør oppmerksom på at premiesatsen ble beregnet nå i sommer og derfor formelt ennå ikke er godkjent av vårt eierdepartement, Fornying- og administrasjonsdepartementet (FAD). Skulle det eventuelt bli endringer på premiesatsen, vil vi sende dere egen informasjon om dette.”

Arbeids- og velferdsdirektoratet orienterte departementet muntlig om den økte premiesatsen i slutten av november 2008, og departementet fikk da også en kopi av brevet fra SPK av 3. september 2009. Spørsmålet ble videre tatt opp i et møte mellom departementet og direktoratet 3. desember i fjor.

Det var etter møtet 3. desember dialog mellom

Fornyings- og administrasjonsdepartementet og Arbeids- og inkluderingsdepartementet (AID), samt mellom AID og Arbeids- og velferdsdirektoratet for å klargjøre konsekvensene av økt premiesats. På bakgrunn av dette sendte direktoratet et brev av 28. januar 2009 hvor direktoratet legger til grunn at konsekvensene av økt premiesats for Arbeids- og velferds-etaten er en merutgift på i overkant av 100 mill. kroner i 2009.

Departementet har lagt til grunn at endring i premiesats fra ett år til et annet ikke skal endre etatens forutsetninger for tjenesteproduksjon. Da departementet ble gjort kjent med denne saken, ble det lagt opp til å behandle spørsmålet om eventuell kompensasjon på ordinær måte i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett 2009. Jeg har ikke sett det som naturlig å gi en særskilt orientering til Stortinget om denne saken i forkant av framleggelsen av revidert nasjonalbudsjett. Jeg vil for øvrig vise til at departementet her har lagt opp til en helt tilsvarende behandling som i 2003, da trygdeetaten fikk en kompensasjon som følge av økt premiesats i forbindelse med revidert nasjo-

nalbudsjett i 2003. Også den gang ble departementet varslet om konsekvensene i november.

Det er reist spørsmål om hvilke konsekvensene dette har for etatens reelle driftsrammer, herunder om det vil påvirke etatens evne til å følge opp en situasjon med økende arbeidsledighet. For å fjerne all tvil om dette vil jeg understreke at Arbeids- og velferds-etatens budsjett skal gjennomgås i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2009. Etaten skal settes i stand til å realisere de oppgavene som Regjeringen har forutsatt i budsjettforslaget for 2009, inkludert forslagene i tiltakspakken.

Jeg har videre fått opplyst fra Fornyings- og administrasjonsministeren at hun har tydeliggjort overfor SPK at varsel om endret premiesats skal gis innen 1. juni året før premiesatsendringen. Hun har også opplyst at Fornyings- og administrasjonsdepartementet for tiden utreder premiesystemet sammen med SPK, slik at dette kan utformes på mest mulig hensiktsmessig måte for statlige forvaltningsorganer. På denne bakgrunn regner jeg med at de forhold som har skapt uklarhet i år, ikke vil gjenta seg senere år.

SPØRSMÅL NR. 644

Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Per Sandberg

Besvart 13. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«10 pst. av luftfartsulykker i Norge skyldes kollisjon med kraftledninger, og slike luftfartshindringer skal i henhold til gjeldende forskrift om merking av luftfartshinder (BSL E 2-2) merkes med fargede markører med en diameter på minst 0,8 meter.

Har samferdselsministeren i forbindelse med de nye forskriftene vurdert moderne radar- eller GPS-baserte varslingsystemer?»

Svar:

Luftfartstilsynet har fått delegert forskriftskompetanse på dette området. Tilsynet opplyser at de har utarbeidet utkast til ny forskrift om merking av luftfartshinder, som vil bli sendt på høring i løpet av nærmeste fremtid. Forventet ikrafttredelse er 1. januar 2010. Luftfartstilsynet opplyser videre at de i utkast til ny forskrift foreslår skjerpede krav til merking av merkepliktig luftfartshinder. Det vil ikke bli foreslått å endre definisjonen av hvilke luftfartshinder som er merkepliktige, men det vil bli foreslått krav til bruk av elektroniske varslingsordninger, herunder radar, for å gi bedre merking av lengre kabelspenn.

SPØRSMÅL NR. 645**Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 12. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Undertegnede viser til at en rekke land, blant annet Sverige, har igangsatt etablering av egne senter for protonstrålebehandling. Dette er en behandling som skal erstatte den ordinære strålebehandlingen, for dermed å redusere omfanget av skader på organer og friskt vev for en rekke kreftpasientgrupper.

Hva er statsrådets vurdering av denne behandlingsformen, og vil han ta et initiativ til å etablere et slikt senter i Norge, eventuelt hvordan vil han sikre at norske pasienter får tilbud om slik behandling?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til at en rekke land, blant annet Sverige, har igangsatt etablering av egne senter for protonstrålebehandling. Dette er en behandling som skal erstatte den ordinære strålebehandlingen, for dermed å redusere omfanget av skader på organer og friskt vev for en rekke kreftpasientgrupper.

Estimater knyttet til hvor stor pasientgruppe som kan ha nytte av slik behandling i Norge ligger på rundt 1000-1200 pasienter pr. år, dersom man bruker de tall som Sverige operer med.

Det bes derfor om statsrådets vurderinger knyttet til denne behandlingsformen, og hva han eventuelt vil gjøre for å sikre at norske pasienter som har nytte av en slik behandling, får tilbud om dette.

Svar:

Jeg har fått opplyst at de norske fagmiljøene for kreft vurderer alle kreftpasienter med tanke på om de vil kunne ha nytte av behandlingsformer som i dag ikke er etablert behandling. Helsedirektoratet har informert meg om at protonterapi er en behandling som ikke kan erstatte, men for noen pasienter kanskje være et alternativ til annen behandling. Pasienter som vurderes å ha nytte av protonterapi blir i dag, med

hjemmel i forskrift om prioritering av helsetjenester mv. § 3, henvist til behandling i utlandet.

Protonterapi kan vurderes brukt når det er særlige hensyn å ta i strålebehandlingen; som f.eks. ved bestråling av barn, ved bestråling av hele ryggraden og ved bestråling av vev som ligger tett inntil annet følsomt vev. Bivirkningene ved bruk av protonterapi skal dermed kunne bli mindre enn ved tradisjonell strålebehandling. For de store krefttypene som mage/tarmkreft, brystkreft, prostatakreft og lungekreft er det uavklart nytte ved å bruke protonterapi.

Det pågår nå et arbeid med å vurdere hvordan utprøvende behandling og forskning skal bli raskt tilgjengelig for norske pasienter uavhengig av om denne utprøvende behandlingen tilbys i Norge eller i utlandet. Helsedirektoratet har i denne sammenhengen avgitt rapporten Klinisk kreftforskning - Klinisk forskning som behandlingstilbud. Det er en målsetting at norske kreftpasienter tidlig skal få tilbud om utprøvende behandling. I forbindelse med protonterapi vil det være hensiktsmessig å tilrettelegge for slik utprøvende behandling i samarbeid med svenske behandlere og deres forsknings- og behandlingsprotokoller.

Protonsenteret i Uppsala er eneste stedet i Norden hvor det per i dag er tilbud om protonterapi. Etableringen av protonsenteret i Uppsala er anslått å ville koste 800 mill. kroner og ha årlige driftskostnader på om lag 100 mill. kroner. Det er i Sverige stilt spørsmål om kostnadene står i forhold til at bare et lite antall av pasientene som årlig får kreft i Sverige vil være aktuelle for denne behandlingen. Protonterapi kan ikke erstatte et vanlig senter med foton/elektronterapi, operasjoner eller legemidler. Protonsenteret i Uppsala er etablert for eksperimentell fysikk, men tilbyr i en uke ca hver 7. uke pasientbehandlinger. Svenske pasienter er ellers henvist til behandling ved andre protonterapianlegg i Europa slik som norske pasienter er i dag.

SPØRSMÅL NR. 646**Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim****Besvart 11. februar 2009 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Regjeringen har i klimaforliket forpliktet seg til å trappe opp klimaforskningen.

Hvordan harmonerer dette med at man grunnet pengemangel varsler nedleggelse av værskipstasjonen "M" i Norskehavet?»

BEGRUNNELSE:

Stasjon "M" i Norskehavet, som betjenes av værskipet "M/S Polarfront", planlegges nedlagt, og driftsmidlene skal være foreslått overført til andre aktiviteter. Flere, blant annet senter for klimaforskning - CICERO, har lagt vekt på betydningen av observasjonene fra værskipstasjonene innen klimaforskningen. M/S Polarfront og stasjon "M" skal være den siste av en rekke skip som har observert og rapportert lange serier med verdifulle data til denne forskningen.

Svar:

Værskipet Polarfront eies av rederiet Kaare Misje AS i Bergen. Skipet ligger i en fast posisjon i Norskehavet (66 grader N, 02 grader Ø) og utfører meteorologiske målinger. Meteorologisk institutt leier tjenesten og betaler driftsutgifter på ca. 20 millioner kroner i året. Instituttet får imidlertid refusjon fra den meteorologiske samarbeidsorganisasjonen EUMETNET på 300 000,- euro pr. år, dvs. i underkant av 3 millioner kroner med dagens kurs. Nettokostnadene for instituttet ved å drive skipet er derfor ca. 17 millioner kroner.

Avtalen om leie av værskipet går ut 31.12.2010. Meteorologisk institutt har varslet Kaare Misje AS om at de vil gå til oppsigelse av avtalen om leie av værskipet Polarfront med virkning fra 01.01.2010.

Meteorologisk institutts oppdrag er primært at værskipet skal sende opp radiosonder fire ganger i døgnet, i tillegg foretas normale meteorologiske observasjoner fra havoverflaten. Radiosondene måler atmosfærens tilstand fra overflaten opp til ca. 25 km høyde. Tidligere var dette den eneste måten man hadde for regelmessige målinger av atmosfæren opp til slike høyder. Informasjon om atmosfæren oppover i høyden er nødvendig for å kunne gi numeriske prognoser for været fremover i tid.

Norge driver i dag syv slike radiosondestasjoner. Disse er lokalisert på Sola, Ørland, Bodø, Jan Mayen, Bjørnøya, Ekofisk og Værskipet. Dette er et høyt antall radiosondestasjoner, flere enn de fleste andre land har.

De siste årene har det kommet stadig bedre meteorologiske satellitter. Satellittene gir også informasjon om atmosfærens tilstand oppover i høyden. Satellittene og radiosondene kompletterer hverandre, men satellittene har gjort radiosondene noe mindre viktige enn de var for noen år tilbake.

For 50 år siden var det mer enn 10 værskip i Atlanterhavet, finansiert gjennom en internasjonal avtale. Disse er gradvis lagt ned, og det norske værskipet er i dag det eneste gjenværende. Nedleggelsene skyldes at kostnadene har økt, samtidig som vitenskap og teknologi har bidratt til å forbedre værvarslene på annen måte. På grunn av at Norge er spesielt utsatt for lavtrykk som dannes i det nordlige Atlanterhav, har Norge beholdt sitt værskip lengst.

Drift av værskip er ikke lenger kostnadseffektivt på grunn av den teknologiske utviklingen på satellittområdet. Moderne observasjonsmetoder utvikles blant annet gjennom Norges medlemskap i EUMETSAT, den europeiske organisasjonen for utnyttning av meteorologiske satellitter, der de aller fleste europeiske stater er parter. EUMETSAT utvikler, skyter opp og driver meteorologiske satellitter. Kontingenten til EUMETSAT er inneværende år på litt under 40 millioner kroner. Den meteorologiske nytten av disse satellittene blir stadig større. Denne utviklingen vil fortsette etter hvert som satellittene tar i bruk stadig mer avanserte måleinstrumenter.

Radiosondemålingene er fremdeles nødvendige, men man trenger færre av dem enn før. Instituttets varsel om oppsigelse av værskiptjenesten er således et ledd i en kontinuerlig effektivisering og modernisering av det meteorologiske observasjonssystemet.

Hovedformålet med værskipet har hele tiden vært å skaffe observasjoner som bedrer værmeldingenes kvalitet. Når skipet først har ligget der, har imidlertid andre enn Meteorologisk institutt benyttet skipet til å utføre andre typer målinger. Dette har stort sett vært oseanografiske eller kjemiske målinger relatert til klimaovervåkning eller klimaforskning.

Geofysisk institutt (GFI) ved Universitetet i Bergen (UiB) har her vært den største brukeren. GFI benytter værskipet som plattform for oseanografiske målinger ned til mer enn 2000 m dybde. Tidsserien av disse målingene er svært lang (startet i 1948). Gjennom disse målingene overvåkes den grenen av golfstrømmen som passerer værskipets posisjon, så vel som dypvannet i Norskehavet. Siden Norges klima er svært avhengig av varmetilførselen fra havet, er det viktig å overvåke havstrømmer og sjøtempera-

tur i Norskehavet. GFIs oseanografiske målinger fra værskipet har vært et viktig bidrag til dette.

GFI er orientert om Meteorologisk institutts planer, forstår situasjonen og planlegger nå hvordan de oseanografiske målingene kan fortsette. Tidsserien kan videreføres ved at det settes ut en forankret bøye. Slike bøyer kan i dag utføre målinger ned til omtrent samme dyp.

Det er også andre institusjoner som får tjenester fra fartøyet, slik som Havforskningsinstituttet,

NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration, tilsvarer Meteorologisk institutt i USA) og Universitetet i Southampton.

Når det gjelder klimaovervåkning, er de oseanografiske målingene som GFI/UiB har drevet fra værskipet de viktigste. De meteorologiske målingene som utføres fra værskipet har betydning for overvåkingen av klimautviklingen. Denne betydningen er imidlertid ikke så stor at den berettiger utgifter i denne størrelsesorden.

SPØRSMÅL NR. 647

Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad

Besvart 12. februar 2009 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«I Landbrukstidende nr. 2 2009 står det at svak likviditet truer bondevelferden og mulighetene for å benytte avløser.

Vil landbruks- og matministeren vurdere å få lagt om utbetalingsrutinene til avløsertilskuddet, slik at flere bønder kan benytte seg av avløserordningene?»

BEGRUNNELSE:

Etter omleggingen av utbetalingsrutinene for avløsertilskuddet i landbruket, må bonden i dag forskuttere pengene i inntil 18 måneder. Svak likviditet fører til at bønder ikke har råd til å benytte seg av avløserordningen. Namdal Landbrukstjeneste melder at i deres område i fjor, var det ca 1,8 millioner kroner av avløsertilskuddene som ikke ble benyttet.

Svar:

Jeg vil først si at jeg er enig i at velferdsordningene over Jordbruksavtalen, inkl. tilskudd til avløsning er viktige for norsk landbruk. Det er derfor den rødgrønne regjeringa i betydelig grad har forbedret ordningene gjennom bl.a. høyere tilskudds-satser ved de siste årenes jordbruksoppgjør.

Den nåværende utforming av utbetalingsrutinene for avløsertilskuddet for ferie og fritid er blitt gjort av tidligere regjeringer. Hovedomleggingen av utbetalingsrutinene skjedde i 1999 under Bondevik I-regjeringen, hvor Venstre deltok. Antall utbetalingsomganger for tilskuddsordningen ble da redusert fra fire (for deltakere i avløserlag) til to. Dette utgjorde da et rentetap på om lag 12 mill. kr. Samtidig endret man antall utbetalinger av areal- og kulturlandskapstilskuddet (AK-tilskudd) fra to til én, ved at juni-utbe-

talingen ble avviklet og alt AK-tilskudd blir utbetalt i februar. Dette utgjorde en beregnet rentegevinst på 38 mill. kroner, dvs. en samlet gevinst for jordbruket på 26 mill. kroner.

Senere ble antall utbetalinger for avløsertilskuddet endret fra to til én, ved at november-utbetalingen ble avviklet og hele tilskuddet blir utbetalt i juni måned. Dette ga også en rentegevinst for jordbruket.

Utbetalingen av avløsertilskuddet i juni måned var tidligere en forskuddsutbetaling. Ved jordbruksoppgjøret i 2004 var avtalepartene enige om en omlegging til etterskuddsvis utbetalinger. Dette skjedde mao. under Bondevik-II-regjeringen, hvor Venstreleder Lars Sponheim var landbruksminister. Årsaken til overgangen til etterskuddsvis utbetaling, var at forskuddsvis utbetaling ga et forholdsvis stort antall feilutbetalinger. Dette ga problemer og ekstraarbeid både for produsentene dette gjaldt og for forvaltningen av ordningen. Overgangen fra forskuddsvis til etterskuddsbasert utbetaling ble gjennomført med en særskilt kompensasjon til produsentene i omleggingsåret 2005, for å unngå likviditetsmessige ulemper for produsentene.

I begrunnelsen for spørsmålet er det vist til at bonden må forskuttere midler til avløser i inntil 18 måneder. Dette gjelder kun produsenter som starter opp et jordbruksforetak, hvilket normalt skjer etter et eierskifte for en landbrukseiendom. Landbruks- og matdepartementet har i flere sammenhenger påpekt overfor jordbrukets organisasjoner, inkl. Norske Landbrukstenester som er organisasjonen for landets avløserlag, at ved eierskifter så må tidligere og ny eier særskilt hensynta utbetalingene av tilskuddsmidler.

Dersom tidligere eier blir mottaker av både avløsertilskudd og produksjonstilskuddene for husdyr- og arealbasert produksjon i den første tiden etter eierskiftet, så vil det være rimelig at ny eier får en kompensasjon for dette gjennom redusert pris e.a. Jeg vil vise til at et eierskifte for en landbrukseiendom er en stor transaksjon, og hvem som er mottaker av tilskuddsmidlene kan omfatte betydelige beløp, slik at partene derfor åpenbart bør inkludere hensynet til tilskuddsordningene i eierskiftet.

I begrunnelsen for spørsmålet er det videre vist til at Namdal Landbruksstjeneste har oppgitt at i deres område var det i 2008 ca. 1,8 mill. kroner som ikke ble benyttet. Statens landbruksforvaltning har oppgitt til departementet at i årene 2005-2008 var utnyttelsesgraden i avløserordningen for ferie og fritid på 94 prosent, som er høyere enn i tidligere år. På landsbasis har det hvert år vært beløp over ordningen som ikke er blitt tatt ut av produsentene. Dette er relativt begrensede beløp jamført med den store bevilgningen til ordningen, 1.068,6 mill. kroner i 2008. Jeg vil også vise til at avløserordningen for ferie og fritid er en refusjonsordning, dvs. at enkeltperson-foretakene kan få refundert dokumenterte kostnader til avløsning inntil et maksimal- beløp definert av eget produksjonsomfang eller en øvre grense satt i Jordbruksavtalen. Fordi ikke alle produsenter har så store kostnader til avløsning som det de maksimalt kan få refundert, vil ikke hele bevilgningen til tilskuddsordningen bli utbetalt.

SPØRSMÅL NR. 648

Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Per Sandberg

Besvart 13. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Riksantikvaren sier nei til gang- og sykkelbaner på Skansenbrua i Trondheim, til tross for at mer gang- og sykkeltrafikk fra Skansen til Brattøra hadde ført til redusert biltrafikk og bedre nærmiljø. En ny bro parallelt med den jernbanebroen er helt uaktuelt på grunn av kostnadene, og lokalpolitikere i Trondheim setter nå sin lit til at miljøstatsråden skal skjære igjennom.

Mener statsråden at det er riktig at antikvariske myndigheter skal kunne sett en stopper for viktige miljøprosjekter?»

Jeg er kjent med at Norske Landbrukstenester har foreslått at det kan innføres en ekstra utbetaling av avløsertilskudd med grunnlag i dokumentasjon fra avløserlagene. Et slikt opplegg vil bryte vesentlig med statens økonomiregelverk, fordi det da ikke vil være tilskuddsmottaker som er den som sender inn og er ansvarlig for søknaden om tilskudd. I den grad man likevel hadde etablert en slik ordning, ville kun produsenter som er medlem i avløserlag bli omfattet av særordningen, dvs. at noe over halvparten av søkerne ikke ville få nytte av denne ekstra utbetalingen.

Jeg vil avslutningsvis påpeke at bønder er selvstendig næringsdrivende og at de derfor har et eget ansvar for å innrette drifta ut fra de foreliggende rammevilkår for sin produksjon. Det bør ikke være slik at økonomistyringen for jordbruksforetakene må gjøres fra statens side gjennom en utporsjonering av tilskuddsmidler over flere utbetalinger. Søkere av tilskudd til avløsning ved ferie og fritid kan dessuten velge at tilskuddet utbetales til et avløserlag, som da disponerer midlene og kan bidra til en god økonomisk styring av tilskuddsmidlene.

Den rød-grønne regjeringen har ved jordbruksforhandlingene 2006-2008 sterkt vektlagt å bedre rammevilkårene for norsk jordbruk fordi den økonomiske utviklingen for næringa hadde vært for dårlig i årene før 2006. Dette er det viktigste tiltaket for å bedre økonomien, inkl. likviditeten, til norske bønder.

BEGRUNNELSE:

I politiske saker må ulike politiske hensyn ofte veies opp imot hverandre. Trondheim kommunes planer om nye gang- og sykkelbaner på Skansenbrua er et eksempel på en slik sak. På den ene siden står lokalpolitikere som ønsker miljøgevinster knyttet til redusert bilbruk fra Skansen til Brattøra, blant annet bystyrerepresentant Torgny Hagerup (FrP) som tok opp saken for to år siden og nestleder i byutviklingskomiteen Heidi Eidem (Ap). På den andre siden står steile antikvariske myndigheter som vil gå imot enhver miljøriktig oppgradering av Skansenbrua. Saken har vært mye omtalt i Adresseavisen, og tempe-

raturen i debatten har vært høy. Man må selvsagt se nærmere på Jernbaneverkets argumentasjon om at påhengte gangbaner kan føre til økt risiko, men vektleggingen av antikvariske hensyn avgjøres fullt og helt av Regjeringens miljøprofil.

Svar:

Jeg viser til brev 05.02.09 med spørsmål om det er riktig at antikvariske myndigheter skal kunne sette en stopper for viktige miljøprosjekter. Spørsmålet er reist på bakgrunn av Trondheim kommunes ønske om å montere gang- og sykkelbaner utenpå Skansen jernbanebro, som er en vippebro over Nidelven. Riksantikvaren har fredet broen og avslått kommunens søknad om dispensasjon fra fredningen for å montere gang- og sykkelbaner.

Trondheim kommune har påklaget Riksantikvarens avslag på søknaden om dispensasjon. Klagen ble oversendt Miljøverndepartementet for endelig avgjørelse den 23.01.09. Klagesaken er til behandling i Miljøverndepartementet og jeg ønsker derfor ikke nå å kommentere den aktuelle konflikten spesielt.

På generelt grunnlag vil jeg vise til at de kulturhistoriske verdier som er knyttet til våre kulturminner også er viktige miljøverdier som må sikres i et langsiktig perspektiv.

I klagesaken om Skansen jernbanebro er ulike miljøinteresser involvert. Jeg vil vurdere saken nøye i forhold til de ulike interesser som er berørt og sørge for at saken blir gitt nødvendig prioritet slik at den raskest mulig kan bli endelig avklart.

SPØRSMÅL NR. 649

Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Ib Thomsen

Besvart 16. februar 2009 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Hvordan skal man kunne ta hensyn til tomtens verdi når tomten er kjøpt på et tidspunkt hvor prisnivået var langt høyere enn det er nå, og markedsprisen er ca 1/3 av hva man har betalt ved tildeling av husbank lån?»

BEGRUNNELSE:

En familie med to barn fra Oslo har vært på jakt i boligmarkedet i flere år etter en passende bolig for familien som er i vekst. Familien valgte å kjøpe en tomt istedenfor et ferdig hus. Det har gått ca 20 mnd. med arkitekt og noen måneder med byggetillatelse etc. Da familien endelig kom i mål var renten på vei opp og byggeprisene var høye, så de valgte å la tomten ligge en stund uten noe aktivitet. Så har finanskrisen og tiltakspakkene kommet og rentene har gått riktig vei, og byggeprisene normaliserer seg. Men for familien fra Oslo er det umulig å få lån, selv om familien mener at de har en sunn og god økonomi.

Etter hvert vil familien få et sterkt behov for en større bolig, og de har en byggeklar tomt, men kommer ikke i gang med byggingen. Familien har hatt kontakt med husbanken som stiller krav til utforming, til særlig energiøkonomiske tiltak og krav til kostnader, noe som familien følte var gode og reelle krav. Men husbanken stiller også krav til hva tomten

ble kjøpt for i oppgangstider, hvor prisen var altfor høy. Familien skal ikke ha lån til tomten, den er kjøpt for mange år siden, og den har en langt lavere verdi i dag enn når tomten ble kjøpt. Tomtens markedspris i dag er ca 1/3 av hva familien betalte for den, og hva om tomten er arvet.

Svar:

Jeg ber om forståelse for at jeg ikke kan gå inn i en enkeltsak. Det generelle regelverket Husbanken forholder seg til er som følger:

Ved beregning av tomtepris i forbindelse med søknad om grunnlån i Husbanken legger Husbanken normalt til grunn det søker har betalt for tomten. Kjøpesum for tomten fremgår som regel av skjøte.

Dersom tomten er arvet eller ervervet lang tid tilbake, vil Husbanken legge til grunn markedsverdi av tomten på søknadstidspunktet, hvor det blir tatt hensyn til om tomten har økt eller falt i verdi i forhold til opprinnelig pris/verdi.

Som grunnlag for verddivurderinger benyttes verditakst, erfaringstall eller eiendomsdatabaser.

Erfaringstall vil kun kunne benyttes dersom en kjenner tomtekostnadsnivået for området godt.

Ved søknad om grunnlån i Husbanken til oppføring av bolig til eget bruk legges prosjektkostnadene til grunn for kostnadsberegning og låneutmåling.

Prosjektkostnader er summen av samtlige kostnader for byggeprosjektet. I prosjektkostnadene inngår spesifikasjon av byggekostnader i henhold til Norsk Standard NS 3453 samt tomtepris eller verdi av egen tomt.

For bolig til eget bruk vil grunnlånet normalt utgjøre inntil 80 % av prosjektkostnadene, forutsatt at det etter Husbankens vurdering foreligger nødvendig pantsikkerhet for grunnlånet.

SPØRSMÅL NR. 650

Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen

Besvart 16. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Det vises til innspill fra komponister og tekstforfattere som føler seg grovt forskjellsbehandlet i forhold til bokbransjen.

Hvilke planer har statsråden med hensyn til moms regimet for musikk på CD?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til korrespondanse mellom NOPA (Norsk Forening for komponister og tekstforfattere) ved Ragnar Bjerkreim og Henning Kvitnes - og finansdepartementet og kulturministeren, der NOPA tar til orde for å fjerne moms på plater.

I brevet fra NOPA til statsråden heter det blant annet: I disse tider med sterk nedgang i platesalg og et prisnivå som er det samme som for 20 år siden, er det på høy tid å fjerne momsen. I dag sitter Staten igjen med større gevinst pr. solgte plate enn artistene og låtskriverne til sammen!

Dekningsbidraget, dvs. de inntektene man har igjen etter at alle faste kostnader pr. plate er trukket ifra, er i kroner og øre det samme som for 20 år siden. Dekningsbidraget er den inntekten som skal betale alle investeringer til innspilling, studiomusikere, cover, video, markedsføring, lønninger etc., samt forhåpentligvis også gi artistene en skarve royalty hvis salget går bra. Bokbransjen betaler ikke moms, og royalty til forfattere er i kroner og øre nesten 3-gangen av platebransjen. De har også mye lavere investeringskostnader.

Et annet problem er at man kan ikke kombinere musikk og litteratur i produktsammenheng, da det er moms på musikk og ikke på litteratur. En sangbok med vedlagt CD er i utgangspunktet et produkt som ikke er ønsket av salgsleddene på grunn av denne problematikken. Man kan heller ikke bruke musikk for å dramatisere lydbøker på samme måte som film. Her ligger det et nytt marked som ikke kan tas i bruk med dagens momsregler.

En løsning vil være å innføre O-moms eller lav kultur moms på bøker, plater og nedlastnings-filer av disse. I Sverige er denne visstnok på 6 % i ht. NOPA. Dagens netto dekningsbidrag ligger på ca. 50 kr pr. plate, og med innføring av kultur moms vil det øke med ca. 20 kr. FrP har stor sans for NOPAS syn om at de som har sitt arbeid i musikkbransjen ønsker ikke i hovedsak å være avhengige av offentlig støtte og nådegaver, men å kunne leve av eget arbeid. Og at man derfor krever at deres bransje likestilles med bokbransjen.

Svar:

Formålet med merverdiavgiftsregelverket er å skaffe staten inntekter. Regelverket danner med dagens utforming en av de viktigste finansieringskildene for staten. Merverdiavgiften innbringer over 200 mrd. kroner årlig og tilsvarende nesten det som staten får i samlede direkte skatter (skatt på alminnelig inntekt, toppskatt, trygdeavgift og formueskatt) fra personlige skattytere. Disse inntektene kan blant annet benyttes til å finansiere ulike direkte støttetiltak rettet mot forskjellige bransjer, som for eksempel musikkbransjen.

Utgangspunktet er at det skal betales merverdiavgift for all innenlands forbruk av varer og tjenester. Det er imidlertid noe forbruk som er fritatt. Det gjelder eksempelvis omsetning av bøker, som har vært fritatt helt siden merverdiavgiften ble innført i 1970. Også lydbøker faller i dag innenfor dette fritaket, mens e-bøker og tjenester som leveres elektronisk er avgiftsbelagt. Musikk på cd'er er også avgiftsbelagt. Fritaket for bøker er begrunnet i at lovgiver anså det som uheldig å avgiftsbelegge det trykte ord i et så lite språksamfunn som det norske. Fritaket er altså begrunnet i allmenne språkpolitiske hensyn og ikke i næringspolitiske hensyn.

Prinsipielt mener jeg at statlig støtte til ulike formål bør bevilges på statsbudsjettets utgiftsside. Det

gjelder også støtte til kultursektoren. Dersom støtte til kultursektoren gis gjennom direkte bevilgninger på utgiftssiden, vil en kunne målrette støtten til det som er politisk ønskelig å støtte, uavhengig av merverdiavgiftkostnadene i den enkelte virksomhet. Dermed får en altså mulighet til å gi støtte ut fra hvor behovet er størst og ut fra hva som det er ønskelig å støtte. I tillegg bidrar en utgiftsbevilgning til at statens faktiske kostnader synliggjøres. Det bidrar til åpenhet om statlig aktivitet.

En fritaksordning for musikk på cd'er ville dessuten gitt et økt press fra andre grupper som mener de har en tilsvarende god sak. Et slikt fritak vil dermed på flere måter kunne bidra til å svekke merverdiavgiften som et av fundamentene i finansieringen av vår velferdsstat.

I spørsmålet er den avgiftsmessige behandlingen i Sverige nevnt. I Sverige blir bøker omsatt med en avgiftssats på 6 pst. Det samme gjelder lydbøker. Etter mine opplysninger skal imidlertid tjenester som leveres elektronisk, f. eks. over Internett, avgiftsbe-

legges med 25 pst. Dette blir eksempelvis oppgitt å gjelde nettaviser og e-bøker. Når det gjelder CD-salg fra butikk anses dette som alminnelig varesalg som er ilagt full sats. Også regelverket i Sverige er altså sammensatt, ved at det blant annet foreligger avgiftsplikt med forskjellige satser.

En endring av regelverket for musikk på cd'er ville krevd en bred gjennomgang. En slik endring ville for eksempel hatt en side til det gjeldende merverdiavgiftsunntaket for opphavsrettigheter. Kulturkommissjonens utvalg (NOU 2008:7) anså at unntakene som gjelder opphavsmannens rettigheter og utøvende kunstners framføring lå i ytterkant av mandatet og utvalgets arbeid. Utvalget redegjorde derfor bare for noen hovedproblemstillinger og mulige løsningsalternativer, men uten at det ga noen anbefalinger. Unntakene er derfor ikke utredet.

Jeg har på bakgrunn av dette ingen planer nå om å endre merverdiavgiftsregelverket når det gjelder musikk. Innspillet vil imidlertid inngå i min løpende vurdering av regelverket.

SPØRSMÅL NR. 651

Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold

Besvart 13. februar 2009 av nærings- og handelsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Hva er årsaken til at statsråden velger å gå bort fra prinsippet om deltagelse på NNI-nivå i ESAs programmer som ble varslet som et uttalt nivå i Berlin i 2005, og betyr denne reduksjonen at statsråden nedprioriterer målsetningen om romvirksomheten som et industrielt verktøy i norsk næringspolitikk?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med ministerrådsmøtet i Berlin i 2005, uttalte den nåværende regjering at målsetningen var at Norge skulle delta på NNI-nivå i ESAs nye frivillige programmer. Dette kommer i tillegg til deklareringsen på NNI-nivå i obligatoriske programmer som er en følge av medlemskapet i ESA. Norges deklareringsen i Berlin i 2005 tilsvarte om lag et NNI-nivå. I deklareringsen i Haag i 2008 la man seg 90 millioner euro under et norsk NNI-nivå.

Svar:

Regjeringen la grunnlaget for et kraftig løft i norsk romvirksomhet ved å gå tungt inn i programmer som startet opp etter ministerrådsmøtet i Berlin i 2005. Forpliktelsene Norge påtok seg lå nær opp til en NNI-andel (andel basert på landenes relative nasjonalinntektsnivå) av de nystartede programmene. De fleste av disse programmene løper fremdeles, og gir et betydelig nivå på norske ESA-aktiviteter.

Nye bevilgninger til internasjonal romvirksomhet må sees i sammenheng med tidligere inngåtte forpliktelser. På ministerrådsmøtet i 2008 inngikk Norge nye forpliktelser i programaktiviteter med oppstart fra og med 2009 på til sammen 90 mill. euro, eller 719 mill. kroner (med en eurokurs på 7,9885). Etter Haag har Norge 183 mill. euro i utestående forpliktelser i internasjonal romvirksomhet. Jeg fastholder at regjeringen med dette har en betydelig aktivitet innen romvirksomhet.

SPØRSMÅL NR. 652**Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 12. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Undertegnede viser til flere bekymringsfulle opplysninger knyttet til pasientsikkerheten på nye AHUS. Korridorpasienter, ventetider, unormale dødsfall og rom som er adskilt med laken er noen av eksemplene som er trukket frem.

Vil statsråden foreta en henvendelse til Helsetilsynet der han ber om at det foretas en helhetlig gjennomgang av situasjonen på AHUS, med spesielt fokus på pasientsikkerheten?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til flere bekymringsfulle opplysninger knyttet til pasientsikkerheten på nye AHUS. Korridorpasienter, ventetider, unormale dødsfall og rom som er adskilt med laken er noen av eksemplene som er trukket frem.

Situasjonen som eksisterer på AHUS, er etter undertegnades syn, svært bekymringsfull. En rekke av forholdene som er beskrevet i ulike medier den siste tiden er uakseptable. Det bes derfor om at statsråden foretar de nødvendige grep for å få igangsatt et tilsyn knyttet til pasientsikkerheten ved nye AHUS.

Svar:

Pasientsikkerhet er et prioritert område for regjeringen. Jeg har derfor i oppdragsdokumentet til Helse Sør-Øst RHF understreket at antall feil og uønskede hendelser i helsetjenesten skal reduseres. For å oppnå dette er det avgjørende med velfungerende meldesystemer. Det innebærer systematiske analyser av årsakene til hendelser i systemet og læring slik at tilsvarende hendelser ikke skjer igjen. Helse Sør-Øst RHF skal sørge for at Nasjonal enhet for pasientsikkerhet får informasjon om uønskede hendelser i regionen som grunnlag for enheten til å avdekke risikoområder og årsakene til disse. De lovpålagte meldeordningene skal følges opp på ordinær måte. Det regionale helseforetaket skal i arbeidet med å fremme pasientsikker-

het samarbeide med og anvende læringsinformasjon utarbeidet av Nasjonal enhet for pasientsikkerhet. Prevalens om sykehusinfeksjoner skal rapporteres årlig.

Statens helsetilsyn har informert meg om at både Helsetilsynet i Oslo og Akershus og Statens helsetilsyn har fulgt oppstarten av nye Ahus tett, og har hatt jevnlig kommunikasjon og vurdering av forsvarlig drift ved sykehuset.

Statens helsetilsyn har opplyst at det har vært meldt flere uønskede hendelser ved nye Ahus siden oppstarten av sykehuset. Helsetilsynet i Oslo og Akershus har vurdert hver enkelt hendelse spesielt. Statens helsetilsyn har informert meg om at de har gjennomført grundige undersøkelser med interne varslingsrutiner, herunder tidsbruk ved akuttmedisinske tilkallinger, akuttmottak av pasienter, avlastning fra andre sykehus, håndtering av avvikshendelser og det ledelsesmessige fokuset.

På bakgrunn av grundige undersøkelser har Helsetilsynet i Oslo og Akershus konkludert med at det ikke var grunnlag for å hevde at driften ved Ahus, på det gitte tidspunktet, medførte fare for pasientsikkerheten. Helsetilsynet har ikke funnet det nødvendig å fortsette den kontinuerlige oppfølging av sykehuset. Helsetilsynet har samtidig understreket at meldeppliktige hendelser og avvik som kan sees i sammenheng med de daværende eller fremtidige driftsproblemer ved Ahus skal meldes til Helsetilsynet i Oslo og Akershus på vanlig måte.

Som det fremgår har Helsetilsynet hatt en tett oppfølging av Ahus. Helsetilsynet har informert meg om at det på det nåværende tidspunkt ikke foreligger opplysninger som nødvendiggjør en fornyet helhetlig gjennomgang av situasjonene ved sykehuset. Når det gjelder vurdering av forhold knyttet til de meldte dødsfallene og situasjonen ved sykehuset på det aktuelle tidspunktet, er Statens helsetilsyns saksbehandling og politiets etterforskning ikke avsluttet.

SPØRSMÅL NR. 653**Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Robert Eriksson****Besvart 13. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Adressa og NRK Trøndelag meddelte den 22. januar då., at Styret og Husforeningen i ENOVA hadde kommet til enighet i den omtalte arbeidsmiljø- og varslingssaken. Det er liten tvil om at saken har vært belastende for flere parter.

Mener statsråden det eksisterer gode nok interne rutiner for varsling i statsforetak, både generelt og i ENOVA spesielt?»

BEGRUNNELSE:

Styret og Husforeningen i ENOVA har nå kommet til enighet i den omtalte og svært betente arbeidsmiljø- og varslingssaken i statsforetaket ENOVA.

I følge media fikk verneombudet og tillitsvalgt beskjed fra styret om at de måtte dokumentere grunnlaget for varslet til styret i ENOVA, i stedet for at de selv undersøkte de forhold som var påpekt. I tillegg fikk verneombudet og tillitsvalgt beskjed om å trekke varslet, dersom det ikke kunne dokumenteres. I arbeidsmiljølovens § 2-4 heter det:

(1) Arbeidstaker har rett til å varsle om kritikkverdige forhold i virksomheten.

(2) Arbeidstakers fremgangsmåte ved varsling skal være forsvarlig. Arbeidstaker har uansett rett til å varsle i samsvar med varslingsplikten eller virksomhetens rutiner for varsling. Det samme gjelder varsling til tilsynsmyndigheter eller andre offentlige myndigheter

(3) Arbeidsgiver har bevisbyrden for at varsling har skjedd i strid med denne bestemmelsen.

Videre heter det i § 3-6 Plikt til å legge forholdene til rette for varsling.

Arbeidsgiver skal, i tilknytning til det systematiske helse-, miljø- og sikkerhetsarbeidet, utarbeide rutiner for intern varsling eller sette i verk andre tiltak som legger forholdene til rette for intern varsling om kritikkverdige forhold i virksomheten i samsvar med § 2-4, dersom forholdene i virksomheten tilsier det.

Med tanke på at ENOVA-saken har versert i media siden høsten 2007, kan mye tyde på at arbeidsgiver ikke har utarbeidet rutiner for intern varsling eller ikke har iverksatt nødvendige tiltak som kunne legge forholdene til rette for den interne varslingen.

Undertegnede vil påpeke at det er bra at partene nå har kommet til enighet, noe som vil kunne skape den nødvendige ro både for de ansatte og ledelsen i organisasjonen. Men undertegnede vil også understreke viktigheten av at man trekker nødvendig lærdom av denne saken. Det vil derfor være viktig at

statsforvaltningen gjennomgår sin praksis, slik at gode nok rutiner blir etablert i fremtiden. Dette gjelder naturlig nok ikke bare ENOVA, men alle statsforetak.

Svar:

I de senere år har det vært stort fokus på varsling og på å legge til rette for at varsling om kritikkverdige forhold i virksomheter kan skje på en forsvarlig måte.

Arbeidstakers adgang til å varsle er i dag regulert i arbeidsmiljøloven § 2-4, som trådte i kraft 1. januar 2007. Etter denne bestemmelsen har arbeidstaker en rett til å varsle om kritikkverdige forhold i virksomheten. I forarbeidene til bestemmelsen (Ot. prp. nr. 84 (2004-2005)), fremgår det at et ”hovedformål med forslaget er å signalisere at varsling er både lovlig og ønskelig”.

Etter § 3-6 i arbeidsmiljøloven har arbeidsgiver plikt til å legge forholdene til rette for varsling. Arbeidsgiver skal utarbeide rutiner for intern varsling eller sette i verk andre tiltak som legger forholdene til rette for intern varsling om kritikkverdige forhold i virksomheten, dersom forholdene i virksomheten tilsier det. I forarbeidene er det presisert at de aller fleste virksomheter vil ha en slik plikt til å utarbeide interne varslingsrutiner eller på annen måte legge forholdene til rette for intern varsling. Det er kun unntaksvis at denne plikten ikke gjelder. Jeg legger til grunn at samtlige statsforetak har plikt til å legge til rette for intern varsling.

Når det gjelder hvorledes varslingen eventuelt skal foregå, er det lagt opp til at den enkelte virksomheten – i samarbeid med de ansatte – selv skal vurdere hvordan dette kan skje på en mest mulig hensiktsmessig måte, og på en måte som gir rom for å ta tak i og rette opp i eventuelle kritikkverdige forhold som måtte forekomme. Rutinene eller prosedyrene skal på denne måten være best mulig tilpasset de konkrete forholdene i virksomhetene, og det er derfor statsforetakene som må vurdere hvorledes det skal legges til rette for varsling i det enkelte foretak.

Lovreglene om varsling har som nevnt vært gjeldende siden januar 2007, og har slik sett fått virke i relativt kort tid. Etter hvert vil det være naturlig å evaluere regelverket for å se om det fungerer etter hensikten og om virksomhetene følger opp sitt ansvar etter loven. Jeg legger til grunn at virksomhetene jevnlig evaluerer sine egne tiltak på området, som ledd i sitt systematiske helse-, miljø-, og sikkerhetsarbeid.

SPØRSMÅL NR. 654**Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 13. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Når kan vi forvente at det kommer på plass et flytogtilbud fra Drammen og hvilke tiltak vil statsråden iverksette for å legge til rette for et slikt tilbud?»

BEGRUNNELSE:

I en pressemelding fra samferdselsministeren i mars 2007 lovet statsråden at folk i Drammen kunne reise med Flytoget til og fra Gardermoen hovedflyplass fra sommeren 2008. Det er fremdeles ikke opprettet et flytogtilbud fra Drammen. Fra ulikt hold pekes det på at det mangler tilrettelegging ved Drammen stasjon for at et slikt tilbud kan komme på plass.

Flytoget AS representerer en positiv drivkraft for et mer moderne togtilbud i Norge. Det er viktig at det legges til rette for at Flytoget AS kan utvide sin virksomhet til også å betjene Drammen stasjon.

Jeg vil peke på at satsingen på togdrift på et kommersielt grunnlag gjennom Flytoget har vært en suksess. Flytoget kan vise til gode resultater gjennom stor tilfredshet blant sine kunder og sine ansatte. Flytoget ble kåret til Norges beste arbeidsplass i Norge, 2008 gjennom "Great Place to Work" undersøkelsen

og Norges sterkeste merkevare gjennom BIs kundebarometer 2008.

Svar:

Prosjektet om tilpasninger av anleggene på Drammen stasjon for å kunne benytte Drammen som endestasjon for Flytoget, ble siste gang omtalt i St.prp. nr. 1 (2008-2009), jf. Sside 129. Det framgår av proposisjonen at hovedtyngden av arbeidene med ombyggingen av signal- og sikringsanleggene er planlagt gjennomført i første kvartal 2009 slik at sporforbindelsen kan tas i bruk av Flytoget i mai 2009.

Jeg har nå fått opplyst fra Jernbaneverket at slutføringen av arbeidene på Drammen stasjon må legges til en periode uten togtrafikk på stasjonen. Jernbaneverket legger derfor opp til å kunne fullføre arbeidene sommeren 2009 i samme periode som Drammen stasjon likevel må stenges på grunn av andre arbeider på Drammensbanen som bl.a. omfatter innkoblingen av firesporsløsningen på Lysaker stasjon. Dette opplegget vil gjøre det mulig for Flytoget å kunne starte opp flytogtrafikk fra Drammen fra høsten 2009.

SPØRSMÅL NR. 655**Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 16. februar 2009 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«OED har nå valgt åtte forskningssentre for fornybar energi og klimavennlige energiløsninger, som på sine områder skal bli ledende i landet. Staten skal bevilge nær en mrd. kr. til sentrene. Ingen av sentrene lokaliseres nord for Trondheim, på tross av at den nordlige landsdelen i dag har en betydelig fornybar energiproduksjon og i fremtiden kan bli en betydelig energileverandør til Europa.

Hva skyldes det at Regjeringen har valgt å hoppe over nordnorske forskningsmiljøer (Narvik, Bodø, Tromsø) i dette arbeidet?»

BEGRUNNELSE:

Selv om energiutvikling og energiproduksjon i større og større grad utvikler seg nordover, presterer Regjeringen og Forskningsrådet å hoppe over nordnorske forskningsinstitusjoner, når det nå er plukket ut åtte norske forskningssentre som skal bli landsledende innenfor CO₂ håndtering, sol, havvind, bioenergi og energieffektivisering. Olje og gassvirksomheten flyttes mer og mer nordover, og det forventes at rundt 2/3 av gjenværende ressurser befinner seg i Norskehavet og Barentshavet, altså utenfor Nord Norge. Nordland er i dag landets største kraftproducent. Landsdelen ligger i tet mht potensial for mikro, mini og småkraft, vind og havvind. Tunge miljøer i

nord har betydelig kapasitet på klimaforskning og nordområde kunnskap. Likevel er ingen av disse miljøene kommet i betraktning når Regjeringen satser nær en milliard kroner på å utvikle mer kunnskap på de nevnte viktige områdene. En slik prioritering vil sannsynligvis bidra til å svekke kompetansen i nord på områder som heller hadde fortjent økt prioritet.

Svar:

Forskningssettene for miljøvennlig energi (FME) er blitt valgt ut gjennom en grundig prosess administrert av Norges forskningsråd. Det har vært gjennomført en søknadsrunde der formålet har vært å få samlet de beste forskningsmiljøene i landet om felles satsinger innenfor fornybar energi og CCS. Det har vært et poeng å styrke allerede ledende miljøer på området, ikke de som så dette som en mulighet til å bygge seg opp kompetansemessig på nye områder. Forskningsrådet har her andre virkemidler, i første rekke KMBer (kompetanseprosjekter med brukermedvirkning).

Nasjonale og internasjonale eksperter har vurdert

vitenskapelig kvalitet i sentrene, relevans i forhold til prioriterte områder, samt potensial for innovasjon og nyskaping. Lokalisering har ikke vært et kriterium. Med en grundig evalueringsprosess, er jeg overbevist om at det er de beste FME-søknadene som blir støttet. Jeg har lagt svært stor vekt på de faglige råd jeg har fått i denne saken.

Av de åtte utvalgte forskningssettene, er fire lokalisert i Trondheim, to i Bergen, ett på Ås og ett på Kjeller. Det overrasker ikke at det tunge teknologimiljøet i Trondheim står bak flest sentre. Det er samtidig viktig å være klar over at hvert senter utgjøres av en rekke ulike forskningsmiljøer og industribedrifter som er spredt rundt om i landet.

Når det gjelder direkte deltakelse fra Nord-Norge, var det ingen nordnorske søknader. Det blir derfor feilaktig å hevde at jeg "hopper over" de nordnorske fagmiljøene. Jeg håper nordnorske forskningsmiljøer vil benytte anledningen til å søke midler gjennom andre energiforskningsprogrammer i Norges forskningsråd.

SPØRSMÅL NR. 656

Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Olav Gunnar Ballo

Besvart 13. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«I Vest-Finnmark har et høyt reintall medført overbeite og miljøskader på naturen. Reinlaven er borte i store områder, og langs reingjerdene er det erosjoner og forørkning. Skadene er så omfattende at selv uten rein i områdene kan det ta 50-100 år før naturen igjen kommer i økologisk balanse og gjenvæksten av reinlav og annen vegetasjon er normalisert.

Hva vil Miljøverndepartementet gjøre for å hindre nye miljøskader på naturen i Finnmark?»

BEGRUNNELSE:

Nye nasjonalparker er anlagt både på Seiland og på Varangerhalvøya. Mens barmarkskjøring er forbudt for saueiere i Seiland nasjonalpark har reindriften dispensasjon i samme område til å kjøre inn i nasjonalparken med barmarkskjøretøyer. Dette illustrerer hvordan naturen må lide fordi reindriften og dens utøvere gis forrang også i sårbare naturområder som skades varig av overbeite, nedtråkking og barmarkskjøring. Det framstår som noe av et para-

doks at mens Regjeringen (fornuftig nok) har arbeidet aktivt for å ivareta havområdene gjennom forvaltningsplanen bidrar dagens tilskuddsordning til reindriftnæringen til at det pr dato sannsynligvis er over 50.000 flere dyr bare i Vest-Finnmark enn de bestandsmål Regjeringen selv har satt. Regjeringen kartlegger nå om man kan finne erstatningsarealer for den ødelagte naturen, i stedet for å slå ned på de naturødeleggelsene som allerede har funnet sted. Miljøverndepartementet har etter undertegnede syn et selvstendig ansvar for å se til at dette ikke skjer, ikke bare som høringsinstans for andre departementer, men også i kraft av at departementet på selvstendig grunnlag skal ivareta naturen.

Svar:

I likhet med spørsmålsstilleren er også jeg bekymret over at overbeiting de senere år har ført til urovekkende naturskader i deler av Finnmark. Dette har ikke bare negative virkninger for naturgrunnlaget, men kan på sikt også bli til stor skade for samisk

reindriftsnæring og i siste instans få negativ betydning for samisk kultur og bosettingsmønster.

Store naturområder er sikret gjennom arbeidet med områdevern etter naturvernloven. Naturvernet og reindriften har mange steder sammenfallende interesser i at slike områder tas vare på. På den annen side er det en utfordring at reindriften gis anledning til driftsformer som mange steder, også innenfor våre verneområder, innebærer press på naturgrunnlaget. Vi står overfor utfordringer når vi på den ene siden skal ivareta våre internasjonale forpliktelser overfor samene som urbefolkning og hvor reindriften er en sentral og tradisjonsrik kulturbærer, og på den annen

side ivareta våre internasjonale forpliktelser overfor naturarven og det biologiske mangfoldet. Denne problemstillingen gjelder også når vi skal utforme regelverk og forvaltningspraksis innenfor våre verneområder.

Mitt syn er at vi i samråd og dialog med samisk reindriftsnæring må søke å komme nærmere en langsiktig løsning der reindriften blir bærekraftig i forhold til naturgrunnlaget generelt. Målet må videre være at reindriften i våre verneområder skal drives på en bærekraftig og øko-logisk måte innenfor rammen av intensjonen med vernet og verneformål for det enkelte verneområde.

SPØRSMÅL NR. 657

Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Olav Gunnar Ballo

Besvart 12. februar 2009 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«I Alta har det oppstått en interessekonflikt mellom reindriften på den ene siden og landbruket og andre næringsutøvere på den annen side om bruk av arealer til næringsvirksomhet, begrunnet i for høyt reintall og overbeite, slik at reindriften nå krever nytt beiteland der det i dag foregår annen næringsvirksomhet.

Hvordan vil landbruksdepartementet bidra til at landbruket og annen næringsvirksomhet ikke fortrenses gjennom tildeling av nye arealer til reindriften?»

BEGRUNNELSE:

Gjennom flere tiår har reintallet i Vest-Finnmark vært for høyt, og bidratt til overbeite, naturskader og dyretragedier. Årsaken er en helt feilslått politikk der støtteordningene har bidratt til at reindriftsnæringen i større grad produserer for tap enn for slakt. Denne situasjonen har i økende grad begynte å ramme andre næringsutøvere i Finnmark, fordi det oppstår interessekonflikter mellom reindriften og fastboende. Blant dem også fastboende samer som driver med småbruk eller annen næringsvirksomhet. Hvis svaret på problemet blir å la reindriften innta nye arealer betyr det at annen næringsvirksomhet fortrenses, samtidig som reintallet beholdes på et ikke-bærekraftig nivå. Landbruksdepartementet bærer hovedansvaret for at denne situasjonen har oppstått.

Svar:

Representanten Ballo berører i sitt spørsmål både generelle problemstillinger knyttet til gjennomføringen av reindriftspolitikken, situasjonen i Vest-Finnmark reinbeiteområde, samt forholdene mellom reindrift og andre interesser i Alta. I tillegg til å svare på de spørsmål som tas opp, ser jeg behov for å oppklare noen misforståelser som i de siste dagene har gjort seg gjeldende i forhold til det som omtales som interessekonflikter i Alta.

Helt konkret gjelder sistnevnte forhold Landbruks- og matdepartementets oppfølging av et forslag fra Reindriftsstyret i 2004 og 2005 om å endre "Forskrift om fredning av visse områder i Finnmark mot reinbeite." I forskrift av 29. januar 1985 har Landbruksdepartementet fredet ni områder i Finnmark mot reinbeite. Gjeldende bestemmelser om fredning er gitt med noe forskjellige begrunnelser. I noen tilfeller er det tatt hensyn til foryngelse av skog, i andre til jordbruksinteresser, og i atter andre tilfeller til behovet for moseplukking eller beite for kjørerrein.

Hjemmelen for fredning var den gamle reindriftsloven (lov av 9. juni 1978 nr. 49) § 11 annet ledd. Denne bestemmelsen, som er en unntaksbestemmelse fra den beiterett som det antas at reindriften i utgangspunktet har i de aktuelle områdene, er videreført i den nye reindriftsloven.

Reindriftsstyrets forslag går ut på at fredningen i enkelte områder oppheves, mens det for noen områder foreslås en delvis oppheving eller endring av

fredningsgrensene. I Alta ble det bl.a. foreslått en delvis oppheving av dagens fredningsgrenser.

Den aktuelle fredningsbestemmelsen i reindrifftsloven gir mulighet for å frede et område mot reinbeite i en viss tid. Høyesterett har også slått fast at myndighetene etter en viss tid må vurdere om grunnlaget for fortsatt fredning er til stede. Dette var en vesentlig årsak til at det forrige Reindrifftsstyret foreslo en revisjon av forskriftene.

Høringssvarene viste at det i enkelte områder, blant annet i Alta og Porsanger, var stor motstand mot å oppheve fredningen. Landbruks- og matdepartementet kom derfor frem til at det var behov for en utvidet drøftingsprosess i de mest konfliktfylte områdene før man sluttbehandlet saken. Det var på bakgrunn av dette at det i januar 2007 ble nedsatt én arbeidsgruppe i Alta og én arbeidsgruppe i Porsanger. Assisterende fylkesmann i Finnmark ble oppnevnt som leder for begge arbeidsgruppene. Både representanter fra reindrifften, jordbruket og kommunene var deltagere i gruppene.

Målet var at man skulle komme frem til omforente løsninger i de konfliktfylte områdene. Arbeidsgruppen i Alta ble ferdig med sin sluttrapport i slutten av juni 2008. Arbeidsgruppen i Porsanger ble ferdig med sluttrapporten i november 2008. Sluttrapportene fra arbeidsgruppene viser at det fortsatt er motstridende interesser knyttet til de fredede områdene i Alta og Porsanger, men at man for deler av disse områdene kom nærmere en enighet.

Jeg mener at det nå foreligger et tilstrekkelig grunnlag til at behandlingen av saken vil kunne avsluttes denne vinteren. Og da må jeg sterkt få understreke at departementet hele veien har vært innstilt på å finne en løsning som innebærer at interessene til både reindrifften, jordbruket og andre næringer kan ivaretas. Som et ledd i oppfølgingsarbeidet er det nylig avholdt et møte med bl.a. Alta kommune der ulike parter fra næringslivet var med. Det skal avholdes lignende møte med Porsanger kommune. For øvrig kan jeg opplyse om at departementet må konsultere Sametinget og NRL før det trekkes konklusjon i saken.

Gjennom media har det blitt skapt et inntrykk av at departementet har grepet inn i sentrale rettighets spørsmål knyttet til bruken av arealene rundt Alta. Dette er ikke riktig. Slike rettighetsspørsmål er av privatrettslig karakter, og berøres følgelig ikke av den vurderingen som departementet nå skal gjøre. Det sentrale i denne saken er en vurdering av om vilkårene for fredning mot reinbeite etter reindrifftslovens bestemmelser om fredning fortsatt er til stede. Som forvaltningsmyndighet har departementet plikt til regelmessig å vurdere dette.

Jeg finner det også nødvendig å understreke at de fredningsgrenser som fremgår av ovennevnte for-

skrift, gjelder til denne forskriften eventuelt blir opphevet eller endret.

Representanten Ballo kommer også med uttalelser om at reindrifftspolitikken er feilslått, og at virkemidlene støtter mer opp om tap enn produksjon. Jeg vil tilbakevise disse påstandene. I den forbindelse kan det nevnes at det i Vest-Finnmark ble slaktet ca. 25 000 rein siste driftsår, mens næringen i tillegg mottok erstatning for tap av ca. 3500 rein til rovdyr. Jeg må også nevne at virkemidlene over Reindrifftsavtalen for noen år siden ble lagt om for å stimulere til økt produksjon og slaktning. Og slaktetallene viser at omleggingen har hatt positiv effekt, selv om disse virkemidlene alene ikke er tilstrekkelige.

Jeg er imidlertid sterkt bekymret over det høye reintallet i deler av Finnmark, og over at reintallet også øker i noen områder. Som representanten Ballo er kjent med, har skiftende regjeringer slitt med dette problemet – uten å finne en løsning. En nødvendig forutsetning var å få en lov som gir mulighet til effektiv oppfølging. Forrige regjering tok ikke tak i dette arbeidet. Denne regjeringen startet umiddelbart med det nødvendige lovarbeidet. Dette resulterte som kjent i at det ble lagt frem en lovproposisjon for Stortinget i januar 2007 med forslag om ny reindrifftslov. Etter at Stortinget hadde vedtatt loven i juni samme år, valgte regjeringen å få den raskt iverksatt. Den nye reindrifftsloven tok til å virke fra 1. juli 2007.

Et sentralt punkt i den nye loven er at næringen ansvarliggjøres i langt større grad enn tidligere i arbeidet med å utvikle en bærekraftig reindrifft. All erfaring viser at man i hvert fall ikke lykkes uten denne involveringen. Det har vært arbeidet svært aktivt med implementering av ny lov. Nå er næringen i gang med å utarbeide bruksregler med frist 1.7.2009. Disse skal i ettertid godkjennes av myndighetene, herunder reintall. Når man har fått på plass godkjente bruksregler, får man også muligheten til å sanksjonere og iverksette tiltak for å få ned reintallet til det godkjente nivået. Denne muligheten hadde ikke gammel lov. Den nye reindrifftsloven har dessuten et langt mer nyansert sanksjonssystem enn den gamle loven.

Gjennom arbeidet med implementering av den nye loven vil jeg også nevne at departementet har fått til et godt samarbeid med næringen ved at man i fellesskap har utarbeidet kriterier og normer for et økologisk bærekraftig reintall. Disse kriteriene skal brukes av både myndighetene og næringen når reintallet skal fastsettes.

Etter min vurdering har man gjennom det arbeidet som er gjort frem til nå, fått et godt utgangspunkt for at man på sikt skal få en bærekraftig reindriffts næring også i Finnmark. Men det forutsetter selvsagt at man lar den nye loven få en mulighet til å virke etter hensikten.

SPØRSMÅL NR. 658**Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 11. februar 2009 av barne- og likestillingsminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«Fylkesmannen i Telemark nekter søker tillatelse til å bygge ny bolig tilpasset søkerens nye behov. Avslaget gis med begrunnelse i at søknaden er i strid med plan- og bygningsloven. Men jeg mener at det må stilles spørsmålsteget ved om ikke også diskriminerings- og tilgjengelighetsloven også skulle vært tatt hensyn til i behandlingen.

Ser statsråden at det er konflikt mellom de to lovene, og vil man ta initiativ som sikrer at diskriminerings- og tilgjengelighetsloven også vektlegges når fylkesmannen behandler slike saker?»

BEGRUNNELSE:

I januar i år trådte den nye diskriminerings- og tilgjengelighetsloven i kraft. Lovens formål er å bidra til å hindre diskriminering på bakgrunn av nedsatt funksjonsevne. Dette er en svært viktig lov. I Telemark har fylkesmannen i forbindelse med behandlingen av en søknad om å få bygget en tilpasset bolig på tomten sin, lagt ned forbud mot dette fordi fylkesmannen i sin behandling har lagt til grunn at søknaden er i strid med reguleringsplanen og plan og bygningsloven. Dette på tross av at det er boliger på begge sider av tomten. Vedtaket om å gi tillatelse ble også gitt av en enstemmig teknisk komité som valgte å utvise skjønn i dette tilfellet. Denne saken viser med all tydelighet at bare kort tid etter at den nye loven er trådt i kraft, oppstår situasjoner som kan bidra til å

skape usikkerhet om hvilket lovverk man skal vektlegge mest. Skal fylkesmannen kun legge plan og bygningsloven til grunn, eller skal han også ta hensyn til den nye diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.

Svar:

Den nye diskriminerings- og tilgjengelighetsloven har til formål å fremme likestilling og likeverd, sikre like muligheter og rettigheter til samfunnsdeltakelse for alle uavhengig av nedsatt funksjonsevne.

Lovens bestemmelse i § 9 om plikt til universell utforming gjelder virksomhet rettet mot allmennheten. Denne plikten omfatter ikke utforming av boliger.

I den nye plan- og bygningsloven (plandelen) heter det i plan- og bygningslovens formålsbestemmelse blant annet at prinsippet om universell utforming skal ivaretas i planleggingen og i det enkelte byggetiltaket (§ 1-1 femte ledd). Ved vurdering av dispensasjon etter den nye plan- og bygningsloven skal det legges særlig vekt på dispensasjonens konsekvenser for helse, miljø, sikkerhet og tilgjengelighet (§ 19-2 tredje ledd). Den nye plandelen av loven ventes å tre i kraft 1. juli 2009. Det fremgår således at det ved dispensasjonsvurderingen skal foretas en avveining der tilgjengelighet inngår som ett av flere relevante hensyn.

Likestillings- og diskrimineringsombudet (www.ldo.no) håndhever diskriminerings- og tilgjengelighetsloven og behandler enkelt henvendelser.

SPØRSMÅL NR. 659**Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 12. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for at Hallingdal Sjukestugu opprettholder dagens sengekapasitet på 14 sengeposter, og i fremtiden kan gi et enda bedre helsetilbud til innbyggere og turister i Hallingdal?»

BEGRUNNELSE:

Helse- og omsorgsministeren har vært på Hallingdal Sjukestugu for å lære. Kort tid etterpå så har

det kommet mange uklare signaler om Hallingdal Sjukestugu må legge ned sengeplasser, opprettholde på dagens nivå og evt. styrke Hallingdal Sjukestugu.

Via media kan jeg lese at sykehusdirektør Unn Teslo både har sagt at hallingdalkommunene må betale for å opprettholde dagens nivå, ellers vil sengeplasser bli nedlagt. Men i de senere dager kommer det frem i Hallingdølen at det ikke skal bli nedlagt noen sengeplasser. Fremtiden for Hallingdal Sjukestugu virker for folk flest ganske uvisst.

Viser til fire spørsmål som avisen Hallingdølen har prøvd å få svar på. Les leder i Hallingdølen (side 2), tirsdag 3. februar 2009. Håper og ber om at statsråden kan svare undertegnede på disse spørsmålene, i samme svar som statsråden svarer i ovennevnte spørsmål.

Svar:

Ifølge Helse Sør-Øst RHF har det ikke vært intensjonen fra Ringerike sykehus sin side å gi uttrykk for at senger ved Hallingdal sjukestugu skal nedlegges, dersom kommunene ikke ønsker å gå inn på en samarbeidsmodell om døgnplasser. Ringerike sykehus HF og ordførerne har avtalt et møte 6. mars for å følge opp møtet i Samarbeidsutvalget 23. januar og

for å avklare eventuelle misforståelser rundt dette. Utvikling av helsetilbudet ved Hallingdal sjukestugu må skje i et tett samarbeid mellom sykehuset og kommunene til befolkningens beste.

Hallingdal sjukestugu er et godt helsetilbud for befolkningen i regionen. Dette kunne jeg med selv-syn registrere på mitt besøk der i desember. I arbeidet med samhandlingsreformen er vi særlig opptatt av å se på økonomiske og juridiske virkemidler som stimulerer til god samhandling mellom kommuner og spesialisthelsetjenesten. I samhandlingsreformen vil det å finne fram til økonomiske insentiver som støtter opp under den typen aktiviteter som for eksempel skjer ved Hallingdal sjukestugu, ha et sentralt fokus.

SPØRSMÅL NR. 660

Innlevert 5. februar 2009 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy

Besvart 13. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Helseministeren arbeider for tiden med en stortingsmelding om fødselsomsorgen. I disse dager har styret i Helse Bergen vedtatt flere innsparingstiltak. Dette medfører at Storken stenges, og at fødestuer blir stående tomme. Det blir også vanskeligere for fedre å kunne være med under fødselen. I tillegg blir det en drastisk nedbemanning. Kvaliteten på fødetilbudet på vestlandet blir sterkt forringet.

Kan statsråden akseptere at nedskjæringene iverksettes nå, like før en helhetlig melding foreligger?»

Svar:

Stortingsmeldingen En gledelig begivenhet (St.meld.nr.12 (2008-2009)) om en sammenhengende svangerskaps-, fødsels- og barselomsorg, er oversendt Stortinget i dag.

Helse Vest RHF har informert meg om at Helse Bergen HF har en samlet utfordring på 100 mill. kroner for å oppnå balanse i 2009. Kvinneklubben ved Haukeland universitetssykehus HF har som et innsparingstiltak foreslått endringer i barseltilbudet ved Storken, som er en jordmorstyrt fødeenhet ved Kvinneklubben. Jeg er kjent med at forslaget ikke er vedtatt av styret i Helse Bergen HF.

Helse Bergen HF har en betydelig omstillingsutfordring, og også Kvinneklubben må ta sin del av

utfordringene. Endringene som Kvinneklubben har foreslått ved Storken medfører at det ikke lenger blir mulighet for å la far bo sammen med mor på eget rom under barseltiden. Far må bo hjemme og komme på besøk.

I oppdragsdokumentet til regionale helseforetak for 2009 har jeg bedt om at RHF skal sørge for en helhetlig svangerskaps-, fødsels- og barselomsorg i samarbeid med primærhelsetjenesten. Jeg har videre vist til at departementet vil komme tilbake til eventuelle oppdrag til regionale helseforetak etter at Stortinget har behandlet stortingsmelding om en helhetlig svangerskaps-, fødsels- og barselomsorg.

I stortingsmeldingen foreslår regjeringen blant annet at:

”Regionale helseforetak pålegges å utarbeide en flerårig helhetlig og lokalt tilpasset plan for fødetilbudet i regionen sammen med berørte kommuner. Planen skal også omfatte svangerskaps- og barselomsorg. Den skal sikre kapasitet i forhold til fødselstall og være i samsvar med utvikling av akutttilbud ved lokalsykehus. Planen skal sikre de fødende i regionen et desentralisert, differensiert og forutsigbart fødetilbud, også i høytider og ferier. Den skal omfatte planer for rekruttering og plassering av utdanningsstillinger for gynekologer. Hensynet til antall fødende i opptaksområdet, til geografi, kommunikasjonsmuligheter, struktur for lokale jordmortjenester og følgetjeneste skal vektlegges. Kultur- og språkforskjeller i regionen skal ivaretas.”

Jeg har i dag underrettet regionale helseforetak om at eventuelle planer om strukturendringer i fødselsomsorgen må avvente utarbeidelsen av slike hel-

hetlige regionale planer. Dette er selvsagt ikke til hinder for at det iverksettes tiltak for å sikre god og effektiv drift.

SPØRSMÅL NR. 661

Innlevert 6. februar 2009 av stortingsrepresentant Leif Helge Kongshaug

Besvart 13. februar 2009 av nærings- og handelsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Kan Nærings- og handelsministeren begrunne hvorfor Norges andel av ESAs budsjett innstrammes til 90 mill. Euro, og er statsråden bekymret for at norsk romvirksomhet kan tape terreng til blant annet Sverige som nå satser aggressivt på GMES i ESA?»

BEGRUNNELSE:

Norge har gjennom deltakelse i romfartsprogrammet European Space Agency (ESA) sikret tilgang til teknologi og gode vilkår på romfartsmarkedet. Norge har konsentrert sine ressurser på områdene telekommunikasjon, navigasjon, jordobservasjon og utvikling av bæreraketter.

I 2005 gikk Norge for første gang inn i nye ESA programmer, med støtte fra et samlet Storting, på et nivå som tilsvarer vår NNI-andel på 122 mill. Euro. På ministermøtet i Haag i november 2008 bestemte Regjeringen at Norges andel av ESAs budsjett nå skal være på 90 mill. Euro. Dette tilsvarer litt over 60 % av vår NNI andel og er en kraftig nedgang i forhold til 2005.

Spørsmålsstilleren er klar over at den årlige ESA innsatsen vil fortsette å øke et par år til på grunn av investeringen som ble forpliktet i 2005.

Hvis Norge ikke holder sine investeringer på 2005 NNI-nivå, kan norsk innsats i ESA avta mye mer og tidligere enn antatt.

Konsekvensene av dette kan bli færre kontrakter for norsk næringsliv, noe som vil få negative konsekvenser for norske bakkestasjoner (Tromsø/Sval-

bard/Troll) som ikke lenger vil få noen sentral rolle i bakkesegmentet for GMES Romkomponent.

Konsekvenser av Regjeringens innstramminger i bevilgninger til ESA kan være bortfall av nedstrøms-tjenester knyttet til GMES, som for eksempel oljesøloverbvåkning og færre oppdrag for forskningsaktører i Tromsøs romklynge. Et slikt scenario vil også være en trussel mot underleverandører som i dag har betydelige oppdrag knyttet til Tromsø/Svalbard.

Svar:

Regjeringen la grunnlaget for et kraftig løft i norsk romvirksomhet ved å gå tungt inn i programmer som startet opp etter ministerrådsmøtet i Berlin i 2005. Forpliktelsene Norge påtok seg lå nær opp til en NNI-andel (andel basert på landenes relative nasjonalinntektsnivå) av de nystartede programmene. De fleste av disse programmene løper fremdeles, og sørger for et betydelig nivå på norske ESA-aktiviteter.

På ministerrådsmøtet i 2008 inngikk Norge nye forpliktelser i programaktiviteter med oppstart fra og med 2009 på til sammen 90 mill. euro, eller 719 mill. kroner (med en eurokurs på 7,9885). De nye bevilgningene til internasjonal romvirksomhet må sees i sammenheng med tidligere inngåtte forpliktelser. Etter Haag har Norge 183 mill. euro i utestående forpliktelser i internasjonal romvirksomhet. Jeg fastholder at regjeringen med dette har lagt til rette for en betydelig innsats innen romvirksomhet.

SPØRSMÅL NR. 662**Innlevert 6. februar 2009 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve****Besvart 12. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Har statsråden tatt saken om mer fleksible permitteringsregler opp med statsminister og finansminister, og vil Regjeringen sørge for at bedriftene nå får en mer fleksibel permitteringsordning slik de ønsker?»

BEGRUNNELSE:

Statsråd Navarsete var torsdag 29. januar på besøk i Sykkylven. Sunnmørsposten skriv at varaordfører Drotninghaug skal ha fått Navarsete interessert i ei mer fleksibel ordning for permitteringer. "forslaget fra Drotninghaug er interessant. På denne måten vert ulempene tekne på ein solidarisk måte." (sitat Navarsete) "Etter det vi forstod på henne, skulle ho ta dette forslaget opp i møtet med finansminister og statsminister om det nye økonomiske opplegget som kjem seinare." (Sitat Drotninghaug)

Ekornes og flere bedrifter har lenge bedt om mer fleksible permitteringsregler. Reglene for dagpengeordningen slik den er i dag, må mottaker være minst 50 prosent permittert, og skal normalt ikke være student eller under annen opplæring. Ordningen hindrer permitterte i å bruke den uønskede fritida for å dyktiggjøre seg for fremtida. Høyre foreslår nå et tidsbegrenset eget krisereglement: Dagpenger fra første permisjonsdag og skjønsmessig ja til kompetansebygging i tida man mottar dagpenger.

Svar:

Spørsmålet er stilt samferdselsministeren, men ettersom permitteringsreglene ligger under mitt departement besvarer jeg spørsmålet.

Regjeringen mottar for tiden en rekke innspill om endringer i permitteringsregelverket. Alle innspill tas imot og vurderes. Regjeringen følger utviklingen på arbeidsmarkedet nøye og vil tilpasse tiltakene i forhold situasjonen. Selve adgangen til å permittere og de nærmere vilkårene for permitteringen er ikke lovfestet, men avtalesfestet mellom partene i arbeidslivet. Staten har ved folketryktdloven kap 4 om dagpenger under arbeidsløshet og lønnspliktloven tatt ansvar for en del av de økonomiske konsekvensene av permittering.

For å imøtekomme behov som nå er konstatert, har Regjeringen fremmet et lovforslag (Ot.prp. nr. 31 (2008-2009)) som ligger til behandling i Stortinget

om reduksjon av arbeidsgivers lønnspliktperiode fra 10 til 5 dager for permitterte som har minst 40 % arbeidstidsreduksjon. Det er også kjent at mitt departement nå arbeider med en forskriftsendring om å forlenge maksimal dagpengeperiode under permittering fra dagens 30 uker til 52 uker. Denne forskriften vil bli gitt straks Stortinget har behandlet krisepakken.

Det har kommet forslag, både fra arbeidsgiver og arbeidstakersiden, om et mer fleksibelt regelverk, som for eksempel legger til rette for å benytte såkalt rullerende permittering. Det er ikke noe forbud mot rullerende permittering, men gjeldende regler i folketryktdloven kapittel 4 kan medføre at en slik rullerende permittering ikke gir rett til dagpenger, blant annet på grunn av kravet om minst 50 % arbeidstidsreduksjon. Disse reglene er også under vurdering sett hen til situasjonen på arbeidsmarkedet. Jeg understreker at reduksjonen av lønnsplikten til fem dager vil gjøre det lettere å iverksette en rullerende permittering.

I tillegg til nevnte endringer i permitteringsreglene, så vil arbeidsmarkedstiltakene kunne gi bedrifter og ansatte muligheter for kompetanseoppbygging. Permitterte arbeidere kan tilstås opplæring gjennom arbeidsmarkedsopplæringen og ansatte i bedrifter kan komme inn under tiltaket bedriftsintern opplæring.

Det er riktig at dagens regler i utgangspunktet ikke gjør det mulig å kombinere dagpenger med ordinære heltidsstudier, bl.a. på bakgrunn av vilkåret for rett til dagpenger, om å være reell arbeidssøker. Det er imidlertid gjort unntak visse unntak fra hovedregelen, og åpnet for å ta visse typer utdanning i kombinasjon med dagpenger. Dersom man åpner for å gi rett til dagpenger under utdanning, kan det lett oppstå uklarheter mht. hvem som skal få utdanningen finansiert gjennom dagpenger, og hvem som skal være henvist til lånekassen. Dette skaper også en viss forskjellsbehandling, og det reises også kritikk mot at noen får finansiert utdanningen gjennom trygd, mens andre må ta opp lån. En unyansert liberalisering av adgangen til å kombinere dagpenger og utdanning kan også føre til lengre ledighetsperioder og svakere inntektssikring etter gjennomført utdanning.

Regjeringen ser på kompetanseheving som et helt sentralt element i den innsatsen som gjøres for å motvirke effektene av den internasjonale finanskrisen. I lys av utviklingen på arbeidsmarkedet vil virkemiddelbruken vurderes løpende.

SPØRSMÅL NR. 663**Innlevert 6. februar 2009 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 12. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Jeg viser til spørsmål nr. 569 med svar datert 28.1.2009. Statsråden viser til gjeldende lover og regelverk, og svarer i realiteten nei på mitt forrige spørsmål om å bidra til at NAV-kontor kan utvise skjønn. Fra 1.1.2009 har vi fått den nye diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.

Vil kvinnen ut fra den nye lovens formål om like muligheter for samfunnsdeltakelse, kunne påberope seg retten til å få gjenskaffet trygdebil på et tidligere tidspunkt enn 2012?»

BEGRUNNELSE:

Jeg merker meg at statsråden i sitt svar viser til at gjenskaffelsestiden ble foreslått endret fra 10 til 11 år i 2003. Dette ble vedtatt av Stortinget, men har ingen betydning i dette tilfellet idet kvinnens bil ble innkjøpt så sent som i 2002. Jeg merker meg også at statsråden ikke gir signaler om å ta initiativ til endringer i regelverket hva gjelder skjønnsutøvelse.

Min begrunnelse for å stille spørsmål relatert til den nye loven er følgende:

Loven har krav til myndighetene om å fremme likestilling og likeverd, sikre like muligheter og rettigheter til samfunnsdeltakelse for alle uavhengig av funksjonsevne. I tillegg skal loven bidra til nedbygging av samfunnsskapt funksjonshemmende barrierer.

Om indirekte diskriminering heter det at dette kjennetegnes ved at det tilsynelatende ikke er noe (formelt) galt som har funnet sted. Handlingen, unnløstelsen, bestemmelsen, betingelsen eller praksisen er formelt sett nøytral, men får i praksis den virkning for personer med nedsatt funksjonsevne at de stilles dårligere enn andre.

Svar:

Den nye diskriminerings- og tilgjengelighetsloven ligger under ansvarsområdet til Barne- og likestillingsministeren. Jeg har derfor bedt hennes departement uttale seg om saken.

Barne- og likestillingsdepartementet viser til at i en diskrimineringsammenheng vil stønadsordningen til trygdebil være å anse som en form for positiv særbehandling (jf. diskriminerings- og tilgjengelighetsloven § 5). Etter departementets vurdering vil en slik velferdsordning, som er spesielt innrettet for å ivareta særskilte behov for personer med nedsatt funksjonsevne, ikke kunne føre til at man "stilles dårligere enn andre", jf. lovens § 4 tredje ledd. Ordningen vil dermed falle utenfor forbudet mot indirekte diskriminering i diskriminerings- og tilgjengelighetsloven, og kvinnen vil således ikke kunne påberope seg tidligere gjenanskaffelse av trygdebil med bakgrunn i disse bestemmelsene.

SPØRSMÅL NR. 664**Innlevert 6. februar 2009 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 12. februar 2009 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Hva har skjedd med saken angående RITS-ordningen og når blir det en avklaring på denne saken?»

BEGRUNNELSE:

RITS-ordningen (Redningsinnsats til sjøs) er foreslått utvidet med Stavanger, Trondheim/Ålesund og Hammerfest/Tromsø. Saken kom til justisdepartementet for 3 år siden. Fredag 23. januar ble dette behovet klart da et skip kom i brann utenfor Eigersund.

Svar:

Som følge av brannen ombord på Scandinavian Star i 1990 ble det innført en lovpålagt bistandsplikt for alle landets brannvesen til å bistå ved branner og andre ulykkessituasjoner til sjøs. En kommune har derfor plikt til å ha en brannberedskap som er dimensjonert for de oppgavene og utfordringene som kommunen står overfor.

Den landbaserte brannberedskapen er sekundær i forhold til skipets primære brannberedskap. Det er

skipets eier som i første hånd plikter å ivareta brannberedskapen om bord.

I tillegg til den lovpålagte beredskapen, har Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB), avtale med brannvesenene i Oslo, Larvik, Bergen og Salten om å ivareta en utvidet beredskap for å yte innsats om bord i skip, dvs. RITS-ordningen. Ordningen er spesielt rettet mot passasjerskip.

RITS-ordningen er opprettet for å styrke enkelte brannvesen med kysttilhørighet utover det som kan forventes at en kommune selv etablerer av brannberedskap. RITS-brannvesen er forutsatt å kunne yte innsats langt utenfor egen kommunes geografiske ansvarsområde. RITS-ordningen innebærer at mannskapene opplæres og øves særskilt for å kunne settes

om bord fra helikopter for å kunne håndtere de utfordringer de vil møte ved brannsituasjoner på passasjerskip.

I tillegg til den formelle RITS-ordningen, har enkelte brannvesen bygget opp egen kompetanse og anskaffet materiell for å kunne håndtere hendelser til sjøs, uten at de formelt har en RITS-avtale med DSB.

Jeg anser organiseringen av dagens RITS-ordningen som tilfredsstillende.

Justisdepartementet ser likevel på mulighetene for å utvide ordningen til å omfatte flere brannvesen, samt en utvidelse av ordningen til også omfatte andre typer hendelser som eks. kjemikal ulykker på fastlandet.

SPØRSMÅL NR. 665

Innlevert 6. februar 2009 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 13. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Viser til artikkel i Dagbladet mandag 2/2-09 der utviklingsministeren er sitert på at alle store problemer i verden, med unntak av klimakrisen, skyldes skatteparadisene.

Kan statsråden gi et anslag på hvor lang tid han mener det vil ta fra skatteparadisene eventuelt blir fjernet til problemer som internasjonal terrorisme, verdens fattigdom, narkotikahandelen og finanskrisen er løst?»

BEGRUNNELSE:

Verden står overfor mange store problemer som f.eks. internasjonal terrorisme, verdens fattigdom, narkotikahandel og finanskrisen. Inntil nylig har det vært bred enighet om at årsaken til disse problemene er sammensatt og at det ikke finnes noen enkel løsning på disse problemene. I Dagbladet 2/2-09 går imidlertid utviklingsministeren ut og er blant annet sitert på følgende: "Skatteparadisene er en nøkkel til å løse alle disse tingene samtidig".

I denne forbindelsen kunne det vært interessant å få en nærmere redegjørelse for hva statsråden egentlig mener her, og om han har støtte innad i regjeringen for dette synet. Det kunne også vært nyttig å få opplyst hva han legger i begrepet skatteparadis og hvilke land og stater han mener er årsaken til disse problemene.

Jeg vil her minne om at land som USA, Storbritannia og Norge på visse områder i skattelovgivningen for særskilte næringer, vil være å anse som skatteparadis eller Tax Havens, som er den amerikanske betegnelsen.

Svar:

Årsakene til fattigdom og terrorisme er komplekse og sammensatte. Det finnes ikke noen enkle løsninger eller tiltak. Men det er bred enighet om at såkalte skatteparadiser - eller lukkede jurisdiksjoner - skader verdensøkonomien. De uthuler skattegrunnlaget og fungerer som kanaler for skatteunndragelse og økonomisk kriminalitet. Dette er negativt for alle land, men utviklingslandene rammes ekstra hardt fordi de i utgangspunktet har et svakt skattegrunnlag.

Fattige land tappes for betydelige verdier som gjemmes bort i skatteparadiser. Undersøkelser tyder på at verdens samlede bistand er liten sammenlignet med de beløp som forsvinner ut av fattige land som følge av korrupsjon og skatteunndragelser. Skatteparadiser fungerer som skjulesteder for disse midlene. Som en stor bistandsgiver kan ikke Norge lukke øynene for dette.

Derfor har Regjeringen engasjert seg internasjonalt i kampen mot korrupsjon, dårlig styresett og ulovlig kapitalflyt. Dette engasjementet føres i internasjonale fora med blant andre Verdensbanken som

viktig alliert. Det føres også på bred front på landnivå sammen med våre samarbeidspartnere.

Regjeringen har satt ned et ekspertutvalg som skal se på lukkede jurisdiksjoners funksjon i forhold til kapitalflukt fra utviklingsland. Utvalget skal beskrive pengestrømmene fra utviklingsland og de verktøyene som brukes for å gjennomføre kapitalflukten. Videre skal utvalget foreslå tiltak for å bekjempe illegal kapitalflukt og hvitvasking gjennom lukkede jurisdiksjoner. En annen sentral oppgave for utvalget vil være å finne fram til tiltak som kan legge grunnlag for at vi sammen med andre utviklingspartnere, kan ha en felles tilnærming til bruken av lukkede jurisdiksjoner i forbindelse med investeringer i utviklingsland.

Ved å klargjøre hvilket enormt omfang ulovlig kapitalflyt har, hvordan overføring av midler fra organisert kriminalitet, korrupsjon, skatteunndragelse, terrorfinansiering og spekulative finansinstrumenter tilrettelegges av vestlige banker, og hvordan mange skatteparadiser bidrar til å skjule dette for både rettsapparatet og allmennheten, ønsker vi å skape et bredt internasjonalt engasjement for å stoppe denne praksisen.

Jeg legger stor vekt på bekjempelsen av illegal kapitalflukt og jeg mener at skatteparadisene er en nøkkel til å kunne løse opp i de mest sentrale globale utfordringene. Men dette er like fullt store utfordringer som det vil kreve lang tid å løse, selv uten skatteparadiser.

SPØRSMÅL NR. 666

Innlevert 6. februar 2009 av stortingsrepresentant Vera Lysklætt

Besvart 16. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Hvor mange veitunneler her i landet overvåkes fortsatt via ISDNs D-kanal, i hvilke fylker gjelder dette i så fall og hva vil statsråden gjøre for å ivareta trafikksikkerheten i berørte veitunneler etter 01.01.2010?»

BEGRUNNELSE:

Telenor har varslet kommuner og andre aktører om at de fra 31.12.2009 "skruer av" den 3. kanalen i ISDN-systemet, også kalt D-kanalen eller ISDN pak. Denne kanalen benyttes typisk til å transportere signaler til alarmsentraler, brannvarslingsanlegg, trygghetsalarmer og alarmsystemer i sykehjem og omsorgsinstitusjoner.

Ny teknologi som bredbånd og GPRS gjør at det i dag finnes nye alternativer til ISDN. Skifte av teknologisk plattform kan imidlertid skape utfordringer. Dersom D-kanalen i ISDN-systemet blir slått av og ny kanal for signalering av alarmer ikke er etablert, vil dette kunne skape store sikkerhetshull.

D-kanalen, eller ISDN pak, er ikke en såkalt regulert tjeneste og forvaltes i så måte av Telenor alene.

Svar:

Tunnelene på vegnettet i Norge overvåkes fra de 5 regionale Vegtrafikksentralene i Statens vegvesen.

Dette er fjernovervåking som krever gode og sikre linjer. Dette gjelder mottak av nødtelefoner, styring og overvåking av ventilasjon, lys, pumper, stopplys og eventuelle bomber osv. Ikke alle tunneler har slikt utstyr, men det blir stadig flere som krever stabil kommunikasjonsløsning.

Statens vegvesen har et betydelig antall tunneler fordelt på Regionene nord, midt, vest og sør som har løsningen med ISDN pak i dag. For å komme fram til en godkjent løsning også etter at leveransen av ISDN pak stopper 31. desember 2009 er det nedsatt en arbeidsgruppe med representanter fra Statens vegvesen og Telenor. Arbeidet er startet opp, men gruppen har så langt ikke funnet en fullgod erstatning. Det er foreslått ADSL løsninger, men dette kan ikke leveres over alt. Statens vegvesen kan heller ikke akseptere at det brukes mobilnettbaserte løsninger.

Vegdirektoratet vil avvente resultatet av arbeidsgruppens arbeid og vil på det grunnlaget følge opp saken overfor Telenor, slik at en tilfredsstillende løsning kan sikres. Aktuelle utfall vil da kunne være enten å få utsatt datoen for stans i leveringen av denne tjenesten eller få godkjenning for andre løsninger enn det som er godkjent i dag.

Jeg forutsetter at Vegvesenet og Telenor kommer fram til en løsning som ikke svekker overvåkingen av våre vegtunneler og departementet vil derfor følge den videre prosessen.

SPØRSMÅL NR. 667**Innlevert 9. februar 2009 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 16. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Fortsatt er det ikke tatt avgjørelse på valg av veistrekningen, ny E6 fra Minnesund til Hedmark grense. Saken har i lang tid ligget i Miljøverndepartementet til behandling. Det at ikke departementet har tatt en beslutning skaper usikkerhet og forsinkelser i prosjekteringen og utbyggingen av strekningen. Dagens vei er også en av landets mest ulykkesbelastede strekninger, og det er viktig at man snarest kommer i gang med utbyggingen.

Når vil statsråden fatte beslutning på hvor den nye E6 skal gå, så arbeidet kan fortsette?»

Svar:

Kommunedelplaner for E6 og Dovrebanen i Stange og Eidsvoll kommuner er i Miljøverndepartementet til behandling. Miljøverndepartementet skal avgjøre valg av traséer fordi Statens vegvesen og Jernbaneverket har fremmet innsigelser til kommunenes vedtak. Saken er svært omfattende og konfliktfylt og har derfor tatt tid.

Miljøverndepartementet behandler saken i samarbeid med andre berørte departementer, blant annet Samferdselsdepartementet. Saken er høyt prioritert, men jeg kan ikke angi eksakt når beslutningen vil foreligge.

SPØRSMÅL NR. 668**Innlevert 9. februar 2009 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 13. februar 2009 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen****Spørsmål:**

«Regjeringen har i januar 2009 gjort fullstendig om på sin beslutning fra vinteren 2007 om å dekke til U864 og kvikksølet i havnet utenfor Fedje i Hordaland og vil nå heve ubåten. Kostnaden på hevingsoperasjon blir liten i forhold til de mange positive virkningene av heving og fjerning av kvikksølv fra havet. Operasjonen skal utføres av et av de store internasjonale bergningsselskapene og vil koste ca. 1 mrd.

Vil denne kostnaden bli håndtert utenfor det ordinære statsbudsjettet?»

BEGRUNNELSE:

Selskapet som har fått oppdraget er utenlandsk og har sin virksomhet, sitt utstyr og sitt mannskap i utlandet. Bare en svært beskjeden andel av hevingsoperasjonen vil trolig bli utført av norske underleverandører. I det alt vesentlige vil derfor denne operasjonen bli utført i Norge med tilflyttet utstyr og mannskap. Det ligger derfor godt til rette for at denne operasjonen med kostnad på 1 mrd kr kan holdes utenfor et ordinært statsbudsjett og bevilges, betales og behandles som en utenlandsoperasjon som ikke berører norsk innenlandsøkonomi. Operasjonen kan

således behandles som kjøp av varer og tjenester i utlandet og føres på et eget utenlandsbudsjett.

Svar:

For å sikre at selskaper med kompetanse og bred erfaring innen vanskelige hevingsoperasjoner ble med i en ny grundig vurdering av en mulig heving av U-864 ble det allerede i 2007 lyst ut anbuds konkurransen om heving. I tråd med regelverket for store offentlige anskaffelser, ble konkurransen lyst ut i hele EØS-området. Et nederlandsk hevingsselskap, som har lang erfaring og tidligere har gjennomført utfordrende bergingsoperasjoner, vant anbuds konkurransen.

Regjeringa tar sikte på å fremme saken om heving av U-864 for Stortinget i 2009. Før saken legges fram skal det gjennomføres en uavhengig, ekstern kvalitetssikring både av prosjektets styringsunderlag og kostnadsoverslag, også kalt KS 2. Dette er i henhold til retningslinjene for statlige prosjekter med kostnadsramme over 500 mill. kroner.

Før iverksetting av en så omfattende og kompleks hevingsoperasjon, må det gjennomføres en betydelig detaljplanlegging og gjøres mange praktiske forberedelser. I denne sammenheng vil bergingssel-

skapet trolig også vurdere behov for innkjøp av tjenester og produkter fra ulike underleverandører. Det er derfor for tidlig å si noe om omfanget av kjøp av tjenester fra norske underleverandører.

Det fremgår av Stortingets bevilgningsreglement § 3 annet ledd (det såkalte fullstendighetsprinsippet) at budsjettet skal inneholde alle statlige utgifter og inntekter knyttet til virksomheter og tiltak som får sine utgifter og inntekter fastsatt ved Stortingets bevilgningsvedtak. En håndtering av kostnaden ved heving av U-864 utenfor statsbudsjettet slik det foreslås i spørsmålet, ville ikke være i tråd med fullstendighetsprinsippet.

I representanten Sorteviks begrunnelsen for spørsmålet foreslås det at operasjonen kan behandles som kjøp av varer og tjenester i utlandet, og føres på et eget utenlandsbudsjett. Regjeringa ser først og fremst på forslaget om et "utenlandsbudsjett" som en konstruksjon for å bruke mer penger på kort sikt enn det som følger av handlingsregelen. Skiftende regjeringer har lagt vekt på hensynet til en helhetlig budsjettering der alle inntekts- og utgiftsposteringer prioriteres opp mot hverandre innefor rammen av statsbudsjettet. Å holde kostnadene ved å heve U-864 utenfor det ordinære statsbudsjettet, vil bryte med dette prinsippet og er derfor ikke aktuelt.

SPØRSMÅL NR. 669

Innlevert 9. februar 2009 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 16. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Jeg viser til svar på spm. nr. 556 (2008-2009).

Kan statsråden legge frem oversikt over tilsvarende utvikling for de to foregående periodene 1997-2001 og 2001-2005 med tilsvarende spesifisering; innbetalte bompenger samt finanskostnader og driftskostnader betalt med de innbetalte bompengene?»

BEGRUNNELSE:

Jeg ber om at statsråden oppdaterer svaret på spm. 556 med faktiske data fra 2008 dersom dette foreligger nå slik det er antydning i svaret.

Jeg ber også om at det for hvert år i hele det tidsrommet som dette og spm. 556 kartlegger (perioden 1997-2000, perioden 200-2005 og 2005-2009) også blir oppgitt hovedbruken på hhv. veiprojekt, kollektivprosjekt, andre investeringsprosjekt og på driftstiltak hhv. vei og kollektiv.

Jeg legger til grunn at Statens Vegvesen har fullstendig oversikt over alle disse forhold for alle år i omspurt periode som del av arbeidet både med bygging og med oppfølging av bomselskapene.

Svar:

Nedenfor vises Statens vegvesens oversikt over de totale innbetalte bompenger, driftskostnader og finansieringskostnader fra 1997 til 2008. Tallene for 2008 er foreløpige og er ikke godkjent i regnskap. Finansieringskostnader for 2008 vil først foreligge når årsregnskapene for 2008 er klare.

	Bompeng- inntekter	Drifts- kostnader	Netto finans- kostnader
1997	1 687 081	169 891	456 593
1998	1 853 938	188 757	473 282
1999	1 989 803	208 738	573 894
2000	2 057 680	222 962	492 512
2001	2 587 239	316 406	598 951
2002	3 235 927	405 332	591 158
2003	3 273 339	378 208	459 888
2004	3 786 530	431 799	354 867
2005	4 202 703	459 781	324 905
2006	4 043 762	468 125	481 249
2007	4 044 917	481 726	511 326
2008	4 746 864	482 238	

I spørsmål 556 etterspørres den faktiske bruken av innbetalte bompenger. Her er det et viktig og prinsipielt skille mellom innbetalte bompenger og bompenger stilt til disposisjon for prosjektet. Som det framgår av tabellen ovenfor går om lag 25 pst. av innbetalte bompenger med til å dekke finans- og driftskostnader til bompengeselskapene. Det meste av de øvrige midlene som er innbetalt går med til å dekke avdrag på lån. Bakgrunnen for dette er at de fleste bompengeprosjekter er lånefinansierte. Dette kombinert med etterskuddsinnkreving gjør at innbetalte bompenger går med til å dekke låneforpliktelsene. Det er likevel noen unntak fra dette. I en del bompenger

gepakker går innbetalte bompenger til direktefinansiering av prosjekter. Vi har også eksempler på at strekningsvise utbedringsprosjekt er finansiert direkte med bompenger og statlige midler, dvs. uten låneopptak. Hovedregelen er likevel at innbetalte bompenger går til dekning av renter og avdrag på lån, og til drift av bompengeselskapene.

Når det gjelder spørsmålet om hvor stor del av bompengene som går til disposisjon for vegtiltak og andre tiltak, framgår dette av de årlige budsjettproposisjoner. En stor del av disse midlene er lån som bom-

pengeselskapene stiller til disposisjon. Det vil derfor være avvik mellom innbetalte bompenger og bompenger stilt til disposisjon for bygging av vegtiltak.

Vedlegg til svar:

Lenke til skriftlig spørsmål 556 (2008-2009)
<http://www.stortinget.no/no/Saker-og-publikasjoner/Sporsmal/Skriftlige-sporsmal-og-svar/Skriftlig-sporsmal/?qid=42266>

SPØRSMÅL NR. 670

Innlevert 9. februar 2009 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen

Besvart 16. februar 2009 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«I 2004 etablerte 10 grunneiere i Hemnes selskapet Durmålskraft med formål å regulere Durmålsvassdraget for produksjon av 70-80 gwh kraft. Helt uventet og i strid med tidligere uttalelser fra flere statsråder vedtok Regjeringen 11. mai 2007 at statens eget selskap Statkraft skulle få hånd om utbyggingen, i sterk strid med lokale interesser. Saken er nå havnet i Rana Tingsrett.

Hva vil statsråden foreta seg for at lokale grunneiere og bønder igjen kan få hånd om Durmålskraften slik at LOKAL stedsutvikling kan finne sted?»

BEGRUNNELSE:

Til stor overraskelse valgte Regjeringen å gi statens eget selskap Statkraft konsesjon for utbygging av Durmålsvassdraget i Hemnes i Nordland. Alt privat initiativ fra lokale bønder og grunneiere ble parkert. Initiativ som ble iverksatt i trygg forvisning om at Regjeringen mente alvor med sine målsettinger og uttalelser om stedsutvikling, "hjerte for hele landet" og budskapet "Ta landet i bru." De lokale initiativtakere la frem et meget robust prosjekt som fikk unison støtte fra Hemnes Kommune. En kommune som sårt trenger økt lokal verdiskaping og utvikling.

Beslutningen om å donere konsesjonen til Statkraft oppfattes klart i strid med Regjeringens egne målsettinger. Derfor håper mange at den samme Regjeringen nå vil bidra til at Statkraft "løses" fra konsesjonen og at igjen lokale grunneiere og bønder kan få hånd om utviklingen av Durmålsvassdraget.

Svar:

NVE avga innstilling til Olje- og energidepartementet i desember 2005 om at Statkraft skulle få bygge ut Kjensvatn kraftverk i Hemnes. Departementet var under konsesjonsbehandlingen opptatt av å få frem alle fordeler og ulemper ved de to aktuelle alternativene for utnyttelse av vannressursene i området: Statkrafts alternativ B eller Statkrafts alternativ A pluss Durmålsbekken kraftverk i regi av AS Durmålskraft. Alternativ B ville gi om lag 73 GWh ny kraft per år, mens alternativ A pluss separat utbygging av Durmålsbekken til sammen ville gi om lag 63 GWh ny kraft per år. Alternativ B ville gi 20-25 GWh mer vinterkraft.

Hele 2006 og første tertial 2007 gikk med til vurdering av alle sider ved de to aktuelle alternativene. Det ble avholdt møter med og avgitt flere uttalelser fra AS Durmålskraft i denne perioden for å få alle fakta og rettslige standpunkter på bordet. Dette var viktig fordi Olje- og energidepartementet er opptatt av å fremme lokale næringsinteresser så langt det overhodet lar seg gjøre men forutsatt at dette er forenlig med hensynet til kraftoppdekningen og miljøet. Her har jeg som olje- og energiminister et overordnet ansvar for å få fram de beste løsninger totalt sett for samfunnet.

Valg av utbyggingsalternativ ble derfor foretatt ut i fra en vurdering av den samlede miljøbelastningen i området og hensynet til å få foredlet mest mulig vannkraft. Her ble det lagt vekt på både størrelsen på produksjonen og kvaliteten på kraften. En utbygging etter alternativ B ble funnet å ha den beste ressursutnyttelsen, med om lag 10 GWh ekstra produksjon per

år og årlig mellom 20-25 GWh mer vinterkraft. I tillegg vil alternativ B føre til viktige miljøforbedrende tiltak i Kjensvatn. Dette er utførlig beskrevet i foredraget til den kongelige resolusjonen som ga tillatelse til utbyggingen. Med det ansvar departementet har for å tilrå prosjekter som gir mest mulig kraft med de miljømessig beste løsninger, ble Statkraft gitt konsesjon til bygging av Kjensvatn kraftverk etter alternativ B med overføring av Durmålsvannet og Gråfjellbekken via Mørkbekktjørna ved kongelig resolusjon 11. mai 2007.

SPØRSMÅL NR. 671

Innlevert 9. februar 2009 av stortingsrepresentant Bent Høie

Besvart 13. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Stavanger Aftenblad har oppslag 7. februar som viser at SUS får bare 5 % av forskningsmidlene i Helse Vest, men står for 18,4 % av forskningsaktiviteten.

Er Helse Vests fordeling av disse forskningsmidlene i 2009 i samsvar med Stortingets intensjon og departementets brev av 25.03.2008?»

BEGRUNNELSE:

Helse Vest har fordelt forskningsmidlene for 2009. Av 33 millioner til nye prosjekter fikk Stavanger Universitetssjukehus bare 5 %. Når departementet foretar fordelingen av midlene mellom de regionale helseforetakene fordeles hva 60 % av midlene ut fra forskningsaktiviteten var i regionen året før. Ut fra samme beregningsmetode står SUS for omlag 18,4 prosent av den medisinske forskningen i regionene. Når Helse Vest fordeler midlene videre får altså det samme helseforetaket bare 5 % av midlene. Dette skaper frustrasjon i forskningsmiljøet på SUS og bryter med intensjonen fra Stortinget om at forskningsaktivitet skal gi økt økonomisk gevinst året etter.

Den 23.03.2008 sendte departementet brev til de regionale helseforetakene for å presisere hvilken tilknytningsform personer som kan få tildelt forskningsmidler må ha for å tilfredsstille Stortingets intensjon om at dette er midler som skal brukes til forskning i helseforetakene. I Helse Vest har en betydelig andel av midlene gått til prosjekter på Universitetet i Bergen. Spørsmålet er derfor både knyttet til fordelingen av midlene i regionen og om fordelingen er i

Med en så omfattende saksbehandling som strakk seg over 16 måneder etter at NVE hadde tilrådd at Statkraft skulle gis konsesjon, kan heller ikke det endelige vedtaket ha kommet helt uventet på AS Durmålskraft.

Denne saken er nå endelig behandlet av konsesjonsmyndighetene. Den videre gjennomføring av utbyggingen er det opp til Statkraft Energi AS å ta seg av etter de rettslige avklaringer som er nødvendig med grunneierne ved Durmålsvassdraget.

samsvar med intensjonene i brevet av 23.03.2008 og dermed Stortingets vedtak.

Svar:

Det har vært en positiv utvikling i forskningsaktiviteten i helseforetakene etter sykehus-reformen i tråd med nasjonale målsettinger. Dette gjelder både forskningsaktiviteten ved universitetssykehusene og forskning i lokal- og sentralsykehus. Det ble for eksempel i 2007 registrert 178 avlagte doktorgrader tilknyttet helseforetakene, en økning på 26 fra året før. Det statlige, delvis resultatbaserte tilskuddet som ble innført i 2004 har som formål å virke som et insentiv til å øke forskningsaktiviteten i helseforetakene. Jeg mener at resultatene så langt viser at tilskuddet virker etter intensjonen. Jeg vil imidlertid sikre at det i år gjennomføres en evaluering av dagens system for finansiering av forskning i helseforetakene, herunder en evaluering av dagens delvis resultatbaserte tilskudd til forskning, i tråd med føringene i St. prp. nr 1 (2008-2009).

Det statlige øremerkede tilskuddet til forskning som tildeles de regionale helseforetakene over Kap. 732, post 78 i statsbudsjettet var i 2009 på 445 mill. kroner. Det øremerkede tilskuddet skal ikke reflektere faktisk ressursbruk til forskning, men være et insentiv til økt forskning i foretakene. I tråd med dette finansierer alle de regionale helseforetakene og mange helseforetak også forskning gjennom sin basisbevilgning. Helseforetakene mottar også forskningsmidler gjennom eksterne finansieringskilder som Norges forskningsråd og frivillige organisasjoner.

Departementet stiller krav til de regionale helseforetakene om forskning gjennom oppdragsdokumentet. De regionale helseforetakene står fritt til å forvalte det øremerkede tilskuddet til forskning, slik at de best kan ivareta sitt oppdrag og ansvar for forskning. Dette er presisert i budsjettproposisjonen fra Helse- og omsorgsdepartementet, der det står ”Det er ikke lagt føringer for de regionale helseforetakenes valg av finansieringsmodell for forskning i helseforetakene”. Det er imidlertid lagt føringer for at tilskuddet skal fordeles av det regionale samarbeidsorganet mellom det regionale helseforetaket og universitetene i Helse Vest, i tråd med Instruks om samarbeid med universiteter og høyskoler. Seksti prosent av tilskuddet tildeles basert på et glidende gjennomsnitt av målte forskningsresultater for de siste tre årene. Det øremerkede tilskuddet fordelt i 2009 er derfor basert på forskningsproduksjon i årene 2005-2007. Finansieringssystemet er derfor ikke basert på at midlene skal følge forskningsaktiviteten til det enkelte helseforetak eller forskergruppe.

Jeg er kjent med at alle samarbeidsorganene mellom de regionale helseforetakene og universitetene utlyser hovedtyngden av de statlige øremerkede midlene til forskning samt egne midler satt av over basisbevilgningen til forskning, gjennom konkurranse med eksternt evaluering. Dette ivaretar krav til kvalitet og relevans på forskningsprosjektene som finansieres, og sikrer at disse imøtekommer helsetjenestens behov for forskning. I tillegg tildeles forskningsmidler som strategiske satsinger eller særskilte tiltak for å sikre oppbygging av forskningskompetanse i regionene på utvalgte områder. Store deler av forskningsbevilgningene vil være knyttet opp i flerårige forskningsprosjekter. Det innebærer at det kun er mindre andeler av det øremerkede statlige tilskuddet som fristilles til nye prosjekter hvert år.

Helse Vest tildelte i 2009 i alt 121,6 mill. kroner til forskning, hvorav 95,1 mill. kroner var øremerket statlig tilskudd. Totalt ble 83,3 mill. kroner tildelt gjennom utlysning med påfølgende vurdering i vurderingskomiteer sammensatt av fagfolk med betydelig forsker-kompetanse fra hele landet. De øvrige midlene ble tildelt ut fra strategiske vurderinger i det regionale samarbeidsorganet og føringer gitt gjennom styrevedtak i Helse Vest. Dette mener jeg er helt i tråd med de krav som er stilt til forskning og bruk av det øremerkede tilskuddet til forskning i helseforetakene.

Helse Vest RHF har informert meg om at de talene som er referert til i spørsmålet er hentet fra vedtakssaken i Samarbeidsorganet fra november 2009, og at ytterligere to nye stipendiater fra Helse Stavanger har fått tildelt forskningsmidler i 2009. Jeg er for

øvrig ikke kjent med hvilke vurderinger som ligger til grunn for det regionale samarbeidsorganets tilrådninger for tildelingen av midler til forskningsprosjekter i Helse Vest RHF og til Helse Stavanger HF for 2009.

Med hensyn til tildeling av forskningsmidler, har Helse- og omsorgsdepartementet i brev av 25. mars 2008 presisert at det er viktig at det statlige, øremerkede tilskuddet tildeles i tråd med formålet. Det er presisert at dette innebærer at statlige øremerkede midler til forskning skal tildeles til helseforetak, private institusjoner som har avtale med og mottar hovedtyngden av sin finansiering fra det regionale helseforetaket eller doktorgradsarbeider der mer enn 50 pst. av doktorgradsarbeidet er utført ved, eller finansiert av, helseforetaket. Dette innebærer at samarbeidsprosjekter mellom helseforetakene og andre aktører fremdeles kan motta finansiering, men under forutsetning av ovennevnte føringer. En rekke forskere har imidlertid kombinerte stillinger mellom helseforetak og universitetet. Dette har eksempelvis medført at enkelte tildelinger tidligere har vært oppført for Universitetet i Bergen dersom søker har hatt sin største stillingsandel der.

Jeg er kjent med at det regionale samarbeidsorganet mellom Helse Vest, Universitetet i Bergen og Universitetet i Stavanger har et meget godt samarbeid, og siden 2002 har arbeidet systematisk med utarbeidelse og årlig revisjon av felles retningslinjer for tildeling av det øremerkede tilskuddet til forskning. Samarbeidsorganet har også etablert et klageorgan bestående av representanter fra andre regionale helseforetak. I forbindelse med søknadsprosessen i 2009 har det ifølge Helse Vest RHF ikke innkommet noen klager. Jeg er også informert om at det regionale samarbeidsorganet i juni 2008 vedtok oppdaterte retningslinjer for tildeling av forskningsmidler med bakgrunn i Helse- og omsorgsdepartementets presisering av intensjonen med forskningsmidlene. Styret i Helse Vest har lagt de endrete retningslinjene til grunn for fordeling av forskningsmidlene i 2009. Det betyr at oversikter gradvis vil vise prosjektenes forankring i helseforetak og ikke prosjektleders hovedtilknytning. Sist er det gjort endringer for regnskapsføring av forskningsprosjekter finansiert av det statlige øremerkede tilskuddet til forskning i Helse Vest i tråd med utgangspunkt i føringene i ovennevnte brev.

Jeg mener derfor at tildelingen av departementets øremerkede tilskudd til forskning for 2009 er i tråd med de føringer som er gitt av departementet i brev av 25.03.08 og Stortingets intensjoner, og at de føringer som er gitt følges opp av det regionale samarbeidsorganet i Helse Vest RHF på en god måte.

SPØRSMÅL NR. 672**Innlevert 9. februar 2009 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 16. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Er finansministeren enig at økt tilrettelegging for bruk av elbil er et viktig tiltak for å redusere klimagassutslippene og lokal forurensing, og er finansministeren positiv til å fjerne mva. for utleie/leasing av elbiler?»

BEGRUNNELSE:

Elbiler er i dag fritatt for mva. og engangsavgift ved kjøp. Ved utleie/leasing påløper det i dag mva for elbiler og andre nullutslippskjøretøy. Mange mener dette er uheldig og at det bidrar til å forsinke introduksjonen av elbiler.

Å gjøre elbiler bedre tilgjengelig som utleiebiler kan være viktig for fremtidige bilkjøpere. Fremtidige kunder blir bedre kjent med biltypen noe som kan styrke tilliten til produktene i markedet. Utleiefirmaene står også for en vesentlig andel av omsetningen av biler i Norge, og er viktige aktører for introduksjon av nye biler i markedet. Bedre vilkår for utleie kunne medført et betydelig bedre markedsgrunnlag for elbiler og virksomheter som baserer driften sin på dette i Norge.

Svar:

Økt bruk av elbiler vil kunne være et viktig tiltak for å redusere klimagassutslippene og lokale utslipp. Særlig gjelder dette det siste. Når det gjelder elbilens rolle for å redusere klimagassutslippene er bildet mer nyansert. I denne sammenheng er det blant annet av betydning hvordan elektrisiteten som skal benyttes i elbilen er produsert. I så måte står Norge i en særstilling, siden så å si hele elektrisitetsproduksjonen stammer fra fornybare kilder. Det norske el-markedet er imidlertid integrert i det europeiske el-markedet. Økt innenlands bruk av elektrisitet vil derfor i perioder med produksjonsoverskudd redusere norsk eksport av elektrisitet. Dette vil gi økt elektrisitetsproduksjon i Europa, som i stor grad vil komme fra kull- eller gasskraftverk. Tilsvarende vil økt innenlands bruk av elektrisitet i perioder med produksjonsunder-

skudd føre til økt import fra Europa. Dette vil også gi økt elektrisitetsproduksjon i Europa. Økt etterspørsel etter elektrisitet i Norge vil derfor i noen situasjoner kunne føre til økte utslipp av klimagasser.

Foruten fritak for merverdiavgift ved omsetning, er elbiler fritatt for engangsavgift og ilegges kun 390 kroner i årsavgift. For en ordinær småbil med forbrenningsmotor utgjør disse avgiftene om lag halvparten av hva bilen koster. Avgiftsfritakene gjør det mulig for elbiler å konkurrere prismessig med ordinære personbiler. Når det i dag likevel ikke selges flere elbiler, har dette sannsynligvis sammenheng med andre forhold enn pris og avgiftsbelastning, for eksempel at elbiler har begrenset kjørelengde og at det tar tid å lade opp batteriene. Andre virkemidler enn ytterligere lempinger i merverdiavgiften kan derfor være mer målrettede dersom hensikten er å øke bruken av elbiler i Norge. Det kan i denne sammenheng vises til ordningen i Oslo og Akershus, hvor det er tillatt å benytte elbiler i kollektivfeltene.

Merverdiavgiften er ment som en generell forbruksavgift på varer og tjenester, og fritak fra den generelle avgiftsplikten som ikke er begrunnet ut fra avgiftsmessige hensyn bør derfor i størst mulig grad unngås. Fritak fra avgiftsplikt ville medføre at det ikke skal beregnes utgående merverdiavgift av omsetningen, samtidig som den næringsdrivende ville ha fradragrett for inngående merverdiavgift på anskaffelser til bruk i virksomheten. Et fritak fra plikten til å beregne utgående merverdiavgift ved omsetning av elbiler, samtidig som den avgiftspliktige har fradragrett for all inngående merverdiavgift (0-sats) ville altså medføre en indirekte form for subsidiering gjennom avgiftssystemet. Å utvide gjeldende merverdiavgiftsfritak for omsetning av elbiler til også å omfatte utleie og leasing ville bidra til ytterligere subsidiering gjennom avgiftssystemet.

Uansett er spørsmålet om endringer i avgiftssystemet og støtteordninger for miljøvennlig transport et tema som hører hjemme i de årlige ordinære budsjettprosessene.

SPØRSMÅL NR. 673**Innlevert 9. februar 2009 av stortingsrepresentant Ib Thomsen****Besvart 16. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Ser statsråden at rettssikkerheten til innbyggerne kan være truet når staten gir kommunen gratis rettshjelp i en sak mot privatpersoner?»

BEGRUNNELSE:

I en pågående sak i Nordland angående oppføring av et naust er det tvist mellom grunneierne og kommunen om oppføringens lovlighet. Saken begynte i 1999 og er fremdeles ikke avsluttet. Kommunen har i et saksfremlegg til Plan- og ressursutvalget opplyst at det er søkt om og fått innvilget gratis advokatbistand fra Direktoratet for Naturforvaltning i denne saken.

I Lov om fri rettshjelp § 4 Hvem kan få fri rettshjelp. Hvilken bistand kan dekkes, står det innledningsvis å lese:

”Fri rettshjelp gis til fysiske personer. Når særlige grunner taler for det, kan fri rettshjelp også gis til ideelle sammenslutninger.”

Denne form for bistand til en offentlig instans kan vel ikke være korrekt bruk av statens midler. Motparten i saker der offentlige instanser mottar gratis advokatbistand burde vel også automatisk ha rett til tilsvarende gratis juridisk bistand. Rettsikkerheten til innbyggerne kan være truet når staten gir, som i dette tilfellet, en kommune gratis rettshjelp i en sak mot privatpersoner. Departementet har kanskje gjort en saksbehandlingsfeil i dette tilfellet.

Sørfold kommune i Nordland har gjennom en 10-årig periode en pågående tvist med grunneiere om oppføring av et naust. Grunneierne har gjennom sin advokat bedt om å få alle relevante dokumenter i saken tilsendt fra kommunen. Kommunen har ikke vært i stand til å finne/oversende all dokumentasjon fra saken. Saken har flere ganger vært oppe til politisk behandling i Plan- og ressursutvalget, der grunneierne ikke har vunnet frem med sin sak.

Saken har fra kommunens side vært behandlet både politisk og administrativt, før kommunen i november 2008 søkte Direktoratet for Naturforvaltning om gratis advokatbistand og fikk det innvilget. Grunneierne har etter hvert pådratt seg betydelige advokatutgifter i saken og frykter nå ytterligere store utgifter til advokatbistand i tiden fremover.

I Lov om fri rettshjelp fremgår det tydelig at det er fysiske personer, og ikke en offentlig instans som har mulighet til å få denne type bistand. I samme lov

§ 18 fremgår det at Høyesterett har myndighet til å innvilge fri saksførsel til andre enn fysiske personer. I denne sammenheng virker avgjørelsen om fri advokatbistand til en kommune underlig.

Svar:

Det er et nasjonalt mål at strandsonen skal bevares som natur- og friluftsområde tilgjengelig for alle. Ordningen med juridisk bistand til kommunene er et av virkemidlene for å realisere målet om å sikre allmennhetens tilgang til strandsonen og til å ivareta allmenne interesser ellers, blant annet hensynet til natur og landskap.

Til tross for strenge regler fortsetter nedbyggingen av strandsonen. Det er nødvendig at kommunene har en bevisst strandsoneforvaltning for å unngå fortsatt nedbygging og privatisering av strandsonen. Det er en stor utfordring for kommunene å ivareta nasjonal politikk. Stortinget har derfor gjennom bevilgningsvedtak sett behovet for at kommuner med krevende juridiske problemstillinger knyttet til plan- og bygningsloven og friluftsløven, kan få tilgang på juridisk kompetanse av høy faglig kvalitet.

I statsbudsjettet for 2000 ble det på kap 1427 Direktoratet for naturforvaltning lagt inn en ekstrabevilgning på 2,8 mill. kr til ”juridisk bistand til kommunal sikring av allemannsretten”. Bevilgningen ble videreført for 2001 og 2002. Ordningen ble gjeninnført i 2006 under kap 1427 post 21 Spesielle driftsutgifter på DN's budsjett. Ordningen er videreført også for 2007, 2008 og 2009 gjennom bevilgninger over statsbudsjettet.

Som lokal planmyndighet og myndighet etter friluftsløven har kommunene ansvar for å kartlegge og følge opp eventuelle ulovligheter. Om kommunen besitter egen juridisk kompetanse, dekker utgifter til juridisk bistand selv eller får slike utgifter dekket av denne ordningen, har kun indirekte betydning for de som har gjennomført eller planlegger å gjennomføre tiltak i strandsonen.

Dersom det gjennom den juridiske bistanden til den enkelte kommune skulle bli avdekket forhold som fremstår som ulovligheter i forhold til plan- og bygningsloven, eller friluftsløven, vil kommunen ha ansvar for å forfølge saken videre. Dette gjøres da i henhold til plan- og bygningslovens og friluftsløvens regler. I forhold til arbeidet som kommunen gjør, vil privatpersoner få partsstatus etter gjeldende regler i forvaltningsloven og plan- bygningsloven.

Den som er part vil blant annet få anledning til å

uttale seg og kan påklage de vedtak som måtte bli fattet.

Det fremgår av forvaltningsloven § 17 at forvaltningsorganet skal påse at en sak er så godt opplyst som mulig før vedtak blir fattet. Dette er et sentralt forvaltningsrettslig prinsipp. Denne ordningen bidrar til at kommunene får et best mulig beslutningsgrunnlag når vedtak fattes. Kommunen har etter forvaltningsloven plikt til å undersøke forhold og opplysninger så vel til gunst som til skade for de involverte. Hvorvidt en slik juridisk utredning vil være til gunst eller skade for tiltakshaver, vil variere fra sak til sak.

Ordningen er ikke regulert av "Lov om fri retts hjelp". Fri retts hjelp er en sosial støtteordning med formål å sikre nødvendig juridisk bistand til personer

som ikke selv har økonomiske forutsetninger for å ivareta et rettshjelpsbehov av stor personlig og velferdsmessig betydning. Den jussbistanden som ytes til kommunene gjennom denne ordningen, består i å utrede krevende saker, der kommunen selv ikke har juridisk kompetanse. I de tilfeller hvor en kommune velger å bringe en sak inn for retten, ytes det ikke bistand gjennom ordningen til dette.

Ordningen bidrar etter vårt syn til å sette kommunene bedre i stand til å gjennomføre og overholde de forpliktelser som følger av lov og nasjonale målsettinger. Kommunene får bistand til å klargjøre juridiske rettigheter og plikter uten at man griper inn i lokal skjønnsutøvelse.

SPØRSMÅL NR. 674

Innlevert 9. februar 2009 av stortingsrepresentant Bjørg Mikalsen

Besvart 16. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Hvordan kan de nasjonale ambisjonene innen bygningsvern som ligger i Kulturminneåret 2009, gjennomføres i kommunene?»

BEGRUNNELSE:

Det er behov for kompetanseoppbygging innen bygningsvern i Norge. Ved å gi midler til restaurering vil man både kunne få økt kompetanse og sysselsetting innen bygningsfaget, samtidig som viktige kulturminner kan tas vare på lokalt. En slik kombinasjon av sysselsetting, kompetanseoppbygging og bygningsvern, kan gjøre Kulturminneåret 2009 til mer enn festtaler og gode intensjoner.

Florø (nå Flora kommune) ble grunnlagt i 1860 på grunn av de rike sildefiskeriene utenfor kysten. En del av den opprinnelige trehusbebyggelsen fra den tiden er bevart i bykjernen, men står nå i fare for å bli revet av nye eiere. Kommunedelplanen for Florø sentrum legger sterke føringer på hele området og en antikvarisk tilstandsrapport konkluderer med at et av husene har "særs stor antikvarisk verdi og bør vernast, men den tekniske tilstanden er slik at det ikkje er rekningsvarande for ein privatperson å restaurere..." mens andre hus er "verneverdige miljøobjekt" (Antikvarisk tilstandsrapport for Strandgt. 17 og 21, kvartal 2, Arkitektkontoret 4b, Sogndal).

Det er sterke krefter i Flora kommune som ønsker

å rive flere av bygningene, til tross for verneverdien. Flora er en Robek-kommune, med de begrensninger det setter for direkte kommunal medvirkning til restaurering.

En medvirkning fra miljøvernministeren kan bidra til at denne historiske bebyggelsen kan bli tatt vare på og samtidig gi en sysselsettingsmessig og kompetansebyggende effekt.

Svar:

Jeg er helt enig i at det er behov for kompetanseoppbygging innenfor bygningsvernet i Norge, og Miljøverndepartementet arbeider aktivt med dette som del av kulturminnepolitikken.

Jeg er også helt enig i at bruken av sysselsettingsmidler til istandsettingsarbeider på kulturminner vil bidra både til viktig kompetanseoppbygging blant ulike grupper håndverkere og til at mange viktige bygninger og andre typer kulturminner vil bli satt i stand.

Jeg er ikke i tvil om at det er mange verdifulle bygninger i Flora, men det er ikke mulig for meg å gå inn i enkeltsaker.

Kulturminneåret 2009 åpnet 3. februar, og Miljøverndepartementet arbeider for at året skal få varige effekter når det gjelder oppmerksomhet omkring og betydningen av å ta vare på verdifull bebyggelse i hele landet.

SPØRSMÅL NR. 675**Innlevert 9. februar 2009 av stortingsrepresentant Åge Starheim****Besvart 18. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Det er stor frustrasjon hos verksemdar og folk i Vik angående stenging/ nattestenging av Vikafjellet på vinterstid. Eg viser til tidlegare initiativ frå politisk hald og andre i Vik for å halde fjellet døgnope. Eg vil også vise til brev frå Samferdsledepartementet, datert 22.08.07, til ordføraren i Vik kommune, der statsråden skriv at ho vil kome tilbake til døgnope fjell i årlege budsjett, utan at dette har skjedd.

Vil statsråden syte for at det snarleg vert sett av midlar til å halde Vikafjellet døgnope?»

Svar:

Riksveg 13 Vikafjellet er ein lang og vêrhard fjellovergang. Over fjellet er det delvis einfeltsveg, og standarden er lågare enn for andre fjellovergangar. På fjellet er det mye nedbør og vind som gjer forholda krevjande for brøytemannskap, brøyteutstyr og trafikantar.

Dagens ordning er slik at vegen er open heile døgeret inntil vêrtilhøva blir så usikre at ein må innføra nattestenging. Nattestenging vert normalt innført frå om lag 01.12. og avslutta om lag 31.03. Vegen er da nattestengt mellom kl. 22.00 til 07.00. I kortare eller lengre periodar, om vinteren, kan rv. 13 Vikafjellet vera mellombels stengt eller stengt på grunn av uver eller fare for uver. Til no i vinter har fjellet vore midlertidig stengt i 628 timar. I tillegg har ein hatt kolonnekjøring i 123 timar. Hovudvekta av stengingane kom som følge av uver og stenging på grunn av ras/rasfare (periodane 16.12.08-23.12.08 og 10.01.09-

27.01.09). I desse periodane var vêrtilhøva slik at ein måtte ha stengt vegen uavhengig av ein mogleg døgneredskap. Dette seier noko om kor vêrhardt fjellet til tider er i tillegg til at fjellet er utsett for raske vêrendingar.

Etter at eg svara ordføraren i Vik, var det for vinteren 2007/08 bestemt at ein ville auke kapasiteten med ein ekstra fres på Vikafjellet. Dette vart gjort for at ein raskare skal kunne opne fjellet etter stengingar på grunn av uver. Denne ordninga har ein vidareført for vinteren 08/09.

I høve ein mogleg innføring av permanent døgnope fjell gjennom heile vinteren, vil dette by på visse tryggleiksutfordringar. Delar av strekningane er utsett for snøras. Ved visse vindretningar får ein oppbygging av snøfonner som kan føre til ras/rasfare. I dei periodane ein har desse tilhøva, er det ein fordel å kunna nattestenge vegen av tryggleiksomsyn til både trafikantar og brøytemannskap. På delar av høg-fjellsstrekninga er det dessutan usikker mobildekning, noko som ved hendingar kan representere ein svekka tryggleik.

Vik kommune er i ei særstilling ved at kommunen er stengt inne utan kommunikasjonsmoglegheit ut av kommunen når fjellet er stengt og ferja legg til kai for kvelden. Eg har hatt mange samtalar med representantar for næringslivet i Vik og spørsmålet har vore teke opp frå ordføraren i Vik ved fleire høve.

På grunnlag av initiativa frå næringsliv og politisk nivå i Vik kommune er eg i ferd med å sjå nærare på om det er mogleg å halde Vikafjellet ytterlegare døgnope.

SPØRSMÅL NR. 676**Innlevert 9. februar 2009 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 16. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Vil finansministeren nå fjerne toll på lammekjøtt slik at norske forbrukere kan ha et reelt valg når de handler varen, og slik at bønder utenfor Norge også kan levere lammekjøtt uten proteksjonistiske tollbarrierer?»

BEGRUNNELSE:

Norske sauebønder klarer per i dag ikke å produsere og levere nok lammekjøtt til å dekke etterspørselen fra kunder.

Svar:

I årlige jordbruksavtaler avtales det målpriser på ulike varer og varegrupper av jordbruksprodukter, deriblant lammekjøtt. Målprisene skal være priser som jordbruket reelt sett skal kunne oppnå ut fra balanserte markedsforhold, det fastsatte importvernet og de markedsreguleringsmuligheter som er til disposisjon.

Statens Landbruksforvaltning (SLF) har ansvar for å overvåke at markedsprisene for jordbruksvarer ikke overstiger jordbruksavtalens målpriser. Markedsregulator for lammekjøtt (Nortura BA) rapporterer noteringspriser på representantvarer på lammekjøtt løpende til SLF. Dersom prisene på representantvarene overstiger målprisen to uker på rad, innrømmer generelt SLF administrative tollnedsettelse for å stimulere til økt import. Det kan også innrømmes administrative tollnedsettelse for å forhindre at

gjennomsnittlig markedspris gjennom året overstiger målpris.

Markedsreguleringen skal sørge for at prisen kjøttprodusentene får for slaktet er stabil og ligger nærmest mulig det nivået som er bestemt i jordbruksoppjøret (målprisene). Ett sentralt virkemiddel i markedsreguleringen er tollvernet. Det er derfor ikke aktuell politikk å foreslå en generell fjerning av toll på lammekjøtt.

Det forventes noe underdekning av lammekjøtt i det norske markedet framover. SLF har derfor satt ned tollsatsen for lam fra 2. mars og ut mai. Tollsatsen er satt til 23 kroner per kg og gjelder fram til 12. april (ordinær tollsats for ferskt, kjølt eller fryst lam er 32,49 kroner per kg). Tollnivået er fastsatt på en måte som skal gjøre det mulig å importere lam til priser som tilsvarer norsk pris.

SPØRSMÅL NR. 677

Innlevert 9. februar 2009 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 12. februar 2009 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Den danske Landbruksavisen meddelte i forrige uke at EU-kommisjonen vil rydde opp i byråkratiet i landbruksnæringen. I første omgang skal 240 forskrifter fjernes og mange av disse er gamle regler som har eksistert siden 1950-tallet. Norge har også et omfattende og byråkratisk regelverk som ramme for landbruksnæringen. Regelverket ble utformet i en tid med helt andre strukturer enn i dag.

Hvilken lærdom mener statsråden at Norge kan ta av det arbeidet som EU-kommisjonen nå har igangsatt?»

Svar:

Jeg har som utgangspunkt at det alltid er nyttig å følge med i hvordan andre land innretter og administrerer sin landbrukspolitik. Det vil derfor være av interesse å følge med i hva som kommer ut av det omtalte arbeidet som EU-kommisjonen har igangsatt.

Opprydding og avvikling av regelverk må imidlertid forstås og bedømmes ut fra helheten av regelverk på dette området i EU. Tiltaket framstår slik sett ikke som særlig omfattende. For å sette tiltaket litt i perspektiv kan det opplyses at EU forvalter i dag

22533 rettsakter bare på området som styrer de felles markedsordningene for matvaresektoren. Av dette er 8652 rettsakter knyttet til regelverk som er begrenset til å gjelde jordbruket, hvorav for tiden 4399 forordninger og 3399 beslutninger er gjeldende. En fjerning av 240 rettsakter framstår i denne sammenheng som et nokså kosmetisk tiltak.

Landbruks- og matdepartementet har for øvrig god innsikt i EUs landbruksreguleringer. Det generelle inntrykket er at reguleringene utvilsomt er meget omfattende i forhold til det vi har sett behov for i Norge, noe som understøttes av at det i EU-kommisjonen i Brussel og i EUs øvrige institusjoner er flere tusen byråkrater som arbeider innen fagfeltene. Dette er en administrasjon som kommer i tillegg til det som uansett er nødvendig i hvert enkelt medlemsland.

Samlet sett er det derfor mitt klare og bestemte inntrykk at ved en sammenligning av byråkrati og jordbruksreguleringer i Norge og EU, kommer Norge meget godt ut ved at våre regelverk framstår som relativt få, enkle, oversiktlige og med en tilpasset og relativ enkel administrering.

Det vises også til at avvikling og modernisering av gamle forskrifter er et arbeid som har pågått i landbruks- og matsektoren i lang tid. Som redegjort for

tidligere, bla. i brev til Stortinget av 19.01.2009 ble f.eks 9 gamle forskrifter for pristilskudd sanert og revidert og alt regelverk er samlet i 2 forskrifter. I nevnte brev og brev til Stortinget av 11.09.2008 har jeg relativt grundig redegjort for pågående og gjennomførte endringer i deler av rammeverket for jordbruket. Det vises også til utførlige redegjørelser i de årlige stortingsproposisjonene om jordbruksoppgjøret og St.prp. nr. 1 for Landbruks- og matdepartementet.

Jeg mener at dette viser at jordbrukets rammevilkår i stor grad er blitt ajourført når nye behov er opp-

stått. Jeg er således ikke enig med stortingsrepresentant Kielland Asmyhr i at det norske regelverket er utformet i en tid med helt andre strukturer enn i dag, men at det er fornyet og videreutviklet slik at det dekker dagens behov.

Når dette er sagt er jeg selvsagt åpen for endringer og forbedringer der dette viser seg hensiktsmessige eller nødvendig. Det skjer derfor en kontinuerlig utvikling av regelverket og rammevilkårene for øvrig, særlig i forbindelse med de årlige jordbruksoppgjørene.

SPØRSMÅL NR. 678

Innlevert 10. februar 2009 av stortingsrepresentant Odd Einar Dørum

Besvart 17. februar 2009 av fornyings- og administrasjonsminister Heidi Grande Røys

Spørsmål:

«Hvordan skal statsrådets svar i Dokument nr. 15:503 (2008-2009) forstås?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til svar på skriftlig spørsmål fra undertegnede i Dokument nr. 15:503 (2008-2009) vedrørende oppfølging av departementets krav om at offentlige virksomheter ved innkjøp av varer stiller kontraktskrav om at leverandører er tilknyttet en returordning for innsamling og gjenvinning av brukt emballasje.

I statsrådets svar fremgår det at det skal stilles kontraktskrav og at kravet innebærer at det ved innkjøp av varer må stilles krav om at leverandører er tilknyttet en returordning. Samtidig fremgår det av svaret at de utarbeidede miljøkriterier, hvor kravet inngår, bare gjelder som et utgangspunkt for statlige virksomheter.

Jeg ber derfor om en klargjøring av statsrådets svar.

Svar:

I sitt opprinnelige spørsmål, nr. 503 av 9. januar 2009, spurte stortingsrepresentant Dørum om hvordan jeg vil følge opp kravet til offentlige virksomheter vedrørende innsamling og gjenvinning av brukt emballasje,

I mitt svar av 20. januar 2009 viste jeg blant annet til at loven om offentlige anskaffelser pålegger oppdragsgiver å ta miljøhensyn i planleggingen av en an-

skaffelse, og at miljøkriteriesettene utarbeidet av det nasjonale panelet for miljøbevisste innkjøp i denne sammenheng vil være gode verktøy. Videre skrev jeg at miljøpolitikken gjelder for statlige innkjøp f.o.m. 1. januar 2008. Det betyr at statlige virksomheter i utgangspunktet skal benytte miljøkriteriene, herunder kravet om returordning.

Av begrunnelsen for stortingsrepresentantens nye spørsmål forstår jeg at han ønsker en klargjøring og utdypning av problemstillingen. Herunder om bestemmelsen i miljøkriteriesettene om tilknytning til en returordning for innsamling og gjenvinning av brukt emballasje, er obligatorisk for statlige oppdragsgivere.

La meg derfor benytte anledningen til å klargjøre hvilke krav til og kriterier for miljøbevisste offentlige anskaffelser som er obligatoriske for oppdragsgivere, og hvilke som bare er veiledende. I denne forbindelsen er det tre forskjellige relevante kilder: Lov og forskrift om offentlige anskaffelser stiller krav til alle offentlige oppdragsgivere om å ta hensyn til miljømessige konsekvenser ved anskaffelser. Videre gir regjeringens handlingsplan for miljø- og samfunnsbevisste offentlige anskaffelser konkrete krav til statlige oppdragsgivere. Endelig er det utarbeidet veiledende miljøkriteriesett for prioriterte produktgrupper som er relevante for klima, energi, helse og miljøfarlige kjemikalier og biologisk mangfold. Oppdragsgivere kan benytte disse veiledende kriteriesettene ved utarbeidelse av konloirransegrunnlag.

Lovens og forskriftens krav innebærer blant annet at oppdragsgivere skal vurdere hvilke miljøkrav

og -kriterier som det er relevant å stille til produktet/tjenesten som skal leveres, til leverandøren og til gjennomføringen av kontrakten.

Et annet grunnleggende krav i anskaffelsesregelverket - kravet om forholdsmessighet - innebærer at de krav og kriterier som stilles, skal stå i forhold til kontrakten som inngås. Det betyr at kravene må være relevante for den konkrete kontrakten, og dokumentasjonskravene som stilles, skal også stå i forhold til anskaffelsens gjenstand.

Regjeringens handlingsplan for miljø- og samfunnsbevisste offentlige anskaffelser inneholder en miljøpolitikk for statlige innkjøp. Denne politikken stiller konkrete krav til innkjøp av de prioriterte produktgruppene. Disse kravene fremgår direkte av handlingsplanen, jf. handlingsplanen side 23-24¹. For kontormøbler og -rekvisita, renhold og hoteller gis for eksempel følgende krav:

"Så langt som mulig tilfredsstille miljømerkningskriteriene til Svanen eller EU-blomsten der slike kriterier er utarbeidet. For øvrig prioriterte produkter og tjenester som er energieffektive, har lavt innhold av miljøgifter (prioriterte helse- og miljøfarlige kjemikalier), gir lave forurensende utslipp og lavt ressursforbruk. Varer laget av resirkulert materiale og klargjort for gjenvinning skal vektlegges"

Ettersom miljøpolitikken er gjort gjeldende for staten, er de nevnte kravene i handlingsplanen obligatoriske for statlige oppdragsgivere. Det er likevel en forutsetning at kravene er forholdsmessige og ikke

¹ Handlingsplanen finnes her:
<http://www.regjeringen.no/Upload/MD/Vedlegg/Planer/T-1467.pdf>

medfører vesentlig økte totalkostnader (livsløpskostnader) knyttet til anskaffelsen. Samtidig skal bruksnyttan knyttet til anskaffelsen bli tilfredsstillende. Statlige oppdragsgivere kan derfor fravike kravene i tilfeller der særlige hensyn tilsier det.

Miljøkriteriesettene som er utarbeidet av det nasjonale panelet for miljøbevisste innkjøp, er veiledende. Formålet med kriteriesettene er å hjelpe oppdragsgiverne til på en enkel måte å oppfylle de krav som stilles i handlingsplanen.

Anskaffelsesregelverkets krav om forholdsmessighet betyr at statlige oppdragsgivere må vurdere helt konkret om foreslåtte miljøkrav og -kriterier passer inn i den anskaffelsen som planlegges. Det kan også være aktuelt å tilpasse elementene i miljøkriteriesettene til den konkrete anskaffelsen.

Endelig kan oppdragsgivere også velge å benytte andre passende krav og kriterier for å oppfylle kravene som stilles i handlingsplanen.

Dette betyr at oppdragsgivere ikke direkte er forpliktet til å ta inn kontraktsvilkåret fra kriteriesettene om emballasje og tilknytning til en returordning. Tar oppdragsgivere ikke inn dette kontraktsvilkåret, må oppdragsgivere imidlertid på annen måte sikre seg at kravene i handlingsplanen er oppfylt. Å anvende kriteriesettene vil derfor være en god og lett måte for oppdragsgivere å sikre seg at kravene i handlingsplanen ivaretas.

Det følger av handlingsplanen at statlige oppdragsgivere uansett må dokumentere at miljøkriterier og livsløpskostnader er tatt hensyn til ved valg av leverandør/produkt innenfor de prioriterte produktgruppene.

SPØRSMÅL NR. 679

Innlevert 10. februar 2009 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen

Besvart 23. februar 2009 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Hva er den faglige begrunnelsen for at ENOVAs tilskuddsordning til husholdningene ikke er teknologinøytral slik at den også omfatter rentbrennende vedovner, som fordobler virkningsgraden av veden og reduserer partikkelutslippene med opptil 90 %, i tillegg til pelletskaminer?»

BEGRUNNELSE:

I følge ENOVAs hjemmesider ytes det et økonomisk tilskudd til husholdninger som installerer alter-

nativ oppvarming og elektrisitetssparing. Ifølge hjemmesiden er ordningen "et økonomisk bidrag til husholdninger som ønsker å gjøre gode og bevisste energivalg". Tilskuddet gis blant annet til pelletskaminer og sentrale styringssystemer med inntil 4.000 kroner, mens satsen for solfangere, varmpumper og pelletskjeler er inntil 10.000 kroner.

Tilskuddet omfatter ikke rentbrennende vedovner, som tre av fire husholdninger har som oppvarmingskilde. De aller fleste av disse er av eldre type som har lav energieffektivitet og betydelige partikkelutslipp.

Moderne rentbrennende vedovner har en effektivitet som er dobbelt så høy, 80 % mot 40 %, og partikkelutslippet er 5-10 gr. pr kg ved mot 40 gram pr kg for eldre ovnstyper. En utskifting av eldre vedovner med moderne, rentbrennende vil således gi en betydelig energieffektivisering og en betydelig reduksjon i partikkelutslippene, noe som vil gi en merkbar miljøforbedring.

Ved at ENOVAs støtteordning til husholdningene ikke er teknologinøytral, favoriserer den en varmekilde (pelletskamin) som krever at trevirket må gjennomgå en omfattende bearbeiding før den kan benyttes som råstoff i kaminen, mens de diskriminerer en varmekilde som stiller langt enklere og mindre energikrevende krav til bearbeiding av veden før den kan benyttes.

Dessuten er dette konkurransevridende og neppe forenlig med EØS-avtalen.

Svar:

Tilskuddsordningen til elektrisitetssparing i husholdningene ble satt i gang høsten 2006. Gjennom ordningen har det blitt gitt støtte til varmepumper i vannbårne systemer, pelletskaminer, pelletskjeler og sentrale styringssystemer. Sommeren 2008 ble ordningen utvidet til å omfatte solfangere. Formålet med ordningen var å bidra til at modne teknologier med

begrenset utbredelse på markedet skulle bli mer tilgjengelige for husholdningene. Ordningen vil kunne gi viktige bidrag til å begrense bruken av elektrisitet i husholdningene på lang sikt. Bakgrunnen for at vedovner ikke omfattes av ordningen er at det er et vel fungerende marked for slike ovner.

Vedfyring er en kjent og lett tilgjengelig teknologi og omsetningen fungerer tilfredsstillende. Det er en tradisjonell kilde til oppvarming i Norge og utgjorde i 2006 om lag 7 TWh av et totalt forbruk av bioenergi på rundt 14,5 TWh.

I byområder har vedfyring vært bidragsyter til lokal luftforurensning. Ansvar for lokal luftkvalitet ligger hos kommunene. I dag har vi rentbrennede ovner som gir bedre utnyttelse av veden og mindre lokal luftforurensning.

På grunn av tekniske krav vil alle nye vedovner være rentbrennende. For å forbedre luftkvaliteten har enkelte kommuner også etablert støtteordninger for utskifting av gamle vedovner med nye og mer rentbrennende ovner. Tall fra Statistisk sentralbyrå viser at 41 prosent av veden som ble brukt i 2007 ble brent i rentbrennede ovner. Dette er en økning på 23 prosentpoeng siden 2002.

Spørsmålet om konkurransevridning er for tiden til behandling i EFTAs overvåkningsorgan ESA.

SPØRSMÅL NR. 680

Innlevert 10. februar 2009 av stortingsrepresentant Odd Einar Dørum

Besvart 24. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Mener statsråden at utlendingsforskriften § 21b praktiseres korrekt når barnefamilier sendes ut av landet etter 7 år i Norge?»

BEGRUNNELSE:

31. mai 2007 ble § 21b i utlendingsforskriften vedtatt. Bestemmelsen sier at barns tilknytning til riket skal tillegges særlig vekt ved vurderingen av sterke menneskelige hensyn etter utlendingsloven § 8 annet ledd.

Bestemmelsen erstattet den midlertidige forskriften som den forrige regjeringen ga sommeren 2004. Denne forskriften rettet seg mot barn og deres omsorgspersoner som den gang hadde vært mer enn 3 år i Norge. Forskriften skulle løse den akutte situasjo-

nen for de lengeværende barna den gang, og man skulle arbeide for at ikke flere barn kom i samme situasjon.

Undertegnede er kjent med at en familie med fire barn nå sendes ut av Norge etter 7 år.

Svar:

Jeg vil for ordens skyld understreke at det er Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) som er ansvarlig for i aktuelle saker å vurdere bestemmelsen i utlendingsforskriften § 21b om at barns tilknytning til riket skal tillegges særlig vekt i vurderingen av sterke menneskelige hensyn etter utlendingsloven § 8 annet ledd. Jeg legger til grunn at denne vurderingen gjøres på faglig solid grunnlag, og i tråd med gjeldende regelverk.

På generelt grunnlag vil jeg bemerke at barns tilknytning til riket gjennom lang oppholdstid må vurderes individuelt og vil kunne variere fra sak til sak. Lang oppholdstid vil ikke uten videre tilsi sterk tilknytning.

For øvrig regulerer den aktuelle forskriftsbestemmelsen kun vektleggingen av barns tilknytning til Norge knyttet til vurderingen av sterke menneskelige hensyn. Bestemmelsen sier ikke noe om hvorvidt det skal gis en tillatelse eller ikke. Selv om man etter en helhetsvurdering finner at det foreligger sterke menneskelige hensyn blant annet som følge av barnets tilknytning til Norge, er det ikke dermed gitt at barnet

vil få en oppholdstillatelse. Hver enkelt sak må vurderes konkret.

I vurderingen av om tillatelse skal gis etter utlendingsloven § 8 annet ledd vil det blant annet kunne tillegges vekt om det foreligger omstendigheter som kan medføre utvisning. I noen saker kan det også være slik at hensynet til barnets beste, som i følge barnekonvensjonen skal vurderes i alle saker som gjelder barn, taler for at søknaden avslås/klagen ikke tas til følge. Hvis hensynet til barnets beste taler for at barnet bør være i hjemlandet, vil det kunne føre til at oppholdstillatelse ikke gis.

SPØRSMÅL NR. 681

Innlevert 10. februar 2009 av stortingsrepresentant Robert Eriksson

Besvart 13. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Undertegnede viser til den unike mulighet Nord-Trøndelag fylkeskommune har til å følge utviklingen av innbyggernes folkehelse i forbindelse med HUNT-undersøkelsene. Det vises til at diabeteproblematikken er blitt omtalt som vår tids største utfordring innenfor folkehelse.

Vil statsråden stille seg positiv til å bidra med midler til et prøveprosjekt mellom fylkeskommunen, Helse Midt-Norge og Diabetesforbundet, dersom de ulike aktørene ønsker å etablere et slikt prosjekt?»

BEGRUNNELSE:

HUNT-undersøkelsen i Nord-Trøndelag er et unikt prosjekt som kartlegger en gitt befolkningsgruppes helse over tid. Samtidig vet vi at diabetesproblematikken er en stor utfordring knyttet til folkehelseperspektivet i Norge. Undertegnede er av den oppfatning at et prøveprosjekt i Nord-Trøndelag knyttet til kartlegging, kompetanseheving, og øvrige tiltak, vil være hensiktsmessig i forhold til å fremskaffe kunnskap om hva som hjelper, og hvilke tiltak som bør iverksettes på nasjonalt nivå. Det at man kan følge opp befolkningen over tid, gjennom HUNT, bidrar til at man ville kunne fått en unik kunnskap knyttet til dette området. Et slikt pilotprosjekt bør etter undertegnedes oppfatning gå over en femårsperiode, og danne grunnlaget for å innhente informasjon om hvor stort problemet er, hvordan dette blir grepet fatt i både gjennom skolehelsetjenesten, bedriftshelsetje-

nesten, primærhelsetjenesten og spesialisthelsetjenesten. Formålet må være at man gjennom et slikt pilotprosjekt kan skaffe til veie nok kunnskap om diabetesproblematikken slik at man kan gi riktig forebygging, oppfølging og behandling, og da med sikte på å få redusert antall komplikasjoner, noe som igjen vil medføre til færre behandlinger på sykehus når det gjelder komplikasjoner. Dette ville ha spart samfunnet og helseforetakene for betydelige kostnader, samt at det ville ha økt livskvaliteten til den enkelte betraktelig. Undertegnede viser i den forbindelse til at professor i barnesykdommer Knut Dahl-Jørgensen ved Universitetet i Oslo og Ullevål universitetssykehus, uttalte til Dagsavisen den 13. november 2007 at det koster så mye som 25 ganger mer å behandle en person med diabetes type 2 som har komplikasjoner, enn å behandle en uten. I tillegg kom det frem i samme artikkel at diabetes koster det norske samfunnet om lag 10 milliarder kroner årlig, og at 70 - 80 pst av kostnadene er knyttet til behandling av komplikasjoner.

Undertegnede håper derfor at statsråden vil redegjøre for hvorvidt han er positivt innstilt til å bidra med midler til et slikt prøveprosjekt, dersom de ulike aktørene ønsker å gjennomføre dette.

Svar:

Det er ingen tvil om at diabetes er en sykdom som vi må følge nøye med på utviklingen av. Om lag 90 000-120 000 personer har i dag påvist denne sykdommen, men det antas at like mange kan ha udiag-

nostisert diabetes. Mange av diabetestilfellene er relatert til livsstil. Det er av stor betydning å forebygge og hindre utvikling av sykdommen, da den kan ha svært alvorlige senkomplikasjoner, som for eksempel blindhet og amputasjoner.

Regjeringen har gjennom ”Nasjonal strategi for diabetesområdet 2006-2010” tatt tak i problemstillinger relatert til diabetes, og strategien inneholder kon-

krete tiltak både når det gjelder å forebygge og bremse utviklingen av senkomplikasjoner.

Når det gjelder spørsmålet om å bidra med midler til et eventuelt prøveprosjekt mellom Nord-Trøndelag fylkeskommune, Helse Midt-Norge og Diabetesforbundet er dette imidlertid noe jeg først kan ta stilling til, dersom det kommer en konkret søknad til departementet om bidrag til finansieringen av det.

SPØRSMÅL NR. 682

Innlevert 10. februar 2009 av stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund

Besvart 23. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Hvilke tiltak må etter statsrådets mening iverksettes for å sikre en tilfredsstillende saksbehandlingstid, når vil dette fremmes, og hvor lang tid vil statsråden anta trenes før slike tiltak gir de ønskede resultater?»

BEGRUNNELSE:

I media framkommer det at saksbehandlingstiden på søknader om dagpenger er opp til 8 uker i NAV i Oslo, på tross av at etatens egen tidsfrist er 3 uker. Dette skaper en uholdbar økonomisk situasjon for personer som blir arbeidsledige. Dette føyer seg inn i rekken av en rekke andre saker som viser at saksbehandlingstiden for søknader om ulike ytelser er uakseptabel lang. Det er tidligere uttalt fra departementet at dette er en uakseptabel situasjon, uten at hverken dette eller tilleggsbevilgninger som er gjort synes å ha gitt ønskede resultater.

Svar:

Jeg viser til brev av 11. februar 2009 fra de parlamentariske lederne Siv Jensen, Erna Solberg, Dagfinn Høybråten og Lars Sponheim hvor de ber om at jeg snarest gir en redegjørelse for et samlet Storting om status for gjennomføringen av NAV-reformen. I svarbrev av 13. februar 2009 takker jeg for muligheten til å orientere Stortinget om situasjonen i NAV, og varsler at jeg i løpet av mars måned vil legge fram en egen sak for Stortinget. I brev av 17. februar d.å. fra de samme parlamentariske lederne, fastholdes kravet om at Stortinget omgående får en redegjørelse om hvordan akutte forhold i Arbeids- og velferdsetaten blir ivaretatt. I brev av samme dato ber Kontroll- og konstitusjonskomiteen om en orientering om de

tiltak som vil bli iverksatt for å sikre en akseptabel drift av NAV-kontorene. Som svar på ditt spørsmål, viser jeg til mitt svarbrev til de parlamentariske lederne for opposisjonspartiene, og likelydende brev til Kontroll- og konstitusjonskomiteen av 23. februar d.å.

Vedlegg til svar:

Ad. organisering av NAVs behandling av søknader om dagpenger

Jeg viser til brev av 17. februar 2009 fra Kontroll- og konstitusjonskomiteen der det bes om en orientering om de tiltak som vil bli iverksatt for å sikre en akseptabel drift av NAV-kontorene. Regjeringen vil legge fram en stortingsproposisjon senest 20. mars 2009. Der vil det blant annet bli foreslått å styrke Arbeids- og velferdsetatens bevilgning ytterligere, for å unngå nedtrapping av bemanningen i etaten i en svært krevende periode. Proposisjonen vil for øvrig innholde en nærmere redegjørelse for premisene for etableringen av arbeids- og velferdsforvaltningen, situasjonen i Arbeids- og velferdsetaten samlet sett, status for gjennomføringen av NAV-reformen, en gjennomgang av iverksatte tiltak, samt strategier og tiltak fremover for å sikre ordinær drift av etaten og gjennomføring av NAV-reformen.

Allerede nå vil jeg informere om at Regjeringen i proposisjonen bl.a. vil foreslå at Arbeids- og velferdsetaten samlet sett skal få opprettholde bemanningen. I tillegg vil implementeringen av ordningen med arbeidsavklaringspenger bli utsatt til 1. mars 2010.

Jeg vil nedenfor redegjøre kort for hva som gjøres for å bedre dagpengeforvaltningen og restansesituasjonen i Arbeids- og velferdsetaten. Det dreier seg

både om tiltak innenfor etatens egne rammer og fullmakter, og om hva departementet har gjort for å sikre etaten gode rammebetingelser og tilførsel av nødvendige ressurser.

Som jeg redegjorde for i Stortinget fredag 13. februar i år, arbeides det aktivt med å redusere ventetiden for etatens behandling av dagpengekrav. Lengre ventetid har oppstått som følge av et svekket arbeidsmarked med økt tilstrømming av arbeidsledige til NAV-kontorene. Antall vedtak er imidlertid doblet fra desember til januar måned, fra om lag 8 000 til 17 000 vedtak.

Arbeids- og velferdsetaten har satt frister hvor målet er at 80 % av dagpengesakene skal være anvist til utbetaling innen 21 dager. Målet på 80 % er basert på erfaringsmateriale knyttet til forholdet mellom kurante og mer kompliserte saker. Per januar 2009 ligger andel anvisninger innen 21 dager på 73 %. Enkelte fylker har hatt vesentlig dårligere måloppnåelse. Dette gjelder særlig Oslo og Hordaland. Etaten arbeider for å nå målet på 80 % i alle fylker i løpet av mars 2009.

Det er satt inn betydelige ressurser og en rekke tiltak for å sikre rask og riktig behandling av dagpengesakene. Resurser omdisponeres både mellom fylker og internt i fylkene. Etaten har bl. a. endret rutiner for å effektivisere saksbehandlingen, og det arbeides for å utvikle og implementere god praksis. En årsak til lang saksbehandlingstid i dagpengesaker har vært mangelfull og ufullstendig dokumentasjon. Etaten vil legge om rutinene slik at dokumentasjonen i sakene gjennomgås tidligere enn før. Tilleggsdokumentasjon kan dermed etterspørres raskere, og ventetiden vil kunne reduseres. Etaten har videre i samarbeid med Skattedirektoratet også forsert oversendelse av likningsopplysninger for 2008, som gjør at brukerne ikke selv må fremskaffe lønns- og trekkoppgaver. Etaten arbeider i tillegg for å gi best mulig informasjon til brukerne gjennom internett, telefoni og informasjonsmøter.

Etaten har iverksatt særskilte tiltak i Oslo og Hordaland. Disse har allerede begynt å gi resultater. Hordaland er nå innenfor målkravet til saksbehandlingstid på dagpengeområdet. I Hordaland har en fått bistand fra saksbehandlere i andre fylker. I tillegg er det satt inn ekstra ressurser fra andre enheter i fylket for å øke saksbehandlingskapasiteten på dagpengeområdet. NAV Hordaland har også etablert et eget beredskapsteam. Fylket har innført beste dokumenterte praksis med støtte fra direktoratet, og arbeidsdelingen mellom NAV-kontor og forvaltningsenhet er gjennomgått og forbedret. I Oslo er det også satt inn ekstra ressurser i saksbehandlingen. Det er bl.a. opprettet egne grupper som kun arbeider med dagpengesaker. Oslo får også bistand fra saksbehandlere i andre fylker. I forvaltningsenheten i Oslo har en orga-

nisert arbeidet slik at ett team arbeider med nye saker for å sikre målkravet om at dagpenger skal være anvist til utbetaling innen 21 dager. Et annet team arbeider med å behandle gamle saker for å redusere restansene.

For å være sikker på at arbeidsledige får utbetalt dagpenger tilstrekkelig raslet har jeg bedt Arbeids- og velferdsdirektoratet å vurdere eventuelle endringer i utbetalingssystemene. Det er flere alternativer som vurderes. Forskuddsordning er ett alternativ, et bestemt minimumsbeløp er et annet. Også endringer i saksbehandlingsprosessen fram mot ordinært vedtak om dagpenger vurderes. Jeg vil komme tilbake til dette i Stortingsproposisjonen som legges frem senest 20. mars i år.

Som en del av tiltakspakken for å møte finanskrisen, er Arbeids- og velferdsetatens driftsbevilgning styrket med 156 mill. kroner, tilsvarende om lag 320 stillinger. Dette har satt Arbeids- og velferdsetaten bedre i stand til møte en økt tilstrømming av arbeidsledige til NAV-kontorene og å håndtere flere tiltaksplasser. Departementet har gitt føringer om at etaten skal sikre rask behandling av søknader om dagpenger. Videre er arbeidsmarkedstiltakene styrket med 650 mill. kroner, som gir grunnlag for 6 000 nye tiltaksplasser i 2009. Disse tiltaksplassene skal rettes inn mot registrerte ledige. Dette kommer i tillegg til de om lag 11 000 tiltaksplassene til ordinære ledige som allerede ligger inne for 2009. Økningen i antall arbeidsmarkedstiltak skal i hovedsak benyttes til opplæringstiltak (herunder arbeidsmarkedsopplæring, AMO), arbeidspraksis, lønnstilskudd og oppfølgings- og avklaringstiltak. Det legges også opp til økt bruk av bedriftsintern opplæring (BIO). BIO innrettes mot virksomheter som har omstillingsproblemer av midlertidig karakter.

Etaten har hatt utfordringer med restanser og saksbehandlingstider også innenfor andre ytelser i enkelte fylker. Restansene økte våren 2008 og nådde en topp i august 2008. I september, oktober og november snudde den negative utviklingen, og restansene ble redusert. Saker over ytre grense, dvs. saker som har passert etatens eget krav til maksimal saksbehandlingstid, ble også redusert i samme tidsperiode. For å øke saksbehandlingskapasiteten i etaten med sikte på å bygge ned restanser og redusere saksbehandlingstiden, besluttet Arbeids- og inkluderingsdepartementet i juli 2008 at inntil 40 mill. kroner kunne omdisponeres fra kap. 634 Arbeidsmarkedstiltak, post 76 Tiltak for arbeidssøkere til kap. 605 Arbeids- og velferdsetaten, post 01 Driftsmidler. Arbeids- og velferdsetatens driftsbevilgning ble ytterligere styrket i 2008 med 60 mill. kroner, jf. St.prp. nr. 87 (2007-2008) og Innst. S. nr. 19 (2008-2009). Denne styrkingen på til sammen 100 mill. kroner er videreført med samme beløp i 2009.

De siste par månedene har imidlertid den positive utviklingen stoppet opp, og antall restanser og saker over ytre grense har igjen økt. Arbeids- og velferdsdirektoratet rapporterer at årsakene til produksjonsnedgangen de siste par månedene blant annet skyldes ustabile IKT-systemer i form av perioder med driftstans i saksbehandlingssystemene. Som følge av innføring av pensjonsløsningen knyttet etaten flere deler av sin systemportefølje nærmere sammen. En konsekvens av en slik kobling av systemer er at endringer på ett område i en periode kan føre til ustabilitet også på andre områder. I tillegg viser jeg til omtalen ovenfor knyttet til effekten av kraftig økt ledighet.

Jeg har stor oppmerksomhet rettet mot saksbe-

handlingstidene for de ulike ytelser som Arbeids- og velferdsetaten forvalter. I tildelingsbrevet for 2009 har departementet bedt direktoratet å sørge for å begrense saksbehandlingstidene under de ulike ytelsene slik at brukerne får utbetalt rett ytelse til rett tid. Det understrekes videre at etaten skal sikre den enkeltes rettigheter og sikre enhetlig forvaltningspraksis i etaten. Jeg har satt som et resultatkrav at restansene skal reduseres til 2006-nivå innen utgangen av året. Fra og med november 2008 har jeg hatt månedlige møter med Arbeids- og velferdsdirektøren der jeg orienteres om utviklingen i restanser. I tillegg følges etaten tett gjennom annen skriftlig og muntlig rapportering som følger av styringsdialogen og kravene stilt i tildelingsbrevet.

SPØRSMÅL NR. 683

Innlevert 10. februar 2009 av stortingsrepresentant Gunvald Ludvigsen

Besvart 13. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«En ny samhandlingsreform skal blant annet sørge for at det satses mer på lavterskeltilbud, slik at veksten i helsesektoren skjer i primærhelsetjenesten og gode lavterskeltilbud prioriteres.

Hvordan vurderer statsråden Helse Bergens beslutning om nedleggelse av "Storken" i lys av dette?»

BEGRUNNELSE:

Storken - Kvinneklinikken i Bergens alternative fødeenhet ved Haukeland - er en kombinert føde- og barselenhet for alle friske gravide, førstegangsfødende så vel som flergangsfødende. De tilbyr fødestuer med hjemlig preg og utstyr tilpasset varierte fødestillinger. Hver fødestue har sitt eget bad med stort badekar. Storken legger vekt på å skape en rolig atmosfære, slik at fødselen skal kunne foregå så naturlig som mulig. Som smertestillende behandling brukes bl.a. akupunktur, varme bad, massasje etc. Det gis ikke epidural eller annen medikamentell smertelindring. Man velger selv hvem av sine nære man vil ha med seg under fødselen. Det fødes ca. 12-1300 barn på Storken hvert år. Storken er en billig fødeenhet. Da Storken åpnet var utgiftene 3:5 i forhold til de andre fødeenhetene - og i Storkens favør. Utgiftene til fødsler på Kvinneklinikken i Bergen vil derfor øke, samtidig som friske fødende får et dårligere tilbud og mindre valgfrihet knyttet til fødsel.

Svar:

Stortingsmeldingen En gledelig begivenhet (St.meld.nr.12 (2008-2009)) om en sammenhengende svangerskaps-, fødsels- og barselomsorg, er oversendt Stortinget i dag.

Helse Vest RHF har informert meg om at Helse Bergen HF har en samlet utfordring på 100 mill. kroner for å oppnå balanse i 2009. Kvinneklinikken ved Haukeland universitetssykehus HF har som et innsparingstiltak foreslått endringer i barseltilbudet ved Storken, som er en jordmorstyrt fødeenhet ved Kvinneklinikken. Jeg er kjent med at forslaget ikke er vedtatt av styret i Helse Bergen HF.

Helse Bergen HF har en betydelig omstillingsutfordring, og også Kvinneklinikken må ta sin del av utfordringene. Endringene som Kvinneklinikken har foreslått ved Storken medfører at det ikke lenger blir mulighet for å la far bo sammen med mor på eget rom under barseltiden. Far må bo hjemme og komme på besøk.

I oppdragsdokumentet til regionale helseforetak for 2009 har jeg bedt om at RHF skal sørge for en helhetlig svangerskaps-, fødsels- og barselomsorg i samarbeid med primærhelsetjenesten. Jeg har videre vist til at departementet vil komme tilbake til eventuelle oppdrag til regionale helseforetak etter at Stortinget har behandlet stortingsmelding om en helhetlig svangerskaps-, fødsels- og barselomsorg.

I stortingsmeldingen foreslår Regjeringen blant annet at:

”Regionale helseforetak pålegges å utarbeide en flerårig helhetlig og lokalt tilpasset plan for fødetilbudet i regionen sammen med berørte kommuner. Planen skal også omfatte svangerskaps- og barselomsorg. Den skal sikre kapasitet i forhold til fødselstall og være i samsvar med utvikling av akutttilbud ved lokalsykehus. Planen skal sikre de fødende i regionen et desentralisert, differensiert og forutsigbart fødetilbud, også i høytider og ferier. Den skal omfatte planer for rekruttering og plassering av utdanningsstillinger for

gynekologer. Hensynet til antall fødende i opptaksområdet, til geografi, kommunikasjonsmuligheter, struktur for lokale jordmortjenester og følgetjeneste skal vektlegges. Kultur- og språkforskjeller i regionen skal ivaretas.”

Jeg har i dag underrettet regionale helseforetak om at eventuelle planer om strukturendringer i fødselsomsorgen må avvente utarbeidelsen av slike helhetlige regionale planer. Dette er selvsagt ikke til hinder for at det iverksettes tiltak for å sikre god og effektiv drift.

SPØRSMÅL NR. 684

Innlevert 10. februar 2009 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner

Besvart 18. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Anser Finansministeren, etter sitt besøk på Island og samtaler med nylig tiltrådte finansminister Steingrímur Sigfússon, et norsk-islandsk valutasamarbeid som et fornuftig virkemiddel for å bidra til å løse Islands økonomiske krise, og vil finansministeren støtte et slikt forslag hvis hun får en formell forespørsel om dette?»

BEGRUNNELSE:

Flere representanter for regjeringspartiene har nylig vært på Island. Åslaug Haga og Per Oluf Lundteigen har etterlyst et tett samarbeid mellom Norge og Island. Samferdselsminister og Senterpartileder Liv Signe Navarsete har tatt til orde for at et initiativ om valutasamarbeid må vurderes positivt av Regjeringen hvis det skulle bli aktuelt.

Partileder for Venstre/Grønne, SVs søsterparti på Island, Steingrímur Sigfússon, har lenge signalisert et ønske om et tettere samarbeid med Norge for å løse landets økonomiske krise. Forslaget er kritisert av mange fagøkonomer på Island, deriblant nyutnevnte handelsminister Gylfi Magnússon. Til NTB og ABC Nyheter uttaler Kristin Halvorsen etter sitt besøk at det er mange motforestillinger mot et slikt samarbeid, men at det ennå ikke er kommet noen formell henvendelse fra islandske myndigheter.

Svar:

Island er i en svært vanskelig situasjon, og Regjeringen legger stor vekt på å støtte opp om Islands arbeid med å løse de problemene landet nå står oppe i.

Krisen har satt fart i diskusjonen i Island om å søke medlemskap i EU og deltakelse i eurosamarbeidet. Enkelte akademikere og politikere har i denne sammenhengen tatt til orde for at Island alternativt bør vurdere en valutaunion med Norge. Også muligheten for ensidig å ta i bruk en annen valuta, som for eksempel amerikanske dollar eller euro, er blitt trukket fram. Et fjerde alternativ er å videreføre dagens flytekursregime. Det er dette siste som ligger inne i Islands IMF-program.

Jeg har forståelse for at valutakurspolitikk er en viktig problemstilling for Island i den situasjonen landet nå er i. Den islandske kronen har falt markert i verdi som følge av finanskrisen, og islandske myndigheter har sett seg nødt til å innføre restriksjoner på kapitalbevegelser for at kronen ikke skal falle ytterligere. Mange islandske husholdninger og bedrifter har blitt rammet hardt fordi de har valutalån som er blitt langt dyrere å betjene etter at den islandske krona har falt i verdi. På den annen side bidrar svakere islandsk krone til at eksportvirksomhet får bedre lønnsomhet, og det samme gjelder virksomhet som konkurrerer med importvarer.

I møtet 6. februar med min kollega, finans-, fiskeri- og landbruksminister Steingrímur Sigfússon, pekte jeg på at et valutasamarbeid mellom våre to land reiser omfattende problemstillinger både av økonomisk og institusjonell karakter, og at det ikke er sikkert at en valutaunion med Norge ut fra rene økonomiske interesser vil være tjenlig verken for Island eller Norge.

Generelt vil en fast valutakurs eller en valutaunion redusere eller fjerne valutakursusikkerheten mel-

lom de landene som deltar. Dette har større betydning desto større samhandelen mellom landene er. Samtidig bør det i størst mulig grad være slik at den pengepolitikken som føres for hele valutaområdet også passer for de enkelte deltakerlandene.

Strukturen i norsk og islandsk økonomi er nokså ulik. Selv om begge har fiskerinæring og kraftkrevende industri, er betydningen av disse næringene større for Island enn for Norge. Oljen utgjør også en betydelig forskjell. Videre er samhandelen mellom Island og Norge forholdsvis liten. For eksempel utgjør Islands eksport til Norge mindre enn 5 pst. av landets samlede utførsel. Dette innebærer at Island vil ha begrenset fordel av en stabil valutakurs overfor norske kroner, samtidig som svingninger i bytteforholdet mellom Norge og andre land i noen situasjoner kan være til klar ulempe for Island. Kursen på norske kroner påvirkes bl.a. av utviklingen i oljeprisen.

Når oljeprisen stiger, er det en tendens til at kronen styrker seg. Ved felles valuta ville dette slå negativt ut for eksportnæringene i Island, samtidig som landet ville bli rammet av høyere drivstoffkostnader.

Med ulik produksjonssammensetning og ulike bånd til andre land kan en heller ikke utelukke situasjoner der Norge har behov for høy rente pga. press i økonomien, mens Island sårt kan trenge en lav rente for å få fart på økonomien, eller omvendt. Som erfaringer fra mange land tidligere har illustrert, kan slike situasjoner stille den økonomiske politikken overfor vanskelige utfordringer.

Islandske myndigheter har ikke kommet med en forespørsel om et nærmere valutasamarbeid med Norge. Dersom det skulle komme en slik forespørsel, vil Regjeringen behandle den og legge sine vurderinger og tilrådinger fram som egen sak.

SPØRSMÅL NR. 685

Innlevert 10. februar 2009 av stortingsrepresentant Åse Michaelsen

Besvart 18. februar 2009 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Avgangsprøven bremser digital utvikling. Skoler som har IKT-basert eksamen skal kun ha tilgang til Internett for å hente eksamensoppgaver og levere eksamensbesvarelser.

Vil Statsråden vurdere en prøveordning hvor det åpnes opp for en digital avgangsprøve, i for eksempel faget norsk?»

BEGRUNNELSE:

96 % av elevene på ungdomsskoletrinnet bruker Internett daglig, og for en stor del brukes også den sosiale web, en til kommunikasjon. Det er skolens oppgave å vite om og forstå ungdom og ungdomskulturen for å kommunisere bedre med elevene, finne nye veier til kunnskapsformidling, og for å bygge videre på kunnskap og interesse som allerede er tilstede hos den enkelte.

Slik er det ikke når eleven skriver og leverer sitt skolearbeid. Eleven skriver for læreren, læreren er mottaker (og dommer). Mange lærere har sett det enorme potensialet som ligger i skriftlig, prosessorientert arbeid, og ønsker nytenkning i bruken av det digitale verktøyet i skolen. Det kan føles lite relevant for næringslivets behov, når elevene sitter en og en

og samler faktakunnskap når næringslivet er avhengig av at den enkelte kan arbeide i team, dele kunnskap og ferdigheter samt gjøre hverandre gode. Mange kommuner har innført gratis PC til elevene på ungdomsskoletrinnet, hvor masse tid og ressurser brukes på å øke den digitale kompetansen.

Det blir fokusert på samarbeidsmåter, kildevurdering, blogger og å si noe om hvorfor eget valg av digitale ressurser og arbeidsmåter tjener hensikten i den tro at dette vil gi uttelling ved skoleslutt, men ingen av disse ferdighetene blir elevene prøvd i.

Ingen elever får vist sin digitale kompetanse ved avgangsprøven, og det kan synes som om digitale skoler taper på å være digitale. Skolene kan ikke vektlegge digital kompetanse så lenge slik kompetanse ikke blir målt.

Med basis i noen av disse arbeidsmåtene skulle det ikke være vanskelig å utarbeide en god og hensiktsmessig digital avgangsprøve som honorerer elever og skoler som bruker ressurser til å tenke langsiktig og fremtidsrettet.

Svar:

Det er gjort store endringer i eksamensordningene i Kunnskapsløftet i forhold til tidligere, blant an-

net når det gjelder bruk av hjelpemidler. Elevene kan benytte seg av alle hjelpemidler på eksamen, med unntak av Internett og andre hjelpemidler som tillater kommunikasjon. Grunnen til at det ikke er tillatt med kommunikasjon er at formålet med eksamen er å måle elevenes individuelle kompetanse, jf også forskriftene til Opplæringslova.

Digitale ferdigheter kan måles på ulike måter, men dette er et krevende og nytt fagfelt. I mange land gjøres det utviklingsarbeid for å finne frem til gode måter å gjøre dette på. I Danmark pågår det for eksempel et begrenset forsøk med bruk av Internett til eksamen på noen få skoler, og vi vil følge med på hvilke erfaringer de gjør på dette feltet.

Utdanningsdirektoratet har fått i oppdrag å utrede utvikling og eventuell innføring av nasjonale prøver i digitale ferdigheter, på linje med nasjonale prøver i de andre grunnleggende ferdighetene. Når det gjelder eksamen er dette prøver i fag, og skal prøve kompetansemålene i fag. Selvstendig og kritisk bruk av kilder er for eksempel kompetansemål som er tydeligere i flere læreplaner nå enn tidligere. Eksamensordningene i Kunnskapsløftet må derfor legge til rette for at disse kompetansemålene kan prøves, og i denne sammenheng er det ikke bruk av Internett som er det avgjørende, det viktigste er at elevene behersker å finne frem til relevant materiale og bruke dette på en god og etterrettelig måte i sine egne besvarelser.

Digitale forberedelsesdeler i grunnskolen

Våren 2008 ble alle forberedelsesdeler til eksamen i grunnskolen gjennomført digitalt for første gang, i motsetning til tidligere hvor det er blitt utarbeidet tekstheter. Forberedelsesdelene ble utarbeidet for å utnytte de mulighetene ny webteknologi gir. Ut-

danningsdirektoratet utarbeidet løsningene ved hjelp av multimediaelementer som lyd, film og animasjon. Til eksamener som har forberedelsestid vil det være naturlig at elevene både bruker Internett og andre verktøy, og at de for eksempel samarbeider for å finne materiale.

Prøveadministrasjonssystemet (PAS) og Prøvegjennomføringssystemet (PGS)

Våren 2008 ble Utdanningsdirektoratets nye web-baserte administrasjonssystem for eksamensavvikling, Prøveadministrasjonssystemet (PAS) tatt i bruk for første gang. Alle påmeldinger til eksamen skjer nå digitalt i dette systemet, det samme gjelder oppnevning av sensorer, registrering av karakterer, rapportering og distribusjon av karakterer. Videre deltok 167 skoler i utprøvingen av IKT-basert eksamen gjennom det nye Prøvegjennomføringssystemet (PGS). Systemet er tett integrert mot PAS og innebærer at elevene på selve eksamensdagen laster ned eksamensoppgavene, besvarer oppgavene på pc og leverer besvarelsene digitalt. Sensor kan deretter hente besvarelsene direkte i PGS. Distribusjon av eksamensoppgaver og – besvarelser skjer gjennom en sentral database. PAS og PGS forenkler og profesjonaliserer prosessene knyttet til planlegging og gjennomføring av hele eksamensforløpet. Allerede under denne første eksamensperioden har systemet gitt markert kvalitetsheving og effektivisering av arbeidet for alle ledd fra direktorat og ned til den enkelte skole.

Det var også svært gode erfaringer fra gjennomføring av eksamen høsten 2008, og våren 2009 kan alle skoler som ønsker det benytte seg av denne muligheten.

SPØRSMÅL NR. 686

Innlevert 11. februar 2009 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 18. februar 2009 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«En gruppe elever i Ringsaker har i løpet av kort tid fått 30 000 medlemmer på Facebook til støtte for et krav om at skillet mellom skole og russetid må bli klarere. Deres ønske er at eksamen må avsluttes før 17. mai.

Vil statsråden ta initiativ til å se på om dette er en endring som kan være hensiktsmessig?»

BEGRUNNELSE:

Elevene som står bak aksjonen er opptatt av læringsresultater og at elever ikke skal svekke sin mulighet til gode karakterer pga russetid og feiring. Russetiden kan i dag ha den konsekvens at det får negativ innvirkning på elevenes resultater. Dersom det er riktig er det synd og unødvendig.

Russetiden er en feiring av at 13 års skolegang er

over. Mange mener at den ikke bør starte før man er ferdig med eksamen og har avsluttet opplæringsløpet. En gjennomgang av denne problematikken bør ta utgangspunkt i at antall timer ikke skal reduseres og en må forutsette at en får bred tilslutning til endringen slik at russetiden også faktisk flyttes til etter eksamen.

Svar:

Tidspunktet for avvikling av eksamen etter vidaregåande opplæring har ei rekkje gonger vore gjenstand for diskusjon. I 2005 blei eit forslag frå departementet om flytting av eksamen til før 17. mai, sendt på høyring. Det kom inn berre ni høyringssvar, eit svært lågt tal for slike høyringar. Sentrale aktørar som Kommunanes sentralforbund, Utdanningsforbundet og Elevorganisasjonen, gjekk alle imot å flytte eksamen. Høyringa førte altså ikkje til forslag om endringar.

Opplæringslova fastset at skuleåret skal bestå av eit minstetimetal. Eit sentralt problem med omsyn til minstetimetal og eksamen, er at viss eksamen kjem tidlegare, blir det vanskeleg å få sikra ei gjennomføring av minstetimetal tidlegare i skuleåret. Utdanningsdirektoratet gjennomførte våren 2008 eit tilsyn med om skuleeigarane planlegg skuleåret slik at elevane i vidaregåande opplæring er sikra det talet timar i fag som dei har krav på. Resultatet av tilsynet viste at ingen fylkeskommunar har etablert system som sikrar dette.

Formålet med eksamen i dag er sluttvurdering og må derfor komme på slutten av opplæringa, saman med standpunktteknar i fag. Dersom elevane skal ha eksamen tidlegare, utan at undervisningsåret elles blir endra, må ein òg omdefinere formålet med eksamen.

Ei alternativ gjennomføring av undervisningsåret kan vere meir konsentrert undervisning, kutt i talet på feriedagar eller lengre skuledagar resten av året. Dette fører med seg organisatoriske utfordringar. Utdanningsdirektoratet er i ein prosess med fleire eksterne

partar; fylkesutdanningssjefane, KS, Utdanningsforbundet, Elevorganisasjonen, for å greie ut om ulike modellar for alternativ organisering av skuleåret. Partane er så langt positive til denne prosessen, der dei blir trekte med undervegs i vurderingane. Utdanningsdirektoratet er òg i dialog med fylkeskommunane med mål om å betre systema som skal sikre elevane sine rettar om minstetimetal. Spørsmål om avvikling av eksamen, mellom anna tidspunkt for eksamen, blir vurdert i denne samanhengen. Eg vil likevel peike på at eksamen for 2009 er fastsett, og det kjem ikkje til å bli endringar i eksamen for dette skuleåret.

Ønsket om å flytte eksamen til før 17. mai heng primært saman med ønsket om at rusen skal få feire etter at dei er ferdige med opplæringa, kombinert med at 17. mai skal vere ein sentral dag for feiringa. Det er usikkert om ei endring i eksamenstidspunkt vil føre til at russefeiringa startar seinare. Eg vil understreke at det i første rekkje skal vere faglege vurderingar som skal liggje til grunn for korleis eksamensordninga skal vere. Rusen må sjølv, gjennom sine organisasjonar, ta ansvaret for ei haldningsendring for at feiringa ikkje skal komme i vegen for gode eksamensresultat. Mitt inntrykk er at rusen dei seinare åra har sett i verk fleire tiltak for å redusere uheldige utslag av russefeiringa. Eg vil peike på at russefeiringa må gå føre seg på ein måte som ikkje forstyrrar den vanlege undervisninga på skulen.

Tidspunktet for eksamen må bli fastsett på eit best mogleg fagleg grunnlag og dei sentrale aktørane må bli høyrde. Eg meiner det er viktig å få alle problemstillingane i ei samla vurdering, og ikkje berre sjå isolert på eksamen og 17. mai. Problemstillinga rundt 17. mai og russefeiringa heng tett saman med kva vurderingar Utdanningsdirektoratet vil gjere om alternativ organisering av skuleåret. Ei eventuell endring av tidspunktet for eksamensavviklinga blir sett i samheng med det arbeidet som Utdanningsdirektoratet no har sett i gang, der alle dei sentrale aktørane blir høyrde.

SPØRSMÅL NR. 687**Innlevert 11. februar 2009 av stortingsrepresentant Solveig Horne****Besvart 25. februar 2009 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Vil statsråden umiddelbart rydde opp i dette slik at de som har krav på myndighetenes beskyttelse kan føle seg trygge?»

BEGRUNNELSE:

I Aftenposten 11. februar 2009 kan vi lese om personer som lever med nytt navn og adresse på hemmelig sted lett kan bli avslørt. Det kommer også frem at myndighetenes metoder for å skjule personer har store svakheter.

Svar:

Flere personer i Norge befinner seg i en situasjon der de er utsatt for så alvorlige trusler og forfølgelse at det er behov for vern mot oppsporing fra forfølgere og trusselutøvere.

Politiets arbeid med beskyttelse av trusselutsatte etablerer to ansvarsnivåer for beskyttelse. Et lokalt nivå hvor politidistriktene har ansvar for å ivareta vitners sikkerhet innenfor eget distrikt, samt et nasjonalt nivå som ivaretas av Politidirektoratet. I tillegg har Politidirektoratet ansvar for samarbeid og koordinering av vitnebeskyttelse og koordinering av vitnebeskyttelse med andre land.

Virkemidlene politiet benytter for å beskytte personer varierer og vil alltid bli vurdert med utgangspunkt i en trusselvurdering i den konkrete saken. Mobil voldsalarm, relokalisering, besøksforbud, patruljering/vakthold, adressesperre/skjerming av personopplysninger i folkeregisteret og i ytterste konsekvens fiktiv identitet, er blant disse virkemidlene.

Det har dessverre vist seg at opplysninger som i utgangspunktet er underlagt sperre, allikevel er gitt ut, både til offentlige og private aktører gjennom folkeregisterbasen. Omfanget av dette er ikke kjent, men uansett er dette et alvorlig problem som svekker adressesperre som beskyttelsestiltak. Dette helt klart uheldig og bidrar ikke til å skape nødvendig trygghet i en vanskelig situasjon. Samtidig viser dette betydningen av å vurdere om de ulike tiltakene eller rutine-

ne må endres eller suppleres slik at man kan gi de trussel- og voldsutsatte nødvendig trygghet.

Jeg kan imidlertid forsikre om at denne problemstillingen følges opp blant annet gjennom tiltak i handlingsplanen mot vold i nære relasjoner "Vendepunkt". En sentral del av denne oppfølgingen er knyttet opp mot å overføre beslutningsmyndigheten for vedtak om adressesperre fra Sentralkontoret for folkeregistrering til politiet. Det er verken hensiktsmessig eller ønskelig at dagens ordning videreføres, der det er Sentralkontoret for folkeregistrering som innvilger eller avslår søknaden om adressesperre. Beslutningsmyndigheten bør tilligge politiet både fordi spørsmålet om adressesperring må vurderes i sammenheng med andre mulige beskyttelsestiltak som besøksforbud, voldsalarm og lignende, og fordi det er mest hensiktsmessig at én myndighet gjør en samlet vurdering av hvilke tiltak som bør iverksettes. Politidirektoratet legger nå, i samarbeid med Skattedirektoratet, til rette for at en slik overføring av beslutningsmyndighet kan finne sted.

Overføringen av beslutningsmyndighet til politiet, vil kunne bidra til at rutiner for informasjon og oppfølging fra politiets side, som gjelder for eksempel for tildeling av voldsalarm, også vil kunne gjøres gjeldende ved bruk av adressesperre. Bedre ivaretagelse og oppfølging fra politiets side, også når det gjelder råd om egentiltak, vil langt på vei kunne bidra til å avhjelpe den vanskelige situasjonen den trusselutsatte befinner seg i.

Politidirektoratet er også bedt om å komme med forslag til ytterligere tiltak for å bedre sikkerheten knyttet til adressesperre.

Helt til slutt vil jeg også nevne vårt arbeid med å få på plass tiltak som i større grad er rettet inn mot å innskrenke trusselutøverens, og ikke den truedes bevegelsesfrihet. Typisk vil dette dreie seg om besøksforbud og bruk av elektronisk merking (omvendt voldsalarm). Som et ledd i dette arbeidet la jeg i desember 2008 frem et forslag om endring i straffeloven og straffeprosessloven som åpner for bruk av elektronisk kontroll ved brudd på besøksforbud.

SPØRSMÅL NR. 688**Innlevert 11. februar 2009 av stortingsrepresentant Robert Eriksson****Besvart 23. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Frilanstolker for døve og hørselshemmede har som ikke ansatte arbeidstakere fra 1970-tallet, utført tolketjenester med hjemmel i folketrygdloven.

Kan statsråden gi et begrunnet svar på hvorfor denne yrkesgruppen ikke har fått inngå en takseringsavtale med rett til årlige forhandlinger, og vil statsråden sørge for at Tolkeforbundet, som organiserer denne gruppen, får inngå en takseringsavtale innen 1. oktober 2009 med iverksettelse i Statsbudsjettet fra 1. januar 2010?»

BEGRUNNELSE:

Døvblinde, døve, dövblitte og tunghørte bruker tegnspråk/ledsager og skrivetolker for å kunne ha et aktivt og meningsfylt liv, med aktiv deltakelse der spørsmål vedrørende deres grunnleggende behov blir berørt. Eksempler på dette er legebesøk, møter på arbeidsplass, og utdanning, samt ved ulike kulturelle, religiøse, familiære og sosiale aktiviteter der det er naturlig å delta.

Tolketjenesten til disse gruppene har vært forankret i folketrygdloven siden 1972. I sin spede begynnelse kun ved tolking ved legebesøk og på sykehus og senere ved utdanning på atfering. Fra 1981 har hørselshemmede, og fra 1986 dövblinde, hatt rett til tolk slik vi kjenner rettighetene i folketrygden i dag.

Frilanstolkene har vært i virksomhet siden 1970-tallet. Midt på 1990-tallet ble tjenesten organisert som en landsdekkende tolketjeneste, ved hjelpemiddelsentralen, og det ble opprettet faste stillinger for tolker.

Om lag halvparten av tjenestetilbudet dekkes av fast ansatte tolker, og den andre halvparten av frilanstolker.

Frilanstolker har vist misnøye med ulike sider ved sine arbeidsvilkår, og spesielt dette at de etter over 30 års virke, forankret i folketrygdloven, fremdeles ikke har fått inngå noen avtale om årlig forhandlinger om spørsmål vedrørende sine lønns- og

arbeidsforhold. Dette resulterte i at gruppen la ned arbeidet fra 19. januar til 3. februar 2009, med en rekke alvorlige konsekvenser for hørselshemmede og døvblinde.

Svar:

Stønad til tolkehjelp for hørselshemmede og til tolke- og ledsagerhjelp for døvblinde er fastsatt i et takstsystem. I § 2 i forskrift om stønad til tolkehjelp for hørselshemmede (F15.04.1997 nr 320) heter det at stønaden gis etter ”takster fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet”. Takstene må vedtas av Stortinget som en del av stønadsbudsjettet for personer med nedsatt funksjonsevne, og departementet har derfor ikke anledning til å gjøre endringer i takstene utenom budsjettet.

Mangelen på et etablert system for lønnsreguleringer for frilanstolker, kan dels begrunnes med begrensninger i dagens regelverk og budsjettstruktur. Noe av forklaringen ligger også i at hovedfokus på området i stor grad har vært knyttet til utvidelsen av brukernes rettigheter. Historisk sett var det dessuten gjerne den hørselshemmede familie og venner som tok tegnspråkkurs, og deretter ble godkjente tolker. Først i 1989 fikk man en 1-årig heltidsutdanning av tolker for hørselshemmede, og i 2002 en profesjonell tolkeutdanning i Oslo i form av et 3-årig bachelorstudium. Det er altså både snakk om en ung utdanning og ung yrkesgruppe.

Frilanstolker er selvstendige oppdragstakere som i stor grad selv velger hvilke oppdrag de vil ta. Siden januar 2008 har frilanstolkens lønn blitt hevet med til sammen 4 lønnstrinn i de to siste statsbudsjettene. Dette tilsvarer en økning i brutto årslønn på 31 200 kroner.

På bakgrunn av forslagene i Arbeids- og velferdsdirektoratet tolkeutredning fra 2008 har departementet nå til behandling alternative løsninger for utforming av et nytt takstsystem for frilanstolker.

SPØRSMÅL NR. 689**Innlevert 11. februar 2009 av stortingsrepresentant Karin S. Woldseth****Besvart 25. februar 2009 av kultur- og kirkeminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Vil statsråden sørge for at foreninger som tidligere har fått dispensasjon fra 700 000 kroners grensen for Bingospill også får slik dispensasjon i fremtiden?»

BEGRUNNELSE:

I dag er det Lotteritilsynet som forvalter regelverket for bingo. Godkjente lotteriverdige organisasjoner kan søke om tillatelse til å arrangere bingo. Det enkelte lag kan få tillatelse til å omsette for inntil kr 700 000 på hovedspillet, for hver tillatelse.

Lotteritilsynet kan gi flere enn en tillatelse til en lotteriverdig organisasjon der det "ansees nødvendig for å unngå urimelige resultater".

Tidligere var det enkelte politidistrikt som ga slike tillatelser.

Noen foreninger har drevet bingo i mange år. Enkelte foreninger, slik som f.eks. Kåsen Idrettslag, har hatt omsetning over kr 700 000, og rutinemessig søkt og fått flere tillatelser fra sitt politikontor. Og ikke lenger få slik tillatelse er et brudd på sedvanerett.

Svar:

I henhold til forskrift 30. november 2004 nr. 1528 om bingo § 2 kan en forening kun få en tillatelse til hovedspill pr. år, og tillatelsen kan omfatte omsetning av bonger for inntil kr 700.000,-. Dersom det ansees nødvendig for å unngå urimelige resultater, kan det gis flere tillatelser til en forening.

Det er tidligere politiet som har gitt tillatelse til å arrangere bingo. Fra 1. januar 2008 overtok Lotteritilsynet dette ansvaret. Formålet med denne endringen var å effektivisere forvaltningen av slike lotteritillatelser samt å få en ensartet praktisering av regelverket i hele landet.

Hovedregelen om at en forening kun kan få en tillatelse per år har blitt praktisert ulikt i de forskjellige politidistriktene. Lotteritilsynet har hatt en intensjon om at hovedregelen i bingoforskriften skal følges, og

har derfor strammet inn muligheten foreninger har til å få flere enn en tillatelse. Målet er å unngå at noen foreninger har uforholdsmessig store andeler av bingomarkedet i forhold til foreningens størrelse. Lotteritilsynet har i stedet ønsket at flere samfunnsnyttige eller humanitære lag og foreninger skal gis adgang til inntekter fra bingodrift.

I forbindelse med behandlingen av bingosøknader for 2009 har Lotteritilsynet derfor gjennomført en nedtrapping av antallet tillatelser for noen av de foreninger som tidligere har hatt mange bingotillatelser. Disse vil imidlertid ikke nødvendigvis få lavere inntekter. Den samlede omsetning i bingomarkedet økte i perioden 2005 til 2007 fra 1,7 milliarder kroner til 2,6 milliarder kroner. I samme periode har bingooverskuddet til samfunnsnyttige og humanitære organisasjoner økt fra kr 85 millioner til kr 207 millioner. Foreløpige tall for 2008 tyder på at denne økningen fortsatte også i fjor. På grunn av økningen i overskuddet fra bingodriften vil en bedre fordeling av tillatelsene ikke nødvendigvis føre til reduserte bingoinntekter for de som får redusert sine tillatelser. Samtidig vil et økende antall lag og foreninger få inntekter fra bingovirksomhet.

Jeg er enig i de hovedprinsipper som Lotteritilsynet har lagt til grunn ved sin fordeling av bingotillatelser. En slik praksis er også i samsvar med Stortingets forutsetninger i § 6 tredje ledd i lotteriloven (lov 1995/11) hvorefter det når tillatelse skal gis, kan "tas hensyn til en samfunnsmessig forsvarlig fordeling av inntektsmulighetene fra lotterivirksomhet." Det må imidlertid være en forutsetning for en slik praksis at andre lag og foreninger faktisk kommer inn på bingomarkedet. Dersom det viser seg at de tillatelser som er fradelt et lag eller en forening ikke blir benyttet av andre bør bingotillatelsene etter min vurdering ikke reduseres. Jeg vil ta dette opp med Lotteritilsynet med det første, med sikte på å få en mest mulig klar og forutsigbar praksis ved tildeling av bingotillatelser.

SPØRSMÅL NR. 690**Innlevert 11. februar 2009 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 25. februar 2009 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Kan justisministeren svare på hvor mange flere operative politistillinger som vil bli opprettet i Søndre politidistrikt og garantere at en så uforvarlig bemanning ikke vil skjer igjen?»

BEGRUNNELSE:

Viser i den forbindelse til tidligere skriftlig spørsmål undertegnede har tatt opp med justisministeren om ekstrem lav bemanningssituasjon for politiet i Søndre Buskerud politidistrikt.

Skriftlig spørsmål nr. 148 (2008-2009), datert 24. oktober 2008, om at lørdag 11. oktober var det ikke noen politipatruljer på dagvakt i Kongsberg og Flesberg.

I svaret fra justisministeren kom det frem at det at det i tillegg til denne helgen også var en annen helg det ikke var bemannet politipatrulje på dagtid.

Skriftlig spørsmål nr. 224 (2008-2009), datert 5. november 2008, om at det natt til søndag 19. oktober, kun var én politibetjent på vakt i Kongsbergregionen.

Til tross for at dette har skjedd og lovnader om forbedring fra justisministeren, ser vi flere eksempler på at politiet fortsatt er i bemanningskrise og det er store behov for ekstrabevilgninger.

Sist helg, natt til søndag 8. februar 2009, hadde politiet i Drammen bare to polititjenestemenn og én politistudent på patrulje. Noe som er en helt uakseptabel situasjon for å skape trygghet i en av Norges største byer. I følge Drammens Tidende uttaler politimesteren at bemanningen var forsvarlig. Samtidig uttaler lederen av Politiets Fellesforbund i Søndre Buskerud at politiet søndag morgen bl.a. ikke hadde mulighet å rykke ut til et pågående biltyveri. En innbygger i Drammen blir altså truet av en biltyv midt i sentrum, og politiet har ikke ressurser til å sende en politipatrulje.

I en kartlegging (gjort av Drammens Tidende, side 2, 3, 4 og 5, mandag 9. februar 2009) av alle nødansrop og kritiske episoder som politiet ble bedt om å håndtere denne natten, kommer det frem at politiet flere ganger enten lot være å komme til unnsetning, kom for sent eller lot være å pågripe lovbrøttere. Med alle de konsekvenser dette fikk.

Det kan være interessant å få belyst om justisministeren er enig med politimesteren i at bemanningen var forsvarlig, og hvilke konkrete tiltak som justisministeren nå vil komme med for å løse denne politikrisen. Helt konkret hvor mange flere politistillinger vil bli opprettet i Søndre politidistrikt.

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at jeg følger situasjonen i politiet nøye og arbeider for at politiet får ressurser og rammevilkår til å ivareta publikums behov for service og beredskap.

Denne regjeringen har økt politiets budsjett med 2,3 milliarder kr i perioden 2006-2009. Dersom kompensasjon for lønns- og prisstigning trekkes fra, er styrkingen på 1,1 mrd kr. I samme periode vil opptaket ved Politihøgskolen være på til sammen 1 776 studenter, 648 flere enn under den forrige regjering. I regjeringens tiltakspakke for å motvirke arbeidsledighet, er det vedtatt å styrke politiet med 460 nye sivile årsverk. Dette vil i stor grad bidra til at polititjenestemenn kan frigjøres fra oppgaver som ikke krever politifaglig utdanning. Søndre Buskerud politidistrikt er tildelt 15 av disse årsverkene.

Politidirektoratet er departementets utøvende organ for planlegging, iverksetting og koordinering av tiltak innenfor politiets virksomhet. På straffesaksbehandlingens område skjer dette i samarbeid med Riksadvokaten, som har ansvaret for den overordnede faglige ledelse av straffesaksbehandlingen i politiet. Det øvrige ansvaret innen virksomhetsområdet, som ressursfordeling, organisering og resultatoppfølging m.v. ligger hos Politidirektoratet.

Dette innebærer at politibudsjettet fordeles av Politidirektoratet. Fordelingen skjer ut fra en ressursfordelingsmodell basert på en rekke kriterier relatert til politiets oppgaveløsning, hvor kriminalitetsbekjempelse og trygghet representerer de viktigste områdene. Det enkelte politidistrikt får en økonomisk ramme som politimesteren disponerer for å oppnå en best mulig polititjeneste i politidistriktet.

Spørsmålet om politiets bemanning i Søndre Buskerud politidistrikt natt til søndag 8. februar er forelagt Politidirektoratet som igjen har innhentet opplysninger fra politimesteren i Søndre Buskerud. Hun opplyser at når det gjelder Drammen politistasjon, så hadde dette tjenestestedet redusert bemanning natt til søndag 8. februar 2009. Årsaken var sykdomsfravær og at det ikke var mulig å skaffe tilgjengelige mannskaper på overtid denne natten. Generelt rapporteres det om utfordringer knyttet til at polititjenestemenn for tiden ikke er tilgjengelige for beordring til overtid.

Samme natt hadde imidlertid politidistriktet som helhet langt flere mannskaper tilgjengelig enn de som opprinnelig var satt opp på tjeneste. Også disse patruljene var disponible for oppdrag i Drammen. Oppdrag

prioriteres alltid etter alvorlighetsgrad, og politiet prioriterer alltid først oppdrag der liv og helse står i fare.

Når det gjelder spørsmål om hvor mange flere politistillinger som vil bli opprettet i Søndre Buskerud politidistrikt, viser jeg til Politidirektoratets bemanningsutredning "Politiet mot 2020". Gjennom budsjettøkningene og det høye opptaket på Politihøg-

skolen følger regjeringen anbefalingene i direktoratets rapport.

Jeg har tillit til at politimesteren foretar de nødvendige vurderinger og prioriteringer for å sikre hele politidistriktet en god polititjeneste innenfor tildelte rammer. Forøvrig viser jeg til mine tidligere svar på spørsmål angående Søndre Buskerud politidistrikt.

SPØRSMÅL NR. 691

Innlevert 11. februar 2009 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 23. februar 2009 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Vil statsråden ta initiativ til en utredning av mulighetene for opprettelse av et nytt statlig selskap for forskning, utvikling, utbygging og produksjon av vindkraft?»

BEGRUNNELSE:

Spørsmålet om opprettelse av et nytt statlig selskap for å få fart på vindkraft på land og til havs har vært oppe i det offentlige ordskiftet den siste tiden. Med de problemer vi i dag ser i forhold til realisering av vindkraftprosjekter i Norge kan dette vise seg å være en god ide som burde utredes.

Svar:

Det er i dag betydelig interesse for forskning, utvikling og utbygging av vindkraft i Norge. Norge har ressurser og flere store selskaper med en bred aktivitet på området. Regjeringen ønsker å fremme denne utviklingen gjennom å stimulere aktørene som har god kompetanse på dette området.

De viktigste grepene regjeringen har gjort for å fremme vindkraft er å øke bevilgningene til Energifondet betydelig. I 2009 er det en særlig tilførsel av midler gjennom tiltakspakken og Enova disponerer i alt 2,6 milliarder kroner. Regjeringen har også styrket NVEs konsesjonsbehandling av vindkraft slik at flere gode vindkraftprosjekter blir tilgjengelige.

Forskningsrådet ble tilført 300 mill kroner ekstra på årets budsjett som en følge av klimaforliket. Vi har nylig lansert åtte forskningssentre for miljøvennlig energi. Forskningssentrene vil samle det beste av norsk kompetanse til en langsiktig og fokusert innsats på viktige områder der Norge har fortrinn og konkurransekraft. To av sentrene fokuserer på forskning på havvind, mens et tredje senter bl.a. ser på ut-

fordringer knyttet til samkjøring av vind- og vannkraft. Hvert av sentrene vil få offentlig støtte i størrelsesorden 10 - 20 mill kroner per år. Sentrene vil kunne få støtte i opp til åtte år.

I tiltakspakken ble det også tilført 75 mill kroner ekstra til klimaforskningen, og spesielt satsing på fornybar energi og havvindmøller.

Mens Forskningsrådet gir støtte til aktivitet som ligger tidlig i utviklingskjeden, gir Enova støtte til fullskala utprøving av teknologi og utbygging av fullskala vindkraftparker. Enova har blant annet støttet demonstrasjon av nye vindkraftteknologier og et demonstrasjonsprosjekt for flytende offshore vindkraft. Enova lanserte også 5. februar i år et program for demonstrasjon av fornybar marin energiproduksjon.

Jeg har også nylig lagt fram et høringsnotat med forslag til ny lov om fornybar energi til havs (havenergiloven). Forslaget til havenergilov skal gi offentlig styring og kontroll med disponeringen av våre fornybare energiresurser til havs, og er et viktig virkemiddel for å kunne utnytte denne ressursen.

Norge har flere sterke aktører med ambisiøse planer for økt fornybar energi. Statkraft har stor aktivitet på flere områder både i Norge og i utlandet. Statkraft er en betydelig aktør på fornybar elektrisitet i Europa. Foretaket har etablert vindkraft som en egen resultatenheter. Virksomheten har en omfattende FoU-virkosomhet. En rekke andre selskaper har planer for vindkraftutbygging både på land og til havs.

Jeg mener at det samarbeidet vi har etablert mellom det statlige virkemiddelapparatet og de aktørene som er aktive på området er fruktbart, og at det vil legge grunnlaget for realisering av flere gode prosjekter innen vindkraft og annen fornybar energi. Jeg vil bygge videre på det engasjementet som er i de ulike miljøene. Jeg har på nåværende tidspunkt ikke planer om opprettelse av et nytt statlig selskap for vindkraft.

SPØRSMÅL NR. 692**Innlevert 11. februar 2009 av stortingsrepresentant Dagrun Eriksen****Besvart 18. februar 2009 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Vil statsråden endre tidspunkt for avgangseksamen i videregående slik at elevene både kan få avlagt en god eksamen og feire slutten på 13 års skolegang?»

BEGRUNNELSE:

Det er uheldig for mange elever at eksamen ligger rett etter en lang russefeiring. Det er en vanskelig kombinasjon å være sosial og delta på intens russefeiring samtidig som en skal forberede seg til viktige avsluttende eksamener. Derfor bør russetiden heller komme etter de skriftlige eksamenene er unnagjort.

70 % av russen mener at deres faglige prestasjoner vil svekkes som en direkte konsekvens av russetiden og 80 % ønsker å avvikle eksamen før russetiden begynner. Det viser tall fra en landsdekkende undersøkelse TNS Gallup gjorde for Forbundet Mot Rusgift (FMR) i 2008. Facebook-gruppa "Ja til eksamen før russetida!" har over 30.000 medlemmer.

Et alternativ til dagens ordning er å legge de skriftlige eksamenene til dagene før 17.mai. Samtidig kan skoleåret avsluttes med muntlig eksamen i begynnelsen av juni. Disse har uansett kort forberedelsestid, og slik får en også en felles avslutning på russetiden og hindrer at den varer utover hele sommeren. På den måten vil russefeiringen starte på nasjonaldagen og vare ut måneden.

Svar:

Tidspunktet for avvikling av eksamen etter videregående opplæring har ei rekkje gonger vore gjenstand for diskusjon. I 2005 blei eit forslag frå departementet om flytting av eksamen til før 17. mai, sendt på høyring. Det kom inn berre ni høyringssvar, eit svært lågt tal for slike høyringar. Sentrale aktørar som Kommunanes sentralforbund, Utdanningsforbundet og Elevorganisasjonen, gjekk alle imot å flytte eksamen. Høyringa førte altså ikkje til forslag om endringar.

Opplæringslova fastset at skuleåret skal bestå av eit minstetimetal. Eit sentralt problem med omsyn til minstetimetal og eksamen, er at viss eksamen kjem tidlegare, blir det vanskeleg å få sikra ei gjennomføring av minstetimetal tidlegare i skuleåret. Utdanningsdirektoratet gjennomførte våren 2008 eit tilsyn med om skuleeigarane planlegg skuleåret slik at elevane i vidaregåande opplæring er sikra det talet timar i fag som dei har krav på. Resultatet av tilsynet viste

at ingen fylkeskommunar har etablert system som sikrar dette.

Formålet med eksamen i dag er sluttvurdering og må derfor komme på slutten av opplæringa, saman med standpunktkarakterar i fag. Dersom elevane skal ha eksamen tidlegare, utan at undervisningsåret elles blir endra, må ein òg omdefinere formålet med eksamen.

Ei alternativ gjennomføring av undervisningsåret kan vere meir konsentrert undervisning, kutt i talet på feriedagar eller lengre skuledagar resten av året. Dette fører med seg organisatoriske utfordringar. Utdanningsdirektoratet er i ein prosess med fleire eksterne partar; fylkesutdanningssjefane, KS, Utdanningsforbundet, Elevorganisasjonen, for å greie ut om ulike modellar for alternativ organisering av skuleåret. Partane er så langt positive til denne prosessen, der dei blir trekte med undervegs i vurderingane. Utdanningsdirektoratet er òg i dialog med fylkeskommunane med mål om å betre systema som skal sikre elevane sine rettar om minstetimetal. Spørsmål om avvikling av eksamen, mellom anna tidspunkt for eksamen, blir vurdert i denne samanhengen. Eg vil likevel peike på at eksamen for 2009 er fastsett, og det kjem ikkje til å bli endringar i eksamen for dette skuleåret.

Ønsket om å flytte eksamen til før 17. mai heng primært saman med ønsket om at russen skal få feire etter at dei er ferdige med opplæringa, kombinert med at 17. mai skal vere ein sentral dag for feiringa. Det er usikkert om ei endring i eksamenstidspunkt vil føre til at russefeiringa startar seinare. Det er òg prinsipielt problematisk at feiring og fest skal verke bestemmende på undervisningsåret og eksamen. Eg vil framheve at russefeiringa primært er ei privat markering for myndige personar over 18 år. Det er derfor vanskeleg å tenkje seg at departementet kan vedta reguleringar av feiringa, utover det som allereie ligg i dei lokale skulereglementa. Russen må sjølv, gjennom sine organisasjonar, ta ansvaret for ei haldningsendring for at feiringa ikkje skal komme i vegen for gode eksamensresultat. Eg vil peike på at russefeiringa må gå føre seg på ein måte som ikkje forstyrrar den vanlege undervisninga på skulen. Alkoholbruk og rus på skulen kan regulerast i ordensreglementet til skulane, som blir fastsett ut frå §§ 3-7 og 3-8 i opplæringslova.

Tidspunktet for eksamen må bli fastsett på eit best mogleg fagleg grunnlag og dei sentrale aktørane må bli høyrde. Eg meiner det er viktig å få alle problemstillingane i ei samla vurdering, og ikkje berre

sjå isolert på eksamen og 17. mai. Problemstillinga rundt 17. mai og russefeiringa heng tett saman med kva vurderingar Utdanningsdirektoratet vil gjere om alternativ organisering av skuleåret. Ei eventuell end-

ring av tidspunktet for eksamensavviklinga blir sett i samband med det arbeidet som Utdanningsdirektoratet no har sett i gang, der alle dei sentrale aktørane blir høyrde.

SPØRSMÅL NR. 693

Innlevert 11. februar 2009 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy

Besvart 24. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Det har ved flere anledningar vært lovet at det skal kjøpes inn og installeres en MR-maskin på Stord Sykehus, med full drift fra 2009. Dette har ikke skjedd. Torsdag 12. februar skal det i styremøte i Helse Fonna behandles et forslag om at dette skal utsettes. Dette oppfattes som en hindring for utvikling av pasienttilbudet og for å sikre god kompetanse på sykehuset.

Vil statsråden sikre at det vil komme på plass en MR-maskin på Stord sykehus, slik at pasientene får et godt behandlingstilbud?»

Svar:

Som kjent tilsier foretakmodellen at de regionale helseforetakene og de underliggende helseforetak – som i dette tilfelle Helse Fonna, har et helhetlig ansvar for investeringer og drift. Dette innebærer at budsjetter - både når det gjelder drift og investeringer - må håndteres innenfor gitte rammer. Dette helhetlige ansvaret er underbygget ved at bevilgningen til helseforetakene ikke er øremerket – heller ikke investeringsmidler. Styringssystemet innebærer videre at det kun er investeringsprosjekter på mer enn 1 mrd. kroner som skal forelegges mitt departement.

Jeg er gjort kjent med at Helse Fonna HF tidligere har gjort et vedtak om at det skal legges til rette for kjøp av MR-maskin ved sykehuset, og at dette lå inne i tidligere investeringsplaner for 2009. Da investeringsbudsjettet ble satt opp var det imidlertid ikke gjort noe form for prosjektering av de lokalene hvor en hadde til hensikt å plassere en ny MR-maskin. Vurderinger som er gjort avdekket at det ikke var tiltrekkelig infrastruktur i det området hvor maskinene var tiltenkt plassert, og det måtte gjennomføres til dels store bygningsmessige endringer. Stord sjukehus er omfattet av landsverneplanen – og noen av de nødvendige arbeidene for å legge til rette for MR-maskinen kom i konflikt med denne verneplanen. Dette har ført til at de bygningsmessige arbeidene blir komplisert og med en relativ høy pris. Den samlede investeringen ble dermed ikke prioritert da Helse Fonna HF vedtok endelig investeringsbudsjett den 12. februar 2009.

Ellers vil jeg legge til at Helse Vest RHF har prioritert oppgradering og vedlikehold av Stord sjukehus med 26 mill. kroner i sysselsettingspakken. Dette vil komme pasientene til gode.

SPØRSMÅL NR. 694**Innlevert 11. februar 2009 av stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim****Besvart 24. februar 2009 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Oljedirektoratet har utarbeidet en langtidsprognose for olje- og gassproduksjonen på norsk kontinentalsokkel. Framleggelsen av denne er blitt utsatt en rekke ganger. Nå er det klart at den først vil bli lagt fram i forbindelse med fremleggelsen av revidert nasjonalbudsjett.

Vil statsråden medvirke til at langtidsprognosen blir gjort offentlig tilgjengelig så snart som mulig?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge Aftenposten 5. februar skal begrunnelsen for utsettelsene være at man er inne i en uoversiktlig situasjon. Departementet skal ha gitt støtte til dette synet.

Oljedirektoratets langtidsprognoser er av stor betydning, og det er viktig at næringen og andre får tilgang på hva som er Oljedirektoratets vurdering av situasjonen. Det hefter usikkerhet til alle prognoser. Usikkerhet knyttet til en prognose bør ikke være et grunnlag for å holde tilbake informasjon.

Svar:

En viktig oppgave for Oljedirektoratet (OD) er å sikre et godt faktagrunnlag for departementets og regjeringens beslutninger, herunder å ha oversikt over

petroleumsressursene og årlig føre et ressursregnskap.

Departementet er ansvarlig for å utarbeide anslag for framtidig produksjon, investeringer, driftskostnader og utslipp fra petroleumsvirksomheten. OD innhenter i den forbindelse materiale fra operatørselskapene. Dette materiale kvalitetssikres, bearbeides og utfylles av OD, samt suppleres med informasjon som departementet innhenter. Til grunn for anslagene ligger også departementet vurderinger av forhold som utviklingen i markedene for olje og gass og for verdensøkonomien.

Oppdaterte langsiktige anslag for sektoren utarbeides i forbindelse med Nasjonalbudsjettet og Revidert nasjonalbudsjett. De siste årene har departementet og direktoratet presentert anslag for de nærmeste 5 årene i en årlig felles pressekonferanse mellom OD og OED (Sokkelåret).

De generelle økonomiske rammebetingelsene har endret seg betraktelig de siste uker og måneder. Departementet vil derfor vente så lenge som mulig før anslag til bruk i Revidert Nasjonalbudsjett utarbeides. På den måten kan anslagene bli så oppdaterte og gode som mulig. Ved årets presentasjon av Sokkelåret ble det derfor ikke gitt nye anslag for investeringsnivået de neste 5 årene. Disse vil komme i forbindelse med Revidert Nasjonalbudsjett.

SPØRSMÅL NR. 695**Innlevert 12. februar 2009 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 24. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Undertegnede viser til at det på folkemøte på Røros 10. februar ble gitt signaler om at en ny gruppe skal se på fremtidig drift av Røros Sykehus. Ordføreren sa videre at helseministeren hadde garantert for at lokalsykehuset ikke skulle legges ned.

Vil statsråden bekrefte at Røros Sykehus ikke legges ned, samt at kirurgisk virksomhet og tilstedeværelse av en anestesilege vil være grunnplanken for det arbeidet som skal gjøres for videre drift på Røros?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til at det på folkemøte på Røros 10. februar ble gitt signaler om at en ny gruppe skal se på fremtidig drift av Røros Sykehus. Ordføreren sa videre at helseministeren hadde garantert for at lokalsykehuset ikke skulle legges ned.

Undertegnede er klar over at kirurgisk virksomhet og tilstedeværelse av en anestesilege ikke utgjør et fullverdig akutttilbud. Det er likevel grunn til å påpeke at dette utgjør en akuttfunksjon som gir trygghet

til befolkningen på Røros, både de fastboende, men også de mange tusen tilreisende på ulike arrangement gjennom året.

Det bes derfor om statsrådens redegjørelse knyttet til fremtidig drift av Røros Sykehus, samt om statsråden kan garantere at anestesilege og kirurgi vil være en del av det fremtidige tjenestetilbudet ved Røros Sykehus.

Svar:

Spesialisthelsetjenesten må aktivt arbeide med spørsmål knyttet til en effektiv organisering av tjenesten. Dette både for å få effektive tjenester, og ikke minst for å gi befolkningen gode helsetjenester. Vi står overfor store omstillingsutfordringer i denne sektoren, og det er viktig at også St. Olavs Hospital ser på sin totale virksomhet når dette sykehuset om bare kort tid står ferdig.

Når det gjelder fremtiden for Røros sykehus, så vil jeg først og fremst understreke at her foreligger det ingen vedtak. Jeg vil samtidig trekke frem det forhold at ingen av de alternativene som har vært frem-

me mht. videre utvikling, innebærer en nedleggelse av Røros sykehus.

I forbindelse med folkemøtet den 10. februar d.å. meddelte som kjent administrerende direktør i Helse Midt-Norge RHF, Bjørn Erikstein, at han vil igangsette et arbeid basert på de eksisterende vurderinger og vedtak for å se på hva man kan gjøre for å sikre en best mulig utnyttelse av sykehuset, både for helseregionen og lokalsamfunnet. Jeg finner det ikke riktig å gi noen konkrete føringer for dette arbeidet, og vil derfor heller ikke gi noen signaler i forhold til anestesi og kirurgisk virksomhet ved sykehuset. Helse Midt-Norge RHF har et klart ansvar for å sørge for spesialisthelsetjenester til befolkningen i sin region, og jeg har tiltro til at dette ansvaret utøves på en god måte.

Jeg vil imidlertid bekrefte at jeg mener at det fortsatt skal være virksomhet ved Røros sykehus, og at en i den videre utvikling av virksomheten skal søke å opprettholde disse viktige arbeidsplassene i lokalmiljøet.

SPØRSMÅL NR. 696

Innlevert 12. februar 2009 av stortingsrepresentant Anders Anundsen

Besvart 19. februar 2009 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Hva mener statsråden om at lærere og elever brukes til renhold og vaktmestertjeneste fordi det kuttes i skolenes budsjetter?»

BEGRUNNELSE:

I Drammens Tidende 10. februar kan man lese at Nedre Eiker kommune har kuttet i skolebudsjettene, og at lærere og elever selv må ta ansvar for deler av renholdet. Det er nå lagt ut kluter i alle klasserom, og i realiteten vil det bli elevene som tar seg av vaskearbeidet, eller lærerne må bruke av planleggingstiden sin. De nye arbeidsoppgavene for lærerne på skolen er blant annet vask av pulter, vanning av blomster, ta ned gardiner når de skal vaskes, tømning av søppel og rengjøring av datamaskiner. Lærerne sier de er redd for at opptil to timer av elevenes undervisningstid vil bli brukt på dette arbeidet.

Svar:

Skolen skal formidle kunnskap og læring og lærernes oppgaver er knyttet til dette. Det følger av opplæringsloven med forskrifter at elevenes undervisningstid skal brukes i tråd med det fastsatte læreplanverket, og elevene har krav på et minstetimetall. Lærernes oppgaver reguleres av arbeidskontrakten deres og er først og fremst en sak mellom arbeidstaker og arbeidsgiver.

Jeg er ikke kjent med denne konkrete saken og kan ikke kommentere den spesielt. Dersom noen mener at elevene på en urettmessig måte må delta i aktivitet som de ikke er forpliktet til, vil det være korrekt å ta saken opp med fylkesmannen som tilsynsinstans. Fylkesmannen vil da kunne foreta en prøving av saken på grunnlag av innhentede opplysninger.

Jeg vil understreke at skoledagen må organiseres slik at timene brukes til læring og formidling av kunnskap.

SPØRSMÅL NR. 697**Innlevert 12. februar 2009 av stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim****Besvart 20. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Endringer i tolloven og forskriftene til denne har satt en stopper for salg av ufortollete alkohol- og tobakksvarer på "MS Bergensfjord" når skipet seiler mellom Bergen og Stavanger. For tilsvarende ferjetrafikk på Oslofjorden gjelder ikke dette forbudet.

Vil statsråden medvirke til å få endret denne urimelige forskjellsbehandlingen?»

BEGRUNNELSE:

Grunnet endringer i tolloven og forskriftene til denne har ferjeselskapet Fjord Line måttet stanse salget av ufortollete alkohol- og tobakkvarer om bord på "AS Bergensfjord" når båten seiler mellom Bergen og Stavanger.

Selskapet har siden 1993, i likhet med andre tilsvarende selskap, hatt dispensasjon for salg av slike varer når passasjerselskapet seiler i indre farvann. Endringen av tolloven og forskriftene til denne har nå ført til at selskaper som trafikkerer Oslofjorden får en forenkling og slipper å søke dispensasjon i framtiden.

For selskap som har tilsvarende trafikk på Vestlandet fører lovendringen, og det som var ment som en forenkling at man fratras muligheten for å søke om dispensasjon. Fjord Line og de reisende mellom Bergen og Stavanger behandles dermed på en annen måte enn selskap som har ferjetrafikk i Oslofjorden. Det framstår som uforståelig og urimelig.

Svar:

Etter høring i 2008 ble det gjort enkelte endringer i ny forskrift 17. desember 2008 nr. 1502 om toll og vareførsel (tollforskriften) med virkning fra 1. januar 2009. Bakgrunnen for flere av endringene var bl.a. å sette en stopper for forsøk på omgåelser av tidligere regler om avgiftsfritt ("tax free") salg om bord på ferger. Endringene innebærer presiseringer og kodifisering av praksis som tidligere ikke nødvendigvis fulgte direkte av det formelle regelverket.

I tollforskriften er det bl.a. presisert et forbud mot å selge taxfree-varer i innenriks fart/indre farvann. Oslofjorden er unntatt slik at avgiftsfritt salg likevel kan skje i indre farvann. Begrunnelsen er lang praksis for å godta slikt salg og dessuten spesielle forhold ved Oslofjorden som tilsier at fergene er nødt til å seile ganske lenge i indre farvann på sin vei til og fra utlandet.

Det blir likevel ikke riktig å vise til unntaket for Oslofjorden for å begrunne at Fjord Line AS skal behandles likt med fergene som går der. Faktum er jo at Fjord Line AS ønsker å selge avgiftsfrie varer innenriks på strekningen mellom Stavanger - Bergen på tur til eller fra utlandet. Det samme ville bli lagt til grunn for en ferge som seilte i Oslofjorden f.eks. fra Oslo til Sandefjord og deretter til Kiel. Avgiftsfritt salg mellom Oslo og Sandefjord ville vært forbudt. Prinsippet blir altså det samme for alle ferger; avgiftsfritt salg er ikke lov før fartøyet er på sin vei til og fra utlandet.

Dispensasjonen som tollregionen tidligere har gitt Fjord Line AS kan ikke videreføres etter nye regler. Blant annet ut fra kontrollmessige hensyn anser jeg at avgiftsfritt salg ikke bør være lov før fartøyet er på sin vei direkte til og fra utlandet.

SPØRSMÅL NR. 698**Innlevert 12. februar 2009 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 23. februar 2009 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«I Stortingets spørretime 11/2 sa statsråden at han har "sendt ut en forespørsel som går på å få beviser for en anbudsordning til kjøp av produksjon i Midt-Norge. Det kan være et viktig tiltak for å få ny produksjon i gang. Men nå ser jeg at tida er ute, så da regner jeg med at presidenten klubber meg før jeg kommer til resonnementet". Dette virker lovende, og ligner en ordning FrP lenge har tatt til orde for med ønske om og målrettet øke kraftproduksjon i Midt-Norge.

Kan statsråden fullføre sitt resonnement?»

Svar:

EUs el-markedsdirektiv II (direktiv 2003/54/EF) og EUs direktiv om forsyningssikkerhet (direktiv 2005/89/EF) inneholder bestemmelser om tiltak i en alvorlig forsyningssituasjon i kraftmarkedet. Tiltakene kan bestå i energieffektivisering eller av å innføre ny produksjonskapasitet. I denne sammenheng er det vist til anbudsordning som virkemiddel, men direktivenes bestemmelser er ikke begrenset til det.

Med bakgrunn i dette har jeg satt i gang et arbeid

med å vurdere hvilket handlingsrom det er for å støtte ny produksjon og forbrukseffektivisering i Midt-Norge, ut fra hensynet til forsyningssikkerhet. Departementet får nå gjennomført to utredninger relatert til dette. Den ene utredningen vil vurdere det juridiske handlingsrommet for etablering av konkrete tilskuddsordninger med tanke på å utløse ny produksjon eller forbruksreduksjoner. Den andre utredningen vil være en analyse av aktuelle prosedyrer for å utløse ny produksjon eller investeringer i forbrukseffektivisering, med utgangspunkt i et særskilt forsyningsbehov i kraftmarkedet. Utredningen skal ha som formål å kartlegge hvordan ulike tilskuddsmodeller best kan innrettes for å få fram prosjekter som kan realisere ny produksjonskapasitet eller forbrukseffektivisering til lavest mulig kostnad.

Jeg har selv hatt uformelle samtaler med EU-kommisær Piebalgs om saken, og departementets embetsverk har hatt innledende møter med både ESA og EU-kommisjonen. Det er imidlertid foreløpig for tidlig å si hva slags muligheter som vil foreligge for å etablere en slik tilskuddsmodell i Midt-Norge, og hva slags utforming og omfang en slik modell kan ha.

SPØRSMÅL NR. 699**Innlevert 12. februar 2009 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 25. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«I forbindelse med Markaloven som nå er til behandling i Stortinget, har det blitt satt fokus på Huken pukkverk og dets status i forhold til den nye loven. Pukkverket ligger innenfor dagens markagrense, men det sies at det er skjedd nærmest ved en inkurie og at dette må bety at pukkverket får varig dispensasjon for å drifte videre. Det er viktig, ikke minst for lokalbefolkningen, å få klarhet i hva markaloven i praksis vil bety.

Hvordan ser statsråden på pukkverkets videre drift i lys av det nye lovforslaget?»

Svar:

Huken pukk- og asfaltverk ligger i sin helhet innenfor markagrensa, jf. Forskrift om rikspolitisk

bestemmelse om midlertidig markagrense for naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (Marka), Oslo og Akershus av 29. juni 2007 (RPB om Marka) og forslag til lov om naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (markaloven). Det aktuelle området er svært viktig som inngangsport til Marka for store deler av Oslos befolkning. Avgrensningen av Marka er derfor foretatt ut fra en grundig og omfattende vurdering.

Dagens drift baserer seg på en reguleringsplan fra 1971 og fylkesmannens utslippstillatelse fra 1992. Nåværende regulering begrenser uttaket til en total uttaksmengde på 10 millioner tonn. I følge tiltakshaver Oslo Vei AS er det per 2008 tatt ut 9 millioner tonn. Med dagens uttaksmengde på 200 000 tonn per år tilsier dette en begrenset driftstid. Eksisterende

næringsvirksomhet i Marka, herunder bergverk, vil kunne videreføres under markaloven.

Miljøverndepartementet har nylig hatt planprogram for reguleringsplan for utvidelse av Huken på

foreleggning. Jeg regner med at Oslo kommune vil vurdere den planlagte utvidelsen i forhold til ny markalov.

SPØRSMÅL NR. 700

Innlevert 12. februar 2009 av stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn

Besvart 19. februar 2009 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Hva vil statsråden formelt gjøre for å sikre at en elev på 6.trinn ved Stabekk skole får tilpasset undervisning på sitt faglige nivå (videregående nivå) i matematikk og hvem mener statsråden skal ha det finansielle og utøvende ansvaret for at undervisningen faktisk blir gitt?»

BEGRUNNELSE:

Viser til mitt spørsmål nr. 446 datert 15.12. 2008 med svar og tilleggssvar, samt oppslag med statsråden i Budstikka 22. januar og VG 7. februar då.

Eleven det gjelder søkte i 5.klasse om å få ta eksamen i matematikk på 10. trinn. Søknaden ble avslått med begrunnelsen at det ikke er åpnet mulighet i forskriften for at elever på lavere trinn kan avlegge eksamen på det 10. årstrinn. Dette ble påklaget og det ble søkt om dispensasjon. Direktoratet opprettholdt sitt vedtak og sier at det ikke er mulig å avlegge eksamen og at det ikke finnes noen regler det kan gis dispensasjon fra. Dette vedtaket er så brakt inn for Kunnskapsdepartementet, som etter påtrykk fra undertegnede fattet en avgjørelse hvor de opprettholdt vedtaket fra Utdanningsdirektoratet.

For det første er det meget oppsiktsvekkende at det offentlige bruker rundt ett år på saksbehandlingen av en slik sak, uten at de involverte i det minste får en beklagelse i forhold til en slik forvaltningspraksis. Begrepet "tidlig innsats" som det er tverrpolitisk enighet om, mister i slike tilfeller sin mening.

For det andre går statsråden ut i media og hevder at eleven får avlegge eksamen, samtidig som departementet opprettholder direktoratets avgjørelse og dermed stadfester at det ikke er anledning til å avlegge eksamen.

Videre sier statsråden til Budstikka at eleven må få tilpasset opplæring på videregående nivå og at Bærum kommune må dekke merutgifter i forbindelse med samarbeid med videregående skole. I avslags-

brevet fra departementet 14.januar står det imidlertid at kommunens plikt til tilpasset undervisning er begrenset til grunnskolepensum og at det ikke kan pålegges kommunen å samarbeide med videregående skole. Det fremstår for undertegnede som en type dobbelt kommunikasjon når Statsråden i media gir inntrykk av at "han ordner opp", mens kommunikasjonen fra departementet til kommunen i realiteten stadfester det motsatte.

Kommunen forholder seg naturligvis til det skriftlige svaret fra departementet, som ikke gir anledning til å avlegge eksamen. De ser det heller ikke som sin plikt eller oppgave å skaffe undervisningskrefter på videregående nivå eller å finansiere et samarbeid med en videregående skole, men vil fortsette å gi eleven undervisning innenfor grunnskolens kompetansemål, men åpner opp for at 11-åringen kan drive selvstudium på videregående nivå. Stabekk skole sier i brev til foreldrene 2.februar at de vil forholde seg til rammene av grunnskolens kompetansemål inntil de får endrede føringer for tilpasset opplæring fra Kunnskapsdepartementet.

Opplæringslovens krav om å tilpasse undervisningen etter evnene og forutsetningene til den enkelte blir da begrenset av grunnskolens kompetansekrav. Ressursene som kan settes inn begrenses også i forhold til skillet mellom to ulike forvaltningsnivå.

Resultatet er en elev som ikke vil kunne få særlig gode muligheter til å utvikle seg faglig før han om halvannet år kommer i 8.klasse og får mulighet til å få undervisning ved en videregående skole.

Denne eleven har vært heldig faglig sett fordi han har hatt en far med gode matematikk kunnskaper og med pedagogisk utdanning, slik at han har kunnet utvikle seg faglig fra femte klasse frem til nå gjennom hjemmeundervisning. En faglig sterk elev med mindre ressurssterke foresatte ville nok hatt en langt dårligere progresjon. Det er kanskje med rette at barneombudet i juli i fjor hevdet at norsk skole ødelegger de smarteste barna!

Svar:

Spørsmålet er en oppfølging av spørsmål nr 446 og er knyttet til en konkret sak om en elev på 6. trinn på som er flink i matematikk, og som har ønsket å ta eksamen i matematikk for 10. trinn.

Kunnskapsdepartementet har fattet vedtak i saken som sier at loven ikke åpner for at det kan gis dispensasjon til å ta eksamen på et tidligere tidspunkt. Samtidig gis det i vedtaket veiledning om at eksamen kan tas dersom kommunen fatter vedtak om fritak for opplæringsplikt i faget matematikk i årene frem til eksamenstidspunkt. Forutsetning for slikt vedtak er at hensynet til barnet tilsier en slik løsning - og at det foreligger en sakkyndig vurdering og skriftlig samtykke fra foreldrene.

Det stilles nå spørsmål om hva jeg formelt vil gjøre for å sikre den konkrete eleven tilpasset undervisning på sitt faglige nivå. Det er kommunen som har det formelle ansvaret for å gi en elev på 6. trinn den undervisning han har krav på etter opplæringsloven. Dersom det blir fattet et slikt vedtak som nevnt over slik at eleven blir fritatt for opplæringsplikt og tar avsluttende eksamen i matematikk, avsluttes kommunens ansvar for undervisningen i dette faget. Ytterligere undervisning må i så fall ordnes gjennom dialog og frivillig løsning mellom fylkeskommune, kommune og elev/foreldre. Dette er imidlertid et vedtak som kan gjøres om slik at kommunen igjen får undervisningsplikt.

Dersom det ikke er ønskelig med fritak fra opp-

læringsplikt og avsluttende eksamen dermed ikke blir tatt, har kommunen ansvar for undervisning for eleven. Ansvaret for tilpasset opplæring er kommunens og gjelder også for flinke elever. Kommunen har imidlertid kun ansvar for undervisning på grunnskolenivå. Plikten til tilpasset undervisning gir ikke kommunen ansvar for å undervise i pensum fra videregående. Det er imidlertid rimelig at kommunen samarbeider med fylkeskommunen for å finne praktiske og økonomiske løsninger for undervisning på videregående nivå, noe jeg også har oppfordret til.

For elever på ungdomsskolen er det fra i høst kommet nye forskrifter med retningslinjer som legger til rette for et slikt samarbeid. Elevene vil i ett eller flere aktuelle fag kunne få undervisning på videregående skole og samtidig fritas for undervisningen i dette faget på ungdomsskolen. Eksamen for 10. trinn skal imidlertid likevel tas på ordinært tidspunkt.

I begrunnelsen for spørsmålet er det bemerket at saksbehandlingstiden i denne saken har vært lang. Til det skal bemerkes at det har tatt ca 6 måneder fra klagen ble mottatt hos Kunnskapsdepartementet til vedtak i saken ble fattet. (Klagen ble sendt ca 1 måned tidligere til Utdanningsdirektoratet som videresendte den til Kunnskapsdepartementet.) Årsaken er stor saksmengde i departementet og en komplisert sak. Foreløpig svar skulle vært gitt i løpet av en måned etter at klagen kom inn (jfr forvaltningsloven § 11). Dette har ved en feil ikke skjedd.

SPØRSMÅL NR. 701

Innlevert 12. februar 2009 av stortingsrepresentant Rolf Terje Klungland

Besvart 24. februar 2009 av nærings- og handelsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Undertegnede har fått bekymringsmeldinger fra ansatte i Mesta, Region Sør-vest over negativ utvikling i selskapet med nedleggelse av avdelinger og derav oppsigelser. I 2008 ble "Grått- og grøntarbeideravdelingen" og "Broavdelingen" i Mesta lagt ned. 15 driftsansatte ble sagt opp. Regionsjefen har nektet underordnede å regne på oppdrag og arbeidsledere sier opp stillingene sine.

Hvordan henger disse påstandene sammen med Regjeringens ønske om utvikling av Mesta?»

Svar:

Etableringen av Mesta AS innebar et organisatorisk skille mellom myndighets-oppgavene til Statens vegvesen og produksjonsvirksomheten. Det bidro til å åpne for bredere konkurranse om drift og vedlikehold av vegnettet i Norge. I Eierskaps-meldingen (St.meld. nr. 13 (2006-2007)) er Mesta AS ført opp under kategori 1; selskap med forretningsmessige mål. Målsetningen med statens eierskap i Mesta er å bidra til å utvikle selskapet til en effektiv aktør i markedet for vegproduksjon og vedlikehold.

Det er utfordrende for Mesta AS å omstille seg

fra å være en etat i Statens vegvesen til å bli et kommersielt selskap. De økonomiske resultater i selskapet har vært negative siden 2006. I 2007 og i 2008 har den negative utviklingen forsterket seg. En av hovedårsakene til dette er betydelige tap på prosjekter i anleggsvirksomheten under Mesta Entreprenør AS. På bakgrunn av disse tapene har styret i Mesta besluttet å nedskalere denne delen av virksomheten, blant annet gjennom reduksjon i antall årsverk.

Innen drift og vedlikehold, Mesta Drift AS, har selskapet hatt underskudd siden 2006 og selskapet ar-

beider med å snu den negative utviklingen. Også her er ett av tiltakene å redusere bemanningen.

Mesta er et stort selskap med virksomhet og ansatte i hele Norge. Tiltak for å oppnå lønnsom drift og god konkurransevne er nødvendig for å sikre arbeidsplassene så langt dette er mulig i et konkurranseutsatt marked.

Nærings- og handelsdepartementet følger utviklingen i Mesta nøye. Jeg vil selv møte selskapet, og vil i den sammenheng også gjennomgå de tiltak som nå gjennomføres.

SPØRSMÅL NR. 702

Innlevert 12. februar 2009 av stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal

Besvart 24. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Mener statsråden at dagens behandlingstilbud til spilleavhengige fungerer?»

BEGRUNNELSE:

Sarpsborg Arbeiderblad hadde 12. februar en artikkel om fjernbasert behandling for spilleavhengige. I artikkelen fremkommer det at det fjernbaserte behandlingstilbudet, som er finansiert av Helsedirektoratet og driftes av Sykehuset Innlandet, i løpet av ett år bare har fullført behandling for 9 spilleavhengige. 37 har blitt henvist siden oppstart, men bare 9 har altså fullført. Prosjektleder for tiltaket Magnus Eidem innrømmer at tallene er lave, men at opplegget har virket bra for de som har benyttet seg av det. Eidem er enig i at det ikke nødvendigvis virker som et lavterskeltilbud så lenge legehenvvisning kreves fra deltakerne.

Svar:

Representanten Hjemdal reiser spørsmålet om dagens behandlingstilbud til spilleavhengige fungerer, på bakgrunn av et oppslag i Sarpsborg Arbeiderblad hvor det refereres til at kun 9 personer av i alt 37 henviste har fullført et fjernbasert behandlingstilbud for spilleavhengige.

Jeg er glad for å kunne informere representanten Hjemdal om at det har vært lagt ned en stor nasjonal innsats for å redusere problematisk pengespillatferd i den norske befolkningen de siste årene. Tall fra MMI indikerer at tiltakene har virket; I 2005 viste MMI undersøkelse at det var 1,9 % problemspillere, mens

i 2008 var denne redusert til 1,3. Blant dem med moderat risiko er andelen redusert fra 3,6 til 2,3 i samme periode. I denne gruppen var det mye ungdom. Jeg er derfor spesielt glad for at dette har endret seg forholdsvist mye.

Det har samtidig vært en stor nedgang i omsetning, fra ca 45 milliarder kroner i 2005 til ca 28 milliarder kroner i 2007. De siste tallene fra 2008 foreligger ikke enda.

Når det gjelder prosjektet fjernbasert behandling ved Sykehuset Innlandet, Sanderud, kom de første pasientene til behandling ved årsskiftet 2007/08. Pr 17.02.09 var det mottatt 38 henvisninger, 13 har fullført behandlingen, 16 er fortsatt i behandling og 9 har droppet ut/ikke påbegynt behandlingen. Årsakene til avbrudd/ikke påbegynt behandling er dels at noen har opplyst å ha fått kontroll over sitt problem eller nådd sin målsetting, noen har opplyst å ha begynt i tradisjonell poliklinisk behandling mens andre har det ikke vært mulig å komme i kontakt med.

Tatt i betraktning det lave antallet deltakere i prosjektet på den ene siden og den store aktiviteten på prosjektets internettsider (totalt 9493 treff) på den andre, vil det nå bli vurdert en prøveperiode uten henvisning for å undersøke hvorvidt dette kan bidra til bedre innsøking. Helsedirektoratet opplyser at de tar sikte på å innvilge Sykehuset Innlandet overføring av hele/deler av deres ubrukte midler fra 2008 til 2009, slik at de kan forlenge prosjektet. Helse Sør-Øst/Sykehuset Innlandet og Helsedirektoratet vil være i dialog underveis og vurdere prosjektets videre innretning.

Jeg kan ellers informere representanten Hjemdal

om at en ny handlingsplan mot problematisk spilleatferd er under utarbeidelse (forankret i Kultur- og kirke departementet). Den skal erstatte den forrige som utløp 31.12.2008. Som ledd i arbeidet med den nye

handlingsplanen vil også avhengighet av spill uten penger (som for eksempel online-spill av typen World of Warcraft) bli vurdert som et innsatsområde.

SPØRSMÅL NR. 703

Innlevert 12. februar 2009 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen

Besvart 24. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Undertegnede viser til at estimater fra statens strålevern anslår at 300 lungekrefttilfeller i året skyldes radon.

Kan statsråden redegjøre for hvordan han anslår at ressursbruken knyttet til stråleskader er riktig prioritert, og videre om han ønsker å gjennomføre konkrete tiltak for å få ned antallet skader som skyldes radon i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til at en mer aktiv kamp mot byggemønsteret og plasseringen av våre boliger kunne reddet mange liv i Norge slik at radonrelaterte sykdommer ville reduseres, og at dermed den totale helsetilstanden vil forbedres i landet vårt. Det bes derfor om statsrådens redegjørelse knyttet til hvorvidt han ønsker å gjennomføre ytterligere tiltak for å bekjempe sykdom relatert til radonstråling.

Svar:

Jeg er enig i at det er et potensial for å forebygge sykdom relatert til radon. Ifølge Verdens helseorganisasjon (WHO) er radon den viktigste årsak til utvikling av lungekreft etter aktiv røyking. Det er anslått at radon i boliger er en medvirkende årsak til om lag 300 lungekreftdødsfall årlig i Norge. Det betyr at radon er en alvorlig helserisiko, og at det må iverksettes tiltak for å senke radonkonsentrasjonene i alle typer bygninger og lokaler i Norge.

Det er Statens strålevern som er helsemyndighetenes fagetat innen strålevern. Strålevernet anvender anslagsvis 10 prosent av de ressursene som er tildelt over Helse- og omsorgsdepartementets budsjett til radonspørsmål. I tillegg er Helsedirektoratet og Nasjonalt folkehelseinstitutt involvert i arbeidet. Jeg mener imidlertid at det er behov for å styrke arbeidet gjennom å vurdere nye og mer effektive virkemidler for å redusere eksponeringen for radon.

Dette er bl.a. bakgrunnen for at Helse- og omsorgsdepartementet høsten 2007 satte ned en tverrsektoriell arbeidsgruppe som ser på hvordan vi kan løse radonutfordringen i Norge. For første gang samarbeider flere departementer og etater for å utarbeide samordnende tiltak og løsninger på radonproblemet. Arbeidsgruppen har utredet metoder og strategier og foreslått konkrete tiltak som kan bidra til å redusere befolkningens eksponering for radon i bo- og arbeidsmiljø.

Følgende etater og departementer er representert i arbeidsgruppen:

Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Statens strålevern, Statens byggtekniske etat, Husbanken, Arbeidstilsynet, Statens arbeidsmiljøinstitutt, Nasjonalt folkehelseinstitutt, Helsedirektoratet og Oslo kommune.

Arbeidsgruppen har hatt som oppgave å frembringe oversikt over, gjennomgå lover og forskrifter som direkte eller indirekte omfatter bestemmelser knyttet til radonproblematikken, og forstå endringer som kan styrke og effektivisere radonarbeidet.

Arbeidsgruppen har videre vurdert virkemidler som kan stimulere til at kommunene gjennomfører nødvendige kartlegginger for å skaffe bedre oversikt over problem-omfang og identifiserer radonutsatte områder, og at det gjennomføres flere målinger og tiltak mot radon i bygg.

Arbeidsgruppen har rettet særlig fokus mot effektive tiltak i sammenheng med oppføring av nye bygninger, både når det gjelder plassering og byggtekniske krav til boligene. Over tid vil denne typen virkemidler kunne medføre en reduksjon av radonkonsentrasjonen i den samlede boligmassen i Norge.

Jeg tar sikte på å legge fram en samlet strategi – basert på arbeidsgruppens rapport - for å senke radonkonsentrasjonene i norske bygninger innen sommeren 2009.

SPØRSMÅL NR. 704**Innlevert 12. februar 2009 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 24. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«I oktober i fjor fikk Stavanger Universitetssykehus kritikk, bl.a. av helse- og omsorgsministeren, fordi pasienter måtte ligge på gangen mens sykehuset ble bygget om. Ledelsen lovet den gang at alle de 26 korridorpatientene skulle være borte innen nyttår. Men TV2-nyhetene kunne 11. februar dokumentere at det samme dag våknet hele 49 pasienter i sykehushets korridorer.

Vil statsråden foreta umiddelbare tiltak for å sikre at denne uverdige situasjonen for utsatte pasienter opphører snarest mulig?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden uttalte til TV2-nyhetene 2. oktober i fjor at "Jeg forventer at styret griper konkret fatt i denne situasjonen". Til tross for dette, og til tross for at styret vedtok at problemet skulle være løst innen nyttår, er altså situasjonen nå verre enn noen gang. Ledelsen kommenterte at det er vanskelig på vinteren siden det da er mange pasienter med infeksjonssykdommer og liknende.

Svar:

Stavanger Universitetssykehus/Helse Stavanger har i lang tid slitt med høyt antall korridorpatienter, særlig i medisinsk klinikk. I 2008 var det en viss reduksjon i antallet korridorpatienter. De første ukene i 2009 ble det igjen en økning slik at tallet i gjennomsnitt var ca. 40 i uke 2, 3 og 4. Som det pekes på i begrunnelsen over var det stor pågang av pasienter med infeksjonssykdommer. I tillegg har en smittesituasjon på nyfødtavdelingen ført til at alle nyfødte er flyttet til andre enheter.

Antall korridorpatienter er redusert til 27 og 26 i uke 5 og 6, men er fortsatt altfor høyt i forhold til målsettingen. Som følge av den krevende driftssituasjonen med høyt belegg, korridorpatienter og pasienter som ligger på andre avdelinger, har Helse Stavanger jevnlig evaluert forsvarligheten på tjenestene. Sykehuset har på grunnlag av en slik gjennomgang, som også omfatter avviksmeldinger og andre hendelser, ikke vurdert virksomheten som uforsvarlig. Både Helsetilsynet i Rogaland og Helse Vest RHF følger Helse Stavanger tett i denne saken. Saken har flere ganger det siste året vært behandlet i styret for Helse Stavanger HF og Helse Vest RHF. Helse Vest har hatt jevnlig oppfølgingsmøter med Helse Stavanger, siste gang 12. februar i år. Helsetilsynet får kvartals-

vis rapportering fra Helse Stavanger med vurdering av situasjonen.

Helse Stavanger har iverksatt flere tiltak for å få bukt med problemet med korridorpatienter. Styret i Helse Stavanger vedtok i ekstra styremøte 23. januar 2009 straks å øke sengetallet ved medisinsk divisjon med ca. 30 senger. Et godt akuttmottak, med egen observasjons- og behandlingsenhet, kan være et viktig tiltak mot korridorpatienter. Ved årsskiftet 2008/2009 var det fortsatt 24 senger i det nye akuttmottaket (MOBA) i Helse Stavanger som ikke var i bruk. Nå er 16 senger tatt i bruk, og de resterende 8 sengene vil bli tatt i bruk når smittesituasjonen i nyfødtavdelingen er avklart. Først når alle sengene i det nye akuttmottaket er tatt i bruk, vil Helse Stavanger kunne utnytte MOBA-konseptet fullt ut (fremskutt kompetanse, tidlig avklaring mv.). På sikt regner Helse Stavanger med at økt dagbehandling/dagkirurgi vil bli et viktig virkemiddel.

Helse Stavanger har et pasienthotell som har hatt lavere bruk enn forventet. I et samarbeid med Helse Vest og Helse Stavanger ble det høsten 2008 satt i verk et prosjekt med ekstern prosjektleder. Prosjektet er under avslutning, og det er utarbeidet en tiltaksplan for å øke bruken av pasienthotellet.

Det er også etablert samarbeid med Stavanger kommune om drift av 16 plasser ved Stokka sykehjem. Ifølge Helse Vest fungerer dette tiltaket godt, og det er dialog med kommunen om flere plasser. Det har også vært kontakt med flere kommuner i området.

Slik jeg ser det, har Helse Stavanger og Helse Vest iverksatt relevante tiltak som bør bedre situasjonen. Samtidig synliggjør erfaringene fra Stavanger og andre helseforetak at korridorpatienter er en sammensatt problemstilling som krever kontinuerlig innsats på mange områder.

En hovedårsak til at vi har korridorpatienter ved de indremedisinske avdelingene, er at pasienter som ut fra sin tilstand kunne vært behandlet i kommunene, legges inn i sykehusene. For mange pasienter ligger også på sykehus etter at de er ferdig behandlet i påvente av et kommunalt tilbud. For å oppnå varige løsninger på dette området, må man sørge for at pasienten blir behandlet på riktig omsorgsnivå, for mange pasienter vil dette bety i kommunene. Spesialisthelsetjenesten kan støtte opp f.eks. ved å etablere ambulante team. Det er per dato, med få unntak, ikke behandlingstilbud til eldre mennesker som blir akutt syke og som trenger ekstra behandling og oppfølging

på kommunalt nivå. Bare noen få steder i landet har man tilbud ved observasjonsposter ved distriktsmedisinske sentra og sykestueplasser (f.eks. Fosen, Finnmark), der denne pasientgruppen får et adekvat behandlingsopplegg. Tilsvarende er det bare få steder i landet der pasienter får etterbehandling og oppfølging etter sykehusopphold, slik pasientene får det i Trondheim, ved Søbstad helsehus. Fordi vi mangler disse tilbudene, fylles de indremedisinske avdelingene opp – og korridorene også - av pasienter som kun ha fått et bedre tilbud i kommunene.

Et annet tiltak mot korridorpasienter er å utnytte sykehusets totale sengekapasitet bedre gjennom å etablere gode systemer for pasientflyt, f.eks. å få mer effektive pasientforløp ved at pasienten møter på sykehuset for innleggelse til et planlagt inngrep samme dag som inngrepet gjøres. Mange sykehus har dessuten en reservekapasitet som kan frigjøres ved en om-

fordeling av sengeplassene mellom de ulike avdelingene og fagområdene.

Samlet sett er det altså mange tiltak som kan iverksettes for å redusere korridorpasienter. Som sagt krever dette kontinuerlig innsats på flere områder, og det finnes ingen raske løsninger som vil gi varige effekter. Jeg forventer at Helse Stavanger og Helse Vest RHF arbeider videre med ulike typer tiltak for å redusere antall korridorpasienter. Fra helsemyndighetenes side ser jeg Samhandlingsreformen som det viktigste tiltaket for å få ned antall korridorpasienter. Vi står nå foran en dobling av antall eldre over 67 år; med andre ord vil de utfordringene vi har i dagens situasjon være marginale sammenlignet med dem som kommer. Det vil være av avgjørende betydning å bygge opp kommunehelsetjenesten slik at flere pasienter kan få et tilbud utenfor sykehus.

SPØRSMÅL NR. 705

Innlevert 13. februar 2009 av stortingsrepresentant Åse Michaelsen

Besvart 19. februar 2009 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen

Spørsmål:

«Når vil statsråden følge opp med vedtak og midler til en slepebåtberedskap på Sørlandet?»

BEGRUNNELSE:

Hvert år seiler 18.000 skip langs Listalandet i Vest-Agder. Det betyr at 50 skip hvert eneste døgn passerer like utenfor det sårbare kystlandskapet. Flesteparten av disse skipene er store oljetankere og andre fartøy som ved en eventuell ulykke vil utgjøre en akutt forurensningsfare.

Sørlandet har i dag ingen permanent beredskap, og nærmeste slepebåtberedskap ligger flere timer unna.

Forrige måned ble flere strender tilgriset av et tykt oljelag, noe som også fikk Statens naturoppsyn til å fremsette sin økende bekymring for risikoen.

Statsråden var på besøk i landsdelen 2008, hvor hun var tydelig på at det nå er Sørlandets tur til å få en permanent beredskap. Vi har alle friskt i minne "Fjord Champion" som havarerte i Søgne-skjærgården for snart fire år siden. Vi har ikke tid til å vente på neste ulykke.

Svar:

En god oljevernberedskap, herunder også slepeberedskap, er viktig for hele Kyst-Norge. For å kunne møte denne utfordringen har Regjeringen de siste årene gjennomført en generell styrking av oljevernberedskapen langs hele kysten. I 2007 ble hoveddepotet på Fedje reetablert til en kostnad på 29 mill kroner. I budsjettet for 2008 ble det bevilget en rammeøkning på 25 millioner til oljevernberedskapen. Videre har Regjeringen for inneværende budsjettår bevilget 88 millioner til en ytterligere styrking av oljevernberedskapen.

Den nasjonale slepebåtberedskap for Sør-Norge baserer seg på eksisterende ressurser som er tilgjengelige. Ved hjelp av AIS har Kystverket god oversikt over tilgjengelige slepebåtressurser langs kysten. Kystverket har adgang til å rekvirere slepebåt dersom et fartøy er i nød, og kan også pålegge kapteinen å ta slep om bord innenfor territorialgrensen. Dette kommer i tillegg til at Forsvaret gjennom Indre Kystvakt har stasjonert fartøyet "Nornen" i Skagerrak-området.

Slepebåtberedskapen må også vurderes i forhold til andre virkemidler i det forebyggende sjøsikkerhetsarbeidet.

Seilingsleder på strekningen Vardø – Røst ble godkjent av FNs sjøfartsorganisasjon IMO i desember 2006, og regelverket trådte i kraft 1. juli 2007. Systemet er basert på 8 trafikkseparasjonssystemer, omkring 30 nautiske mil fra kysten. Mellom de 8 systemene er det anbefalte seilingsleder.

Fiskeri- og kystdepartementet og Kystverket har påbegynt arbeidet med seilingsleder for Sørlandet og i Skagerrak. Deretter vil arbeidet med seilingsleder

og andre trafikkreguleringstiltak langs Vestlandet videreføres.

Som gjennomgangen viser har oljevernberedskapen og sjøsikkerhetsarbeidet blitt betydelig styrket, og Regjeringen vil fortsette å vurdere nødvendigheten av ytterligere tiltak i de kommende statsbudsjett. Som en del av dette arbeidet vil også slepebåtberedskapen i Sør Norge bli løpende vurdert.

SPØRSMÅL NR. 706

Innlevert 13. februar 2009 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker

Besvart 18. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Samferdselsdepartementet ønsker i forbindelse med gjennomføring av forvaltningsreformen å innføre et nytt ledd 3 i veglovens § 62: "Samferdselsdepartementet kan med samtykke fra Stortinget legge ned og ta opp riksveger i samband med gjennomføring av forvaltningsreformen uten at føresegnene i §§ 3 og 7 er fulgt."

Hva er begrunnelsen for at Regjeringen ikke vil oppfylle sitt ansvar med oppfylling av tekniske krav før overføring av vegen finner sted, og heller velger å endre lovteksten?»

BEGRUNNELSE:

Fylkeskommunene får ved gjennomføring av forvaltningsreformen ansvaret for et langt større vegnett enn i dag, ved at ansvaret for øvrig riksvegnett og øvrige riksvegferjer i det vesentligste skal overføres til fylkeskommunene fra 01.01.2010.

I høringsuttalelsene til Ot.prp. nr. 10 skriver 14 fylkeskommuner, en rekke kommuner og bl.a. LO at de forventer at Staten kompenserer for manglende vedlikehold og/eller venter med overføring av øvrige riksveger inntil standarden på disse er tilfredsstillende.

Det henvises i en rekke av disse høringssvarene til veglovens § 7:

"Etter at fylkeskommunen - i Oslo kommunen - har uttala seg, kan departementet gjøre vedtak om at riksveg skal leggjast ned eller gjerast om til fylkesveg eller til kommunal veg.

Etter at kommunen har uttala seg, kan fylkeskommunen gjøre vedtak om at fylkesveg skal leggjast ned eller gjerast om til kommunal veg.

Kommunen kan gjøre vedtak om at kommunal veg skal leggjast ned.

Vedtaket etter første og andre ledd kan likevel ikke settast i verk utan at vegen oppfyller tekniske krav etter nærare retningslinjer gitt av departementet."

I Samferdselsdepartementets høringsnotat "Forvaltningsreformen - høringsnotat med forslag til endring i veglov av 21. juni 1963 nr. 23 og vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 foreslås det bl.a.:

"§ 62 nytt tredje og fjerde ledd: Samferdselsdepartementet kan med samtykke fra Stortinget legge ned og ta opp riksveger i samband med gjennomføring av forvaltningsreformen utan at føresegnene i §§ 3 og 7 er fulgt."

Svar:

Av Ot.prp. nr. 10 (2008-2009) Om lov om endringer i forvaltningslovgivningen mv. (gjennomføring av forvaltningsreformen) framgår det at fylkeskommunene overtar ansvaret for øvrig riksvegnett med den standard det har, og tilhørende rettigheter og forpliktelser slik de er på overtakelsestidspunktet.

Statens vegvesen Vegdirektoratet har utredet klassifiseringen av det øvrige riksvegnett ved gjennomføring av forvaltningsreformen. Utredningen er basert på de kriteriene for klassifisering som er beskrevet i Kommunal- og regionaldepartementets høringsnotat av 26.02.08. Saken har vært på bred høring i regi av Vegdirektoratet og vil bli nærmere omtalt i Nasjonal transportplan. Saken vil i tillegg bli fremmet for Stortinget for formell godkjenning i en St.prp.

Ut fra de gitte forutsetningene for overføring av

øvrige riksveger til fylkeskommunene har Samferdselsdepartementet funnet det mest hensiktsmessig å håndtere omklassifiseringen på ovennevnte måte. Tilsvarende framgangsmåte ble benyttet i tilknytning til vegloven av 1963, jf. hjemmel i vegloven § 62 annet ledd til ikke å følge §§ 3 og 7 i vegloven.

Den økonomiske siden ved reformen er et sen-

tralt tema. Statens bevilgninger til fylkeskommunene ved overtakelse av øvrig riksvegnett skal skje gjennom rammetilskuddet til fylkeskommunene. Etter planen skal et samlet økonomisk opplegg for reformen presenteres i kommuneproposisjonen for 2010, som legges fram av Kommunal- og regionaldepartementet i vårsesjonen 2009.

SPØRSMÅL NR. 707

Innlevert 13. februar 2009 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker

Besvart 24. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Dersom forvaltningsreformen gjennomføres slik den er beskrevet i lovforslaget om reformen, og veglovens § 7 ikke følges, slik forslag til nytt tredje ledd i veglovens § 62 beskriver, hvilke kostnader vil overføring av øvrig riksvegnett og øvrige riksvegferjer medføre for fylkeskommunene og Oslo kommune, relatert til samferdsel?»

BEGRUNNELSE:

Fylkeskommunene og Oslo kommune får ved gjennomføring av forvaltningsreformen ansvaret for et langt større vegnett enn i dag, ved at ansvaret for øvrig riksvegnett og øvrige riksvegferjer i det vesentligste skal overføres til fylkeskommunene fra 01.01.2010.

I høringsuttalelsene til Ot.prp. nr. 10 skriver 14 fylkeskommuner, en rekke kommuner og bl.a. LO at de forventer at Staten kompenserer for manglende vedlikehold og/eller venter med overføring av øvrige riksveger inntil standarden på disse er tilfredsstillende.

Det henvises i en rekke av høringssvarene til veglovens § 7:

"Etter at fylkeskommunen - i Oslo kommunen - har uttala seg, kan departementet gjere vedtak om at riksveg skal leggjast ned eller gjerast om til fylkesveg eller til kommunal veg.

Etter at kommunen har uttala seg, kan fylkeskommunen gjere vedtak om at fylkesveg skal leggjast ned eller gjerast om til kommunal veg.

Kommunen kan gjere vedtak om at kommunal veg skal leggjast ned.

Vedtak etter første og andre ledd kan likevel ikkje settast i verk utan at vegen oppfyller tekniske krav etter nærare retningslinjer gitt av departementet."

I Samferdselsdepartementets høringsnotat "Forvaltningsreformen - høringsnotat med forslag til endring i veglov av 21. juni 1963 nr. 23 og vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 foreslås det bl.a.

"§ 62 nytt tredje og fjerde ledd: Samferdselsdepartementet kan med samtykke fra Stortinget legge ned og ta opp riksveger i samband med gjennomføring av forvaltningsreformen uten at føresegnene i §§3 og 7 er følgt."

Svar:

Som en følge av forvaltningsreformen vil dagens øvrige riksvegnett i det vesentlige overføres til fylkene. Jeg vil legge fram en egen sak for Stortinget om omklassifiseringen i forbindelse med forvaltningsreformen senere i vårsesjonen. Saken vil også gis en egen omtale i stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan 2010-2019.

Et hovedpremiss for de deler av dagens øvrige riksvegnett som overføres til fylkene etter forvaltningsreformen, er at fylkene overtar vegnettet vederlagsfritt, og med den standard det har og tilhørende rettigheter og forpliktelser slik de er på overtakelsestidspunktet.

Hovedregelen i dag er at ved nedklassifisering av riksveger til fylkesveg skal som grunnregel vegelementets tiltenkte funksjon tilfredsstilles. Ved omklassifiseringen som Samferdselsdepartementet vil fremme for Stortinget som en egen sak senere i vårsesjonen, vil vegens funksjon ikke endres, men kun skifte eier. Det påløper derfor ikke umiddelbart noen store kostnader.

For å ivareta et mest mulig enhetlig tilbud til trafikantene vil regjeringen vurdere om det er nødvendig å gi nasjonale føringer om minstestandard for tiltak ved utbygging og vedlikehold av fylkeskommu-

nalt vegnett (tiltaksstandard). Det kan også være aktuelt å gi enkelte nasjonale føringer om minstestandard ved fylkeskommunenes drift av fylkesvegnettet (tilstandsstandard). Disse problemstillingene vil bli nærmere belyst i Samferdselsdepartementets arbeid med det aktuelle lovforslaget i tilknytning til forvaltningsreformen.

Vedlikehold av eksisterende vegnett er av avgjørende betydning for å sikre en trygg og effektiv trafikkavvikling. Regjeringen satser tungt for å ta igjen det etterslepet som har bygget seg opp over tid. Dette

arbeidet er like sentralt enten det er stat eller fylkeskommuner som er vegeier. Det vil fortsatt være et statlig ansvar å sørge for at fylkeskommunene har økonomi til å ivareta nødvendig vedlikehold, oppgraderinger og investeringer.

Det endelige økonomiske opplegget i forbindelse med overføringen av det øvrige riksvegnettet, og øvrige riksvegferjer, vil bli avklart i forbindelse med kommuneproposisjonen for 2010 som er planlagt lagt frem i mai 2009.

SPØRSMÅL NR. 708

Innlevert 13. februar 2009 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein

Besvart 18. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Dersom man har lån hos sin arbeidsgiver risikerer man å skatte av en fordel man ikke har.

Hva vil finansministeren foreta seg for å utbedre denne svakheten ved skattesystemet?»

BEGRUNNELSE:

Dersom man har lån hos sin arbeidsgiver fordelsbeskattes man av differansen mellom normrenten og renten man betaler. Problemet er at normrenten bare oppdateres hver annen måned, og derfor kan bli "hengende igjen" og være langt høyere enn markedsrenten.

Ved ligningen får man trekke fra samme beløp som fordelsbeskatningen, men ettersom fradrag skjer i alminnelig inntekt med 28 pst. sats risikerer man å måtte skatte toppskatt og trygdeavgift av en inntekt man ikke har når normrenten er langt høyere enn renten banken tar.

En løsning på problemet kunne være hyppigere oppdatering av normrenten, noe som ikke burde være en uoverkommelig oppgave for Finansdepartementet.

Svar:

Normrenten for beskatning av rimelige lån hos arbeidsgiver er 6 prosent i januar og februar 2009. Normrenten settes ned til 5,25 prosent med virkning fra 1. mars 2009. Grunnen til at normrenten responderer noe senere på endringer i rentemarkedet enn markedsrentene, ligger i metoden for hvordan normrenten fastsettes. Normrenten beregnes med utgangs-

punkt i den effektive renten på 0-3 måneders statskasseveksler tillagt 0,5 prosentpoeng, med mulig endring annenhver måned. Over tid vil dette trolig være et godt anslag for beste effektive markedsrente på utlån fra bankene. Samtidig vil det være et etterslep på to måneder fra endringer i rentene på statskassevekslene slår ut i normrenten. Hovedhensikten med dette er å gjøre det mulig for långiver å tilpasse sine utlånsrenter i tråd med regelverket.

Rentemarkedet har de seneste månedene opplevd unormalt store svingninger. Dette betyr at i perioder der markedsrentene stiger, vil normrenten være lavere enn det markedsforholdene skulle tilsi. Når markedsrentene faller, slik vi nå opplever, vil normrenten på grunn av det nevnte etterslepet i en periode være høyere enn det markedsrentene skulle tilsi. Normrenten vil fortsette å falle i de kommende månedene.

Jeg nevner for ordens skyld at fordel ved rimelige lån i arbeidsforhold ikke beskattes dersom arbeidsgiver yter lån på samme vilkår utenfor arbeidsforhold, og låntaker ville ha fått det samme lånet uten å være ansatt.

Fordi normrenten normalt vil være et godt anslag på beste effektive markedsrente på utlån fra bankene over tid, legger jeg nå ikke opp til å endre reglene for hvordan normrenten beregnes. Jeg kan heller ikke se at det er et generelt behov for å gjøre endringer i normrentesatsen hyppigere enn hver annen måned. Jeg vil til sist minne om at normrenten tidligere ble fastsatt av Stortinget i plenum gjennom det årlige skattevedtaket, og endringer i vedtaket krevde ny beslutning fra Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 709**Innlevert 13. februar 2009 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland****Besvart 24. februar 2009 av nærings- og handelsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Kan kommunalministeren forsikre at det blir en rask avklaring på spørsmålet om hvem som skal overta Kommunekredit for å sikre konkurranse i utlånsmarkedet til kommunene?»

BEGRUNNELSE:

Etableringen av kommunekredit i Trondheim har vært svært vellykket, ikke minst med tanke på konkurransen i utlånsmarkedet for kommunesektoren. Det har lenge vært klart at eksportfinans ønsker salg av Kommunekredit. Prosessen har tatt lang tid, noe som er uheldig da det ikke bare rammer kommunekredit men også velferdstilbudet i kommunene. Kommunene står overfor tap på inntil 40 mill. kr i måneden i økte rentekostnader noe som er alvorlig i en tid da norske kommuner er rammet av finanskrisen.

Svar:

Kommunekreditt er et heleiet datterselskap av Eksportfinans, og det er styret i Eksportfinans som har ansvaret for å vurdere eierskapet og å forberede

eventuelle forslag om salg for besluttede organer. Staten eier 15 prosent av aksjene i Eksportfinans. De øvrige aksjene er eiet av 26 forretnings- og sparebanker.

Departementet er kjent med at styret i Eksportfinans, med bistand fra ekstern rådgiver, arbeider med å se på ulike strategiske muligheter for Kommunekreditt, herunder salg. Regjeringen er opptatt av at det kan finnes en løsning som bidrar til å sikre gode lånemuligheter til kommunene og tilstrekkelig konkurranse i markedet. Jeg viser til den pressemeldingen som statsministerens kontor sendte ut 27. november i fjor, hvor jeg uttalte at staten sammen med de øvrige eierne i Eksportfinans ville bidra aktivt til en god strukturell løsning, slik at Kommunekreditt fortsatt kan bidra til god konkurranse på kommunelånmarkedet.

Ifølge Eksportfinans har flere aktører meldt sin interesse for å overta virksomheten i Kommunekreditt, og det pågår for tiden konkrete forhandlinger. Eksportfinans sa, da de i desember 2008 startet prosessen med å vurdere strategiske muligheter for Kommunekreditt, at de tok sikte på at den ville være slutført innen tre til fire måneder etter oppstart.

SPØRSMÅL NR. 710**Innlevert 13. februar 2009 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein****Besvart 24. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Kan finansministeren redegjøre for hvorledes arbeidet med nyordningen med skatteutvalg går, samt redegjøre for hvilke uheldige konsekvenser omleggingen for øyeblikket kan ha for skatteyttere med tvistesaker med ligningsmyndighetene?»

BEGRUNNELSE:

Ordningen ved klage på skatteavgjørelser er i ferd med å legges om til en ny struktur med skatteutvalg. Av det jeg erfarer legges saker på is til korrekt opplæring er foretatt, etter oppfordring fra departementet i form av rundskriv. Opplæring er vel og bra,

men at dette trekker ut må ikke gå utover skatteyttere som avventer avklaring på skattemessige problemstillinger.

Det vil være urimelig om alle som har en skattesak til skatteutvalget skal vente i månedsvis på behandling av sin sak. Straks man skylder skatt skal dette betales umiddelbart, og skatteyttere kan fort komme opp i en likviditetsmessig vanskelig situasjon. Det kan derfor også stilles spørsmål om man burde lempe på de strenge kravene til innbetaling av skatten ligningsmyndighetene i utgangspunktet har fastsatt, der det er uenighet om riktigheten av fastsettelsen.

Svar:

Spørsmålet anses knyttet til den nye ordningen med skatteklagenemnder som trådte i kraft 1. januar 2008. Det er skatteklagenemndene som behandler klager over ligningsavgjørelser (fastsetting av skattegrunnlag og skatt). Skatteutvalgene har en annen oppgave, nemlig behandling av søknader fra skattytere om lempning/ettergivelse av skyldig skatt på grunn av særlig vanskelige forhold hos skyldneren.

Fra og med 1. januar 2008 ble skatteetaten omorganisert. Samtidig ble klage- og endringssystemet endret, og det ble opprettet en skatteklagenemnd for hvert av de fem skattekontorene.

Skatteklagenemnda avgjør ligningssaker når skattyter påklager skattekontorets vedtak, eller når skattekontoret krever at nemnda overprøver skattekontorets vedtak i endringssak. Skatteklagenemndene består av fra 12 til 39 medlemmer, og treffer i utgangspunktet avgjørelse i avdeling som består av tre medlemmer.

Finansdepartementet har gitt en forskrift med overgangsbestemmelser som regulerer behandlingen av klage- og endringssaker som ikke var avsluttet før 1. januar 2008. Skattedirektoratet har satt i verk ulike tiltak for å forberede skattekontorene på den nye klageordningen. Blant annet ble det i desember 2007 utgitt en brosjyre med informasjon til nemndsmedlemmer. Skatteetaten har i tillegg gjennomført lokale opplæringstiltak rettet mot saksbehandlere på skattekontorene, slik at koordinering, saksbehandling og vedtak i klage- og endringssaker så raskt som mulig blir behandlet i samsvar med retningslinjer og servicemål.

Skatteetaten har siden 2008 vært i en omorgani-

seringsprosess. Omorganiseringen ble blant annet initiert ut fra et ønske om bedre å realisere skatteetatens mål om å yte god service og ha en effektiv og korrekt saksbehandling. En slik omfattende omorganisering tar tid, og har resultert i at saksbehandlingstiden på enkelte områder har økt midlertidig. Det er satt i verk tiltak for å redusere restansene og korte ned saksbehandlingstider, slik at de servicemål skatteetaten har satt nås.

Det er ikke gitt sentrale retningslinjer om at behandlingen av klagesaker skal utsettes fram til opplæring er gitt. Skattedirektoratet har opplyst at alle nemndene får tilsendt og behandler saker fortløpende. Dersom det skulle forekomme enkelttilfeller med for trengsaksavvikling, bør det tas opp med vedkommende skattekontor, evt. med Skattedirektoratet.

Etter skattebetalingsloven § 10-1 skal skattekrav betales ved forfall selv om fastsettingen er påklaget. Jeg kan ikke se at måten klage- og endringssaker nå behandles på, tilsier noen endringer i denne ubetingede betalingsplikt. At skattyteren er uenig i den utlignede skatt og derfor påklager den, kan ikke i seg selv begrunne at betalingsplikten utsettes, blant annet fordi omfanget av urealistiske klager da trolig ville øke betydelig. I tilfeller med mer opplagte ligningsfeil i skattyteres disfavør er det for øvrig mulig å få tilpasset innfordringen, slik at skattyteren ikke blir nødt til å betale inn skattebeløp som med stor sannsynlighet vil bli frafalt i løpet av klagebehandlingen. Dette forutsetter et samarbeid mellom skattekontoret og den kommunale skatteoppkrever som skal håndheve betalingsfristene. Dette samarbeidet er i god gjenge. Alt i alt ser jeg derfor ikke noe generelt grunnlag for den bekymring som framkommer i spørsmålet.

SPØRSMÅL NR. 711

Innlevert 13. februar 2009 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 20. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Hva er begrunnelsen for å opprettholde forbudet mot shortsalg av finansaksjer i Norge når så godt som alle andre land har opphevet forbudet?»

BEGRUNNELSE:

Alle land som innførte forbud mot shortsalg har opphevet dette med unntak av Danmark og Norge. Danmark innførte forbudet i september/oktober 2008.

Hjemmelen for forbudet mot shortsalg kan sies å være særdeles tvilsomt i forhold til forbud mot bruk av urimelige forretningsmetoder i Verdipapirhandelslovens § 3-9. Det er så langt jeg kjenner til ikke påvist i noe land at shortsalgforbudet har forhindret utilbørlig kurspåvirkning, og finansaksjer omfattet av restriksjoner har ”oppført” seg som andre aksjer uten restriksjoner.

Det er ikke påvist noen negative konsekvenser av opphevelsen av restriksjonene i andre land, og det er

ingenting som skulle tilsi at norske finanssaksjer skulle bli utsatt for utilbørlig spekulasjon dersom forbudet oppheves.

Dessuten kan investorer oppnå samme effekt ved å benytte derivater, og det er ikke påvist at denne mulighet har vært brukt på en utilbørlig måte.

Videre har markedene stabilisert seg etter uroen i september/oktober, informasjon om situasjonen i bankene er lik for alle, og det er liten grunn for å frykte "vill" spekulasjon som følge av manglende informasjon.

Svenske myndigheter innførte ikke et forbud, tross press fra Swedbank. Begrunnelsen var at det ikke var påvist effekt av forbudet i USA, samt at det ikke var hjemmel i loven for forbudet.

Svar:

Etter en vurdering av markedssituasjonen kom Kredittilsynet den 8. oktober 2008 til at verdipapirforetak og investorer opptrer i strid med forbudet mot urimelige forretningsmetoder i verdipapirhandelloven § 3-9 dersom de gjennomfører shortsalg, dekket eller udekket, i finanssaksjer. Kredittilsynet har i pressemelding 3. februar 2009 uttalt at en avvikling av det kortsiktige forbudet mot shorthandel av finanssaksjer vil bli vurdert i løpet av februar/mars 2009.

Det er imidlertid ikke riktig at alle land som innførte midlertidig forbud mot shortsalg med unntak av Danmark og Norge har opphevet forbudet. I Tyskland gjelder det midlertidige forbudet mot shortsalg foreløpig til 31. mars 2009, men det er tatt forbehold både om forlengelse av forbudsperioden og tidligere oppheving. I Nederland gjelder det midlertidige for-

budet til og med 28. februar 2009. I Frankrike er opphevelsesdato ikke fastsatt, men det er varslet at forbudet vil bli vurdert i løpet av februar. Italia og Australia har utvidet varigheten for det midlertidige forbudet til henholdsvis 28. februar 2009 og 6. mars 2009. I USA er det fortsatt midlertidig forbud mot udekket shortsalg fram til 31. juli 2009. Storbritannia og Irland har opphevet det midlertidige forbudet mot shortsalg, men her gjelder visse meldeplikter fram til 30. juni 2009.

For øvrig kan jeg opplyse at Finansdepartementet i brev 26. september 2008 ba Kredittilsynet vurdere om det er behov for regelendringer i forbindelse med shortsalg. Allerede i dag er det etter verdipapirhandelloven § 10-4 permanent forbud mot udekket shortsalg av finansielle instrumenter for verdipapirforetak. Kredittilsynet har i brev 30. januar 2009 foreslått at forbudet i verdipapirhandelloven § 10-4 mot å foreta udekket shortsalg utvides fra bare å gjelde verdipapirforetak, til også å gjelde investorer. Det er videre foreslått at overtredelser av et slikt forbud kan sanksjoneres med vinningsavståelse eller straff. Kredittilsynet har ikke foreslått varig forbud mot dekket shortsalg, men har foreslått en ny bestemmelse i verdipapirhandelloven om at Kredittilsynet gis uttrykkelig adgang til å legge ned midlertidig forbud mot shortsalg, både dekket og udekket shortsalg. Slike midlertidige forbud kan ifølge forslaget også omfatte derivatkontrakter med tilsvarende virkning som et ordinært shortsalg. Finansdepartementet sendte forslaget på høring 16. februar 2009, med høringsfrist 15. mai 2009. Jeg vil vurdere behovet for lovendringer i lys av det som kommer fram i høringsrunden.

SPØRSMÅL NR. 712

Innlevert 13. februar 2009 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 24. februar 2009 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Som følge av regjeringens underfinansiering av Norges Toppidrettsgymnas (NTG) og WANG Toppidrett er disse institusjonene nå i en meget vanskelig økonomisk situasjon, og det er fare for at de må redusere sitt tilbud skoleåret 2009/2010.

Hva er begrunnelsen for at landslinjene for idrettsfag får et samlet tilskudd pr. elev som er betydelig høyere enn det disse private tilbudene mottar, og hvorfor får NTG og WANG bare tilskudd til 810 av deres totalt 1380 elever?»

BEGRUNNELSE:

NTG og WANG har gjentatte ganger tatt opp problemstillingen knyttet til underfinansiering av deres skoletilbud sammenlignet med støtten til offentlige tilbud. Statsrådene i Kunnskapsdepartementet har ikke tatt seg tid til et møte med utdanningsinstitusjonene. Til tross for at Regjeringen i forslaget til privateskolelov sier at loven "skal åpne for godkjenning av skoler som ønsker å tilby utdanningsprogram som legger særskilt til rette for toppidrett på videregående skoles nivå", så driver dagens regjering en tydelig

forskjellsbehandling av offentlige og private tilbud. Skolene får toppidrettstilskudd til bare 810 av totalt 1380 elever. De statlige landslinjene for idrett får et tilskudd på minimum 60 000 kr pr. plass, og i tillegg får de tilskudd fra fylkeskommunene. Eksempelvis får skigymnaset på Hovden i Aust-Agder dekket ordinære kostnader for idrettsfag på 92 700 kr. pr. elev, og de får dermed et samlet tilskudd på 152 700 kr pr elev. Til sammenligning får NTG og WANG 85 prosent av satsen for idrettsfag, dvs. om lag 79 000 kr. pr. plass. Skolene har anledning til å ta 15 prosent i skolepenger, men likevel er det en enorm forskjell i det offentlige tilskuddet. NTG og WANG er i en meget vanskelig økonomisk situasjon, og det er en reell fare for at de må redusere sine tilbud i skoleåret 2009-2010. Det er uforståelig at statsrådene i Kunnskapsdepartementet ikke ønsker en dialog med institusjonene, og det skaper usikkerhet om institusjonenes fremtid.

Svar:

Wang og Norges Toppidrettsgymnas (NTG) er godkjent etter privatskoleloven og mottar tilskudd etter satsen for idrettsfag for de elevene som følger særskilt tilrettelagt videregående opplæring i kombinasjon med toppidrett. Satsen regnes ut fra et tilskuddsgrunnlag som tilsvarende kostnadene til drift av tilsvarende offentlige tilbud. Tilskuddsgrunnlaget utgjør 92 700 kroner per elev i 2009 og skolene får 85 prosent av dette grunnlaget i tilskudd, dvs. 78 795 kroner per elev.

I tillegg til tilskudd etter privatskoleloven mottar Wang og NTG et særskilt tilskudd (toppidrettstilskudd). Toppidrettstilskuddet er en budsjettstyrt ordning som ble innført i 1999 etter budsjettvedtak fattet av Stortinget. Ved innføringen av ordningen ble den knyttet til to navngitte skoler, Wang og NTG, og det ble bestemt at tilskuddet kunne gis til maksimalt 810 elever. Det gjaldt 180 elever ved Wang og 630 elever ved NTG. Maksimalgrensen for antall elever og for-

delingen mellom skolene har ligget fast siden 1999. Tilskuddet utgjør 17 700 kroner per elev i 2009.

Landslinjene innen skiidrett får et tilskudd fra staten (60 000 kr i 2008) per elev. Landslinjene i skiidrett har til sammen en maksimal kapasitet på 265 elever. Disse skolene får ikke tilskudd etter privatskolesatsen for idrettsfag. Det er kun private skoler som får tilskudd etter denne satsen. Dersom kostnadene til drift av landslinjene for skiidrett er større enn statstilskuddet, er det er fylkeskommunene som må kompensere for denne differansen. Kunnskapsdepartementet er ikke kjent med fylkeskommunenes prioriteter på skolenivå, og kan derfor ikke tallfeste hva en landslinje evt. får fra fylkeskommunen i tillegg til det øremerkede statstilskuddet.

Det er verdt å merke seg at det er trukket midler fra fylkeskommunenes rammer for å finansiere tilskuddet til landslinjer. I den forbindelse kan det nevnes at det ikke blir regnet gjesteelevoppgjør mellom fylkeskommunene når det gjelder landslinjer, selv om det ved landslinjene tas inn elever fra hele landet.

Det kan dessuten nevnes at utdanningsprogrammet idrettsfag også tilbys på offentlige skoler som ikke har status som landslinjer. Toppidrett er ett av fordypningsemnene innenfor utdanningsprogrammet. Disse skolene mottar ikke toppidrettstilskudd, og heller ikke landslinjetilskuddet. Disse skolene er finansiert utelukkende over rammeoverføringene til fylkeskommunene.

Det er ikke riktig at Kunnskapsdepartementet ikke ønsker dialog med institusjonene. I St.prp. nr. 1 (2008–2009) sier Kunnskapsdepartementet at det vil bli foretatt en samlet gjennomgang av ordningen med toppidrettstilskudd sammen med sentrale parter, for å vurdere om det er hensiktsmessig å legge om ordningen fra 2010-budsjettet. Denne prosessen er nå under planlegging. Kunnskapsdepartementet avholdt også i 2008 møter med både Wang og Norges Idrettsforbund der finansieringen av toppidrettsgymnasene ble diskutert.

SPØRSMÅL NR. 713**Innlevert 13. februar 2009 av stortingsrepresentant Knut Arild Hareide****Besvart 24. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«I anskaffelsesreglementet ligger det mulighet for å unnta anskaffelser av helse- og omsorgstjenester fra reglementet.

Vil statsråden sikre at denne muligheten benyttes når Helse Midt, Helse Nord og Helse Vest skal inngå avtaler med ideelle aktører som driver institusjoner som tilbyr rusbehandling i 2009?»

BEGRUNNELSE:

Helse Sør-Øst har i år gitt signaler om at det vil benyttes direkte anskaffelse av behandlingsplasser for rusmiddelavhengige fra ideelle aktører på området. Det er grunn til å tro at også Helse Midt-Norge, Helse Nord og Helse Vest vil inngå avtaler om kjøp av behandlingsplasser for rusmiddelavhengige i år.

Ideelle aktører som driver behandlingstilbud for rusmiddelavhengige har lang erfaring og kunnskap på sitt felt. Dessverre kan mangel på avtale for noen av disse ha dramatiske konsekvenser. Flere aktører har, som følge av manglende avtale i 2008, redusert sitt behandlingstilbud. Flere driver nå med så få plasser at fremtidig drift blir svært usikker. Gitt at disse ideelle institusjonene oppfyller de kvalitetskrav som er nødvendige for å gi et forsvarlig og godt behandlingstilbud, er det avgjørende å inngå avtaler med disse slik at vi kan tilby et mangfoldig behandlingstilbud som samtidig kan utgjøre et supplement og korrektiv til offentlige behandlingstilbud.

Det er et paradoks at det står 4 000 rusmiddelavhengige i behandlingsskø, at rusmiddelavhengige venter i inntil 15 måneder på langtidsplass, mens en rekke institusjoner har ledig kapasitet.

Svar:

Jeg har innledningsvis lyst til å si at det er gledelig å registrere en økende oppmerksomhet knyttet til rusmiddelavhengige og denne gruppens behov for bedre tjenester. Representanten Hareides engasjement er i så måte et godt eksempel på dette.

Det ligger i selve "sørge for"-ansvaret til de regionale helseforetakene at de skal tilby befolkningen i sin region de spesialisthelsetjenester de har behov for. Det vil derfor være opp til de regionale helseforetakene selv å vurdere hvilken kapasitet på tjenestene som er nødvendig for å dekke befolkningens behov for spesialisthelsetjenester. Det følger av lov om spesialisthelsetjenester at disse tjenestene skal tilfredsstillende krav om forsvarlighet. Disse kravene gjelder

også innen tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelavhengige.

Videre er det de regionale helseforetakene selv som må vurdere hvorvidt tjenestene skal gis gjennom egne tjenesteytere, eller om tjenestene skal kjøpes fra private aktører. Gjennom kjøpsavtaler ytes i dag om lag 60 pst. av den totale døgnkapasiteten innen tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelavhengige av private aktører.

Anskaffelsesforskriften § 2-1 tredje ledd bestemmer at "for kontrakter om utførelse av helse- og sosialtjenester med en ideell organisasjon er oppdragsgiver ikke forpliktet til å følge reglene i forskriftens del II eller III". De grunnleggende kravene i anskaffelsesforskriften del I om blant annet likebehandling og konkurranse gjelder uansett. Det er derfor ikke slik at man uten konkurranse kan anskaffe tjenester fra ideelle organisasjoner.

Som kjent har Helse Sør-Øst RHF for noe tid tilbake gjennomført en anskaffelsesprosess (konkurranse med forhandlinger) innen tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelavhengige. Departementet er fra Helse Sør-Øst RHF orientert om at denne prosessen ble gjennomført i tråd med gjeldende regelverk for offentlig anskaffelse. En slik prosess stiller blant annet krav til forutgående kunngjøring, slik at alle som ønsker å delta, vil få muligheten til dette. En konkurranse uten forutgående kunngjøring forutsetter at den som anskaffer må foreta utvelgelser, begrenset til ideelle ikke kommersielle private aktører. Heller ikke slik prosess vil sikre at alle institusjoner som ønsker en avtale, vil kunne få tilbud om dette.

Som det fremgår av rapporten for Norsk Pasientregister (NPR) for 2. tertial 2008, ventet 3876 rusmiddelavhengige på behandling. Dette betyr at alle disse skal ha blitt vurdert til å ha rett til eller behov for tverrfaglig spesialisert behandling i spesialisthelsetjenesten. Alle rusmiddelavhengige med rett til nødvendig helsehjelp skal ha fått fastsatt en frist for når behandling senest skal iverksettes. Jeg vil understreke dette, fordi man lett kan få inntrykk av at de 3876 rusmiddelavhengige står i kø uten å vite om eller når de kan få behandling.

Fristen for behandlingsoppstart avhenger blant annet av en tverrfaglig vurdering av hvor alvorlig pasientenes helsetilstand er. Jo mer alvorlig tilstanden er, jo kortere er fristen. Dette fremgår også av NPR sin rapport som jeg refererte til ovenfor.

Ventetidstallene fra NPR for 2. tertial 2008 viste at gjennomsnittlig ventetid på tverrfaglig spesialisert

behandling, hele landet sett under ett, var på 71 dager eller 4 dager lenger enn tilsvarende tertial i 2007. Samtidig viste NPR-rapporten at 25 pst. av pasientene i dette tertialet ikke fikk startet sin behandling innen den fastsatte fristen.

Dette er jeg ikke tilfreds med. Jeg har derfor gjennom oppdragsdokumentet til de regionale helseforetakene for 2009 bedt om at ventetidene til tverrfaglig spesialisert behandling og fristbrudd reduseres.

Gjennom den generelle styrkingen av bevilningene til de regionale helseforetakene for 2009 og de 148 mill. kronene de regionale helseforetakene har fått til styrking av tverrfaglig spesialisert behandling inkludert LAR, vil de regionale helseforetakene være bedre rustet til å styrke tjenestene overfor rusmiddelavhengige. Jeg vil derfor følge nøye med på utviklingen i ventetider og fristbrudd innen tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelavhengige.

SPØRSMÅL NR. 714

Innlevert 13. februar 2009 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold

Besvart 23. februar 2009 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Når kan politimesteren i Telemark forvente seg et svar på sin forespørsel om å motta en narkotikahund sponset av frivillige i Telemark, og vil statsråden være positiv til en slik forespørsel som vil bidra til å redusere narkotikatrafikken og narkotikahandelen i distrikts-Telemark?»

BEGRUNNELSE:

I Telemark er det igangsatt en innsamlingsaksjon for å skaffe ressurser til en narkotikahund til Notodden politistasjon. Initiativet er tatt godt imot av Politimesteren i Telemark, Anne Rygh Pedersen, og politistasjonssjef ved Notodden politikammer, Helge Folserås.

De to er enige om at det er et behov for narkotikahund i Øst-Telemark, og at det er tjenestemenn som er villige til å ta utdanning for å bli hundeførere.

Politimesteren i Telemark har bedt om en avklaring fra POD om det er lov å ta imot dette tilbudet i oktober 2008, men har ikke fått svar ennå.

Svar:

Stortinget behandlet i 1991 spørsmålet om i hvilken grad politi- og lensmannsetaten kunne motta gaver, jf Dokument nr. 8:40 (1990-91) og Innst. S. nr. 206 (1990-91). Stortinget fattet da vedtak om at politi- og lensmannsetaten skulle få begrenset mulighet til å motta gaver og ba om at Justisdepartementet innførte nye retningslinjer. I rundskriv G-120/91 av 13. september 1991 fastsatte departementet retningslinjer for mottak av gaver i politiet. Etter dette kan etaten motta gaver i form av utstyr, men ikke i form av lønnsmidler eller personelløkning. Det er en del vil-

kår som skal være oppfylt før gaver kan mottas.

Når det gjelder den konkrete saken, har jeg forelagt spørsmålet for Politidirektoratet som bl.a. har opplyst følgende:

Telemark politidistrikt søkte i brev av 24. oktober 2008 om samtykke til å motta en narkotikahund som gave. I brevet var det opplyst at det blant befolkningen i Øst-Telemark var økt bekymring for rusmisbruk blant unge og at avisen Telen hadde tatt initiativ til innsamling av penger til innkjøp av narkotikahund. Det var opplyst at innsamlingen skulle foregå med bidrag fra kommunene Notodden, Hjartdal og Tinn og ved gaver fra lag og foreninger samt krone-rolling blant befolkningen i de tre kommunene.

Politimesteren skrev i brevet at politidistriktet i dag har 8 hundestillinger. To av disse er narkotikahunder som begge er stedsplassert på Grenland politistasjon. Videre opplyser politimesteren at en narkotikahund i tillegg ville være et godt hjelpemiddel for bekjempelse av narkotikakriminaliteten i Telemark og at en tredje narkotikahund eventuelt ville bli stedsplassert i Notodden.

Politidirektoratet viste i sitt svarbrev til politimesteren av 10. februar 2009 til at politiets adgang til å motta gaver er svært begrenset, jf Justisdepartementets rundskriv G-120/91.

På denne bakgrunn fant Politidirektoratet det nødvendig å be om tilleggsopplysninger vedrørende følgende forhold omhandlet i rundskrivet:

- Konkret om hvem som er giver.
- Hvorvidt gaven er beheftet med vilkår av noen art.
- Hvorvidt utnyttelsen av gaven vil komme i konflikt med politidistriktets faglige og tjenestelige prioriteringer.

- Hvorvidt gaven vil gi budsjettmessige bindinger fremover (driftsutgifter mm).
- Om gaven gis som økonomisk tilskudd til politidistriktets eget innkjøp av hund eller om giveren ønsker å kjøpe inn hunden selv. Verdien av gaven skal oppgis.
- Bekreftelse av at politidistriktet er kjent med at inntekter og utgifter som følger gaven skal bruttoføres i statsregnskapet.
- Bekreftelse av at politidistriktet er kjent med at utnyttelsen av en ny hund ikke forutsetter omdisponering av egne ressurser.
- Bekreftelse av at det ikke er vilkår knyttet til gaven som binder eller forplikter politiet eller som kan trekke politiets habilitet i tvil.

Når direktoratet mottar svar fra Telemark politidistrikt vil søknaden bli behandlet omgående.

SPØRSMÅL NR. 715

Innlevert 13. februar 2009 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 25. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Statsråden har ved en rekke anledninger, og senest i Dagsnytt18 den 12.02.09, hevdet at "Fremskrittspartiets egen nestleder Per Sandberg har erklært at Fremskrittspartiet skal vinne velgere på å så tvil om klimatrusselen og gå mot klimatiltakene." Ut-sagnet forsimpler debatten, og Statsråden burde vite at påstanden ikke reflekterer FrPs politikk eller tilnærming til klimadebatten, noe FrPs mange forslag på Stortinget burde være bevis godt nok på.

Kan statsråden gi en kildehenvisning for sin påstand?»

Svar:

Klimatrusselen er en av vår tids største utfordringer, og det er svært viktig at det så raskt som mulig

iverksettes tiltak som gir resultater i form av redusert konsentrasjon av klimagasser i atmosfæren.

I februar 2008 møtte jeg nestleder i Fremskrittspartiet Per Sandberg til debatt i Politisk kvarter. I en påfølgende nyhetsartikkel publisert av NRK, datert 18. februar 2008, heter det at Per Sandberg mener at Fremskrittspartiet kan vinne like mange velgere på en alternativ klimapolitikk som på kampen mot innvandring. Artikkelen viser også til at Fremskrittspartiet ønsker å benytte andre forklaringsmodeller enn det FN sitt klimapanel gjør.

Det er liten tvil om at det foregår en global oppvarming, og etter mitt syn er det derfor svært viktig at alle ansvarlige politikere er med på å understreke alvor og støtte opp under viktige klimatiltak.

SPØRSMÅL NR. 716

Innlevert 13. februar 2009 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 24. februar 2009 av nærings- og handelsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Rederiet Teekay planlegger å si opp 200 norske sjøfolk og erstatte dem med utenlandsk arbeidskraft. Det spekuleres nå i om også andre rederier av kostnadsmessige grunner kommer til å bytte ut norske sjøfolk. En av grunnene til denne utviklingen antas å

være begrensningene i den norske nettolønnsordningen som refusjonstaket som regjeringen har innført.

Hvilke tiltak vil statsråden gjennomføre for å sikre konkurransedyktige rammebetingelser for norske sjøfolk i tiden som kommer?»

Svar:

Soria Moria-erklæringen slår fast at Regjeringen ønsker å satse der vi er gode. Norske maritime næringer og skipsfart er et område der vi har særlige fortrinn. Dette er næringer som er særlig utsatt for internasjonal konkurranse og internasjonale konjunkturendringer. De norske rammebetingelser for rederier og sjøfolk er i tråd med EØS-regelverket og sikrer sammenlignbare rammevilkår med andre nordiske og europeiske land.

Nettolønns- og refusjonsordningene til sjøfolk er avgjørende virkemiddel for å rekruttere og beholde norske sjøfolk på norske skip. Ordningene har bidratt til å opprettholde den norske sysselsettingen av sjøfolk og til å finansiere opplæringsstillinger om bord. Antallet sjøfolk som omfattes av ordningene er økt fra om lag 9 300 i 2005 til om lag 11 000 for 2009. For å begrense ytterligere vekst i de samlede utgifter under refusjonsordningen ble det fra 1. juli 2008 innført en maksimal refusjon på 198 000 kroner per år per ansatt; dette tilsvarer en årslønn på om lag 550 000 kroner.

Det kanadiske rederiet Teekay er et av verdens største tankrederier med over 160 skip og en verdensomspennende virksomhet, inkludert skytteltankvirksomhet fra installasjoner på norsk sokkel. Rederiet har 9 skip registrert i NOR og 3 skip registrert i NIS. Teekay har varslet utflagging av 9 skip i NOR og oppsigelser for deler av det norske mannskapet som

vil bli erstattet med filippinske sjøfolk. Dette medfører at omlag 200 norske sjøfolk i underordnede stillinger sies opp, mens de norske offiserene og opplæringsstillingene fortsetter under utenlandsk flagg.

Oppsigelsen av de norske sjøfolkene er beklagelig. Rederiet har i pressen begrunnet oppsigelsene med bl.a. behov for kostnadskutt og endringer i nettolønnsordningen. Det kan imidlertid synes som om Teekays varslede oppsigelser hovedsakelig synes å gjelde personer som har lavere lønn enn 550 000 kroner per år og derfor ikke omfattes av refusjonstaket.

Finanskrisen og det globale økonomiske tilbakeslaget vil også få følger for norske arbeidsplasser. Skipsfart er en internasjonal næring og særlig utsatt for konjunkturendringer. Regjeringen følger nøye med utviklingen for skipsfarten og de maritime næringene. I finanskrisepakken har vi kommet med flere tiltak for å sikre sysselsettingen gjennom å styrke kreditttilgang og soliditeten for norske verft og rederier, men planlegger ingen endringer i innretningen på nettolønnsordningen.

Jeg er ikke kjent med at andre rederier planlegger utflagging. Jeg viser imidlertid til at Arbeids- og inkluderingsdepartementet, som et tiltak for å forhindre sosial dumping, arbeider med endringer i utlendingsforskriften som vil gjeninnføre krav om arbeidstillatelse for utenlandske sjøfolk. Det er varslet at næringen må påregne at også sokkelen vil bli omfattet av forskriften.

SPØRSMÅL NR. 717

Innlevert 16. februar 2009 av stortingsrepresentant Åse Michaelsen

Besvart 24. februar 2009 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«På statsbudsjettet 2009 kapittel 225 om støtte til Freds- og menneskerettighetssentrene vedtok komiteen å be regjeringen utarbeide en sak som beskriver de ulike minnene/historiestedenes perspektiv fra den andre verdenskrig og drøfte utfordringene i en tid vi snart ikke lengre har tidsvitner.

Hva vil statsråden gjøre for snarest å igangsette vedtaket samt sikre midler slik at dette kan iverksettes?»

BEGRUNNELSE:

Seks års arbeid for å gi befolkningen tilgang til muntlige tidsvitnefortellinger fra krigshistoriens primærkilder står i fare for å stoppe opp fordi verken

kunnskapsdepartementet eller kulturdepartementet vil bidra med midler. Hittil har Vest-Agder alene brukt 4,4 mill. kroner til utviklingsarbeidet.

I løpet av disse årene har et nettverk av Freds- og menneskerettsentra i Norge bygget opp et felles digitalt arkiv og publiseringsløsning, www.neveragain.no, for å bevare og tilgjengeliggjøre filmversjoner av de muntlige fortellingene til tidsvitnene fra krigsårene 1939-45.

Det er ni partnere i dette arbeidet, spredd over hele landet.

Sett i lys av at det haster med å fange opp disse tidsvitnene før de ikke lengre er blant oss så forventes det at statsråden snarest sørger for midler.

Svar:

Utgangspunktet for representantens spørsmål er en merknad i Budsjett-innst.S. nr. 12 (2007-2008) under kap. 255 Tilskudd til freds- og menneskeretts-sentre o.a., der det heter:

"Komiteen vil peke på at ulike steder dekker ulike deler av 2. verdenskrigs historie. Komiteen er oppmerksom på at vi nå er i en situasjon der vi raskt ikke lenger vil ha tidsvitner fra denne delen av historien. Komiteen vil derfor be om at det blir utarbeidet en sak som beskriver de ulike minnene/historiestedenes perspektiv og drøfter utfordringene i en tid da vi ikke lenger har tidsvitner."

Kunnskapsdepartementet omtalte oppfølgingen av komiteens merknad i St.prp. nr. 1 (2008-2009) under samme kap., der det bl.a. heter:

"Departementet har bede Vox om å ta opp med freds- og menneskerettssentra korleis ein kan imøtekomma Stortingets oppmoding i høve til tidsvitneproblematikken."

Status for oppfølgingen er nå at Vox har vært i dialog med de aktuelle freds- og menneskerettssentrene, og arbeider for å ferdigstille en statusrapport om

temaet. I rapporten drøftes hvilke utfordringer man står overfor, med særlig vekt på mulighetene for samarbeid og koordinering sentrene imellom, et spørsmål som både KUF-komiteen og departementet har vært opptatt av. Rapporten ventes å foreligge i første halvdel av mars.

I tilknytning til spørsmålet om KUF-komiteens merknad er representanten Schmidt opptatt av finansiering for stiftelsen neveragain.no. I den forbindelse kan jeg opplyse at det over statsbudsjettet for 2009 er gitt tilskudd til tre av freds- og menneskerettighets-sentrene som står bak denne stiftelsen: Holocaustsenteret (22,4 mill. kroner), Stiftelsen Arkivet (5,3 mill. kroner) og Nord-Norsk fredssenter (1,2 mill. kroner).

For øvrig kan jeg opplyse at departementet har hatt kontakt med neveragain.no, og fått presentert status for deres arbeid. Vi er også i kontakt med stiftelsen med sikte på et nytt møte. På bakgrunn av denne kontakten, sammenholdt med statusrapporten fra Vox, vil jeg vurdere hvilke grep som er hensiktsmessige fra departementets side for å sikre bevaring og tilgjengeliggjøring av tidsvitneskildringer fra 2. verdenskrig.

SPØRSMÅL NR. 718

Innlevert 16. februar 2009 av stortingsrepresentant Gunnar Kvassheim

Besvart 24. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Enkelte ME-diagnostiserte pasienter har god effekt av medikamentet Nexavir. Bruk av slik medisin kan på årsbasis koste inntil 70 000 kroner. Selv om medisinen er foreskrevet av lege må kostnadene dekkes av pasienten.

Vil statsråden medvirke til at effekten av denne medisinen for ME-pasienter blir vurdert, og bidra til at denne medisinen blir innført på blå resept også for denne pasientgruppen?»

BEGRUNNELSE:

Medikamentet Nexavir brukes av enkelte pasienter med ME-diagnose for å styrke immunforsvaret. Kostnadene på årsbasis er betydelige, og en familie i Rogaland kan opplyse at man har årlige utgifter på 60 000 til 70 000 kroner til dette medikamentet. Den aktuelle familien har lav inntekt fordi foreldrene helt eller delvis har gått ut av yrkeslivet for å påta seg den

ME-diagnostiserte datteren sitt omfattende omsorgsbehov.

Det samme medikamentet er for andre diagnosegrupper på blå resept. Det er gode grunner til at denne ordningen også utvides til ME-pasienter, som får foreskrevet slik medisin og har god nytte av det.

Svar:

For at et legemiddel skal kunne selges i Norge, må det som hovedregel ha markedsføringstillatelse. Det er produsenten av legemidlet som søker om dette, og det er Statens legemiddelverk som eventuelt gir markedsføringstillatelse. Det stilles krav til dokumentasjon av legemidlets effekt, sikkerhet og produktionskvalitet. Det legges videre vekt på vurderinger av hvorvidt den positive effekten av et legemiddel veier opp for eventuelle bivirkninger. Godkjenningsordningen er viktig for å sikre målsetningen om at befolkningen skal ha tilgang til sikre og effektive legemidler.

Produsenten av Nexavir har ikke markedsføringstillatelse i Norge. Statens legemiddelverk er ikke kjent med at det har markedsføringstillatelse i øvrige land som deltar i det europeiske legemiddelsamarbeidet. Legemiddelverket er heller ikke kjent med at det foreligger dokumentasjon av effekten av Nexavir mot CFS/ME (kronisk utmattelsessyndrom, Chronic Fatigue Syndrome).

For at et legemiddel skal få forhåndsgodkjent refusjon i Norge må det, i tillegg til å ha markedsføringstillatelse, oppfylle de faglige vilkårene for forhåndsgodkjent refusjon. Det innebærer bl.a. at legemidlet må ha vitenskapelig godt dokumentert og klinisk relevant virkning for den aktuelle pasientgruppen, og at kostnaden ved bruk av legemidlet må stå i et rimelig forhold til den behandlingmessige verdien – det må være kostnadseffektivt.

Et av målene med refusjonsordningen for legemidler er å gi samfunnet verdier for pengene, det vil si at fellesskapet skal refundere utgifter til legemidler som gir sikker helsegevinst for pasienten og har god effekt i forhold til kostnadene. Det er ikke dokumentert at Nexavir oppfyller kravene for forhåndsgod-

kjent refusjon, og Nexavir har derfor ikke refusjon, verken for bruk mot CFS/ME eller andre sykdommer.

Det finnes i dag ingen diagnostisk test for å fastslå CFS/ME eller for å fastslå hvilken behandling som er mest egnet. Jeg har derfor mottatt en rekke henvendelser fra pasienter som ber om økonomisk støtte til å prøve ut alternative behandlingsformer hvor det ikke foreligger dokumentert effekt, herunder Nexavir som er ekstrahert fra griselever. Jeg er kjent med at norske pasienter importerer dette privat fra Belgia. Nexavir har ikke gyldig markedsføringstillatelse i Belgia, og belgiske myndigheter har opplyst at det pågår etterforskning av ulovlig import av Nexavir til Belgia.

Denne regjeringen har engasjert seg sterkt i arbeidet med å tilrettelegge bedre helse-, velferds-, rehabiliterings- og utdanningstilbud til en pasientgruppe som til dels har vært usynlig og mistrodd i samfunnet gjennom mange år. Det er blant annet opprettet et eget kompetansenettverk som ledes av Helsedirektoratet. Jeg er opptatt av at de legemidler som tilbys pasienter med CFS/ME, oppfyller alle faglige krav.

SPØRSMÅL NR. 719

Innlevert 16. februar 2009 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy

Besvart 26. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Stortinget vedtok å øke bevilgningene i RNB 2008 med 360 millioner til å dekke økte pensjonskostnader ved private ideelle sykehus i 2008. Disse skulle utbetales via de regionale helseforetakene som har avtaler med sykehusene.

Når kan de private ideelle sykehusene regne med å få utbetalt pengene fra de regionale helseforetakene?»

BEGRUNNELSE:

Bakgrunnen for spørsmålet er at HOD har bedt de regionale helseforetakene om å avvente utbetalingerne.

Svar:

Bevilgningen som skal sette de regionale helseforetakene i stand til å inngå avtaler som avspeiler

økte pensjonskostnader hos de private helseinstitusjonene, ble utbetalt til de regionale helseforetakene 1. desember 2008. Før utbetaling kan skje videre ut til de private helseinstitusjonene, er det imidlertid viktig at avtalene med helseinstitusjonene gjennomgås med henblikk på regionens økonomiske ansvar for de økte kostnadene. De regionale helseforetakene har i tillegg blitt pålagt koordinering på tvers av regionene for derigjennom å oppnå likebehandling av helseinstitusjonene der forholdene tilsier det. Dette er jeg kjent med at de regionale helseforetakene har sørgt for.

Utover de rent avtalemessige forholdene, arbeides det nå også med å avklare enkelte problemstillinger knyttet til anskaffelsesregelverket og statsstøtte-reglene. Utbetaling fra de regionale helseforetakene vil skje så snart disse spørsmålene er avklart. Jeg tar sikte på at dette skal kunne skje i nærmeste framtid.

SPØRSMÅL NR. 720**Innlevert 16. februar 2009 av stortingsrepresentant Leif Helge Kongshaug****Besvart 23. februar 2009 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«I tillegg til tradisjonelle kabelløsninger finst det nå ny kabelteknologi, likestrømsteknologi kalt HVDC-light. Den teknologiske utviklingen går med aksellerende fart også når det gjelder kabelteknologi. Det er viktig når en vurderer løsninger, luftspenn eller kabel, at absolutt den nyeste teknologien er lagt til grunn og vurdert.

Vil olje- og energiministeren medvirke til at det blir foretatt en tilleggsutredning for å få fram og vurdert den aller nyeste kabelteknologien til bruk i hele eller deler av linjen Fardal-Ørskog?»

BEGRUNNELSE:

Som nevnt ovenfor skjer det store framskritt når det gjelder kabelteknologi.

Det er viktig at absolutt de siste nyvinninger og nyutviklede løsningene blir vurdert når nye framføringer for elektrisk energi skal besluttes. Det er kommet fram opplysninger om at ny likestrømsteknologi for 320 kV frakter like mye strøm som den planlagte 420 kV- linjen på grunn av 20 % mindre energitap. Dette er opplysninger som seriøse og tunge norske forskningsmiljø og leverandører går god for. Dette er så viktig at det i seg selv må være grunnlag for tilleggsutredning.

En slik løsning vil også trolig bare være fra 2 til 4 ganger så dyrt som luftspenn, og ikke 10 ganger så dyrt som NVE/Statnett hevder ut fra gammel teknologi.

Det skulle være unødvendig å nevne at denne linjen er planlagt gjennom "indrefiletten" av norsk natur med mellom annet et fjordlandskap som av Unesco vart vurdert som en del av verdensarven vår.

National Geographic har kåret området som reisemål nummer en i verden.

Det må også tillegges betydelig vekt at et luftspenn er forbundet med uheldige virkninger på en lang rekke områder. Det være seg i forhold til bomiljø, nåværende og framtidig næringsvirksomhet, visuelt inntrykk og mulige helseskader.

Ut fra ovenstående må det nå foretas en tilleggsutredning der den nye kunnskapen om kabelteknologi blir vurdert som en svært aktuell løsning.

Svar:

Statnett søkte i februar 2007 om konsesjon for å bygge en ny 420 kV-ledning fra Ørskog transformatorstasjon i Ørskog kommune til Fardal transformatorstasjon i Sogndal kommune. Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) har nå søknaden til behandling, og må vurdere hvilke utredninger som skal til for å kunne fatte vedtak i saken. Olje- og energidepartementet er klageinstans, og jeg kan derfor ikke nå kommentere nærmere behandlingen av denne saken.

Energimyndighetene følger utviklingen innen kabelteknologi med stor interesse. Under gitte forutsetninger kan det tenkes at utviklingen innen likestrømsteknologi, som representant Kongshaug viser til, kan innebære nye muligheter for kabling i fremtiden. Forskjellen i egenskaper mellom likestrøm og vekselstrøm må imidlertid også vurderes i den sammenhengen. Likestrøm kan være mindre egnet enn vekselstrøm til bruk i sentralnettet på grunn av strengere krav til reserveløsninger. Det er for tidlig å konkludere med hvilke tekniske, økonomiske og miljømessige konsekvenser og muligheter som ligger i utviklingen innen likestrømsteknologi for fremtidige kraftledningsprosjekter. Av hensyn til forsyningssikkerheten er denne teknologien foreløpig ikke tilstrekkelig moden til å tas i bruk.

Jeg føler meg trygg på at NVE holder seg løpende oppdatert på ny kabelteknologi når søknader om bygging av kraftledninger behandles. Fordelene slik teknologi kan gi på sikt, må imidlertid veies opp mot fremdriften i arbeidet med forsterkning av sentralnettet som er viktig for forsyningssikkerheten. Jeg vil forsikre representanten om at det i konsesjonsbehandlingen gjøres grundige utredninger og vurderinger av hvordan kraftledninger kan bygges for i størst mulig grad å ta hensyn til miljø- og andre samfunnsinteresser.

SPØRSMÅL NR. 721**Innlevert 16. februar 2009 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner****Besvart 23. februar 2009 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«I Dagbladet 14. februar svarer kulturminister Trond Giske følgende på hvorfor han ikke skal ha møter med politisk opposisjonelle for å drøfte menneskerettighets spørsmål, herunder mangelen på ytringsfrihet, i forbindelse med sin tur til Cuba 14. til 18. februar: "Vi gjør det ambassaden mener er det beste."»

Hva gjør utenriksministeren for å sikre at ambasadene legger opp til møter med politisk opposisjonelle og at det er et sterkt fokus på menneskerettighets spørsmål i forbindelse med offisielle besøk til stater som Cuba?»

Svar:

Regjeringens medlemmer er fullt ut innforstått med at menneskerettigheter er et av de sentrale temaene i Norges forhold til Cuba. Statsråd Giske er spesielt bevisst på dette og kjenner problemstillingene godt blant annet i lys av at han besøkte Cuba ved en lignende anledning for drøyt et år siden.

Bakgrunnen for Giskes besøk til Cuba i forrige uke var en offisiell invitasjon fra den kubanske kulturministeren om å delta på den internasjonale bokmessen i Havanna. Kirke- og kulturdepartementet la i samarbeid med det kubanske kulturdepartementet

opp til et omfattende program for Giske i tett dialog med Norges ambassade i landet.

Utenriksdepartementet og ambassadene gir ofte råd i forbindelse med utforming av program.

Det er riktig at det denne gang ikke ble lagt inn samtaler med dissidenter i Giskes program. Det ble imidlertid lagt inn et møte med den katolske kirken som spiller en sentral rolle i debatten om religionsfrihet og ytringsfrihet. Giske hadde også god anledning til å møte kulturlivets representanter med ulike meninger og ståsted.

I samtalen med sin kubanske kollega tok Giske opp menneskerettighetssituasjonen i landet. Han uttrykte blant annet Norges bekymring for situasjonen for politiske fanger, ytringsfrihet, pressefrihet og tilgangen til utenlandske aviser.

Vår ambassade i Havanna har for øvrig nær kontakt med dissidentmiljøet i landet, noe den vil fortsette å ha i tiden framover.

For øvrig vil jeg vise til mine svar på skriftlige spørsmål nr. 589 (2008-2009), nr. 482 og 481 (2008-2009), samt den utenrikspolitiske debatten i Stortinget 12. februar 2009, og mitt svarbrev til Høyres stortingsgruppe av 14. mai 2008 som bl.a. gjør rede for Norges politiske forhold til Cuba.

SPØRSMÅL NR. 722**Innlevert 16. februar 2009 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 24. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«I Aftenposten 16. februar 2009 refser finansministeren flere av sine etatsjefer for manglende oppfølging av alvorlig skattesnyteri. Finansministeren har i 3, 5 år hatt det øverste ansvaret for at slike saker blir fulgt opp. Bevilgninger er økt og handlingsplaner har vært utarbeidet, men resultatene går den gale veien.

Hvilke tiltak utover offentlig refs av sine etatsjefer vil finansministeren nå sette i verk for å få bukt med problemene?»

Svar:

Bakgrunnen for Aftenpostens artikkel 16. februar 2009 er at Riksrevisjonen i høst presenterte en undersøkelse av myndighetenes innsats mot økonomisk kriminalitet i perioden 2004 – 2007, som bl.a. viser at antallet anmeldelser fra skatteetaten til politi og påtalemyndighet har gått ned i undersøkelsesperioden, og at det er store variasjoner mellom lokale enheter i både skatteetaten og toll- og avgiftsetaten når det gjelder hvilke overtredelser som blir anmeldt, jf. Dokument nr. 3:3 (2008–2009).

Disse variasjonene i anmeldelsespraksis er bekymringsfulle, bl.a. ut i fra hensynet til likebehandling. Finansdepartementet har derfor bedt Skattedirektoratet og Toll- og avgiftsdirektoratet om å instruere regionene om at gjeldende instruksjer og retningslinjer for anmeldelse av saker til politi- og påtalemyndigheten skal følges. Departementet har også bedt begge etater om å starte et arbeid med å gjennomgå gjeldende anmeldelsesinstruksjer/retningslinjer med tanke på forbedringer. I dette arbeidet er det viktig at hensynet til likebehandling blir ivaretatt. I deler av regelverket har det ligget unntaksbestemmelser for å kunne begrense omfanget av anmeldelser ut fra hensynet til antatt etterforskningskapasitet i politiet. Slike unntak har gjerne vært praktisert gjennom nærmere lokal avtale med vedkommende politidistrikt. I det oppstartede revisjonsarbeidet kan man regne med at slike unntaksregler vil bli vurdert med sikte på innskrenkning.

På grunnlag av Riksrevisjonens undersøkelse var det god grunn for departementet til å vurdere en innstramning i anmeldelsespraksis, og til å meddele de to etatene resultatet av disse vurderingene. Men det blir temmelig misvisende og misforstått å kalle dette refs av etatssjefer. Det handler om forbedringer av en praksis og et regelverk, uten at etatenes ledere fortjener å klandres konkret for den nåværende tilstand.

Det er også viktig å understreke at selv om skatte- og avgiftsunndragelser ikke anmeldes til politiet, reageres det med administrative sanksjoner overfor skatte- og avgiftsunndragelser. I ikke-politiammeldte

saker er adgangen til å ilegge forhøyet tilleggsskatt større enn i anmeldte saker. Den ulikebehandling som er avdekket, dreier seg i stor grad om mindre unndragelsessaker hvor en politietterforskning kunne ha ledet til bøtStraff eller til betinget fengselsstraff kombinert med bot. Ved ikke-anmeldelse blir det i alle fall tilleggsskatt, som kan svi like hardt som en bot. Det er derfor ikke grunnlag for å si at "resultatene går den gale veien". De grovere unndragelsessaker blir normalt anmeldt og etterforsket, og dette er tross alt den aller viktigste del av kampen mot skatteunndragelser.

Regjeringen gjennomfører mange tiltak for å styrke innsatsen mot alvorlige skatte- og avgiftsunndragelser. Nå ser jeg også fram til utredningen fra Skatteunndragelsesutvalget, som blir avgitt 24. februar d.å. Da vil vi få en god oversikt over mulighetene til fortsatt styrking av innsatsen mot skatte- og avgiftsunndragelser. Jeg vil også vise til at bevilningene til skatteetatens og toll- og avgiftsetatens arbeid for å bekjempe skatte- og avgiftsunndragelser i regjeringsperioden økt med til sammen 140 mill. kroner i engangsbevilgninger og 240 mill. kroner som en varig styrking. Hovedtyngden av bevilgningsøkningene gjelder for tiden etter Riksrevisjonens undersøkelse.

Jeg viser for øvrig til at kontroll- og konstitusjonskomiteen har avgitt innstilling til Riksrevisjonens rapport, og at denne skal behandles i Stortinget 23. mars 2009, jf. Innst. S. nr. 151 (2008–2009).

SPØRSMÅL NR. 723

Innlevert 16. februar 2009 av stortingsrepresentant Inger S. Enger

Besvart 24. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Flere kommuner opplever at flyktninger/ asylsøkere møter unødvendige utfordringer i forbindelse med norskopplæringen. I kommuner hvor barna lærer nynorsk som hovedmål på skolen, lærer foreldra å skrive bokmål i opplæringen sin. Dette vanskeliggjør opplæringssituasjonen. Det er ekstra krevende å hjelpe barna når skriftspråket som foreldra lærer, ikke sammenfaller med barnas opplæring.

Hvilke grep kan gjøres slik at dette unngås?»

BEGRUNNELSE:

Bakgrunnen for spørsmålet er at flere kommuner har kommet opp med denne problemstillingen.

Jeg har mottatt opplysningene under fra daglig leder i landssamanslutninga av nynorskkommunar (LNK:

"I 2001 vart det laga ein rapport om forprosjektet til prosjektet "ettbaserte nynorske læremiddel for vaksne innvandrara" ved Gloppen kompetansesenter. Forprosjektet viste at nynorskkommunane alt då ønskte meir læringsmaterieil på nynorsk.

LNK har etter dette hatt årvisst kontakt med Utdanningsdirektoratet om læremateriellstoda for vaksne innvandrere i nynorskkommunar.

I 2005 vedtok LNK-landstinget ei fråsegn om språkleg integrering av innvandrere. Det året fekk meir enn 2000 vaksne framandspråklege norskopplæringa si på bokmål - i nynorskkommunar.

Utdanningsdirektoratet løyvde i 2005 og 2006 midlar til utvikling av læremiddel på nynorsk for vaksne innvandrere, men frå 2007 overtok VOX dette ansvaret.

På nynorsk finst ei prøveutgåve av læreverket «Ny i Noreg» frå tidleg 1990-tal. Det finst så godt som ingen lydbøker arbeidsbøker, lesebøker osv. Utanom det nettbaserte læreverket «Nynorsk pluss» som no heiter "Norsk Pluss" og "Nynorsk arbeidsgrammatikk for minoritetsspråklege" som og berre er tilgjengeleg på nett, finst det svært lite på nynorsk for desse gruppene.

VOX forklarar at grunnen til at det ikkje skjer så mykje når det gjeld nynorske læremiddel for vaksne innvandrere, er at det ikkje er krav til parallellutgåver for denne målgruppa, i motsetnad til dei målgruppene som kjem inn under Opplæringslova."

Svar:

Med den språksituasjonen vi har i Norge med to sidestilte målformer må det tilrettelegges for at innvandrere i kommuner som har nynorsk som hovedmål, kan få opplæring i nynorsk. For at det skal være mulig må det være et rimelig tilbud av nynorske læremidler og voksenopplæringen i den enkelte kommune må gi opplæring i nynorsk. Det første må jeg ta ansvaret for ved å sørge for at det er tilbud av nynorske læremidler. Det andre må en ta ansvaret for lokalt.

Det foreligger i dag følgende læremidler på nynorsk:

Forlaget Fag og Kultur: Godt sagt I (bildeordbok og lesehefter)

CyberBook: NorskPluss (nettbasert)

Cappelen: Praktisk norsk

Cappelen: Arbeidsgrammatikk. Norsk som framandspråk

Almater Forlag: Foreldreboka og Arbeidsboka

Vox: Kropp og helse

Vox: Europeisk språkperm for vaksne innvandrere

Cappelen: Intro (læreverk i samfunnskunnskap)

Cappelen: Jobb i sikte (læreverk hvor arbeidslivskunnskap knyttes til norskopplæring)

I 2001-2002 ble det utviklet et nettbasert læreprogram i nynorsk (CyberBook: NorskPluss). Nettbasert opplæring er fleksibel og gir mulighet for å lære nynorsk både som fjernundervisning og i klasserom med støtte fra lærer. Programmet dekker hele opplæringsløpet og er tilrettelagt for innvandrere med forskjellig utdanningsbakgrunn. I 2006 gav Utdanningsdirektoratet 1,9 mill. kr i støtte til å utvikle nynorske læremidler, bl.a. til å videreutvikle NorskPluss slik at det ble tilpasset ny læreplan. NorskPluss har i tillegg noen trykte komponenter. Europeisk språkperm for voksne innvandrere beskriver en metode som gjør det mulig å fristille opplæringen fra læreboka. I etterutdanningskursene for lærere blir det undervist i språkpermmetodikk.

Jeg mener det er fullt ut mulig å tilby innvandrere nynorskopplæring med de læremidler som er tilgjengelige.

Per 1. oktober 2009 var det ca 26 000 deltakere i norskopplæringen. Det vil være relativt kostnadskrevende å utvikle et like bredt tilbud av læremidler på nynorsk som på bokmål, da antallet deltakere som ønsker undervisning på nynorsk for tiden er begrenset. Dette er også bakgrunnen for at introduksjonsloven ikke har bestemmelse om at læremidler for opplæring i norsk og samfunnskunnskap for voksne innvandrere må foreligge både på nynorsk og bokmål (parallellutgaver). Det må likevel være et tilfredsstillende tilbud av nynorske læremidler.

På oppdrag fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet har Vox vurdert behovet for å utvikle læremidler på nynorsk. Vox foreslår at det avsettes midler over ett eller to år til å oversette ett læreverk fra bokmål til nynorsk, og at Vox samarbeider med Landsmanslutninga av nynorskkommunar om hvilket læreverk som bør oversettes.

Jeg vil følge opp denne saken i samsvar med ovenstående.

SPØRSMÅL NR. 724**Innlevert 16. februar 2009 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 27. februar 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«For å styrke norsk banknæring vedtok Stortinget "bankpakken" som blant annet innebærer at bankene kan bytte "sikre" papirer mot statspapirer. Fra distriktshold er det stilt spørsmål ved om kravene for å kunne "bytte" papirer faller uheldig ut for distriktene og distriktbankene ved at sikkerhetskravene til boliglån medfører at kun boliger i byer og sentrale strøk kan inkluderes i ordningen.

Er det aktuelt for Regjeringen å se nærmere på en slik problemstilling?»

BEGRUNNELSE:

I avisen "Nationen" den 16. februar fremkommer det at i Sogn & Fjordane vil kun boliger i Førde ha en slik verdi at det for banknæringen gis mulighet for å benytte "gullkortet" og dermed kunne "bytte" boliglån mot statspapirer. Lokalt vurderes dette negativt sett fra et distriktsperspektiv og lokale bankers konkurransevilkår.

Svar:

Stortinget vedtok den 24. oktober 2008 Regjeringens foreslåtte bytteordning. Ordning gir bankene mulighet til å bytte obligasjoner med fortrinnsrett (OMF) mot statspapirer for at de skal kunne bedre sine utlånsmuligheter.

Det er regelverket for obligasjoner med fortrinnsrett i finansieringsvirksomhetsloven som setter rammer for hvilke typer pantesikrede lån som kan inngå som sikkerheter i obligasjoner med fortrinnsrett (OMF). Det fremgår av finansieringsvirksomhetsloven § 2-28 at kan sikkerhetsmassen for OMF bestå av følgende typer pantesikrede lån:

- lån sikret ved pant i bolig, atkomstdokument til bolig eller borettslagsandel (bolighypoteklån)
- lån sikret ved pant i annen fast eiendom (eiendomshypoteklån)

- lån sikret ved pant i andre realregistrerte formuesgoder
- lån til, eller lån garantert av, stat, kommune eller tilsvarende offentlige organer i andre stater (offentlige lån)

I forskrift 25. mai 2007 nr. 550 om kredittforetak som utsteder obligasjoner med fortrinnsrett i en sikkerhetsmasse bestående av offentlige lån, utlån med pant i bolig eller annen fast eiendom § 9 framgår hvilken belåningsgrad de ulike lånene kan ha når de innføres i sikkerhetsmassen.

Myndighetene har løpende arbeidet med omfattende endringer i vilkårene for bytteordningen, slik at flest mulig banker skal kunne delta. Det er i tråd med signalene i Finanskomiteens innstilling og behandlingen i Stortinget. Blant annet har staten utvidet ordningen til at også OMF i næringslån og kommunelån kan godtas, i tillegg til boliglån. Videre kan nå bankene delta gjennom sine kredittforetak.

Det har vært ukentlig auksjoner i bytteordningen fra og med 24. oktober 2008. Det har blitt tildelt statspapirer til bankene for omtrent 72 mrd. kroner per medio februar 2009. Samlet ramme for ordningen er satt til 350 mrd. kroner, og løpetiden for avtaler som inngås i 2009 er satt til inntil 5 år.

De fleste banker har mulighet til å overdra fordringer på husholdninger med pant i bolig til heleide eller deleide kredittforetak. Kredittforetaket kan igjen utstede obligasjoner med fortrinnsrett i disse låneporteføljene. Kredittforetaket finansierer kjøpet av de nevnte fordringene ved å utstede obligasjoner med fortrinnsrett. Det er ikke bestemmelser i regelverket som medfører at for eksempel bare boliger i spesielle strøk omfattes av ordningen. Det er belåningsgraden på boligen som bestemmer om boligen kvalifiserer til å inngå i en OMF. Dette forholdet er uavhengig av geografiske forskjeller i boligverdi. Innenfor regelverket er det bankene selv som bestemmer porteføljensammensetningen.

SPØRSMÅL NR. 725**Innlevert 16. februar 2009 av stortingsrepresentant Ib Thomsen****Besvart 25. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Mener statsråden at avkastningen av investeringer som ikke tjener kjernevirksomheten hos kommunale vann- og avløpsseksjoner og som ikke eksplisitt er omtalt i lov om kommunale vann og kloakkavgifter f.eks. farm i Afrika slik vi har sett i NRV og RA2-saken, kan disponeres til annet enn investering og drift av avløpsformål?»

BEGRUNNELSE:

"Vann- og avløpsgebyrer fastsatt i medhold av lov av 31. mai 1974 nr. 17 om kommunale vass- og kloakkavgifter skal ikke overstige kommunens nødvendige kostnader på henholdsvis vann- og avløpssektoren."

Forskriften beskriver ikke hva som skal anses som "nødvendige kostnader". Disse ordene har heller ikke et entydig innhold. For at loven effektivt skal være et redskap for lokale utbygginger av vann- og kloakkanlegg, er det naturlig at kommunene får en viss frihet til selv å avgjøre hvilke kostnader som er "nødvendige". Ved så store prosjekter som det her ofte er tale om, kan det både være forstandig tvil om en kostnad er "nødvendig", og hvordan kostnaden skal beregnes. Beregningsproblemer kan typisk oppstå i tilknytning til ulike kapitalkostnader. Forskriftene, lest i lys av lovteksten og lovforarbeidene, må antas å gi kommunen et spillerom for et forstandig skjønn.

Heller ikke denne formuleringen fastsetter entydig hvordan avgiftsgrunnlaget skal beregnes. Hvordan kapitalkostnader skal beregnes i relasjon til hva som antas å ha "direkte, normal sammenheng med en forsvarlig forretningsmessig drift", er f.eks. neppe åpenbart. Igjen er det mulig å hevde at kommunene har en skjønnsmargin.

Miljøverndepartementet har utarbeidet retnings-

linjer for beregning av avgiftsgrunnlaget for kommunale vann- og kloakkavgifter.

Kommunaldepartementet har utarbeidet retningslinjer for beregning av selvkost for kommunale betalingstjenester. Retningslinjene angir selv at de er veiledende. Disse retningslinjene går vesentlig mer i detalj hva gjelder avgiftsgrunnlaget enn lovteksten og forskriftene. Kommunerevisjonen har lagt betydelig vekt på disse retningslinjene.

I forhold til lov og forskrift kan det som nevnt argumenteres for at kommunen har en margin for et forsvarlig skjønn. Hvis kommunen har vært innenfor en slik skjønnsmargin, kan det hevdes at kommunen ikke har tilbakebetalingsplikt.

Svar:

Rammene for kommunale vann- og avløpsgebyrer fremgår av vass- og kloakkavgiftslova og forurensningsforskriften kapittel 16 om kommunale vann- og avløpsgebyrer. I henhold til forurensningsforskriften § 16-1 første ledd er kommunen bundet av selvkostprinsippet. Det fremgår ved at "kommunens nødvendige kostnader på henholdsvis vann- og avløpssektoren" er satt som øvre grense for hvor mye kommunen kan kreve inn i gebyrer. Kommunen må selv vurdere hva som er nødvendige kostnader, men det er bare kostnader som direkte eller indirekte har normal sammenheng med en forsvarlig drift av vann- og avløpssektoren som kan legges inn i gebyrgrunnlaget.

Videre er det slik at gebyrinntektene utelukkende kan brukes til å finansiere vann- og avløpssektoren. Det samme gjelder avkastning av gebyrfinansierte investeringer. Kommunen er imidlertid ikke pålagt full kostnadsdekning gjennom gebyrer. Det er derfor anledning til å delfinansiere sektoren via kommunebudsjettet.

SPØRSMÅL NR. 726**Innlevert 17. februar 2009 av stortingsrepresentant Morten Høglund****Besvart 20. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Den 11. februar ble Morgan Tsvangirai fra Movement for Democratic Change (MDC) tatt i ed som statsminister i den nye samlingsregjeringen i Zimbabwe. Internasjonale medier viser til at maktdelingsavtalen mellom MDC og Mugabes parti ZANU-pf er skjør. Flere store bistandsaktører har uttalt at de ikke er villige til å åpne opp for bistand til Zimbabwe, før Mugabe viser at han er villig til å dele makten.

Hvilke betingelser vil utviklingsministeren stille overfor Zimbabwe når landet skal motta langsiktig bistand fra Norge?»

BEGRUNNELSE:

Robert Mugabe har sittet som president i Zimbabwe siden 1980. Hans politiske vanstyre de siste ti-årene har medført at landet nå står overfor enorme problemer knyttet til politisk krise, ekstrem inflasjon, aids- og koleraepidemi og sammenbrudd i de fleste samfunnstjenester. Norge fortsatte å gi stat til stat bistand til Zimbabwe helt frem til august 2001, lenge etter at Mugabe hadde begynt å vise sine diktatoriske tendenser. Norge fortsetter imidlertid å gi bistand til Utviklingsorganisasjonen i sørlige Afrika (SADC), som beskrev valget i Zimbabwe i 2005 som fritt og rettferdig trass i at de aller fleste internasjonale observatører viser til omfattende valgfusks, korrupsjon, vold og undertrykking i regi av Mugabes støttespillere.

Maktdelingsavtalen som nylig er inngått mellom ZANU-pf og MDC gir flere grunner til bekymring. Direktør Jennifer Wilson i menneskerettighetsorganisasjonen Freedom House mener avtalen ikke reflekterer viljen til det zimbabwiske folk og at den ikke kan ses på som en levedyktig løsning så lenge Mugabe ikke går med på vidtrekkende reformer.

Den påtenkte viseministeren i landbruksdepartementet, Roy Bennett fra MDC ble pågrepet og anholdt like før edsavleggelsen. Bennett er ifølge hans advokat siktet for å ha deltatt i konspirasjoner mot statens sikkerhet. Ifølge CNN ble selve innsettelsesseremonien av regjeringen også forsinket fordi Mugabe og ZANU-pf ville utnevne flere ministre enn det som var nedfelt i avtalen.

Talsmann Robert Wood i USAs utenriksdepartement har nylig uttalt til BBC at det bare vil være aktuelt å lette sanksjonene samt åpne opp for bistand til Zimbabwe når man ser bevis på en reell maktdeling såvel som inkluderende og effektivt styresett. Wood

oppfordrer videre verdenssamfunnet til å fortsette å overvåke Mugabe for å påse at hans parti etterlever avtalen med MDC, såvel som respekterer grunnleggende menneskerettigheter. Tilsvarende uttalelser har kommet fra Storbritannia, hvor utenriksminister David Miliband har advart at den nye regjeringen vil bli bedømt etter sine handlinger.

Svar:

I likhet med storparten av det internasjonale samfunn har Norge ønsket avtalen mellom partene om å inngå en samlingsregjering i Zimbabwe velkommen. Landet har lenge vært uten en fungerende regjering, og den økonomiske, sosiale og fysiske infrastrukturen i landet har kollapset totalt, med de fatale konsekvenser dette har for befolkningen. Derfor var det positivt at partene kom til enighet og at en regjering nå kommer på plass.

Det er ingen tvil om at samlingsregjeringen vil ha store behov for internasjonal bistand og støtte for å kunne starte arbeidet med å rehabilitere landet. Samtidig kan ikke langsiktig bistand i tradisjonell forstand kanaliseres gjennom myndighetene før regjeringen gjennom handling har vist faktisk vilje og evne til endring. Det ligger en stor utfordring her, med løpende vurderinger om når, hvordan og hva slags bistand som gradvis kan igangsettes. Den nye samlingsregjeringen må eksempelvis være i stand til å legge fram en troverdig økonomisk politikk og bedre forholdene for menneskerettighetene. Dette vil være noen av de utfordringene som vil veie tungt for Norge og andre land, når man vurderer hvorvidt en skal gå inn med langsiktig bistand.

Norge leder den sentrale givergruppen i Harare, som jobber med å utarbeide felles kriterier for å gjenoppta samarbeidet med en ny regjering i Zimbabwe. Norge er, sammen resten av de likesinnede giverne, opptatt av at langsiktig internasjonal bistand til Zimbabwe må være koordinert. Norge har også deltatt på en rekke uformelle internasjonale givermøter de siste årene for å diskutere og forberede kriterier for gjenopptakelse av langsiktig bistand ved endringer i det politiske lederskapet. Det legges opp til et nytt slikt møte for de sentrale giverne i Washington i siste halvdel av mars, hvor også Norge vil delta.

Hvis forholdene ligger til rette for det, planlegger jeg å besøke Zimbabwe i slutten av mars for å se nærmere på utviklingen i landet og å starte en dialog med den nye regjeringen om veien fremover.

I mellomtiden vil Norge fortsette å gi omfattende humanitær bistand til landet, kanalisert gjennom FN-systemet og norske og internasjonale frivillige orga-

nisasjoner. I 2008 beløp dette seg til i alt NOK 67,7 millioner.

SPØRSMÅL NR. 727

Innlevert 17. februar 2009 av stortingsrepresentant Morten Høglund

Besvart 23. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Tenketanken Center for Global Development publiserer hvert år en rangering av verdens giverland til utviklingsformål, kalt CDI. Norge kommer alltid dårlig ut i forhold til handel. Trass i positive endringer i GSP systemet og inkludering av Swaziland i nulltollordningen, så falt Norges CDI-ranking i forhold til handel betydelig fra 2007 til 2008.

Hva vil statsråden gjøre for å bidra til en mer solidarisk og rettferdig norsk handelspolitikk overfor verdens utviklingsland?»

BEGRUNNELSE:

Center for Global Development sin Commitment to Development Index (CDI) rangerer giverlandene på åtte indikatorer i forhold til bidrag til utvikling i fattige land. Norge rangeres som nummer to på indeksen for 2008 og utmerker seg spesielt i forhold til bidrag til internasjonal sikkerhet og stabilitet.

På området handel er Norge imidlertid alltid blant de dårligste, synliggjort gjennom høye tollbarrierer på varer fra u-land og utstrakte subsidier til norske bønder. Det ble i statsbudsjettet for 2008 gjort endringer i GSP-ordningen ved at flere u-land ble inkludert i ordningen med toll- og kvotefri markedsadgang. Swaziland ble i statsbudsjettet for 2009 inkludert i særordningen for GSP og får samme handelsbetingelser som Botswana og Namibia. Disse endringene har imidlertid relativt marginal provenyeffekt.

Norges CDI-score på området handel var 1,7 i 2007.

I 2008 er denne falt til 1,4. Kun Sveits og Sør Korea oppnår en dårligere rangering på området. Selv om slike undersøkelser alltid reiser metodiske problemstillinger, er dette en betydelig forverring av Norges handelsrelasjoner med fattige land og må ses i sammenheng med at Norge allerede er blant de dårligste i klassen av giverland hva gjelder tollbarrierer og subsidier til eget jordbruk.

Svar:

CDI (Commitment to Development Index) er en sammensatt indeks som gir en indikasjon på hvordan rike lands politikk på ulike områder påvirker utviklingslands utviklingsmuligheter. På hovedindeksen rangerte Norge i 2008 som nr 2 av 22 land. Lav u-landsimport i forhold til BNP, høye tollsatser på en del jordbruksprodukter og høye jordbrukssubsidier i forhold til en del andre land ga en 20-plass på handelsindeksen. Norge har imidlertid langt flere landbruksvarer med null toll enn f.eks. EU har, og mange, bl.a. tropiske, landbruksprodukter som er viktige for utviklingsland, slipper tollfritt inn i Norge. Dette veier imidlertid ikke opp for de faktorene som trekker oss ned på indeksen.

Handel er en viktig drivkraft for økonomisk utvikling og økt velferd i utviklingsland. Utviklingslandenes spesielle situasjon og interesser står i sentrum i den pågående forhandlingsrunden i Verdens handelsorganisasjon (WTO). Regjeringen arbeider i denne sammenheng aktivt for å få på plass en ny avtale som både ivaretar hensynet til norsk økonomi og norske arbeidsplasser, men som samtidig bidrar til å ivareta utviklingslandenes interessert. For utviklingslandene omfatter dette særlig behovet for økt markedsadgang, et balansert regelverk som gir landene det nødvendige politiske handlingsrom, samt programmer for teknisk bistand og assistanse.

De minst utviklede land (MUL) har siden 2001 hatt toll- og kvotefri markedsadgang til Norge for alle sine produkter. Slik toll og kvotefri adgang til det norske markedet ble 01.01.2008 utvidet til å omfatte ytterligere 14 lavinntektsland som ikke er MUL. Dette innebærer at all import til Norge fra i alt 64 fattige land nå skjer tollfritt. Til tross for dette har importen vært beskjeden. Bare 0,38 prosent av samlet import til Norge kommer fra MUL. Årsakene til dette er mange, men mangelfull produksjonskapasitet, infrastruktur, svake institusjoner og mangelfull kompetanse utgjør store hindre i enkelte land.

Regjeringen vil derfor gi økt prioritet til å gjennomføre Handlingsplanen for handelsrettet utviklingssamarbeid som ble lansert i desember 2007. I 2008 og 2009 budsjettet ble det avsatt 50 mill kroner ekstra til å følge opp handlingsplanen. Dette kommer i tillegg til bistanden til infrastruktur og økt produksjonskapasitet som i 2007 var på rundt 2,6 mrd kroner.

Regjeringen ønsker, ut fra mange hensyn, ikke minst distriktspolitiske, å opprettholde et levedyktig landbruk i hele landet.

Spørsmålet om hvordan en skal bedre utviklings-

landenes markedsadgang til Norge og andre rike land er aktualisert gjennom NOU 2008:14 "Samstemt for utvikling?" og St.meld.nr.13 "Klima, konflikt og kapital". I disse dokumentene framheves det at andre faktorer enn tradisjonell bistand er vel så viktige for å oppnå velstand for verdens fattige. Dette innebærer også at Regjeringen vil fortsette arbeidet med å bedre handelsforbindelsene med utviklingsland, innenfor de rammene som norsk politikk setter, og at disse rammene også blir sett i sammenheng med konsekvenser for fattige land.

SPØRSMÅL NR. 728

Innlevert 17. februar 2009 av stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund

Besvart 23. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Kan statsråden bekrefte at han mener at den foreslåtte styrkingen av NAV er tilstrekkelig for å møte økt forventet tilstrømming av ledighet, slik at brukerne av etatens tjenester ikke opplever brudd på etatens egne retningslinjer for behandlingstid, og videre at den foreslåtte styrkingen minst er på nivå med det NAV selv mener har vært nødvendig, jfr. sitat fra Klassekampen?»

BEGRUNNELSE:

Det fremkommer av St.prp. nr. 37 (2008-09) at Regjeringen vil styrke NAV med 200 midlertidige stillinger i 2009 for å kunne møte økt forventet tilstrømming av arbeidssøkere, samt med 120 midlertidige stillinger for å administrere et økt nivå på arbeidsmarkedstiltak, til sammen 320 stillinger. Bevilgningen til arbeids- og velferdsetaten er derfor foreslått styrket med 156 mill. kroner i proposisjonen. Ifølge Klassekampen 4. februar 2009 er dette mer enn hva NAV selv har bedt om, ifølge politisk ledelse i Arbeids- og inkluderingsdepartementet.

Svar:

Utsiktene for arbeidsmarkedet i 2009 preges av betydelig usikkerhet. En mer dempet vekst i økonomien og svekkelse av arbeidsmarkedet har ført til økende arbeidsledighet. For å møte denne situasjonen er bevilgningen til Arbeids- og velferdsetaten styrket med 156 mill. kroner for å møte en større tilstrømming av ledige og for å følge opp flere deltakere

på arbeidsmarkedstiltak. Arbeidsmarkedstiltakene er økt med 6000 plasser.

Som følge av svekket arbeidsmarked og økt tilstrømming av arbeidsledige til NAV-kontorene, har det vært registrert lengre ventetider for dagpengesaker. I den forbindelse viser jeg til korrespondanse med de parlamentariske lederne Siv Jensen, Erna Solberg, Dagfinn Høybråten og Lars Sponheim. I brev av 11.februar 2009 ber de om at jeg snarest gir en redegjørelse for et samlet Storting om status for gjennomføringen av NAV-reformen. I svarbrev av 13. februar 2009 takker jeg for muligheten til å orientere Stortinget om situasjonen i NAV, og varsler at jeg i løpet av mars måned vil legge fram en egen sak for Stortinget. I brev av 17. februar d.å. fra de samme parlamentariske lederne, fastholdes kravet om at Stortinget omgående får en redegjørelse om hvordan akutte forhold i Arbeids- og velferdsetaten blir ivare tatt. I brev av samme dato ber Kontroll- og konstitusjonskomiteen om en orientering om de tiltak som vil bli iverksatt for å sikre en akseptabel drift av NAV-kontorene. Som svar på ditt spørsmål, viser jeg til mitt svarbrev til de parlamentariske lederne for opposisjonspartiene, og likelydende brev til Kontroll- og konstitusjonskomiteen av 23. februar d.å.

Vedlegg til svar:

Ad. organisering av NAVs behandling av søknader om dagpenger

Jeg viser til brev av 17. februar 2009 fra Kontroll- og konstitusjonskomiteen der det bes om en oriente-

ring om de tiltak som vil bli iverksatt for å sikre en akseptabel drift av NAV-kontorene. Regjeringen vil legge frem en stortingsproposisjon senest 20. mars 2009. Der vil det blant annet bli foreslått å styrke Arbeids- og velferdsetatens bevilgning ytterligere, for å unngå nedtrapping av bemanningen i etaten i en svært krevende periode. Proposisjonen vil for øvrig innholde en nærmere redegjørelse for premissene for etableringen av arbeids- og velferdsforvaltningen, situasjonen i Arbeids- og velferdsetaten samlet sett, status for gjennomføringen av NAV-reformen, en gjennomgang av iverksatte tiltak, samt strategier og tiltak fremover for å sikre ordinær drift av etaten og gjennomføring av NAV-reformen.

Allerede nå vil jeg informere om at Regjeringen i proposisjonen bl.a. vil foreslå at Arbeids- og velferdsetaten samlet sett skal få opprettholde bemanningen. I tillegg vil implementeringen av ordningen med arbeidsavklaringspenger bli utsatt til 1. mars 2010.

Jeg vil nedenfor redegjøre kort for hva som gjøres for å bedre dagpengeforvaltningen og restansesituasjonen i Arbeids- og velferdsetaten. Det dreier seg både om tiltak innenfor etatens egne rammer og fullmakter, og om hva departementet har gjort for å sikre etaten gode rammebetingelser og tilførsel av nødvendige ressurser.

Som jeg redegjorde for i Stortinget fredag 13. februar i år, arbeides det aktivt med å redusere ventetiden for etatens behandling av dagpengekrav. Lengre ventetid har oppstått som følge av et svekket arbeidsmarked med økt tilstrømning av arbeidsledige til NAV-kontorene. Antall vedtak er imidlertid doblet fra desember til januar måned, fra om lag 8 000 til 17 000 vedtak.

Arbeids- og velferdsetaten har satt frister hvor målet er at 80 % av dagpengesakene skal være anvist til utbetaling innen 21 dager. Målet på 80 % er basert på erfaringsmateriale knyttet til forholdet mellom kurante og mer kompliserte saker. Per januar 2009 ligger andel anvisninger innen 21 dager på 73 %. Enkelte fylker har hatt vesentlig dårligere måloppnåelse. Dette gjelder særlig Oslo og Hordaland. Etaten arbeider for å nå målet på 80 % i alle fylker i løpet av mars 2009.

Det er satt inn betydelige ressurser og en rekke tiltak for å sikre rask og riktig behandling av dagpengesakene. Ressurser omdisponeres både mellom fylker og internt i fylkene. Etaten har bl. a. endret rutiner for å effektivisere saksbehandlingen, og det arbeides for å utvikle og implementere god praksis. En årsak til lang saksbehandlingstid i dagpengesaker har vært mangelfull og ufullstendig dokumentasjon. Etaten vil legge om rutineene slik at dokumentasjonen i sakene gjennomgås tidligere enn før. Tilleggsdokumentasjon kan dermed etterspørres raskere, og ventetiden

vil kunne reduseres. Etaten har videre i samarbeid med Skattedirektoratet også forsert oversendelse av likningsopplysninger for 2008, som gjør at brukerne ikke selv må fremskaffe lønns- og trekkoppgaver. Etaten arbeider i tillegg for å gi best mulig informasjon til brukerne gjennom internett, telefoni og informasjonsmøter.

Etaten har iverksatt særskilte tiltak i Oslo og Hordaland. Disse har allerede begynt å gi resultater. Hordaland er nå innenfor målkravet til saksbehandlingstid på dagpengeområdet. I Hordaland har en fått bistand fra saksbehandlere i andre fylker. I tillegg er det satt inn ekstra ressurser fra andre enheter i fylket for å øke saksbehandlingskapasiteten på dagpengeområdet. NAV Hordaland har også etablert et eget beredskapsteam. Fylket har innført beste dokumenterte praksis med støtte fra direktoratet, og arbeidsdelingen mellom NAV-kontor og forvaltningsenhet er gjennomgått og forbedret. I Oslo er det også satt inn ekstra ressurser i saksbehandlingen. Det er bl.a. opprettet egne grupper som kun arbeider med dagpengesaker. Oslo får også bistand fra saksbehandlere i andre fylker. I forvaltningsenheten i Oslo har en organisert arbeidet slik at ett team arbeider med nye saker for å sikre målkravet om at dagpenger skal være anvist til utbetaling innen 21 dager. Et annet team arbeider med å behandle gamle saker for å redusere restansene.

For å være sikker på at arbeidsledige får utbetalt dagpenger tilstrekkelig raslet har jeg bedt Arbeids- og velferdsdirektoratet å vurdere eventuelle endringer i utbetalingsystemene. Det er flere alternativ som vurderes. Forskuddsordning er ett alternativ, et bestemt minimumsbeløp er et annet. Også endringer i saksbehandlingsprosessen fram mot ordinært vedtak om dagpenger vurderes. Jeg vil komme tilbake til dette i Stortingsproposisjonen som legges frem senest 20. mars i år.

Som en del av tiltakspakken for å møte finanskrisen, er Arbeids- og velferdsetatens driftsbevilgning styrket med 156 mill. kroner, tilsvarende om lag 320 stillinger. Dette har satt Arbeids- og velferdsetaten bedre i stand til møte en økt tilstrømning av arbeidsledige til NAV-kontorene og å håndtere flere tiltaksplasser. Departementet har gitt føringer om at etaten skal sikre rask behandling av søknader om dagpenger. Videre er arbeidsmarkedstiltakene styrket med 650 mill. kroner, som gir grunnlag for 6 000 nye tiltaksplasser i 2009. Disse tiltaksplassene skal rettes inn mot registrerte ledige. Dette kommer i tillegg til de om lag 11 000 tiltaksplassene til ordinære ledige som allerede ligger inne for 2009. Økningen i antall arbeidsmarkedstiltak skal i hovedsak benyttes til opplæringstiltak (herunder arbeidsmarkedsopplæring, AMO), arbeidspraksis, lønnstilskudd og oppfølgings- og avklaringstiltak. Det legges også opp til økt

bruk av bedriftsintern opplæring (BIO). BIO innrettes mot virksomheter som har omstillingsproblemer av midlertidig karakter.

Etaten har hatt utfordringer med restanser og saksbehandlingstider også innenfor andre ytelser i enkelte fylker. Restansene økte våren 2008 og nådde en topp i august 2008. I september, oktober og november snudde den negative utviklingen, og restansene ble redusert. Saker over ytre grense, dvs. saker som har passert etatens eget krav til maksimal saksbehandlingstid, ble også redusert i samme tidsperiode. For å øke saksbehandlingskapasiteten i etaten med sikte på å bygge ned restanser og redusere saksbehandlingstiden, besluttet Arbeids- og inkluderingsdepartementet i juli 2008 at inntil 40 mill. kroner kunne omdisponeres fra kap. 634 Arbeidsmarkedstiltak, post 76 Tiltak for arbeidssøkere til kap. 605 Arbeids- og velferdsetaten, post 01 Driftsmidler. Arbeids- og velferdsetatens driftsbevilgning ble ytterligere styrket i 2008 med 60 mill. kroner, jf. St.prp. nr. 87 (2007-2008) og Innst. S. nr. 19 (2008-2009). Denne styrkingen på til sammen 100 mill. kroner er videreført med samme beløp i 2009.

De siste par månedene har imidlertid den positive utviklingen stoppet opp, og antall restanser og saker over ytre grense har igjen økt. Arbeids- og velferdsdirektoratet rapporterer at årsakene til produksjons-

nedgangen de siste par månedene blant annet skyldes ustabile IKT-systemer i form av perioder med driftstans i saksbehandlingssystemene. Som følge av innføring av pensjonsløsningen knyttet etaten flere deler av sin systemportefølje nærmere sammen. En konsekvens av en slik kobling av systemer er at endringer på ett område i en periode kan føre til ustabilitet også på andre områder. I tillegg viser jeg til omtalen ovenfor knyttet til effekten av kraftig økt ledighet.

Jeg har stor oppmerksomhet rettet mot saksbehandlingstidene for de ulike ytelser som Arbeids- og velferdsetaten forvalter. I tildelingsbrevet for 2009 har departementet bedt direktoratet å sørge for å begrense saksbehandlingstidene under de ulike ytelsene slik at brukerne får utbetalt rett ytelse til rett tid. Det understrekes videre at etaten skal sikre den enkeltes rettigheter og sikre enhetlig forvaltningspraksis i etaten. Jeg har satt som et resultatkrav at restansene skal reduseres til 2006-nivå innen utgangen av året. Fra og med november 2008 har jeg hatt månedlige møter med Arbeids- og velferdsdirektøren der jeg orienteres om utviklingen i restanser. I tillegg følges etaten tett gjennom annen skriftlig og muntlig rapportering som følger av styringsdialogen og kravene stilt i tildelingsbrevet.

SPØRSMÅL NR. 729

Innlevert 17. februar 2009 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos

Besvart 25. februar 2009 av arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Er statsråden enig i at helsekortet i sin nåværende form og farge er unødvendig stort og prangende, og vil statsråden i så tilfelle ta et initiativ for at trygdekortet kan få en mer diskret utforming på linje med eksempelvis helse, bank og førerkort?»

BEGRUNNELSE:

Alle uføre og pensjonister får utlevert et trygdekort som skal være et dokument som skal fremvises ved kjøp av ulike tjenester, tjenester hvor det er nødvendig å dokumentere at en innehar visse rettigheter. Utfordringen for mange trygdete er at trygdekortet i sin utforming er stort og upraktisk. I tillegg er kortet veldig iøynefallende med sin sterke oransje farge,

noe som gjør at mange trygdete føler at de ved bruk av kortet opplever liten diskresjon. Trygdekortet er også så stort at det ikke går ned i en vanlig lommebok eller kortholder, hvor det er naturlig å oppbevare dette. I dag finnes blant annet helsekort laget i plast og i samme størrelse som bankkort og førerkort. Brukere av trygdekortet som har henvendt seg til meg ønsker at trygdekortet blir laget i en mer hendig og diskret størrelse og ikke så "utleverende" som dagens trygdekort.

Svar:

Ved innvilgelse av uføreytelse (tidsbegrenset uførestønad og varig uførepensjon) og alderspensjon får mottakerne utlevert et kort som blant annet gir rett

til rabatt på offentlige kommunikasjonsmidler, også kalt honnørrabattkort. Kortet som utstedes av Arbeids- og velferdsetaten er utarbeidet i samarbeid med Samferdselsdepartementet.

Arbeids- og velferdsdirektoratet opplyser at de to partene er kjent med de problemstillingene som stortingsrepresentant Kjønås Kjos reiser. Etter det jeg har skjønnet, har det i senere tid også vært reist spørsmål om mulighet for misbruk av kortet, blant annet i et innslag på TV. Det ble avholdt et møte mellom Arbeids- og velferdsetaten og Samferdselsdepartementet den 19. februar 2009 der man drøftet utfordringer knyttet til dagens kort og mulighetene for å utarbeide

et nytt honnørrabattkort. Målet er å få på plass et kort som er mer hensiktsmessig utformet, ikke virker stigmatiserende og ikke lar seg like lett misbruke. Det er berammet et nytt møte i april mellom de to partene.

Utvikling og implementering og drifting av et nytt kort har imidlertid også en kostnadmessig side som må avklares, herunder spørsmålet om ansvarsdeling. Dette har så langt ikke vært vurdert.

Forutsatt at man får på plass et system for ansvarsfesting og finansiering, vil problemene som i dag er knyttet til honnørrabattkortet kunne løses innen relativt kort tid.

SPØRSMÅL NR. 730

Innlevert 17. februar 2009 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal

Besvart 23. februar 2009 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«President Hugo Chávez i Venezuela har nylig vunnet en folkeavstemning i landet som vil gjøre det mulig å sitte som president på ubestemt tid. Flere uavhengige medier og organisasjoner tolker dette som et ytterligere skritt i retning av diktatur. Menneskerettighetsorganisasjoner melder om stadig tøffere arbeidsforhold samt innskrenkninger i forsamlings-, presse- og ytringsfriheten.

Hvordan vurderer utenriksministeren situasjonen i Venezuela i lys av den siste tids hendelser?»

BEGRUNNELSE:

Den 15. februar 2009, tretten måneder etter det første forsøket i desember 2007, vant president Hugo Chávez en folkeavstemning som vil gjøre det mulig å inneha presidentembetet på ubestemt tid.

Menneskerettighetsorganisasjonen Freedom House viser i sin rapport for 2008 at opposisjonen i landet arbeider under stadig vanskeligere forhold. Opposisjonelle blir i mange tilfeller også svartelistet av offentlige institusjoner kontrollert av Chávez, noe som gjør det vanskelig å få jobb og dermed forsørge seg selv og sin familie. Korrupsjon og vennetjenester gjennomsyrrer samfunnet og er en medvirkende årsak til at Venezuela scorer blant de dårligste landene i hele Mellom- og Sør Amerika på Transparency International sin korrupsjonsindeks for 2008.

Menneskerettighetsorganisasjonen Human

Rights Watch viser i sin landrapport fra januar 2009 at Venezuela mangler et reliabelt, uavhengig domstolsystem. Chávez regjering har fjernet landets høyesterett som et uavhengig organ ved å innsette egne partifolk i viktige embeter.

Regjeringen diskriminerer overfor medier som ikke deler dens synspunkter og journalister mottar sterke insentiver for å drive selvsensur.

I mars 2005 ble det vedtatt skjerpinger i landets straffelov som gjør det kriminelt å ærekrenke offentlige personer og institusjoner. Regjeringen har også systematisk brutt arbeidstakernes rettigheter ved å undergrave etablerte fagforeninger for så å opprette tilsvarende foreninger som støtter Chávez politiske linje. Lokale og internasjonale menneskerettighetsorganisasjoner er effektivt forsøkt diskreditert ved å koble disse opp til USA og Vesten.

Svar:

Med over 54 prosent av stemmene i folkeavstemningen i Venezuela 15. februar i år fikk president Hugo Chávez støtte for sine forslag til endringer av grunnloven som tillater alle folkevalgte politikere å stille til gjenvalg et ubegrenset antall ganger. Resultatet innebærer at Chávez igjen kan være kandidat ved presidentvalget i 2012, men det gir naturligvis ingen garanti om seier.

Folkeavstemningen ble i det store og det hele gjennomført i samsvar med vanlige demokratiske

spilleregler, og det er ingen grunn til å tro at resultatet ikke reflekterer de politiske styrkeforhold i landet.

Den politiske situasjonen i Venezuela er polarisert. Opposisjonen har imidlertid erkjent nederlaget, og resultatet antyder at de kan komme sterkere tilba-

ke ved neste korsvei. I likhet med andre land tar Norge folkeavstemningen til etterretning, men vil samtidig følge opp det viktige arbeidet menneskerettighetsorganisasjoner gjør i Venezuela.

SPØRSMÅL NR. 731

Innlevert 17. februar 2009 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 25. februar 2009 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen

Spørsmål:

«Kostnadene ved å få los ombord på skip på norskekysten har økt dramatisk og spesielt når det er påkrevet å bruke helikopter for å transportere losen. Rederier som må legge til ved norske havner blir påført kostnader som de ikke møter andre steder i verden. Norsk verftsindustri mister oppdrag fordi det er lønnsomt å sende skipet til andre havner for reparasjon.

Hvordan vil statsråden bidra til å redusere kostnadene som rederiene må betale for los?»

Svar:

De fleste land det er naturlig å sammenligne oss med har en eller annen form for lostjeneste av hensyn til fremkommelighet og sikkerhet for sjøtransporten. Organiseringen av de maritime tjenester, samt hvilke tjenester det innkreves betaling for, varierer ut i fra kystens beskaffenhet og trafikk tettheten i de enkelte farvann. En direkte sammenligning av gebyrer og avgifter mellom ulike land kan derfor være vanskelig. Like fullt kan det vises til at det svenske Sjøfartsverket er fullfinansiert gjennom brukerbetaling, og inn-

krever bl.a. om lag 1 mrd. kroner i farledsavgifter og losavgifter (omregnet til norske kroner). Tilsvarende innkrever Kystverket om lag 655 mill. kroner i losgebyrer, kystgebyr og sikkerhetsgebyrer.

Kystverket har som en prioritert oppgave å innføre tiltak som kan effektivisere lostjenesten. Kystverket har laget en rapport med forslag til revisjon av rammen for lostjenesten. Rapporten legger vekt på tiltak som kan gi effektiviseringsgevinst samtidig som sjøsikkerheten blir tatt vare på. Det er blant annet flere forslag knyttet til farledsbevisordningen og krav til losplikt. Regjeringen vil komme med en omtale av rapporten og den videre oppfølging i forbindelse med fremleggelsen av Nasjonal transportplan 2010-2019, som skal legges frem for Stortinget nå i vår.

Videre er det i Soria Moria-erklæringen varslet en samlet vurdering av alle gebyrer og avgifter innen sjøtransporten. Det er derfor lagt opp til at en gjennomgang av gebyrer og avgifter innen sjøtransporten vil bli presentert i Nasjonal transportplan 2010-2019.

SPØRSMÅL NR. 732**Innlevert 18. februar 2009 av stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim****Besvart 25. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Stortinget har nylig bevilget 15 millioner kroner til utbedring av E39 i Eigersund kommune i Rogaland. Dette betyr at arbeidet med første del av den planlagte veiutbedringen i Skibadalen kan starte høsten 2009.

Hvilke forutsetninger må på plass for at dette blir starten på et sammenhengende arbeid med å gjennomføre hele det planlagte prosjektet inkludert ny jernbanebru?»

BEGRUNNELSE:

Utbedring av E39 i Skibadalen i Eigersund kommune i Rogaland er prioritert fordi det vil åpne for bedre trafikkavvikling og ha stor betydning for trafikksikkerheten. Ikke minst er den gamle jernbanebrua et meget kritisk punkt. Det foreligger planer for ny bru og øvrig opprustning, som inkluderer krabbefelt og ny gang- og sykkelvei.

Regjeringen foreslo i St.prp. nr 37 (2008-2009) en bevilgning på 15 millioner kroner til oppstart på utbedring av eksisterende E39 i Skibadalen, inkludert etablering av krabbefelt på en 2,3 km lang strekning og 450 m gang- og sykkelsti. Dette forslaget fikk tilslutning i Stortinget 13. februar 2009. Den totale kostnaden for dette prosjektet er 35 millioner kroner. I tillegg kommer om lag 50 millioner kroner til ny

jernbanebru og øvrige arbeider som er planlagt som del av opprustningen av E39 i Skibadalen.

Det er av stor betydning at utbedringen av E39 i Skibadalen kan pågå kontinuerlig, slik at alle elementer i prosjektet blir realisert så fort som mulig. Derfor er det av stor interesse å få klarlagt hvordan dette prosjektet vil bli prioritert av regjeringen, og hvilke forutsetninger som må på plass for å få en slik optimal framdrift.

Svar:

Som representanten Kvasheim påpeker er det nylig bevilget 15 mill. kr til oppstart på utbedring av eksisterende E39 i Skibadalen. Hele dette utbedringsarbeidet er anslått å koste 35 mill. kr. og det foreligger godkjent reguleringsplan for tiltaket. Anleggsarbeidet vil starte i østre enden av strekningen ved kryss med fv. 75 og Statens vegvesen regner med at arbeidet vil starte opp høsten 2009. Kontinuerlig arbeid inntil hele utbedringsanlegget er ferdig forutsetter nødvendige bevilgninger i 2010. Jeg er opptatt av sammenhengende utbygging av igangsatte prosjekter.

Spørsmålet om statlige midler til den videre utbedringen av E39 i regionen, inklusive jernbanebruen ved Helleland, vil bli vurdert i Nasjonal transportplan 2010-2019 og påfølgende arbeid med handlingsprogrammet.

SPØRSMÅL NR. 733**Innlevert 18. februar 2009 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 26. februar 2009 av kultur- og kirkeminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Bingo er en viktig inntektskilde for svært mange idrettslag rundt i hele Norge. Inntektene sørger for at de kan bygge haller og holde aktiviteten oppe. Beløpsgrensene som hvert enkelt lag kan omsette for i sin bingovirksomhet er lave og tildels mye lavere enn for andre, mer profesjonelle og forretningsorienterte bingooperatører.

Ser statsråden behovet for å gjennomgå regelver-

ket og sørge for at omsetningsbeløp økes slik at de ikke hindrer idrettslag fra å drive sin lokale virksomhet?»

BEGRUNNELSE:

Det er Lotteritilsynet som har overtatt behandlingen av søknader fra idrettslag til å drive bingo. Tidligere var det den lokale lensmann eller politi som ga tillatelse. Det har vært vanlig at den begrensning som

omsetningsbeløpets størrelse representerer, har blitt løst ved at idrettslaget har fått godkjenning for å gjøre forskjellige grupper, f. eks håndball og fotball, ansvarlige for spillet. Mange idrettslag opplever nå at dette ikke aksepteres lenger. Det skal nå være egne organisasjonsenheter, registrert med eget organisasjonsnummer, som skal være ansvarlig.

Dette oppleves som en byråkratisering og er uheldig for svært mange idrettslag. De er ett idrettslag med mange aktiviteter og ønsker ikke å bli delt eller kan ikke deles opp i flere enheter. I verste fall skaper dette usikkerhet om idrettslaget kan opprettholde sin aktivitet på det nivået de har i dag eller om de kan klare de forpliktelser de allerede har inngått.

Svar:

I henhold til § 2 i forskrift 30. november 2004 nr. 1528 om bingo kan en forening kun få én tillatelse til hovedspill per år, og tillatelsen kan omfatte omsetning av bonger for inntil kr 700 000. Dersom det anses nødvendig for å unngå urimelige resultater, kan det gis flere tillatelser til en forening.

Inntil 1. januar 2008 ble bingo tillatelser gitt av politiet. Fra 2008 overtok Lotteritilsynet disse oppgavene. Formålet med denne endringen er å effektivisere forvaltningen av slike lotteritillatelser og å få en ensartet praktisering av regelverket i landet.

Hovedregelen om at en forening kun kan få én tillatelse per år har blitt praktisert ulikt i de forskjellige politidistriktene. Lotteritilsynet har hatt en intensjon om at hovedregelen i bingoforskriften skal følges og har derfor strammet inn muligheten foreninger har til å få flere enn én tillatelse. Målet er å unngå at noen foreninger har uforholdsmessig store andeler av bingomarkedet i forhold til foreningens størrelse. Lotteritilsynet har i stedet ønsket at flere samfunnsnyttige og humanitære lag og foreninger skal gis adgang til inntekter fra bingodrift. Ved behandlingen av bingosøknader for 2009 har Lotteritilsynet derfor gjennomført en nedtrapping av antallet tillatelser for

noen av de foreninger som tidligere har hatt mange bingo tillatelser. Disse vil imidlertid ikke nødvendigvis få lavere inntekter. Den samlede omsetningen i bingomarkedet økte i perioden 2005 til 2007 fra 1,7 milliarder kroner til 2,6 milliarder kroner. I samme periode har bingooverskuddet til samfunnsnyttige og humanitære organisasjoner økt fra 85 millioner kroner til 207 millioner kroner. Foreløpige tall for 2008 tyder på at denne økningen fortsatte også i fjor. På grunn av økningen i overskuddet fra bingodriften vil en bedre fordeling av tillatelsene ikke nødvendigvis føre til reduserte bingoinntekter for de som får færre tillatelser. Samtidig vil et økende antall lag og foreninger få inntekter fra bingovirksomhet.

Jeg er enig i de hovedprinsipper som Lotteritilsynet har lagt til grunn ved sin fordeling av bingo tillatelser. En slik praksis er også i samsvar med Stortingets forutsetninger i § 6 tredje ledd i lotteriloven (lov 1995/11), hvor det kan "tas hensyn til en samfunnsmessig forsvarlig fordeling av inntektmulighetene fra lotterivirksomhet." Det må imidlertid være en forutsetning for en slik praksis at andre lag og foreninger faktisk kommer inn på bingomarkedet. Dersom det viser seg at de tillatelser som er fradelt et lag eller en forening ikke blir benyttet av andre bør bingo tillatelsene etter min vurdering ikke reduseres. Jeg vil ta dette opp med Lotteritilsynet med det første, med sikte på å få en mest mulig klar og forutsigbar praksis ved tildeling av bingo tillatelser. Jeg vil i den anledning også få vurdert behovet for å endre dagens omsetningsgrense, som ble fastsatt ved forskrift i 2004.

Når det gjelder representantens henvisning til beløpsgrensene for profesjonelle og forretningsorienterte bingo-operatører, vil jeg vise til at tillatelse til å avholde bingo kun kan gis til foreninger som har et samfunnsnyttige eller humanitært formål. Profesjonelle operatører av bingo får ikke egen tillatelse til bingo, men opptrer som entreprenør ved å inngå avtale med en forening om å gjennomføre bingo på vegne av denne og innen den omsetningsrammen som foreningen har fått tillatelse til.

SPØRSMÅL NR. 734**Innlevert 18. februar 2009 av stortingsrepresentant Ib Thomsen****Besvart 26. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Mener statsråden at det er rimelig at fylkesmannen kan velte planen om en utbygging av Varingskollen skisenter med en ny skitrasé og skitunnel i Nittedal?»

BEGRUNNELSE:

Et helt kommunestyre i Nittedal stiller seg bak planene som kan gjøre Varingskollen i Nittedal kommune til et av de store skianleggene på Østlandet. Varingskollen ligger innenfor den markagrensen som er trukket, og fylkesmannen har funnet at utvidelsen av området for alpinsenter vil være i strid med rikspolitiske bestemmelser for marka. Det er også noe merkelig at Miljøverndepartementet har trukket markagrensen halvveis gjennom skianlegget.

Skianlegget vil ha stor betydning som en utviklings aktør på Romerike og for innbyggerne både i Nittedal, Oslo og resten av Romerike. I planen er Varingskollen alpinsenter tenkt utvidet med nye traséer, ny skiheis og tilrettelegge for en skitunnel.

Svar:

Etter opplysninger Miljøverndepartementet har innhentet i denne saken er planene for utvidelse av Varingskollen alpinsenter fremmet gjennom arealplan til kommuneplanen for Nittedal 2009-2020. I

forbindelse med høringen av arealplanen fremmet Fylkesmannen i Oslo og Akershus flere innsigelser til planen ved brev av 23. januar 2009.

Innsigelsen vedrørende omhandlede sak ble begrundet i at den foreslåtte utvidelsen av alpinsenteret ville være i strid med rikspolitiske bestemmelser (RPB) for Marka, og at det derfor ikke kan gis samtykke til den foreslåtte endringen av arealformål. Det ble imidlertid pekt på at RPB vil bli avløst av ny markalov, noe som vil kunne påvirke rammene for idrettsanlegg i markasonen. I sin høringsuttalelse peker fylkesmannen også på at han ikke vil avvise at det kan være aktuelt med en utvidelse av dette anlegget, men at dette eventuelt bør vurderes nærmere når markaloven er trådt i kraft.

Slik saken nå står, er arealplanen til videre behandling i kommunen og det er ikke tatt stilling til spørsmålet om mekling i saken. Dersom mekling ikke avholdes, eller den ikke fører fram, vil arealplanen bli oversendt departementet for endelig avgjørelse.

Fylkesmannen har således på korrekt måte behandlet den foreliggende saken etter reglene i plan- og bygningsloven og RPB for Marka. En endelig avgjørelse i saken, vil som nevnt ovenfor, mest sannsynlig bli truffet etter behandling av arealplanen i departementet.

SPØRSMÅL NR. 735**Innlevert 18. februar 2009 av stortingsrepresentant Anne Margrethe Larsen****Besvart 25. februar 2009 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Kan utenriksministeren, i lys av begrunnelsen under, begrunne påstanden om at jeg "nærmest ga en blankofullmakt til å forhandle med Hamas", og å kommentere hvor konstruktiv en slik påstand er sett i lys av at Venstre var blant de få som stilte seg bak støtten utenriksministeren ga til den palestinske samlingsregjeringen i 2007?»

BEGRUNNELSE:

Under debatten 12.2.09 etter utenriksministerens utenrikspolitiske redegjørelse 10.2.09 fremholdt han at jeg "nærmest ga en blankofullmakt til å forhandle med Hamas".

Det jeg faktisk sa var at jeg stiller meg "bak de som tar til orde for å inkludere Hamas i videre fredsdrøftelser. Uten dem ser jeg ikke muligheten for en varig fred". Dette er ikke en blankofullmakt til å for-

handle med Hamas, men et uttrykk for et ønske om at drøftelser om fred, ikke formelle fredsforhandlinger, må inkludere Hamas.

Jeg er fullt ut på det rene med at formelle forhandlinger vil kreve et betydelig forarbeid, herunder blant annet håndtering av fremsatte krav om at Hamas må godta Israels rett til å eksistere, at tidligere inngåtte avtaler må respekteres - og hvilke andre parter som skal inngå i forhandlingene. Veien frem til formelle fredsforhandlinger blir derfor sannsynligvis lang og vanskelig. I mellomtiden mener jeg det er ønskelig å "inkludere Hamas i videre fredsdrøftelser". Jeg antar at dette allerede skjer via så vel direkte som indirekte kanaler.

Svar:

La meg først få understreke at regjeringen er takknemlig for Venstres støtte til beslutningen om å normalisere forbindelsene til den palestinske samlingsregjeringen i 2007. En samlet internasjonal tilnærming til samlingsregjeringen som innebar samarbeid og dialog ville muligens satt fredsprosessen på et annet, og mer håpefullt spor.

Jeg oppfattet representanten Larsens utsagn som et avvik fra det som tidligere har vært Venstres linje og som lå bak støtten til regjeringens beslutning i 2007. Jeg mener at for Hamas går veien til fredsforhandlinger gjennom en palestinsk samlingsregjering. Kun en regjering som samler det palestinske folk og

som aksepterer nøkkelkriteriene vil ha tilstrekkelig kraft og legitimitet til å gå inn i en forhandlingsprosess om sluttstatusspørsmålene. Vi skal snakke med Hamas, som vi gjør med andre parter. Samtidig er det av stor viktighet å være tydelig i de forventninger som må stilles. Vi forventer at en palestinsk regjering må etterleve avtaler inngått av PLO. Vi må ikke innrette oss slik at vår kontakt ikke legitimerer holdninger som bryter med nøkkel-krav. Det er en krevende balanse. Jeg oppfattet representantens uttalelse som å legge for lite vekt på slike krav.

Derfor er dette en prosess i faser. Det viktigste nå er å få på plass en forsoningsprosess som munner ut i en samlingsregjering som har det palestinske folks støtte og som svarer til de forventningene det internasjonale samfunn har. Arbeidet med å få på plass en slik regjering ledes av Egypt og har hele det internasjonale samfunns støtte. En palestinsk samlingsregjering vil i neste fase kunne danne grunnlaget for en varig våpenhvile med Israel og forberedelser til valg på palestinsk side. Våpenhvile og valg vil gi en samlingsregjering den nødvendige forankringen i det palestinske folk og støtten fra det internasjonale samfunn til å videreføre forhandlingene om sluttstatusspørsmålene og opprettelsen av en palestinsk stat.

La meg likevel gjenta at jeg verdsetter at Venstre og representanten Larsen har inntatt et nyansert og innsiktsfullt standpunkt i denne saken, der vi altså deler hovedtilnærming.

SPØRSMÅL NR. 736

Innlevert 18. februar 2009 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve

Besvart 24. februar 2009 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen

Spørsmål:

«Hva vil fiskeri- og kystministeren gjøre for å sikre inntektsgrunnlaget for Borgundfjordfiskerne på Mørkysten, og vil statsråden sørge for at også Møre og Romsdal blir representert i kysttorskgruppa?»

BEGRUNNELSE:

Etter anbefalinger fra Havforskningsinstituttet (HI) er Borgundfjorden for første gang blitt vernet for alt fiske utenom håndsnøre fra 1. mars. Formålet er å verne kysttorskens kan Fiskeribladet Fiskaren og Sunnmørsposten berette onsdag 18. februar. De viser til at Fiskeri- og kystministeren etter råd fra havfor-

skeren har vedtatt å stenge det tradisjonelle Borgundfjordfisket etter torsk fra 1. mars og ut april, uten at yrkesutøverne er tatt med på råd. Fiskerne er sterkt kritisk til stengning av Borgundfjordfiske og mener fremgangsmåten er både alvorlig og urimelig. Fiskeribladet Fiskaren kan også vise til at ingen fiskere fra Møre og Romsdal er representert i kysttorskgruppa som ble nedsatt i 2006 og som årlig er den som trekker opp retningslinjene for kysttorskfisket. Det vises her til at mens nordnorske fiskere er sterkt representert i gruppen med en fiskerrepresentant fra hvert fylke, mangler Møre og Romsdal en slik representant.

Svar:

Begrunnelsen for spørsmålet er at lokale fiskere har reagert på at Borgundfjorden i en periode fra 1. mars til 30. april vil være stengt for alt fiske, med unntak for fiske med stang og håndsnøre. Videre viser representanten Røbekk Nørve til at ingen fiskere fra Møre og Romsdal er representert i kysttorskgruppen som årlig gir råd om kysttorskfisket.

Både nasjonal lovgivning og internasjonale forpliktelser tilsier at vi må forvalte fiskeressursene på en bærekraftig måte, og det innebærer også restriksjoner for fiskerne når bestandssituasjonen tilsier det.

Bestanden av norsk kysttorsk har gått nedover i mange år. Allerede i 2004 ble det innført særskilte vernetiltak for å redusere og begrense både yrkesfisket og fritidsfisket. Disse tiltakene har først og fremst blitt iverksatt i de tre nordligste fylkene, og det er nå mulig å se en viss positiv utvikling for kysttorsken lengst i nord.

Vernetiltakene for kysttorsken ble ytterligere styrket i 2009, og et av de nye tiltakene var opprettelsen av et særskilt verneområde i Borgundfjorden i gyteperioden for kysttorsk. Det har i flere år vært et tilsvarende område ved Henningsvær i Nordland.

Bakgrunnen for vernet i Borgundfjorden er at dette er et av de viktigste gyteområdene for kysttorsken i denne regionen, og prøver fra området viser at det i all hovedsak er kysttorsk som har blitt fisket i dette området. Ved å verne området i gyteperioden kan rekrutteringen til bestanden ta seg opp, og dette

er avgjørende både med tanke på biologisk mangfold og framtidig fiske av kysttorsk.

Fiskerne høster av fellesskapets ressurser, og denne muligheten må være balansert mot samfunnets plikt til å forvalte de viltlevende marine ressursene på en bærekraftig måte. Det innebærer at det må settes i verk reguleringer og begrensninger i fiskemulighetene når hensynet til bestandene tilsier at det er nødvendig. Ved å verne Borgundfjorden nå, forsøker vi å skape et grunnlag for sterke kysttorskbestander i framtida, og dermed også et framtidig inntektsgrunnlag for fiskerne. Et kortsiktig inntektsbortfall fra fisket i et meget lite område kan kompenseres gjennom å fiske andre steder og etter andre arter. Jeg vil minne om at kystfiskerne kan fiske tilnærmet fritt etter sei, hyse, brosmme og en rekke andre fiskeslag.

Alle begrensninger og reguleringer har naturligvis en kortsiktig negativ effekt for fiskerne, men hensynet til ressursene må veie tyngst. I dette tilfellet er det kysttorsken som må beskyttes, og dermed vil også tiltakene gå mest utover de som fisker kystnært.

Når det gjelder fiskernes representanter i kysttorskgruppa så er disse oppnevnt på bakgrunn av innstilling fra næringsorganisasjonene. Dersom organisasjonene mener at den geografiske representasjonen ikke er tilfredsstillende, kan vi gjøre endringer i utvalget basert på råd fra organisasjonene. Jeg har imidlertid ikke fått noen signaler om dette, og legger til grunn at organisasjonene har pekt ut sine representanter på en demokratisk og representativ måte.

SPØRSMÅL NR. 737

Innlevert 18. februar 2009 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve

Besvart 26. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Vil statsråden snarest bidra til at det kan gis dispensasjon for utvidelse av lisensjakta på jerv slik at flere dyr kan bli tatt, ikke bare i Finnmark og Troms, men også i Møre og Romsdal og Midt Norge mens det fremdeles er sporsnø, og i god tid før beitesesongen for sau starter?»

BEGRUNNELSE:

Lisensjakten på jerv ble avsluttet søndag 15. februar. Ifølge Romsdals budstikke (RB) og NTB onsdag 18. februar, ble det av en kvote på 86 jerv, skutt 40 dyr på landsbasis. I Møre og Romsdal ble det felt

22 jerv mot en tildelt kvote på 35 dyr. Det betyr at Møre og Romsdal vil ha en altfor stor jervebestand til sommeren når sauene slippes ut på beite. Erfaring med store tap av sau grunnet rovdyr fra tidligere, tilsier at hele kvoten på 35 dyr burde vært tatt ut. Både Romsdals Budstikke og Tidens Krav, hadde onsdag 18. februar oppslag der stortingsrepresentant fra Sp Jenny Klinge viste til "Molbopolitikk" om en ikke fikk skyte flere jerv. TV2 viste også et intervju med statssekretær fra Sp Ola T. Heggem, som mente at det bør tas ut flere jerv og gauper. Jeg registrerer at seniorrådgiver Morten Kjørstad i Direktoratet for naturforvaltning (DN) i RB uttaler at han vil åpne for jakt

i Troms og Finnmark. Jeg håper Statsråden raskt kan ta nødvendige grep som må til for at sesongen for felling av jerv kan utvides også i Møre og Romsdal, slik at restkvoten kan tas mens det fremdeles er sporsnø og jerven fremdeles er lett å spore.

Svar:

Innledningsvis vil jeg vise til at jerv er fredet etter viltloven. Det er med hjemmel i unntaksbestemmelsene i viltloven likevel mulig å felle jerv for blant annet å forhindre skade på bufe eller tamrein. Det er et mål at rovviltartene skal forvaltes mest mulig likt andre viltarter, og lisensfelling der alminnelige jegere slipper til skal derfor være hovedvirkemiddelet for bestandsregulering av jerv, jf St. meld. nr. 15 (2003-2004). Kvotevedtak om lisensfelling representerer således et tilbud om et virkemiddel for beskatning av en fåtallig art. Det er derfor ingen automatikk i at en fellingsprosent lavere enn fastsatt kvote i seg selv skal utløse skadefelling og ekstraordinære uttak av det antall dyr som utgjør den resterende del av kvoten.

I de tilfeller der lisensfelling ikke har medført tilstrekkelig uttak av jerv, relatert til beitesituasjonen i området, skal miljøforvaltningen bidra til at de uttak som er nødvendig for forsvarlig beitebruk innenfor forvaltningsplanens forutsetninger blir gjennomført i god tid før beiteslipp. Dette innebærer at behovet for å fatte vedtak om skadefelling vurderes så snart som mulig etter avsluttet lisensfelling. Dette har resultert i flere ekstraordinære uttak av jerv de siste årene, og våren 2008 ble det blant annet gjennomført 10 hiut-

tak. Med fratrekk for hiuttakene ble det i fjor registrert 41 ynglinger av jerv i Norge, noe som er nær det nasjonale bestandsmålet på 39 årlige ynglinger. Ekstraordinære uttak av jerv vil være aktuelt også denne våren, og vurderes fortløpende ut fra bestandssituasjonen for jerv i de ulike områdene, skadesituasjonen på sau og rein og resultatet av lisensfellingen.

Perioden for lisensfelling av jerv i Norge er i rovviltforskriften fastsatt til 10. september til 15. februar. Lisensfellingsperiodens avgrensning er gjort av hensyn til jervens ynglingsperiode. Lisensfellingsperioden for jerv er av lang varighet sammenlignet med jaktperioder for de fleste andre viltarter i Norge, og det skal etter min oppfatning være mulig å oppnå effektiv bestandsregulering innenfor denne perioden. I region 6 (Møre og Romsdal, Sør- og Nord-Trøndelag) registrerer jeg at det har vært en markert økning i fellingsprosenten under siste lisensfellingsperiode for jerv, og i både region 3 (Oppland) og region 7 (Nordland) ble kvotene fylt. At flere regioner nå lykkes med bestandsregulering gjennom lisensfelling tilsier at dette på sikt vil fungere godt også på landsbasis.

Direktoratet for naturforvaltning har myndighet til å fatte vedtak om skadefelling og ekstraordinære uttak av jerv etter avsluttet lisensfelling 15. februar. Ettersom det her dreier seg om uttak i yngletidsperioden, er spesiell kompetanse påkrevet og det er kun kvalifisert personell fra Statens naturoppsyn som gjennomfører slike uttak.

På denne bakgrunn anser jeg det ikke som aktuelt å gjøre endringer i lisensfellingsperioden for jerv.

SPØRSMÅL NR. 738

Innlevert 18. februar 2009 av stortingsrepresentant Finn Martin Vallersnes

Besvart 25. februar 2009 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Hvilke vurderinger ligger bak at regjeringen har valgt og ikke gi norsk tilslutning til EUs to erklæringer av 16. februar 2009, hvor man ønsker velkommen Kirgisistans og Aserbajdsjans ratifikasjon av Tilleggsprotokollen til FNs Torturkonvensjon (OPCAT), ser regjeringen for seg at Norge vil ratifisere tilleggsprotokollen, og hvordan vurderer Regjeringen spørsmålet om etablering av en nasjonal instans for forebygging av tortur i Norge?»

BEGRUNNELSE:

EU utstedte 16. februar to erklæringer hvor man ønsker velkommen Kirgisistans og Aserbajdsjans ratifikasjon av Tilleggsprotokollen til FNs Torturkonvensjon (OPCAT) EU oppfordrer landene til raskt å implementere de forpliktelser som følger av Tilleggsprotokollen, herunder etablering av en nasjonal instans for forebygging av tortur.

Norge valgte å ikke slutte seg til EUs erklæringer. Samtlige øvrige inviterte tredjeland gav derimot sin tilslutning, herunder Island, Liechtenstein, Tyr-

kia, Kroatia, Makedonia, Albania, Bosnia-Herzegovina, Montenegro, Serbia, Ukraina, Moldova og Georgia.

Svar:

Norge deltok aktivt i arbeidet med å utarbeide den frivillige protokollen til FNs Torturkonvensjon.

Norge har undertegnet, men ikke ratifisert protokollen og er således ikke rettslig bundet av denne. En av forutsetningene for ratifikasjon av protokollen er at det utpekes en nasjonal forebyggende instans. En slik nasjonal instans er ennå ikke utpekt for Norges del.

Regjeringens vurdering av ratifikasjon av den

valgfrie protokollen er imidlertid godt i gang. Blant annet er det innhentet vurderinger av hvilke typer ”steder for frihetsberøvelse” som faller inn under definisjonen i protokollen, og myndighetsansvar i den forbindelse. Videre vurderes hvordan protokollens krav om en eller flere nasjonale forebyggende instanser kan og bør oppfylles for Norges vedkommende, og i hvilken utstrekning nasjonal gjennomføring vil kreve lov- eller forskriftsendringer. Det gjenstår avklaringer i dette forberedende arbeidet.

I lys av at Norge selv ikke har ratifisert protokollen ble det besluttet at det heller ikke var naturlig å slutte seg til EUs erklæringer av 16. februar.

SPØRSMÅL NR. 739

Innlevert 18. februar 2009 av stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad

Besvart 25. februar 2009 av barne- og likestillingsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«I forbindelse med ankebehandling av saken om statsstøtte til Frelsesarmeens barn og unge for 2009 er en rekke spørsmål stilt fra Barne- og likestillingsdepartementet til Frelsesarmeen, gjengitt i Vårt Land 18.februar 2008.

Har departementet hjemmel for å stille den type spørsmål til en frivillig organisasjon, og mener statsråden at det er god forvaltningsskikk fra Barne- og likestillingsdepartementets side å stille spørsmål av en slik karakter?»

BEGRUNNELSE:

Fordelingsutvalget vedtok i desember ikke å fornye statsstøtten til Frelsesarmeens barne- og ungdomsarbeid på bakgrunn av ny instruks om tildeling av statstilskudd til barne- og ungdomsorganisasjoner. Saken er anket inn for Barne- og likestillingsdepartementet og ligger pr dags dato til behandling i departementet. I denne forbindelse har, i følge oppslag i Vårt Land 18.februar 2008, en rådgiver i Barne- og

likestillingsdepartementet stilt en rekke spørsmål til Frelsesarmeen rundt praksis av organisasjonens retningslinjer.

Svar:

Det er normalt at departementet innhenter nødvendig informasjon fra partene i en klagesak slik at beslutninger kan tas på et best mulig grunnlag. Dette følger også av bestemmelser i forvaltningsloven som definerer krav til forsvarlig saksbehandling i forvaltningen.

I den konkrete saken var det et ønske om å avklare noen spørsmål knyttet til klagebehandlingen, og det ble sendt e-poster til Frelsesarmeens Barn og Unge (FABU). Spørsmålene må også sees på bakgrunn av at forskriften, som regulerer tilskuddene til barne- og ungdomsorganisasjonene, i noen grad åpner for skjønn og overveielser. Jeg vil for øvrig på bakgrunn av denne saken vurdere behovet for å klargjøre forskriftens bestemmelser.

SPØRSMÅL NR. 740**Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 26. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Gjennom media er det 19.2.2009 igjen satt fokus på konsekvensene av at regjeringen ikke følger opp løftet fra Soria-Moria om å "styrke sykehusenes økonomi, slik at flere pasienter behandles og ventetidene holdes lave". Utilstrekkelige budsjetter og fortsatt skjevdeling fører til at Helse-Bergen knapt har penger til lønn. Direktøren varsler at permitteringer kan bli resultatet.

Hva vil statsråden gjøre på kort og lenger sikt for at økonomien ved Haukeland Sykehus bedres og full drift sikres?»

BEGRUNNELSE:

Helse-Bergen har en kassakreditt på 1,4 mrd kr. Ved årsskiftet var nesten hele kreditten brukt opp. Fem hundre mellomledere ble i forrige uke informert om den vanskelig situasjonen. Angst for permitteringer og usikkerhet i forhold til jobb sprer seg lett når slike meldinger kommer fra sykehusets ledelse på bakgrunn av de økonomiske rammebetingelsene som Regjeringen har lagt gjennom statsbudsjettet spesielt og finansieringen av sykehusene generelt. Pasientene kan med god grunn konstatere at sykehusenes økonomi er forverret, helsekøen vokser og ventetiden øker under Regjeringen Stoltenberg. Regjeringen er villig til å bruke 20 mrd på en tiltakspakke, men er kun bekymret for sykehusenes bygninger og vedlikehold. Behandling av pasienter er sykehusenes hovedoppgave. Det må være mulig å få på plass tiltak som også gir de store sykehusene - spesielt Haukeland Sykehus - avklart økonomi for hele 2009 som fjerner trusselen om permitteringer og som sikrer at flest mulig pasienter blir behandlet fortest mulig.

Jeg viser for øvrig til uttalelse fra styreleder i Helse-Bergen:

Styreleder Ranveig Frøiland sier situasjonen er bekymringsfull:

Vi har allerede fått beskjed om at det er nytteløst å søke om utvidet driftskreditt i år.

Det viktigste nå er å få balanse i driftsbudsjettet, og også få opparbeidet en reserve slik at vi har noe å gå på til å dekke uforutsette kostnader, sier Frøiland. Likevel mener jeg vi må gjøre en henvendelse til Helse Vest allerede nå slik at regionforetaket er oppmerksom på den vanskelig situasjonen, sier Frøiland.

Jeg håper statsråden raskt kan sørge for nødvendige tiltak for å sikre økonomien og derved full drift ved Haukeland Sykehus.

Svar:

Denne regjeringen har vært svært opptatt av at sykehusene skal ha tilstrekkelige ressurser og kompetanse til å kunne yte tjenester av god kvalitet. Derfor ble det i Soria Moria-erklæringen lagt vekt på å styrke sykehusenes økonomi. I statsbudsjettet for 2009 er det lagt til grunn en kraftig styrking av sykehusenes økonomi slik at sykehusene kan behandle flere pasienter. Denne regjeringen har også startet opprettingen av den såkalte skjevfordelingen mellom regionale helseforetakene, og Helse Vest RHF har som følge av dette fått 243 millioner kroner i økt bevilgning i 2009 og vil få ytterligere 257 millioner kroner i 2010.

Regjeringens satsning på sykehusene har dermed innvirkning på budsjettet til Helse Bergen. Jeg er kjent med at inntektsrammen til Helse Bergen HF har økt fra 5,8 mrd. kroner i 2008 til 6,2 mrd. kroner i 2009. Hensyntatt prisstigning og underskudd fra i fjor, er det en reell vekst i budsjettet på hele 107 mill. kroner i forhold til faktisk aktivitetsnivå i 2008. Dette viser at denne regjeringen følger opp løftene om å styrke sykehusenes økonomi slik at sykehusene har ressurser og kompetanse til å kunne yte tjenester av god kvalitet.

Styring og kontroll med ressursbruken inngår som en viktig premis i kvalitetsbegrepet. Skal sykehusene gjøre de riktige faglige prioriteringer og sikre høy kvalitet på pasientbehandlingen, må dette være på plass. Dessverre er det slik at Helse Bergen nå over flere år har brukt mer midler enn de har hatt tilgjengelig. I fjor brukte Helse Bergen 110 mill. kroner mer enn hva budsjettet deres tilsa. Derfor er det nå avgjørende at Helse Bergen tar grep. Manglende kontroll med ressursbruken kan ingen bevilge seg bort fra. Det er heller ikke slik at dette kan løses gjennom å gi økte driftskreditter til sykehusene, slik som representanten Sortevik antyder i sin begrunnelse for spørsmålet.

Det er de regionale helseforetakene – i dette tilfelle Helse Vest – som er ansvarlig for å påse at regionens helseforetak iverksetter nødvendige tiltak. Helseforetakene tar dette arbeidet på alvor, og jeg vet det arbeides aktivt og målbevisst for å tilpasse seg gjeldende rammebetingelser.

Jeg har gjennom mitt departement tett og god dialog med de regionale helseforetakene. Sykehusene styres ikke etter enkelttoppslag i media, men jeg vil jeg forsikre representanten Sortevik om at utviklingen følges nøye opp – herunder at det skal gis et faglig og kvalitativt godt pasienttilbud ved landets sykehus.

SPØRSMÅL NR. 741**Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant Anne Margrethe Larsen****Besvart 26. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«I Vest-Agder har Bredalsholmen dokk- og fartøyvernsenter og "Hestmanden" store problemer med en budsjettsprek på 40 millioner kroner.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre fullfinansiering og ferdigstilling av "Hestmanden"?»

BEGRUNNELSE:

Bredalsholmen dokk- og fartøyvernsenter i Kristiansand er en stiftelse som for tiden har to store dampskip til restaurering, nemlig "Kysten" og "Hestmanden". Hestmanden gikk i konvoifart under både første og andre verdenskrig, og er det eneste bevarte skipet fra Norrathship. Planen er at det skal bli et flytende museum.

Bredalsholmen har lagt ned en stor innsats i restaureringen av D/S "Hestmanden". Men før jul 2008 stoppet Bredalsholmen arbeidet med skipet. Da hadde verftet brukt 69,4 millioner kroner til restaurering, men fant at det gjenstod over 40 millioner kroner til ferdigstilling, selv om man kort tid før hadde antydnet at kun 9 millioner kroner gjensto for å gjøre det unike stålklinkede skipet ferdig.

Riksantikvaren, som har det faglige ansvaret, sa tidligere i uka at de økonomiske overskridelsene var sjokkerende og stengte pengekrana, for så å sende hele saken videre til Miljøverndepartementet.

Nå har Bredalsholmen sendt permitteringsvarsel til sine 32 ansatte. Både de ansatte og ledelsen er selvsagt svært fortvilet over situasjonen.

Dette er et viktig prosjekt, og en samlet Agderbenk avventer nå Miljøverndepartementets og Riksantikvarens vurdering, der en håper å finne konstruktive løsninger og økonomisk redning for "Hestmanden".

Svar:

D/S "Hestmanden" ble bygget i 1911. Skipet er det eneste bevarte lasteskipet i verden som har gått i konvoifart under to verdenskriger. Etter at Stortinget i 1995 bevilget de første midlene til istandsetting av D/S "Hestmanden" har Riksantikvaren fulgt opp med jevnlig bevilgninger til arbeidet.

Kostnadene som i 1992 var beregnet til 20 milli-

oner kroner, hadde i 2005 økt til 55 millioner kroner. I perioden 1995-2005 bevilget Miljøverndepartementet gjennom Riksantikvaren 43 millioner kroner til istandsetting av D/S "Hestmanden".

En avtale som ble inngått i mai 2006 mellom staten v/Miljøverndepartementet og Kultur- og kirkedepartementet og Stiftelsen Hestmanden skulle sikre slutføring av istandsettingen av D/S "Hestmanden" og tilrettelegging for økt tilgjengelighet og formidling til publikum. Miljøverndepartementet ga tilsagn om ytterligere inntil 13,5 millioner kroner til istandsettingsarbeidet for perioden 2006-2008. Kultur- og kirkedepartementet ga tilsagn om 12 millioner kroner til slik tilrettelegging. Avtalen skulle sikre at istandsettingsarbeidet kunne avsluttes i 2008 slik at fartøyet kunne tas i bruk til å formidle norsk maritim kultur og krigsseilernes historie.

Istandsettingsarbeidene utføres ved Bredalsholmen Dokk og fartøyvernsenter i Kristiansand, som også har vært ansvarlig for kostnadsberegningen og for planlegging og gjennomføring av istandsettingsarbeidene.

Rapporteringer fra Bredalsholmen Dokk og Fartøyvernsenter til Riksantikvaren så sent som i august 2008 bekreftet at fremdriften i arbeidet var i tråd med plan og kostnadene innenfor de avtalte rammene. I november 2008 ble Riksantikvaren gjort kjent med at det lå an til betydelige kostnadsoverskridelser. Bredalsholmen Dokk og Fartøyvernsenter erkjenner at de betydelige økte kostnadene burde vært oppdaget før og vært bedre kalkulert.

Jeg har fått opplyst at Riksantikvaren den 24. februar hadde et nyttig og avklarende møte med representanter for styrene i de to stiftelsene Bredalsholmen Dokk og Fartøyvernsenter og Hestmanden og fylkeskommunen hvor man hadde en gjennomgang av situasjonen. Bredalsholmen Dokk og Fartøyvernsenter redegjorde for engasjement av konsulent for en gjennomgang av økonomistyringen. Riksantikvaren avventer også revisjonsrapport for 2008 for å få et bedre bilde av den økonomiske situasjon. Jeg vil derfor avvente en nærmere redegjørelse fra Riksantikvaren før jeg tar stilling til hva som bør gjøres videre i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 742**Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark****Besvart 26. februar 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«I 1995 bevilget Stortinget de første midlene til restaurering av Norges siste gjenværende Nortraskip, D/S Hestmanden. Det er i ettertid fulgt opp med årlige bevilgninger. Skipet er dessverre ennå ikke ferdigstilt. I svar til meg datert den 1. februar 2006 skriver statsråd Bjørnøy at man tar "sikte på at fartøyet kan stå ferdig restaurert i 2008".

Hva vil statsråden gjøre for at Hestmanden, et nasjonalt krigsminnesmerke og et symbol for norske krigsseilere, ferdigstilles?»

Svar:

D/S "Hestmanden" ble bygget i 1911. Skipet er det eneste bevarte lasteskipet i verden som har gått i konvoifart under to verdenskriger. Etter at Stortinget i 1995 bevilget de første midlene til istandsetting av D/S "Hestmanden" har Riksantikvaren fulgt opp med jevnlige bevilgninger til arbeidet.

Kostnadene som i 1992 var beregnet til 20 millioner kroner, hadde i 2005 økt til 55 millioner kroner. I perioden 1995-2005 bevilget Miljøverndepartementet gjennom Riksantikvaren 43 millioner kroner til istandsetting av D/S "Hestmanden".

En avtale som ble inngått i mai 2006 mellom staten v/Miljøverndepartementet og Kultur- og kirke departementet og Stiftelsen Hestmanden skulle sikre slutføring av istandsettingen av D/S "Hestmanden" og tilrettelegging for økt tilgjengelighet og formidling til publikum. Miljøverndepartementet ga tilsagn om ytterligere inntil 13,5 millioner kroner til istandsettingsarbeidet for perioden 2006-2008. Kultur- og

kirke departementet ga tilsagn om 12 millioner kroner til slik tilrettelegging. Avtalen skulle sikre at istandsettingsarbeidet kunne avsluttes i 2008 slik at fartøyet kunne tas i bruk til å formidle norsk maritim kultur og krigsseilernes historie.

Istandsettingsarbeidene utføres ved Bredalsholmen Dokk og fartøyvernsenter i Kristiansand, som også har vært ansvarlig for kostnadsberegningen og for planlegging og gjennomføring av istandsettingsarbeidene.

Rapporteringer fra Bredalsholmen Dokk og Fartøyvernsenter til Riksantikvaren så sent som i august 2008 bekreftet at fremdriften i arbeidet var i tråd med plan og kostnadene innenfor de avtalte rammene. I november 2008 ble Riksantikvaren gjort kjent med at det lå an til betydelige kostnadsoverskridelser. Bredalsholmen Dokk og Fartøyvernsenter erkjenner at de betydelige økte kostnadene burde vært oppdaget før og vært bedre kalkulert.

Jeg har fått opplyst at Riksantikvaren den 24. februar hadde et nyttig og avklarende møte med representanter for styrene i de to stiftelsene Bredalsholmen Dokk og Fartøyvernsenter og Hestmanden og fylkeskommunen hvor man hadde en gjennomgang av situasjonen. Bredalsholmen Dokk og Fartøyvernsenter redegjorde for engasjement av konsulent for en gjennomgang av økonomistyringen. Riksantikvaren avventer også revisjonsrapport for 2008 for å få et bedre bilde av den økonomiske situasjon. Jeg vil derfor avvente en nærmere redegjørelse fra Riksantikvaren før jeg tar stilling til hva som bør gjøres videre i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 743**Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 2. mars 2009 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Flere medier hadde i går og i dag oppslag om at kunngjøringen om at det skulle åpnes for bruk av hi-jab i politiet var tatt av en politisk rådgiver og en statssekretær. I så fall er det en interessant måte å drive politikk på.

Kan statsråden bekrefte at det ikke var han selv som stod bak dette, og at historien media forteller er korrekt?»

BEGRUNNELSE:

Dersom historien er riktig beskrevet setter det statsråden i et merkelig og rart lys. Personlig vil jeg tro at en statsråd er avhengig av total lojalitet fra sine nærmeste medspillere. Denne saken setter ledelsen av JD i et merkelig lys.

Svar:

En statsråd er konstitusjonelt og parlamentarisk ansvarlig for alt som skjer i et departement. Jeg finner det derfor ikke riktig å kommentere problemstillingen eller medias fremstilling ytterligere.

SPØRSMÅL NR. 744**Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr****Besvart 24. februar 2009 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk****Spørsmål:**

«En norsk kokk har nettopp vunnet konkurransen Bocuse d'Or og norske råvarer blir frenhevet for å være i verdensklasse. En norsk ost får nå eksport muligheter etter å ha blitt presentert på årets Grune woche i Berlin. Det er imidlertid lite som tyder på at vi har en god nok strategi for å markedsføre det kulinariske Norge. Delingen mellom landbruks- og fiske-riinteressene forsterker dette.

Vil statsråden utarbeide en helhetlig strategi for Stortinget om Norge som en kulinarisk nasjon og reisemål?»

Svar:

Den norske innsatsen under det uoffisielle VM for kokkekunst, Bocuse d'Or, har vært imponerende og tilsvarende også for Kokkelandslagets gullmedalje i Olympiaden i Erfuhrt i 2008.

Norske kokker har utmerket seg meget positivt i mange år, og norsk sjømat velges ofte som råvare i konkurransene. Under Bocuse d'Or Europe i Stavanger i 2008 ble også norsk lam valgt som en hovedråvare.

Det er viktig med et godt samarbeid på tvers av

sektorer for å lykkes i arbeidet med å fremme Norge som en kulinarisk nasjon og reisemål. Under konkurransen i Stavanger gikk derfor flere departementer sammen om å bevilge midler til en felles profilering av norsk kokkekunst, norsk matproduksjon og norsk reiseliv. Arbeidet ble koordinert av Innovasjon Norge.

Regjeringen har, på kort sikt, ingen planer om å lage stortingsmelding om Norge som kulinarisk nasjon og reisemål, men regjeringen har utarbeidet flere strategier der mat og reiseliv inngår. I reiselivsstrategien "Verdifulle opplevelser - Nasjonal strategi for reiselivsnæringen" heter det blant annet:

"Regjeringen vil sikre gode matopplevelser og viderefører frivillige kvalitetsmerkeordninger for mat som er relevante for reiselivsnæringen."

Landbruks- og matdepartementet har også utarbeidet strategien "Smaken av Norge" som inneholder en rekke konkrete tiltak for å få til økt produksjon og omsetning av norske matspesialiteter.

På bakgrunn av overnevnte mener jeg at regjeringen arbeider aktivt for å fremme Norge som en kulinarisk nasjon og reisemål.

SPØRSMÅL NR. 745**Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant Knut Arild Hareide****Besvart 24. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«På Østlandet er det for tiden svært lang ventetid for folk som ønsker å ta førerprøve. Når man har bestått teoriprøven og skal melde seg til opp til førerprøve, er ventetiden to og en halv måned. På Lillestrøm er første ledige time 7. mai, mens folk i Follo må vente helt til 12. mai. Vi står nå foran en aktiv vårperiode der mange ønsker å ta førerprøve, og en må forvente økt tilstrømning.

Hvilke tiltak vil statsråden iverksette for å redusere køene?»

Svar:

Jeg er kjent med at ventetiden for å avlegge førerprøve kan være lang ved enkelte trafikkstasjoner, og at det er store variasjoner mellom vegvesenets regioner og distrikt.

Vegdirektoratet opplyser eksempelvis at situasjonen i Region øst i uke 12 er at fire trafikkstasjoner har fra to til syv virkedager ventetid frem til første dag med to ledige praktiske prøver i klasse B. Tre trafikkstasjoner har fra 13 til 17 dager. Tre stasjoner har fra 23 til 34 dager, og fem stasjoner har fra 46 til 53 dager ventetid. Enkeltprøver er i mange tilfelle tilgjengelig på kortere tid.

Statens vegvesen arbeider kontinuerlig med å redusere ventetiden for kandidatene og iverksatte en rekke konkrete tiltak i 2008. Herunder bedre justering mellom vegvesenets regioner i forhold til etterspørselen på tjenester, tilsetning av nye sensorer, innleie av vikarer, bruk av overtid for å avvikle prøver på kveldstid og lørdager og omdisponering av personell fra andre oppgaver.

Til sammen har tiltakene redusert gjennomsnittlig ventetid for praktisk prøve i klasse B i fire av regionene til om lag 25 virkedager, ved utgangen av 2008. Dessverre er dette fremdeles under vegvesenets interne mål om ventetid på maksimalt 15 virkedager. Region midt nådde i hovedsak dette målet i 2008 og hadde i syv av årets måneder ventetid på

mellom 11 og 15 dager for å avlegge prøve til klasse B. Denne regionen hadde ikke over 23 virkedager ventetid i fjor.

Statens vegvesen har et felles bestillingssystem for hele landet der kandidatene selv kan velge prøvested. Dette gir publikum adgang til å søke det prøvestedet som har kortest ventetid. Samtidig gir dette utfordringer for vegvesenet for å tilpasse kapasiteten til lokal pågang om prøveavvikling. Tidspunktet for første tilgjengelige prøve må i tillegg passe for både kandidaten og trafikkskolen, blant annet fordi trafikkskolen holder kjøretøyet til prøven.

Jeg er kjent med at det er spesielt vanskelig å sikre tilstrekkelig kapasitet og kvalifisert personale på enkelte steder, herunder særlig ved enkelte sentrale trafikkstasjoner på Østlandet. Statens vegvesen har i lang tid forsøkt å øke bemanningen på disse stedene, og har gjort en stor innsats for å rekruttere nye sensorer. Likevel har særlig de større trafikkstasjonene hatt vansker med å få fylt ledige sensorstillinger. Det stramme arbeidsmarkedet i 2008 kan ha vært medvirkende til dette. For eksempel hadde Stor-Oslo distrikt gjennom hele året om lag ti ledige stillinger og relativt få søkere.

Tiltak for å redusere køene er selvsagt fortsatt nødvendig. Statens vegvesen arbeider nå med å tilrettelegge for en utdanning av sensorer som vil gjøre det mulig å rekruttere fra et bredere segment enn trafikklærerbransjen. Det vil også bli lagt opp til registrering av avvik fra interne mål to ganger i måneden distriktvis, ikke bare for regionen samlet. Sistnevnte vil forhåpentligvis gi bedre grunnlag for oppfølging, både i regionene og fra Vegdirektoratets side. I regionene skal dette gi bedre utgangspunkt for å kunne disponere personellet så effektivt som mulig, både i og mellom distriktene.

For å øke kapasiteten på kort sikt vil Stor-Oslo distrikt øke antallet prøver per sensor per dag, fra 4 til 5.

SPØRSMÅL NR. 746

Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy
Besvart 2. mars 2009 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Hva er statsrådets kommentar til farene for utslipp av kreftfremkallende stoffer ved CO₂-fangst på Mongstad, og kan statsråden garantere at Regjeringen ikke vil gå for en løsning som kan gå på bekostning av liv og helse til innbyggerne i Nordhordland?»

BEGRUNNELSE:

NRK Hordaland meldte 18. februar at renseteknologien som er planlagt tatt i bruk for CO₂-rensing av gasskraftverket på Mongstad kan medføre utslipp av kreftfremkallende stoffer til luft. NRK baserer seg på en artikkel i Teknisk Ukeblad som omhandler et nytt prosjekt i regi av Norsk institutt for luftforskning (NILU) som skal undersøke faren for økt lokal forurensning ved CO₂-fangst.

Svar:

Regjeringen mener at Norge har et betydelig medansvar for å få på plass teknologi som kan bidra til å redusere klimagassutslipp og samtidig sikre tilgang på energi. Dette er bakgrunnen for at regjeringen vil bidra til å utvikle teknologier slik at CO₂-håndtering kan realiseres nasjonalt og internasjonalt.

Det er viktig at CO₂-håndtering ikke introduserer nye helse- og miljøproblemer. Problemstillingen knyttet til mulig helseserisiko ved utslipp av aminer til luft tas derfor meget alvorlig i det pågående planleggingsarbeidet på Mongstad. Det pågår flere forsknings- og utviklingsprosjekter som kartlegger og undersøker eventuelle virkninger av aminer på helse og miljø, inkludert eventuell kreftrisiko.

Jeg legger til grunn at det ikke vil være aktuelt å gi nødvendige myndighetstillatelser og konsesjoner til aminbasert CO₂-fangst på Mongstad dersom slik aktivitet er helseskadelig.

SPØRSMÅL NR. 747

Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant Arne Sortevik
Besvart 25. februar 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Jeg viser til svar på skriftlig spørsmål nr. 390 for 2008-2009. Statsråden opplyser at det økonomiske opplegget for reformen presenteres i kommuneøkonomiproposisjonen for 2010 som legges frem av KRD i mai 2009. Regjeringens forslag til NTP 2010-2019 er varslet fremlagt medio mars. Flytting av statlig ansvar for 17 000 km vei til fylkeskommunene er en vesentlig samferdselspolitisk endring.

Vil statsråden sørge for at det også blir redegjort for gjennomføring og finansiering av reformen i Regjeringens forslag til NTP 2010-2019?»

BEGRUNNELSE:

Verken minstestandard eller økonomiske rammer er fastlagt når ansvaret for 17 000 km vei - 64 pst. av riksveinettet - flyttes fra staten til fylkeskommunene. Heller ikke er det avklart om og hvordan det

vedlikeholdsmessige etterslepet på denne delen av riksveinettet skal dekkes inn og hvordan dette skal finansieres.

Det er åpenbart at en omorganisering som flytter ansvaret for nesten 2/3 av det veinettet som staten i dag har ansvaret for er en betydelig endring i samferdselspolitikken og bør behandles som dette; ikke bare som del i et forsøk på å redde en havarert regionreform gjennom å tilføre fylkene nye oppgaver de ikke har forutsetning eller økonomi til å håndtere.

Derfor må denne endringen få bred omtale i ny NTP 2010-2019 og ikke minst må det bes redegjort for finansieringsgrunnlaget.

Svar:

Som en følge av forvaltningsreformen får fylkene ansvaret for det vesentligste av dagens øvrige riksvegnett etter 01.01.2010. Fylkeskommunene og Oslo

kommune overtar ansvaret for øvrige riksveger og øvrige riksvegferjeforbindelser med den standard de har og tilførende rettigheter og forpliktelser slik de er på overtakelsestidspunktet.

Forvaltningsreformen innebærer også en vesentlig endring i hvilket vegnett staten etter 01.01.2010 skal være ansvarlig for. Stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan for perioden 2010-2019 presen-

terer hovedtrekkene i den statlige samferdselspolitikken framover og konsekvensene av forvaltningsreformen vil naturlig nok ha en sentral plass i dette. Faktiske endringer i fylkeskommunenes inntekter som en følge av forvaltnings-reformen vil presenteres i forbindelse med kommuneproposisjonen for 2010.

SPØRSMÅL NR. 748

Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl

Besvart 25. februar 2009 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Kan statsråden gi en vurdering av behovet for økt forskningsinnsats knyttet til vitnepsykologi i Norge, herunder gi en tilbakemelding på hvorvidt etablering av en permanent fagenhet i vitnepsykologi er aktuelt for Regjeringen å gjennomføre?»

BEGRUNNELSE:

I brev fra Riksadvokaten datert 13.06.2007 gis det utvetydig støtte til at det etableres en permanent fagenhet i vitnepsykologi, jf. initiativ i brev fra professorene Svein Magnussen og Ulf Stridbech datert 18.04.2007. Professorenes initiativ overfor justisdepartementet kom i stand etter at statsråden tidligere understreket betydningen av forsterket forskningsinnsats på et område som er av stor rettssikkerhetsmessig betydning, men som er underkommunisert i Norge. Forskning fra blant annet USA viser med all mulig tydelighet at feilkilder knytter til vitneutsagn er betydelig og stiller store krav til tolking, etterforskningen, rettsprosessen mv. for å forhindre justismord. Undertegnede besøkte selv nylig professor Ulf Stridbech som for tiden befinner seg ved John Jay College i New York City, og gjennomførte der møter med Steven D Penrod og Jennifer Dysart som er kapasiteter på området. Dette møtet ga nyttige avklaringer i forhold til utfordringene Norge står overfor.

Svar:

Jeg oppfatter det som svært viktig at aktørene i strafferettspleien og især domstolene har så god kunnskap som mulig om de svakhetene som kan

knytte seg til vitneforklaringer. Forskning om vitners atferd og rolle i strafferettspleien er et viktig bidrag til å belyse spørsmålet om rettssikkerhet og kvalitet gjennom prosessen. Jeg er derfor enig i at det bør forskes ytterligere på dette området.

Det er generelt viktig at Justisdepartementet bidrar økonomisk til forskning som øker kunnskapen rundt hvilke deler av strafferettsapparatet som kan innebære en risiko for uriktige domfellelser. Justisdepartementet gir derfor økonomisk støtte til flere forskningsprosjekter som har til formål å avdekke svakheter i straffesakssystemet.

Når det konkret gjelder spørsmålet om etablering av en permanent fagenhet i vitnepsykologi, og den søknaden om økonomisk støtte fra Justisdepartementet til en slik enhet som det vises til som bakgrunn for spørsmålet, har vi vurdert det som prinsipielt uriktig at Justisdepartementet gir en form for driftstøtte til dette. Det ble søkt om støtte til finansiering av 3,5 forskerstillinger og driftsmidler med en årlig finansiering av 2,9 mill. kroner, over en 5 års periode. Det er av flere grunner uvanlig at et sektordepartement finansierer slik grunnforskning det her ville være tale om. Dette har sammenheng med at forskningsmidler direkte fra et sektordepartement i regelen vil innebære at det gis enkelte føringer på forskningstemaer, rapportering, formidling etc. Slike føringer i relasjon til grunnforskning ville kunne innebære en uheldig inngripen i Kunnskapsdepartementets ansvarsområde og universitetenes autonomi.

Jeg utelukker imidlertid ikke at det vil kunne være aktuelt at Justisdepartementet støtter en mer prosjektbasert forskning innen vitnepsykologi.

SPØRSMÅL NR. 749**Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 2. mars 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Ifølge Dagens Næringsliv 19. februar får skatteyttere ikke beskjed og begrunnelse når ligningen endres.

Hva vil finansministeren foreta seg for å rydde opp slik at skatteyttere får informasjon om grunnlaget for endringer i ligningen?»

BEGRUNNELSE:

Skatteetaten innrømmet i fjor at de hadde svikt i rutinene, og lovet bedring, slik at de som hadde fått ligningen endret skulle få et varsel der det klart fremgikk hvilke fradrag etaten ikke aksepterte, samt hvilken forklaring eller dokumentasjon den enkelte skatteyter måtte fremskaffe for å få godkjent fradraget.

Det ønskes besvart om de nødvendige utbedringene i rutiner hos Skatteetaten nå er foretatt, slik at skatteyttere for fremtiden får nødvendig varsel og informasjon.

Svar:

Varslingsplikten etter ligningsloven § 8-3 er en viktig saksbehandlingsregel som skal ivareta skattyterens rettssikkerhet og bidra til høy kvalitet på ligningen. Med forutgående varsling kan feil og misforstå-

elser bli avklart før skattyterens selvangivelse eventuelt fravikes i det etterfølgende ligningsvedtaket. Et varsel skal derfor være utformet slik at skattyteren forstår hvilke avvik fra selvangivelsen som ligningsmyndighetene overveier, og hva som er grunnlaget for overveielene.

På grunn av svikt i interne rutiner ved et skattekontor fikk om lag 5000 skatteyttere sist høst endret ligningen uten forutgående varsel. Dette var uheldig, og i strid med ligningslovens bestemmelser. Jeg har fått opplyst at de aktuelle sakene ble gjennomgått og at det ble sendt ut nye varselbrev med forlenget svarfrist til de skattyterne som ikke allerede hadde vært i kontakt med skattekontoret. Sakene til skatteyttere som var i kontakt med skattekontoret ble tatt opp til klagebehandling. Denne er ikke sluttført i alle sakene. Skatteetaten opplyser at det aktuelle skattekontoret har gjennomgått sine interne rutiner for å hindre tilsvarende feil i framtiden.

For øvrig har Skattedirektoratet i sine styringsbrev til skattekontorene for 2009 presisert viktigheten av å følge rutiner som sikrer korrekt rettsanvendelse og god kvalitet i saksbehandlingen. Reglene om varsling ved endring av ligning vil bli gitt særlig oppmerksomhet i etaten i forbindelse med ligningsbehandlingen i 2009.

SPØRSMÅL NR. 750**Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 2. mars 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Ifølge VG 19. februar er grensehandelen med alkohol i Sverige nå på sin "all time high". Aldri har nordmenn handlet mer alkohol i Sverige.

Innser finansministeren nå at det norske avgiftsnivået på alkohol er altfor høyt og at det medfører arbeidsplasser og omsetning på den andre siden av grensen istedenfor i Norge?»

BEGRUNNELSE:

I fjor fraktet nordmenn 16,3 millioner liter brennevin, vin, sterkøl og cider over svenskegrensen. Aldri har flere liter alkohol blitt fraktet over grensen.

Totalt handlet nordmenn i fjor 1 mill. liter brennevin, 6,6 mill. liter vin og nesten 8 mill. liter sterkøl (over 3, 5 volumprosent). I tillegg ble det handlet 800.000 liter cider. Dette er omsetning norsk næringsliv går glipp av, og følgelig arbeidsplasser som heller kunne vært i Norge.

Siden Vin- og brennevinsleverandørenes forening startet målingene av grensehandel, har faktisk grensehandelen med brennevin sunket (23 pst.), mens vin har økt med 17 pst. og sterkøl har økt med 50 pst. Dette er selvsagt av betydning for norske ølbryggerier, som sliter med høye avgifter og lønnsomhet.

Kombinasjonen av svak svensk krone og høye norske alkoholavgifter legger til rette for økt grensehandel også i 2009.

Prisforskjellen er stor for produkter som Absolut Vodka 1 liter, som er 123 kroner billigere i Sverige. Baileys Original Irish Cream er 80 kroner billigere per liter. For en del rødvin ligger prisavslagene på om lag 50 prosent.

Svar:

Som ventet er det vanskelig å skaffe pålitelig statistikk over den uregistrerte handelen, hvorav grensehandel er viktig, i tillegg til taxfree handel, smugling og hjemmebrenning. En er derfor henvist til ulike indikatorer på bl.a. grensehandel. Disse indikatorene er best egnet til å belyse utvikling over tid – i mindre grad til å beregne absolutt nivå. Det er ulike forhold som kan ha betydning for grensehandelen, bl.a. utvikling i valutakursene.

En vanlig brukt indikator på utviklingen i grensehandel av alkohol er omsetningen på det svenske Systembolaget i grensenære områder mot Norge (først og fremst Strömstad, Eda, Årjäng). For 2008

viser denne indikatoren en nedgang i omsetningen av brennevin med nesten 3 pst., en økning for vin med rundt 3,5 pst. og en økning for øl med mellom 6 og 7 pst. Dette mønsteret samsvarer i grove trekk med statistikken fra VBF. Ovenstående bekrefter det som representanten Hagesæter påpeker, at det skjer en dreining i grensehandelen over fra brennevin til vin og øl.

Ifølge tall fra Vinmonopolet foregår det en dreining også i innenlands omsetning, fra brennevin mot vin. Tall fra Vinmonopolet viser at mens volum av brennevin økte med rundt 1 pst., økte volum av vin med om lag 4,5 pst. Det kan ellers nevnes at grensehandelen er relativt beskjeden sammenlignet med innenlandsk omsetning. For brennevin viser anslagene at grensehandel utgjør mellom 4 og 5 pst., og for vin mellom 8 og 9 pst. av omsetningen på Vinmonopolet.

Omregnet til liter ren alkohol viser tallene fra Systembolaget en vekst på om lag 1,3 pst. fra 2007 til 2008. Tall fra VBF viser om lag samme vekst, 1,4 pst. I samme periode økte omsetningen på Vinmonopolet regnet i ren alkohol med 3,2 pst., dvs. en sterkere vekst enn anslått for grensehandelen.

Endelig kan nevnes at den årlige veksten i grensehandel med ren alkohol mellom 2004 og 2007 var over 5 pst. Året 2008 peker seg derfor ikke ut som et år med spesielt sterk vekst.

Departementet vil fortsatt følge med i utviklingen av grensehandelen, både for alkohol og andre varer.

SPØRSMÅL NR. 751

Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 2. mars 2009 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland

Spørsmål:

«Undertegnede viser til at kategoriseringen av sykepleierutdanningen medfører et relativt lavt tilskudd per elev. Det vises videre til bladet sykepleien fra 29. januar, hvor det kommer frem at kvaliteten på praksisen betegnes som svært varierende.

Er statsråden fornøyd med hvordan systemet knyttet til sykepleierutdanning fungerer, og vil han eventuelt føre en dialog med kunnskapsministeren knyttet til å iverksette tiltak som fører til forbedringer?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til at kategoriseringen av sykepleierutdanningen medfører et relativt lavt tilskudd per elev. Det vises videre til bladet Sykepleien fra 29. januar, hvor det kommer frem at kvaliteten på praksisen betegnes som svært varierende.

Undertegnede er av den oppfatning at sykepleiere vil være en svært viktig yrkesgruppe for å møte de utfordringer man står ovenfor i pleie- og omsorgstjenestene i årene fremover, og at det derfor må legges til rette for at kvaliteten og omfanget av utdanningsforløpet er av en slik art at mange ønsker å velge denne utdanningen.

De politiske signalene må derfor være at man ønsker å satse på sykepleierutdanning.

Undertegnede har videre mottatt signaler om at statens autorisasjonskontor fører en praksis med godkjenning som kan omtales som lettvtint, sett i forhold til de krav til praksis som ligger i systemet.

Det kan derfor være behov for å iverksette tiltak som sørger for å heve kvaliteten på praksisdelen av studiet, slik at studentene har fått den kompetansen de har krav og behov for.

Det bes derfor om statsrådets redegjørelse knyttet til situasjonen for sykepleierstudentene, både hva gjelder tilskuddsnivå per elev, men også i forhold til kvaliteten på praksisplasser, sett opp i mot autorisasjonskontorets godkjenningsordninger for denne studentgruppen.

Svar:

Spørsmålet ble oversendt forsknings- og høyere utdanningsministeren for besvarelse.

Jeg er enig i at kvaliteten på sykepleierutdanningen er svært viktig for å møte utfordringene i pleie- og omsorgssektoren i årene fremover. Praksis utgjør 50 prosent av sykepleierutdanningen, og kvaliteten på praksisundervisningen er derfor sentral.

Kunnskapsdepartementet har i tett samarbeid med Helse- og omsorgsdepartementet de senere år foretatt en omlegging av finansieringen av praksisundervisningen for helsefagutdanningene. Tidligere ordning bidro til å utydeliggjøre ansvarsforholdet mellom lærestedene og praksisstedene. Plikt for praksisstedene til å veilede sykepleiestudenter er nedfelt i lovverket, og de to departementene er enige i prinsippet om at utgifter praksisstedene har til veiledning av studenter skal dekkes av praksisstedet. Frigjorte midler ved lærestedene skal i stedet nyttes til ulike samarbeidsprosjekter med praksisfeltet, spesielt i relasjon til praksisundervisning og forsknings- og utviklingsarbeider. Bruken av samarbeidsmidler og andre spørsmål knyttet til praksisundervisning blir drøftet i samarbeidsorganene mellom regionale helseforetak og lærestedene.

De to departementene samarbeider årlig om hvor mange studenter som skal tas opp ved hvert enkelt lærested for å unngå for stort press på praksisstedene, og veiledningsplikten og betydningen av god veiledning omtales i de årlige bestillerdokumentene fra Helse- og omsorgsdepartementet til de regionale helseforetakene. Tilbakemeldinger departementet har fått, viser at omleggingen nå fungerer godt i spesialisthelsetjenesten. Det er fortsatt utfordringer i forhold til praksis i kommunehelsetjenesten for enkelte helsefagutdanninger. Dette vil departementet arbeide videre med.

Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT) gjennomførte for et par år siden en reakkredi-

teringsprosess av alle sykepleierutdanningene. Samtlige institusjoner med sykepleierutdanning utarbeidet egne handlingsplaner for å oppfylle de mangler som var blitt påpekt i prosessen, og departementet fulgte disse aktivt opp gjennom etatsstyringsmøter og egne prosesser. Det er viktig for meg å understreke at dette på få år har resultert i et betydelig kompetanseløft og mange faglige forbedringer i sykepleierutdanningen. Oppslag av den typen representant Nesvik viser til i bladet Sykepleien, illustrerer imidlertid at selv om svært mye har vært gjort de siste årene for å heve kvaliteten i norsk sykepleierutdanning, er det alltid mer som kan gjøres. Departementet vil fortsette sin dialog med institusjonene og Helse- og omsorgsdepartementet for se på mulige ytterligere forbedringer.

For å styrke praksis i sykepleierutdanningen vil det også være viktig å utvikle gode indikatorer for hva som kjennetegner kvalitativt god praksisundervisning. Det har vist seg at NOKUT i sine evalueringer og reakkrediteringer nok i for liten grad har fokusert på kvalitet i praksis. Dette fremkommer bl.a. i den internasjonale evalueringen av NOKUT som ble gjort i 2007/2008. I den videre oppfølging av denne evalueringen vil jeg se på muligheten for at NOKUT i sine prosesser i større grad vektlegger kvalitet også i praksisundervisningen for de yrkesrettede programmene. Jeg vil også vurdere om det innenfor helsefagutdanningene er behov for ytterligere initiativ for å vurdere indikatorer knyttet til god praksisundervisning.

Representant Nesvik viser i sitt spørsmål til at kategoriseringen av sykepleierutdanningen i finansieringssystemet for høyere utdanning medfører et relativt lavt tilskudd per student. Av den totale bevilgningen til universiteter og høyskoler dekkes om lag 40 prosent av studieplasskostnadene av en resultatbasert undervisningskomponent som fordeles hovedsakelig med bakgrunn i antall avlagte studiepoeng. I gjennomsnitt ligger altså 60 % av kostnadene knyttet til studieplasser i basiskomponenten og i tillegg kommer kostnader til praksis som dekkes av praksisstedet.

Uttellingen for studiepoeng, dvs undervisningskomponenten, er inndelt i seks ulike kostnadskategorier etter utstørs- og undervisningsintensitet. Sykepleierutdanningen er plassert i samme kategori som bl.a. allmennlærerutdanning og ingeniørutdanning. Jeg har registrert at det argumenteres jevnlig og intensivt for bedre innplassering av mange av studietilbudene som nå er plassert i de laveste kategoriene. Argumentasjonen er imidlertid ofte ført på sviktende grunnlag, da mange i sektoren ikke ser ut til å ha forstått at det å endre kategori i finansieringsmodellen isolert sett kun utløser et nullsumsspill, der midler flyttes fra basisbevilgningen til den resultatbaserte bevilgningen. Bytting av utdanningskategori gir med andre ord i seg selv ikke mer penger til universitetene

og høyskolene. Det er derfor ikke hensiktsmessig å vurdere innplassering av en enkelt utdanning uten å se den i sammenheng med øvrige studietilbud, selve finansieringssystemet og de totale utgifter som går til høgre utdanning.

Kunnskapsdepartementet foretar nå en evaluering av finansieringssystemet for høyere utdanning som vil bli presentert i budsjettproposisjonen for 2010.

SPØRSMÅL NR. 752

Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl

Besvart 2. mars 2009 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Når vil Regjeringen sørge for at det blir mulig å politianmelde via Internett, 7 år etter at man fikk det til i Danmark?»

BEGRUNNELSE:

I Dokument nr. 8:51 (2006-2007) ba undertegnede og flere medrepresentanter Regjeringen om å etablere mulighet for politianmeldelse på Internett av mindre tyverier, tyveri av sykkel, moped, motorsykkel, trailer, personbil, vare-/lastebil, mistanke om hacking og tilfelle av barnepornografi. Dette forslaget fikk dessverre ikke regjeringspartienes støtte. Disse viste til at det var "arbeid i gang i regi av Politidirektoratet" og at det ville "bli vurdert en løsning der anmeldelsene kan sendes inn fullelektronisk slik at dataene importeres direkte inn i politiets basisløsninger for behandling av straffesaker". Representantene for regjeringspartiene var fornøyd med dette da saken ble behandlet i Stortinget.

I Danmark har man allerede i syv år kunnet anmelde visse typer it-kriminalitet elektronisk. Fra en enkel e-postløsning ble muligheten for elektronisk anmeldelse utvidet for halvannet år siden, til å omfatte nevnte kategorier. Web-avdelingen hos Den danske rigspolitichefen opplyser at man har meget gode erfaringer med den utvidede ordningen. Dansk politi mottok feks i alt 25 297 anmeldelser via www.politi.dk i 2006.

Finanskrisen vil trolig medføre økt kriminalitet. Samtidig vil enkeltpersoner og bedrifters gjeldsproblemer medføre økt press mot den sivile rettspleien på grunnplanet.

Det måtte en finanskrisen til for at Regjeringen skulle innse at det var ressursmessige problemer i politiet og midler til sivile stillinger ble på overtid foreslått overfor Stortinget, etter påtrykk fra Høyre. De nye 460 sivile stillingene vil imidlertid kunne bli knappe i forhold til de utfordringene finanskrisen og

et endret kriminalitetsbilde vil kunne medføre. I en slik situasjon er det desto viktigere at man finner måter å avlaste politietaten på for unødvendig byråkrati og arbeidsoppgaver, og som sikrer at man får utnyttet tilgjengelige ressurser mest mulig effektivt.

Svar:

Regjeringens mål er et synlig og mer effektivt politi. Publikum møter politiet i mange sammenhenger, men innlevering av anmeldelse er et av de viktigste møtene.

Ny internettløsning for politiet er under utvikling. Den nye internettløsningen for politi.no lanseres etter planen 20. april 2009.

Til den nye internettløsningen er det under utvikling en webløsning for anmeldelse på nett, både som en service til befolkningen og som et tiltak for å effektivisere deler av politiets mottak av anmeldelser. Hvilke straffbare forhold som i første omgang skal kunne anmeldes via politi.no vil bli avgjort innen lanseringen.

Muligheten for anmeldelse på nett er forventet implementert i internettløsningen medio 2009. Det eksakte tidspunkt for implementeringen avgjøres i løpet av mars 2009. Politidirektoratet opplyser at for direktoratet er det avgjørende at løsningen har høy kvalitet og kvalitetskravet prioriteres foran rask implementering. I tillegg til at anmeldelse via nettet åpenbart gir økt service og brukerretting, er det viktig at ordningen blir effektiv og rasjonell også i forhold til politiets håndtering og ressursbruk. Det er vurderinger jeg deler.

Den norske løsningen vil inntil videre bygge på samme prinsipper som den danske. Ved utvikling og implementering av nye straffesakssystemer vil hensynet til internettanmeldelser bli ivaretatt og løsningen vil totalt sett bli mer avansert og effektiv ikke minst når det gjelder politiets oppfølging av sakene.

Til orientering kan opplyses om at det allerede i

dag ligger skjema for forenklet anmeldelse, sammen med en kort veiledning, på politiets hjemmeside www.politiet.no.

Avslutningsvis vil jeg påpeke at den bemanningsøkning som nå er under gjennomføring i politiet, startet ett par år før finanskrisen. Her er økt studentopptak til Politihøgskolen det viktigste tiltaket, siden det lave opptaket til høgskolen under den forrige regjeringen har ført til at det i dag er mangel på ansatte med politiutdanning. Studentopptaket til Politihøgskolen vil i perioden 2006-2009 være på til

sammen 1 776 studenter, 648 flere studenter enn under den forrige regjeringen.

De 460 nye sivile årsverkene som politiet er tildeelt i regjeringens tiltakspakke for 2009, kommer i tillegg. Ved å tilsette flere sivile, kan polititjenestemenn raskt frigjøres til operativt arbeid. Det ligger også til grunn at dette vil avhjelpe de forventede økte utfordringer for den sivile rettspleie på grunnplanet. Sammen med økningen på 250 årsverk i budsjettet for 2009, gir dette mulighet til å opprette ca 710 årsverk i år.

SPØRSMÅL NR. 753

Innlevert 19. februar 2009 av stortingsrepresentant Inge Lønning

Besvart 27. februar 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Hva gjør statsråden for å sikre at private institusjoner som har avtaler med regionale helseforetak raskest mulig får utbetalt kompensasjon for økte pensjonskostnader for 2008 i tråd med Stortingets vedtak?»

BEGRUNNELSE:

I St.prp. nr. 59 (2007-2008) vedtok Stortinget å bevilge 320 mill kr for å sette de regionale helseforetakene i stand til å inngå avtaler med private institusjoner som tok høyde for økte pensjonskostnader. Bevilgningen ble vedtatt videreført for 2009 i Innst.S. nr. 11 (2008-2009).

Stortinget har fått informasjon om at midlene for 2008 ennå ikke er utbetalt til de respektive institusjonene, fordi det har oppstått uklarhet om rettmessigheten av dette i forhold til regler for offentlig anskaffelser og regler for statsstøtte. Flere institusjoner har fått driftsmessige utfordringer som følge av manglende utbetaling av midler til å dekke økte pensjonskostnader. Det er avgjørende at det så snart som mulig foretas utbetalinger av disse midlene i tråd med Stortingets vedtak.

Svar:

Bevilgningen som skal sette de regionale helseforetakene i stand til å inngå avtaler som avspeiler

økte pensjonskostnader hos de private helseinstitusjonene, ble utbetalt til de regionale helseforetakene 1. desember 2008. Før utbetaling kan skje videre ut til de private helseinstitusjonene, er det imidlertid viktig at avtalene med helseinstitusjonene gjennomgås med henblikk på regionens økonomiske ansvar for de økte kostnadene. De regionale helseforetakene har i tillegg blitt pålagt koordinering på tvers av regionene for derigjennom å oppnå likebehandling av helseinstitusjonene der forholdene tilsier det. Dette er jeg kjent med at de regionale helseforetakene har sørget for.

Utover de rent avtalemessige forholdene, arbeides det nå også med å avklare enkelte problemstillinger knyttet til anskaffelsesregelverket og statsstøttereplene. Jeg er kjent med at de regionale helseforetakene har utarbeidet juridiske notater vedrørende forståelsen av disse områdene. I tillegg har departementet gjennom brev til de regionale helseforetakene dattert 20. februar 2009 gitt et sammendrag av hvilke vurderinger som kan være relevante, og merknader til noen av disse. Utbetaling fra de regionale helseforetakene vil skje så snart disse spørsmålene er avklart. Jeg tar sikte på at dette skal kunne skje i nærmeste framtid.

Til representant Lønnings orientering, har jeg også svart på et tilnærmet likelydende spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 719 fra stortingsrepresentant Laila Dävøy.

SPØRSMÅL NR. 754**Innlevert 20. februar 2009 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 26. februar 2009 av fornyings- og administrasjonsminister Heidi Grande Røys****Spørsmål:**

«Alle nye dokumenter skulle legges ut i de åpne formatene HTML, ODF eller PDF fra 1. januar 2009, og allerede publiserte dokumenter skal konverteres innen 2014.

Har Regjeringen utredet kostnadene av å benytte OXML i tillegg til ODF, og i hvilken grad har man lyktes med å holde seg til åpne standarder hittil i 2009?»

Svar:

Som kjent utarbeider Fornyings- og administrasjonsdepartementet retningslinjer for bruk av åpne, internasjonale IKT-standarder i forvaltningen. Når forvaltningen benytter åpne standarder på en systematisk måte, kan vi oppnå god elektronisk samhandling både i og med offentlig sektor, vi får reduserte bindinger til enkeltleverandører, og vi gir innbyggerne de samme mulighetene til å kommunisere med det offentlige, uavhengig av hvilke teknologiske løsninger de bruker. Økt bruk av åpne standarder kan også føre til at ulike leverandører legger større vekt på å basere produktene sine på slike standarder.

De anbefalingene og påleggene som gjelder for forvaltningen om bruk av visse standarder, blir samlet i en såkalt referanse katalog, som blant annet er tilgjengelig på regjeringen.no.

FAD opprettet i 2006 et eget Standardiseringsråd som har som mandat å gi departementet anbefalinger om hvilke standarder som bør eller skal benyttes i offentlig sektor. Standardiseringsrådet er bredt sammensatt for å reflektere mangfoldet av behov og problemstillinger i offentlig sektor. De faglige anbefalingene fra Standardiseringsrådet ligger til grunn for FADs vurdering av hvilke standarder som bør inngå i referanse katalogen.

Som representanten refererer til, vedtok Regjeringen i desember 2007 at staten skal benytte forma-

tene HTML, PDF og ODF i forbindelse med publisering av informasjon på statens Internett-sider. For publisering av nye dokumenter har pålegget virkning fra 1. januar 2009, og tidligere publiserte dokumenter skal konverteres til de aktuelle formatene innen 2014.

Direktoratet for forvaltning og IKT (DIFI) har fått i oppgave å forvalte referanse katalogen, og dette innebærer at de også skal følge med på hvordan offentlig sektor etterlever retningslinjene for bruk av åpne standarder. DIFI har blant annet tatt med bruken av de obligatoriske dokumentformatene som ett av kriteriene for vurderingen av offentlige nettsider, og det betyr at vi senere i år vil få et bilde av hvordan retningslinjene om dokumentformater blir fulgt opp i praksis.

OOXML ble, etter en omfattende prosess, publisert som en ISO-standard i november i fjor. Det vil si om lag 11 måneder etter at Regjeringen fattet sin beslutning om å benytte formatene HTML, PDF og ODF. Standardiseringsrådet gjør fortløpende vurderinger av ulike standarder. I tiden fremover vil rådet kunne vurdere OOXML på lik linje med andre standarder innenfor bruksområder der det er relevant. I så fall kan det være et aktuelt spørsmål om OOXML skal eller bør benyttes ved publisering på offentlige nettsider, eventuelt som et supplement til andre dokumentformater. Standardiseringsrådet følger en arbeidsmetodikk som innebærer at en lang rekke aspekter ved aktuelle standarder skal vurderes, blant annet standardenes åpenhet, modenhet og utbredelse. Men ikke minst skal det også gjøres en vurdering av økonomiske og administrative konsekvenser av å legge de enkelte standardene til grunn i forvaltningen. Slike vurderinger er så langt ikke gjort for OOXML, men jeg forventer å få en slik vurdering om det kommer en anbefaling om denne standarden fra Standardiseringsrådet.

SPØRSMÅL NR. 755**Innlevert 20. februar 2009 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 3. mars 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Norge har nærmest et totalforbud mot små elektriske transportmidler til bruk på fortau, gangvei og sykkelvei. Dette er dessverre ikke noe nytt i norsk historie, og parallellen til totalforbudet mot skateboard i perioden 1978-1989 er slående.

Hvorfor vil ikke Regjeringen tillate bruk av Segway, Go-Ped og andre elektriske transportmidler?»

Svar:

Vi har i Norge sterke begrensninger på bruken av motoriserte innretninger på arealer som er avsatt til gående og syklende. Dette særlig av hensyn til den økte skaderisiko slik bruk kan innebære.

Slik vi og en rekke andre europeiske land har vurdert det, herunder Storbritannia og Danmark, er både Segway og elektriske sparkesykler (go-ped) etter sin konstruksjon motorvogn i gruppen tohjulede motorvogner. De må da tilfredsstille de tekniske kravene som stilles for godkjenning av kjøretøyet. De fleste av denne typen motoriserte innretninger tilfredsstiller ikke disse kravene, og er derfor ikke tillatt brukt i Norge.

Dagens regler for klassifisering av og tekniske krav til motorvogner er i stor grad harmonisert i Europa. Det er derfor ønskelig at en eventuell endret regulering for mindre elektriske motorvogner skjer på europeisk nivå. Vi må likevel konstatere at det i dag er forskjellige regler mellom ulike land og ikke utsikter til endringer med det første.

Jeg mener vi bør se positivt på mulighetene for å prøve ut nye typer fremkomstmidler som utfordrer etablerte grenser, og som dermed kan bidra til utvikling av fremtidsrettede transportløsninger. Jeg er imidlertid opptatt av at dette skjer innenfor rammer som ivaretar overordnede hensyn til trafikksikkerhet, fremkommelighet og miljø. Hensynet til sikkerheten for de myke trafikantene må i denne sammenheng stå

sentralt. Vi må også ta hensyn til de begrensningene som ligger i utformingen av dagens veg- og gatenett, og de konflikter som det allerede er mellom ulike trafikantgrupper.

Samferdselsdepartementet har derfor tidligere vurdert om det er grunn til å tillate Segway og andre liknende motoriserte innretninger i Norge. Særlig av hensyn til øvrige myke trafikanter konkluderte jeg sommeren 2007 med at det ikke bør åpnes for ytterligere bruk av motoriserte innretninger med lav hastighet på gangarealer. Jeg så heller ikke grunnlag for å gjøre unntak fra tekniske krav for å tillate slike innretninger generelt på kjørearealer på offentlig veg eller liknende arealer på private veger. For fabrikkområder, flyplasser og andre lignende arealer utenfor offentlig veg anså jeg at det bør foretas nærmere risikovurderinger for slike innretninger eventuelt tillates, men at myndighetene ikke bør prioritere å gjennomføre slike risikovurderinger.

Jeg ønsket imidlertid en begrenset utprøving av "Segway" og lignende motoriserte innretninger i Norge, og har åpnet for å benytte slike til guidede turer på nærmere angitte vilkår. En slik begrenset utprøving vil gi mulighet til å prøve ut slike innretninger og samtidig ivareta de øvrige hensynene som nevnt over. Vegdirektoratet har gitt slik tillatelse i en sak vedrørende guiding i Bodø-området. Vedtaket er imidlertid påklaget og er nå til behandling i departementet for avgjørelse av nærmere vilkår og rekkevidde. Slike forsøk vil etter evaluering gi bedre grunnlag for å vurdere om det er grunn til å gi tillatelse til ytterligere bruk av slike motoriserte innretninger.

Jeg mener således at vi gjennom dette så langt det anses forsvarlig legger til rette for å prøve ut nye transportmidler, og synes dermed at sammenligningen med det historiske forbudet mot bruk av rullebrett er lite treffende.

SPØRSMÅL NR. 756**Innlevert 20. februar 2009 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg****Besvart 26. februar 2009 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen****Spørsmål:**

«Hvordan vurderer statsråden utviklingen i kvotefordelingen for makrellfiske og vil statsråden ta et initiativ til en gjennomgang av dagens kvotefordeling for å sikre bedre forutsigbarhet for flåtegruppene?»

BEGRUNNELSE:

I makrellfisket var kvotefordelingen tidligere innrettet slik at det var båter fra 40 fot og oppover som drev havfiske med det største kvantumet, mens båter under 11 meter drev kystnært fiske etter makrell. Denne situasjonen har vært i gradvis endring og gjør at i dag er det mange båter under 11 meter som tidligere fisket makrell til ferskanvendelse som i dag har større kvoter og driver havfiske.

Svar:

Fartøy som fisker makrell i kystfartøygruppen har en grunnkvote basert på fartøyets hjemmelslengde, dvs. en kvotefaktor basert på fartøyets faktiske lengde på en gitt skjæringsdato. Kvotefaktorene er ikke blitt endret etter at makrellfisket ble lukket i perioden 1998-2003, slik at fordelingen av grunnkvoter har ligget fast siden den gang. Alle fartøy har imidlertid fått en relativ kvoteøkning grunnet strukturering i flåtegruppen og fordeling av strukturgevinsten.

I kystfartøygruppens fiske etter makrell er det ikke alle fartøy som fisker sine kvoter. Enkelte velger å ikke delta i fisket hvert år, og noen fisker bare en del av kvoten. Det fastsettes derfor en overregulering for å sikre at gruppekvoten blir tatt. Det er særlig de min-

ste fartøyene som enkelte år ikke utnytter sine kvoter fullt ut, og overreguleringen er høyest for disse. Resultatet kan derfor bli at små fartøy får anledning til å fiske mer enn større fartøy som har liten overregulering. I praksis er det relativt få små fartøy som klarer å utnytte dette, ellers hadde det ikke vært rom for en slik overregulering i denne gruppen.

Det har så vidt jeg vet ikke skjedd noen omfordeling av kvantum mellom fartøygruppene. Tidligere var imidlertid overreguleringen jevnt fordelt på både små og store fartøy i gruppen som fisker med garn og snøre. Dette medførte at det ble særlig fordelaktig å ha et stort fartøy som var bedre egnet til å utnytte overreguleringen, som altså i hovedsak kom fra små fartøy. For å skjerme små fartøy mot konkurranse fra større fartøy ble derfor overreguleringen fra 2008 fordelt på tre grupper etter faktisk lengde. Dette innebærer følgelig at overreguleringen ble redusert for de største fartøyene, som i hovedsak utnytter sine kvoter fullt ut. Denne endringen, som ikke kan anses som en omfordeling, var nødvendig i lys av målsettingen om å opprettholde en variert flåtestruktur og holde fisket innenfor fastsatte kvoter.

Fiskeri- og kystdepartementet tar imidlertid sikte på en grundig gjennomgang av reguleringene i makrellfisket i løpet av dette året. Hensikten er å se om det er rom for forenkling av reguleringene, som av mange oppfattes å ha blitt relativt kompliserte og detaljerte. Hvorvidt det har skjedd noen utilsiktet omfordeling av kvoter mellom fartøygrupper vil også kunne belyses i dette arbeidet. Eventuelle endringsforslag vil være gjenstand for høring før det blir tatt beslutning i saken.

SPØRSMÅL NR. 757**Innlevert 20. februar 2009 av stortingsrepresentant Erna Solberg****Besvart 25. februar 2009 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Nasjonalt Åndelig Råd for Baha'ier i Norge melder at lederskapet for deres trosfeller i Iran nå stilles for retten uten mulighet for forsvarer, anklaget for å spionere for Israel, fornærme religiøs hellighet og

for å ha spredd propaganda mot Den islamske republikk - anklager som fremstår som falske.

Kjenner utenriksministeren denne saken, og hva gjør Norge for å påvirke Iran til å beskytte grunnleggende sivile, politiske, rettslige og religiøse rettigheter for sine minoriteter - i dette tilfellet Baha'ier?»

BEGRUNNELSE:

Nasjonalt Åndelig Råd for Baha'ier i Norge har uttrykt sterk bekymring over at de syv baha'iene som fungerer som et ad hoc lederskap for baha'iene i Iran, nå skal stilles for retten uten mulighet for forsvarer.

Flere land, og en rekke internasjonale menneskerettighetsorganisasjoner skal ha fordømt arrestasjonen og tiltalen mot de syv Baha'iene.

Svar:

Utenriksdepartementet har også blitt kontaktet av Nasjonalt Åndelig Råd for Baha'ier. Jeg kjenner derfor til denne konkrete saken.

Norge sluttet seg tirsdag 17. februar til en EU-erklæring vedrørende rettssaken mot de sju Baha'i-lerne i Iran. De har blitt anholdt av iranske myndigheter i åtte måneder uten anklage. I løpet av denne tiden har de ikke hatt tilgang til juridisk assistanse eller representasjon.

I erklæringen uttrykkes det sterk bekymring mot de alvorlige anklagene som rettes mot lederne for denne minoriteten i Iran. Vi er også bekymret for at de syv ikke vil få en rettfærdig prosess i rettsvesenet, siden de har blitt holdt i varetekt så lenge uten juridisk hjelp.

Vi krevder derfor at iranske myndigheter tillater at uavhengige observatører får være til stede under de juridiske prosedyrene og dessuten at anklagene mot disse lederne blir vurdert en gang til.

I erklæringen – som også tydelig definerer norsk posisjon – tas det sterk avstand fra alle former for diskriminering – særlig grunnet i utøvelse av religiøs tro. Iran oppfordres til å respektere og beskytte reli-

giøse minoriteter i Iran og til å frigi alle som holdes fengslet på bakgrunn av deres religiøse overbevisning og religionsutøvelse.

Gjennom vår ambassade i Teheran følger vi menneskerettighetssituasjonen i Iran tett. Jeg kan forsikre representanten Solberg om at vi har en tydelig og klar politikk vedrørende menneskerettighetene i Iran, og at vi – dessverre må jeg kunne si – ofte er i dialog med iranske myndigheter om disse. Dette gjelder særlig i bruken av dødsstraff og avskyelige former for dødsstraff-utøvelse som steining. I slike saker protesterer vi i klare ordelag og oppfordrer iranske myndigheter om å overholde forpliktelsene som følger av landets ratifikasjon av FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter. I saker hvor vi blir gjort kjent med at mindreårige står i fare for å bli henrettet, eller er blitt henrettet, kaller vi alltid inn Irans ambassadør til Utenriksdepartementet for å gjøre vårt syn klart. I vår løpende dialog med iranske myndigheter om menneskerettigheter nytter vi også anledningen til å ta opp andre aktuelle saker som gir grunnlag for alvorlig bekymring. La meg som eksempel nevne den nylige stengingen av menneskerettighetssenteret til nobelprisvinner Shirin Ebadi.

Videre støtter vi aktivt opp om FNs arbeid gjennom konvensjonsorganer og spesialrapportører. Vi støtter også aktivt Iran-resolusjonen i FN, som inneholder en egen paragraf om minoriteter hvor baha'ienes situasjon er nevnt spesielt.

La meg avslutningsvis si at jeg deler representanten Solbergs engasjement og bekymring for menneskerettighetene i Iran. Jeg kan forsikre at Utenriksdepartementet følger spesielt med på rettssaken mot baha'i-lerne i Iran.

SPØRSMÅL NR. 758

Innlevert 20. februar 2009 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 10. mars 2009 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Europower februar 2009 melder at Norges Naturvernforbund skal sponses av Statnett med en halv million kroner de neste to år. Norges Naturvernforbund driver med politisk påvirkning, noe Naturvernforbundets leder bekrefter i avisen. Statnett er statlig, heleid selskap som driver monopolvirksomhet. Kundene kan ikke velge bort Statnett som leverandør.

Mener statsråden det er riktig at Statnett sponses organisasjoner som driver politisk påvirkning, og

hvor mange andre statlige selskap/foretak gjør det samme?»

Svar:

Statnett har inngått en ny samarbeidsavtale med Norges Naturvernforbund som innebærer at Naturvernforbundet mottar om lag 250 000 kr i året. Avtalen gir blant annet Statnett mulighet til å drøfte selskapets miljøstrategi og planer med Naturvernforbundet. Naturvernforbundet arrangerer også samlin-

ger for tillitsvalgte med det formål å gi tilstrekkelig opplæring i spørsmål som berører Statnetts virksomhet. Statnett skal være bidragsyter på disse samlingene.

Statnett som foretak må selv vurdere nytten og hensiktsmessigheten av samarbeidsvirksomheten. Ut fra Statnetts virksomhet bør slik virksomhet være av relativt beskjedent omfang.

Av de heleide selskapene som Olje- og energidepartementet forvalter eierskapet til, er jeg blitt gjort kjent med at to av fem selskap har slike avtaler med miljøvernorganisasjoner. Statnett har i tillegg til avtalen med Norges Naturvernforbund en tilsvarende avtale med Bellona, mens Gassco på nasjonalt plan har gitt støtte til Zero og Bellona på totalt 20 000 kr.

SPØRSMÅL NR. 759

Innlevert 20. februar 2009 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 4. mars 2009 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Finnmark spesielt og Nord-Norge generelt har et stort uutnyttet potensial som kraftprodusent, men flaskehalsen i sentralnettet gjør at utbygging settes på vent pga. manglende mulighet for å selge særlig mer kraft ut av regionen. Samtidig vil utvidelse og elektrifisering av feltene Snøhvit og Goliat medføre økt kraftbehov, som kan bli rammet av manglende importkapasitet. Ledetiden for nye sentralnett prosjekt er lang.

Hvordan vil statsråden sikre at vi ikke opplever nye "Midt-Norge-situasjoner" i Finnmark og andre steder?»

Svar:

Regjeringen arbeider for et sentralnett med tilstrekkelig kapasitet i hele landet. Overføringsnettet regnes som kritisk infrastruktur og sikker strømtilførsel er en forutsetning både for bosetting, muligheter til å drive næringsvirksomhet og for å realisere ny fornybar energi i form av vindkraft.

Ny petroleumsaktivitet i Barentshavet, annen næringsvirksomhet og vindkraftutbygging kan utløse behov for en styrket kraftforsyning i regionen og et styrket overføringsnett. Svært lange avstander og få kunder medfører en ekstra utfordring både med hensyn til tid og kostnader i Nordområdene.

For å sikre en langsiktig forsvarlig utvikling i kraftsystemet er det nødvendig å legge til rette for god koordinering av investeringer i nett og forbruk. Etableringen av nye forbruksenheter vil kunne skje raskere enn etablering av ny produksjon og nye overføringsforbindelser. Etablering av ny produksjon og overføringsnett krever konsesjon, og er på denne må-

ten underlagt vurdering hos energimyndighetene. Etableringen av store forbruk er ikke underlagt slike vurderinger, selv om det har utløst betydelig vekst i kraftforbruket i enkelte regioner. En vurdering av om store nye forbruksenheter skal etableres, må gjøres på et bredt grunnlag. Det er imidlertid viktig at forholdet til kraftsystemet og hensynet til forsyningssikkerheten inngår i vurderingsgrunnlaget på et tidlig tidspunkt.

Olje- og energidepartementet har hatt på høring forslag om å gi nettselskapene en plikt til å knytte produksjon og forbruk til nettet. Tilknytningsplikt for produksjon vil bidra til å sikre at samfunnsmessig rasjonelle produksjonsprosjekter gjennomføres. Overføringsnett og produksjon skal ses under ett når det skal vurderes om tiltak er samfunnsmessig rasjonelle. For forbruk er det lagt opp til at unntak for tilknytningsplikt kun skal gis i ekstraordinære tilfeller, for eksempel der tilknytning av forbruk vil være ekstremt krevende for kraftsystemet med hensyn til kostnader og tid eller kraftbalansen regionalt eller nasjonalt. Jeg tar sikte på å legge frem endringene i energiloven for Stortinget til påske. Dersom lovendringen vedtas, vil dette gi bedre koordinering av nett, produksjon og forbruk, og bidra til å utløse flere investeringer.

Statnett har ansvar for en samfunnsøkonomisk drift og utvikling av sentralnettet. Statnett har som systemansvarlig selskap også ansvar for å sikre balansen mellom produksjon og forbruk i kraftsystemet.

Jeg er kjent med at Statnett planlegger betydelige investeringer i sentralnettet i årene fremover. I kommende tiårsperiode har Statnett anslått et samlet investeringsbehov i sentralnettet i Nord-Norge på å

være 4,3 milliarder kroner. Beløpet inkluderer også andre aktørers investeringer i sentralnettet. Forutsatt ny petroleumsaktivitet i Barentshavet, annen næringsvirksomhet og vindkraftutbygging, er det i tiden frem til 2025 anslått et behov på 9 milliarder kroner

til investeringer i overføringsnettet.

Statnett følger situasjonen i Nord-Norge løpende og arbeider med vurderinger av nødvendige nettforsterkninger i regionen.

SPØRSMÅL NR. 760

Innlevert 20. februar 2009 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 4. mars 2009 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Hvorfor er tollsatsen 9,47 kr pr. kg kakemiks, hvorfor har den rød-grønne Regjeringen toll på slikt, og hva vil statsråden gjøre med dette?»

BEGRUNNELSE:

Viser til mitt tidligere spørsmål om toll på undertøy (herre- og dametruser, sommeren 2008), og setter pris på at statsråden etter dette fjernet denne ulogiske tollene i statsbudsjettet for 2009.

Det finnes imidlertid en rekke andre tollsatser på produkter som undertegnede ikke kan se er direkte avgjørende for overlevelsen til norsk landbruk. Et annet godt eksempel er kakemiks.

Undertegnede er derimot av den mening at slikt bidrar til unødvendig byråkrati og arbeid for tollere og importører, vanskeligere for fattige land å selge slikt til Norge, mindre reelle valgmuligheter for den norske forbruker og ikke minst dyrere for den norske forbruker.

De helt store statsinntektene på dette tviler undertegnede på at det er, så i svaret bes det om at man får oversikt på hvor store inntekter staten har på dette.

Svar:

Jeg har hatt kontakt med Landbruksdepartementet som ansvarlig fagdepartement for landbrukspolitikken om utarbeidelsen av svaret.

Etter tolltariffen er de ordinære tollsatsene for ka-

kemiks (varenummer 19.01.2010 og 19.01.2091 i tolltariffen) 9,47 kroner per kg. Tollsatsene er betydelig lavere ved handel med disse produktene innenfor EØS-området og med andre land der EFTA har inngått frihandelsavtaler. Norge har som kjent også gitt toll- og kvotefri markedsadgang til 64 utviklingsland og import av kakemiks fra disse landene vil være tollfri.

Kakemiks inngår i vareomfanget i Protokoll 3 til EØS-avtalen som omfatter en rekke bearbejdede landbruksvarer. Tollsatsene fastsatt i Protokoll 3 skal utjevne forskjeller i råvarepriser mellom Norge og EU. En slik utjevning bidrar til å sikre norsk næringsmiddelindustri like konkurransevilkår med næringsmiddelindustrien i EU for produkter som kakemiks. Dersom denne tollene hadde blitt fjernet, ville høyere råvarepriser i Norge bidratt til at norsk industri hadde hatt en direkte konkurranseulempe i forhold til industrien i EU. Det er eksempelvis en betydelig norsk produksjon av kakemiks i dag fordelt på en rekke bedrifter.

Importvernet er en viktig del av norsk landbrukspolitikk. En fjerning av tollene på kakemiks eller andre Protokoll 3-varer vil skape en direkte konkurranseulempe for denne industrien, samtidig som mulighetene for å få avsetning for norske landbruksråvarer ville blitt redusert. Regjeringen har ikke planer om å endre tollene på kakemiks. Tall fra Statistisk sentralbyrå viser at deklarererte tollinntekter fra kakemiks utgjorde om lag 4,5 mill. kroner i 2007.

SPØRSMÅL NR. 761**Innlevert 20. februar 2009 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 4. mars 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hvorfor er tollsatsen 22, 58 kr. pr. kg. puddingpulver, hvorfor har den rød-grønne Regjeringen toll på slikt, og hva vil statsråden gjøre med dette?»

BEGRUNNELSE:

Viser til mitt tidligere spørsmål om toll på undertøy (herre- og dametruser, sommeren 2008), og setter pris på at statsråden etter dette fjernet denne ulogiske tollene i statsbudsjettet for 2009.

Det finnes imidlertid en rekke andre tollsatser på produkter som undertegnede ikke kan se det er direkte avgjørende for overlevelsen til norsk landbruk. Deriblant puddingpulver.

Undertegnede er derimot av den oppfatning at slikt bidrar til unødvendig byråkrati, vanskeligere for fattige land å selge sine produkter til Norge, mindre reelle valgmuligheter for den norske forbruker og ikke minst dyrere for den norske forbruker.

De helt store statsinntektene på dette tviler undertegnede på at det kan være, så i svaret kan det være interessant å få oversikt over hvor store inntekter staten har av toll på dette.

Svar:

Jeg har hatt kontakt med Landbruksdepartementet som ansvarlig fagdepartement for landbrukspolitikken om utarbeidelsen av svaret.

Etter tolltariffen er ordinær tollsats for pudding-

pulver som inneholder kakao (varenummer 18.06.2012 og 18.06.9022 i tolltariffen) 22,58 kroner per kg. Tollsatserne er betydelig lavere ved handel med disse produktene innenfor EØS-området og med andre land der EFTA har inngått frihandelsavtaler. Norge har som kjent også gitt toll- og kvotefri markedsadgang til 64 utviklingsland og import av puddingpulver fra disse landene vil være tollfri.

Puddingpulver inngår i vareomfanget i Protokoll 3 til EØS-avtalen som omfatter en rekke bearbejdede landbruksvarer. Tollsatserne fastsatt i Protokoll 3 skal utjevne for forskjeller i råvarepriser mellom Norge og EU. En slik utjevning bidrar til å sikre norsk næringsmiddelindustri like konkurransevilkår med næringsmiddelindustrien i EU for puddingpulver og andre Protokoll 3-varer. Dersom denne tollene hadde blitt fjernet, ville høyere råvarepriser i Norge bidratt til at norsk industri hadde hatt en direkte konkurranseulempe i forhold til industrien i EU.

Importvernet er en viktig del av norsk landbrukspolitikk. En fjerning av tollene på puddingpulver eller andre Protokoll 3-varer ville skape en direkte konkurranseulempe for denne industrien, samtidig som mulighetene for å få avsetning for norske landbruksråvarer ville blitt redusert. Regjeringen har ikke planer om å endre tollene på puddingpulver. Tall fra Statistisk sentralbyrå viser at det i 2007 ikke var deklarete tollinntekter fra puddingpulver som inneholder kakao.

SPØRSMÅL NR. 762**Innlevert 20. februar 2009 av stortingsrepresentant Vera Lysklætt****Besvart 2. mars 2009 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Stiftelsen Kunstsolen i Karasjok/Kárásjoga Dáiddaskuvla fikk 07.08.06 avslag på søknaden av 28.03.05 om godkjenning av kunstscoleprosjektet i Karasjok. Avslaget er anket da det er et stort behov for nettopp et slikt skoletilbud i denne delen av lan-

det. Regjeringa har i vel tre år nå snakket om en satsing i nordområdene, men resultatet så langt er svært få konkrete prosjekter.

Ser ikke statsråden hvor viktig det er at vi kan få etablert en kunstscole på videregående skoles nivå også i denne delen av landet og i et samisk miljø?»

BEGRUNNELSE:

Samiske Kunstneres Forbund/Sámi Dáiddacehpiid Searvi (SDS) har jobbet med denne saken siden 1980. Etter flere utredninger og mye arbeid har man kommet fram til at dette skal bli en kunstutdanning på videregående skoles nivå som er åpen for søkere fra hele landet. Arbeidet med skoleprosjektet har fått aktiv og økonomisk støtte både fra Finnmark fylkeskommune, Karasjok kommune og Sametinget - og i tillegg har Karasjok kommune godt egnede lokaler å tilby.

Kunstskolen i Karasjok/Kárásjoga Dáiddaskuvla vil kunne fylle det behovet som er for en utdanning innen visuelle fag på dette nivået. Et slikt skoletilbud eksisterer ikke nord for Lofoten i dag og det vil dermed ikke komme til å bli en konkurrent til noen offentlig skole i denne delen av landet.

Mange barn og unge også i denne delen av landet har interesser innen kunst- og kulturfag og de har vært elever ved ulike kulturskoler i kommunene. Planen er at Karasjok kunstskole skal bli en videregående skole som gir studenter/elever et grunnlag for å ta

en høyere billedkunstutdanning på høyskolenivå og få grunnlag til å ha billedkunst som yrke.

Svar:

Spørsmålet gjelder etablering av kunstskole på videregående nivå i Karasjok på bakgrunn av at stiftelsen Kunstskolen i Karasjok har fått avslag på søknad om etablering av skole og har klaget avgjørelsen inn for Kunnskapsdepartementet.

Stiftelsen Kunstskolen i Karasjok har søkt om godkjenning som privatskole etter privatskoleloven for en yrkesskole på videregående nivå (såkalt §6A-skole). Utdanningsdirektoratet har avslått søknaden fordi de ikke fant at vilkårene etter loven var oppfylt. Klagesaken er nå til behandling i departementet og må således vurderes konkret i forhold til de krav og vilkår som fremgår av privatskoleloven for denne type skoler. Jeg kan derfor ikke foregripe saksbehandlingen av denne konkrete saken og si noe om utfallet i den på forhånd. Stiftelsen Kunstskolen i Karasjok har fått foreløpig svar om at vedtak i saken kan forventes i mars/april 2009.

SPØRSMÅL NR. 763

Innlevert 23. februar 2009 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve

Besvart 2. mars 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Hvordan vurderer statsråden vedtaket som er fattet om omstrukturering av sengeposter ved Ålesund sykehus, i forhold til tilbudet til pasientene og prosessen forut for vedtaket?»

BEGRUNNELSE:

Helse Sunnmøre HF fattet 27. januar 2009 et vedtak om å omstrukturere flere sengeposter ved Ålesund sykehus for å redusere kostnader tilsvarende 18,7 mill. kr. Det ble lagt til grunn at prosessene kunne innebærer risiko, og at vedtaket ville ha konsekvenser for de ansatte. Det skulle nedsettes arbeidsgrupper for å utrede konkrete tiltak nærmere. Ifølge informasjon fra ansatte ved Ålesund sykehus ble de konkrete tiltakene gjort kjent for de ansatte 9. februar d.å. uten forutgående drøftinger. Fagmiljøene stiller spørsmål ved om tilbudet til pasientene vil bli vesentlig forringet gjennom en betydelig reduksjon i sengekapasiteten. Det pekes særlig på at gynekologisk avdeling vil få redusert operativ virksomhet. Dette vil

kunne føre til mindre kompetanse og et dårligere tilbud også ved fødeavdelingen, herunder ved neonatalavdelingen.

Svar:

Helse Midt-Norge RHF har ansvar for å sørge for spesialisthelsetjenester til befolkningen i sin region. Gjennom oppdragsdokumentet har RHF'et fått i oppdrag å utføre pålagte oppgaver og gjennomføre styringskrav innenfor de rammer og mål som er gitt og de midlene som Stortinget har bevilget. Det regionale helseforetaket vurderer at de skisserte omstillingene ved Helse Sunnmøre HF er nødvendige for å få til et bedre og mer samordnet tilbud til pasientene innenfor gjeldende økonomiske rammer.

Helse Sunnmøre HF fattet 27. januar 2009 vedtak for å møte urealiserte tiltak i budsjettet for 2009. Vedtaket innebærer omrokking av sengepostene ved Ålesund sjukehus som, ifølge styrevedtaket, vil medføre både kvalitativt bedre forhold for enkelte fagområder, og samtidig bety en kostnadsreduksjon.

Endringene vil berøre nær sagt alle kliniske avdelinger ved Ålesund sjukehus. Avdelingssjefene, hovedtillitsvalgte og hovedverneombud har, ifølge styrevedtaket, så langt vært positive til å sette i gang en videre utredningsprosess for å få dette til.

Jeg har blitt informert om at mange utfordringer knyttet til omstillingen ikke er løst, og at Helse Sunnmøre HF derfor legger vekt på å finne gode løsninger som opprettholder kvaliteten på tjenestene som tilbys innbyggerne. Etter styrevedtaket 27. januar er det nedsatt arbeidsgrupper som arbeider med videre utredning av ulike problemstillinger for å sikre så gode prosesser som mulig innenfor gitte tidsrammer. For å sikre en vellykket prosess legges det særlig vekt på medvirkning og involvering av verneombud og tillitsvalgte. Det regionale helseforetaket har videre opplyst at styret i Helse Sunnmøre HF i sitt vedtak la til grunn at omstruktureringene ved sengepostene ved Ålesund sjukehus skulle forankres i risiko- og sårbarhetsanalyser (ROS-analyser). Dette følges opp av ledelsen ved sykehuset. Arbeidet med å gjennom-

føre ROS-analyse er i gang. Analysen har fokus på å forebygge uønskede konsekvenser for pasientene som følge av omleggingen. Det fokuseres på god pasientflyt og raskere behandlingslinjer, slik at ikke ventetiden for blant annet elektive gynekologiske inngrep øker til tross for reduksjon i sengekapasitet.

Jeg har blitt informert om at det i begynnelsen av januar ble gjennomført informasjonsmøter med ledere, tillitsvalgte og verneombud. Det ble i det samme tidsrommet også sendt ut informasjon til alle ansatte per e-post. I midten av februar ble det gjennomført informasjonsmøter med alle ansatte ved gynekologisk avdeling. Avdelingsledelsen ved gynekologisk avdeling hadde sammen med kreftavdelingen møte med fagdirektøren i helseforetaket 27. januar.

Jeg har fått opplyst av det regionale helseforetaket at de planlagte tiltakene forventes å være tilstrekkelige for å opprettholde dagens pasientbehandlingstilbud og den medisinske kompetansen ved Kvinne-klinikken, herunder fødeavdelingen og neonatalavdelingen.

SPØRSMÅL NR. 764

Innlevert 23. februar 2009 av stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim

Besvart 2. mars 2009 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Vil statsråden medvirke til at det blir satt et måltall for fjordvarmeproduksjon i Norge, og at det utarbeides en nasjonal strategi for å utløse det potensialet som her er for ren energiproduksjon?»

BEGRUNNELSE:

Utnyttelse av varmeenergi fra sjøen, såkalt fjordvarme, kan gi betydelige mengder ren energiproduksjon. Det vil også kunne redusere behovet for overføringsnett for elektrisk kraft og bidra til reduserte klimagassutslipp når den kommer til erstatning for varmeproduksjon basert på olje, gass eller elektrisitet. Fjordvarme er også et godt alternativ, fordi konfliktnivået knyttet til utbygging er lavt.

Potensialet for fjordvarme er stort i Norge, og energien kan utnyttes til så vel oppvarming som til kjøling med bruk av kjent og tilgjengelig teknologi. På årsbasis regner man med at potensialet for fjordvarme i Norge ligger på i størrelsesorden 5 TWh. I Eid kommune i Sogn og Fjordane er det allerede et velfungerende fjordvarmeprosjekt, som bidrar til be-

tydelig produksjon av varme og som det ikke er noen lokale konflikter knyttet til.

Svar:

Norge er rikt på miljøvennlige energiresurser som kan brukes til oppvarming av bygninger og tappevann. Ressursene omfatter blant annet omgivelsesvarme, varme fra grunnen og fra sjøvann, biomasse og spillvarme fra industribedrifter.

Regjeringen har en langsiktig politikk for å ta disse energiresursene i bruk i langt større omfang enn tidligere. Denne satsingen vil erstatte bruk av direkte elektrisk oppvarming og bruk av fossil fyringsolje til varmeformål. Dette vil redusere norske klimagassutslipp og gi en sikrere energiforsyning.

Regjeringens mål er å øke bruken av vannbåren varme basert på fornybare energikilder, varmepumper og spillvarme med 4 TWh/år fra 2001 til utgangen av 2010. Enova, gjennom forvaltningen av Energifondet, har blant annet fått ansvaret for å nå dette målet. Ved utgangen av 2008 hadde Enova kontraktstestet et energieresultat på 3,3 TWh/år på dette

området, hvorav om lag 360 GWh kommer fra varmpumper som utnytter varme fra sjøvann, grunnvarme mv. Enova ligger dermed godt an til å nå måletningen som er satt.

På mange steder langs kysten vil det være naturlig å undersøke muligheten for å etablere fjernvarmeanlegg basert på sjøvann og varmpumper. Prosjektet

i Eid kommune, som representanten nevner, er ett av mange fjernvarmeanlegg som er realisert i løpet av de siste årene, med støtte fra Enova. I denne kommunen har Enova også bidratt til utarbeidelse av en energi- og klimaplan. Formålet med slike planer er blant annet å kartlegge de tilgjengelige miljøvennlige energiressursene og å legge til rette for å ta dem i bruk.

SPØRSMÅL NR. 765

Innlevert 23. februar 2009 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll

Besvart 2. mars 2009 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Vil statsråden ta et initiativ til at området Moisund i Evje og Hornes blir ryddet for blindgjengere og granater som har ligget der siden 2. verdenskrig; dette for at området nå kan bebygges?»

BEGRUNNELSE:

Evje og Hornes kommune har en reguleringsplan til utarbeidelse på Moisund. I området som nå reguleres lå et tysk ammunisjonslager under 2. verdenskrig. Ammunisjonslageret eksploderte og store deler av området er nå belagt med udetonerte granater (blindgjengere). Kostnadene med på fjerne disse er svært store, og byggefeltet Moisund lar seg derfor neppe realiseres uten Statens deltagelse.

Svar:

I forbindelse med behandlingen av Innst. S. nr. 85 (2007-2008) til Justis- og politidepartementets Stortingsmelding nr. 22 (2007-2008), sluttet Stortinget seg til at merkostnader ved Forsvarets bidrag til det sivile samfunn for å ivareta akutte samfunnssikkerhetsbehov, herunder også Forsvarets bistand til politiet i henhold til bistandsinstruksen, som hovedregel skal dekkes av Forsvaret med mindre annet blir

fastsatt eller særskilt avtalt i det enkelte tilfelle. Der som Forsvaret yter bistand utover akuttfasen, skal merkostnadene kompenseres av anmodende instans.

I tilfeller der det ikke utgjør en akutt fare, og hvor det derfor ikke foreligger et akutt behov for opprydding og fjerning av eksplosivene, vil den som har ansvaret også måtte utrede de økonomiske kostnadene ved ryddingen.

Forsvaret rydder på Forsvarets egne områder og på områder der Forsvarets aktivitet har medført forurenning, blant annet på skyte- og øvingsfelt. Forsvaret har unik kompetanse til å håndtere militære eksplosiver, og bistår hvert år samfunnet for øvrig med uskadeliggjøring av store mengder krigsetterlatenskaper som utgjør en akutt sikkerhetsrisiko. Denne bistanden ytes etter anmodning fra politiet i henhold til instruks av 28. februar 2003 nr. 220 om Forsvarets bistand til politiet.

Forsvaret er ikke oppsatt med kapasitet eller økonomiske ressurser til å yte generell bistand i form av eksplosivrydding som ikke utgjør en akutt sikkerhetsrisiko. Forsvaret vil i samarbeid med sivile myndigheter vurdere hvert enkelt tilfelle med hensyn til risikonivå. Eksplosivrydding knyttet til utvikling og utbygging av eiendommer er ikke Forsvarets ansvar.

SPØRSMÅL NR. 766**Innlevert 23. februar 2009 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 4. mars 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Kan statsråden oversende et oppdatert digitalt høyoppløselig Norgeskart som viser ÅDT på samtlige stamveier, med kategorier for ÅDT på henholdsvis 0-1.500, 1.500-4.000, 4.000-8.000, 8.000-12.000, 12.000-20.000, 20.000-50.000 og >50.000?»

BEGRUNNELSE:

Vegnormalene fra mai 2008 har ulike dimensjoneringsklasser for ÅDT på henholdsvis 0-1.500, 1.500-4.000, 4.000-8.000, 8.000-12.000, 12.000-20.000 og >20.000. Hovedrapporten for stamveitredningene fra oktober 2006 inneholder et Norgeskart (side 23) som viser ÅDT på stamveiene, men der brukes kun kategoriene ÅDT 0-2.800 og ÅDT >2.800. Nasjonal Vegdatabank er tilgjengelig på nettet, men viser kun trafikkmengde for en liten del av landet av gangen.

Svar:

Samferdselsdepartementet har med bakgrunn i spørsmålet rettet en henvendelse til Vegdirektoratet.

Jeg vedlegger et digitalt kart i pdf-format som viser ÅDT på stamvegnettet inndelt i de kategorier som stortingsrepresentant Hoksrud etterspør.

Vegdirektoratet gjør oppmerksom på at det er utfordringer knyttet til å håndtere denne typen kartdata som vedlegg til dokumenter, da datamengdene blir svært store. Direktoratet har valgt en løsning som bør være anvendelig til bruk på de fleste PC'er, og som kan åpnes med ordinær programvare.

Direktoratet opplyser at det ved uttegning bør benyttes A2 format for å skape en brukbar oversikt. Størrelsen på tegnforklaringen er tilpasset dette uttegningsformatet.

Vedlegg til svar:

Digitalt kart fra Vegdirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 767**Innlevert 23. februar 2009 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 4. mars 2009 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Finansministeren har ikke satt i kraft lovendringen om uførepensjon fra tjenstepensjonsendringer i privat sektor før det nye regelverket om arbeidsavklaringspenger settes i kraft. Disse reglene blir nå ytterligere forsinket og er ikke lenger tidfestet. Et økende antall på sykelønn i privat sektor med tjenstepensjon vil få livsgrunnlaget drastisk redusert når de går over på en uførepensjon på 20-25 % av normal inntekt selv om de har avtaler med bedre dekning.

Hva vil statsråden gjøre med dette?»

Svar:

Etter gjeldende rett kan uførepensjon etter lov om foretakspensjon ikke utbetales så lenge medlemmet mottar syke-, rehabiliterings- eller attføringspenger fra folketrygden. Det er imidlertid vanskelig å se at lov om foretakspensjon bidrar til en reduksjon av inntektsgrunnlaget når medlemmet er innvilget uførepensjon. Etter gjeldende rett skal uførepensjon etter lov om foretakspensjon (forutsatt at ordningen inneholder uførepensjon), utbetales til medlemmer som mottar uførepensjon fra folketrygden. Medlemmets rett til å motta uførepensjon fra tjenstepensjonsordningen gjelder uavhengig av om medlemmet mottar midlertidig eller varig uførepensjon fra folketrygden. Nivået på uførepensjon fra den private tjenstepensjonsordningen skal fastsettes i ordningens regelverk, likevel slik at uførepensjon og alderspensjon sammen med beregnet folketrygd utgjør samme andel av medlemmets lønn. Jeg tar ikke sikte på å fremme forslag om nye lovendringer om forholdet mellom folketrygdens ytelser og uførepensjon etter lov om foretakspensjon nå.

Som representant Flåtten er kjent med, fremmet Regjeringen i Ot. prp. nr. 4 (2008-2009) Om lov om endringer i folketrygdloven og enkelte andre lover blant annet forslag om endringer i lov om foretakspensjon. Endringsforslagene må ses i sammenheng med innføringen av den nye midlertidige folketrygd-

ytelsen kalt arbeidsavklaringspenger, som skal erstatte dagens rehabiliteringspenger, attføringspenger og tidsbegrenset uførestønad.

De endringene som ble foreslått i Ot.prp. nr. 4 (2008-2009) innebærer bl.a. at uførepensjon etter bestemmelsene i foretakspensjonsloven skal kunne utbetales etter 12 måneder, uavhengig av hvilken ytelse medlemmet da mottar fra folketrygden. Dette åpner for at medlemmet kan motta uførepensjon fra foretakspensjonsordningen samtidig som medlemmet mottar arbeidsavklaringspenger. Ettersom en kombinasjon av arbeidsavklaringspenger og uførepensjon fra tjenstepensjonsordningene kan gi høy reell kompensasjonsgrad, og dermed dårligere økonomiske incentiver til arbeid, ble det i Ot.prp. nr. 4 (2008-2009) foreslått at det i forskrift kan gis nærmere regler om at det kan gjøres fradrag i uførepensjonen ved utbetaling av arbeidsavklaringspenger. Lovendringene ble vedtatt av Stortinget 15. desember 2008.

Som jeg har vist til i mitt svar 30. januar 2009 på spørsmål fra Svein Flåtten (spm. nr. 577) om ikrafttredelse av endringene i lov om foretakspensjon, vil også en kombinasjon av dagens midlertidige ytelser fra folketrygden og uførepensjon fra en foretakspensjonsordning kunne gi høy reell kompensasjonsgrad, og dermed dårligere økonomiske incentiver til arbeid. En bør derfor etter mitt syn ikke sette regelen om at uførepensjon etter foretakspensjonsloven skal kunne utbetales etter 12 måneder i kraft, før en har på plass regler i forskrift om adgang til å gjøre fradrag i uførepensjonen som nevnt over. I den nylig vedtatte endringen i foretakspensjonsloven er adgangen til å gjøre fradrag knyttet opp mot utbetaling av arbeidsavklaringspenger, noe som taler for at endringene i foretakspensjonsloven settes i kraft samtidig med det nye regelverket om arbeidsavklaringspenger. Behovet for å se lovendringene i sammenheng er ikke endret av at den planlagte iverksettelsen av arbeidsavklaringspenger er utsatt.

SPØRSMÅL NR. 768**Innlevert 23. februar 2009 av stortingsrepresentant Torbjørn Hansen****Besvart 4. mars 2009 av fornyings- og administrasjonsminister Heidi Grande Røys****Spørsmål:**

«Konkurransetilsynets nye rapport "Vanskelig å konkurrere med Tine" slår fast at konkurransen om meierivarer fortsatt ikke er velfungerende i Norge. Tilsynet foreslår flere tiltak, blant annet ubegrenset leveringsplikt for Tine til industrielle konkurrenter. Statsråd Røys avviser dette i BT 20. februar med generell landbruksretorikk.

Hva er Regjeringens vurdering av anbefalingene i rapporten, og hvordan vil Regjeringen bedre konkurransen om meierivarer i Norge til primærproducentenes og forbrukeres beste?»

Svar:

I tildelingsbrevet for 2008 ba Fornyings- og administrasjonsdepartementet Konkurransetilsynet om å vise eksempler på sin eksistensverdi knyttet til kjerneområdene i sin virksomhet. Det gjelder fusjonskontrollen, forbudet mot ulovlig prissamarbeid, anbudssamarbeid og markedsdeling, kontroll med at dominerende foretak ikke misbruker sin stilling og plikten til å påpeke konkurransebegrensende virkninger av offentlige tiltak. Rapporten "Konkurransen i Norge" er tilsynets svar på Fornyings- og departementets anmodning om å evaluere og synliggjøre sin virksomhet. Rapporten er også laget for å gi aktører, så vel som andre interesserte, innsyn i tilsynets tenking om de markedene som er omtalt i rapporten.

I kapitlet "Melk og Meieri" i ovennevnte rapport oppsummerer Konkurransetilsynet konkurranse-

sige utfordringer i meierimarkedene, og trekker fram forslag som kan styrke konkurransen. Et av disse forslagene er å utvide TINEs forsyningsplikt for melk som råvare slik at den gjelder uavkortet for melk til flytende produkter. Til grunn for forslaget ligger den evalueringen som Konkurransetilsynet foretok i 2007 av endringene i forsyningsplikten, som ble gjennomført i 2004. Spørsmålet har også vært oppe i forbindelse med tidligere vurderinger av meierimarkedene.

Konkurransetilsynet anbefaler å utvide Tines forsyningsplikt for melkeråvare ut fra et rent konkurransemessig synspunkt. Et slikt tiltak må imidlertid også vurderes opp mot landbrukspolitiske hensyn, herunder hvordan en utvidelse av forsyningsplikten vil påvirke Tines muligheter til å ivareta rollen som markedsregulator.

Regjeringen vurderte siste meierimarkedene ved fremleggelse av St. prp. nr. 77 (2006 2007) om jordbruksoppkjøret 2007 – endringer i statsbudsjettet for 2007. Regjeringen uttrykte der at det var nødvendig å bedre rammebetingelsene for TINE BAs konkurrenter, og fremmet i tråd med dette flere endringer i markedsordningen for melk, se omtale i kapittel 9 i nevnte dokument. Videre heter det i St.prp. 77 (2006-2007): "Regjeringen legger opp til at man på bakgrunn av erfaringene skal evaluere den nye ordningen etter fem år." Endringene trådte i kraft fra 1. juli 2007. Regjeringen har ingen planer om å endre markedsordningen for melk nå.

SPØRSMÅL NR. 769**Innlevert 23. februar 2009 av stortingsrepresentant Tord Lien****Besvart 2. mars 2009 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden ta initiativ til at generalinspektøren for Luftforsvarets forskningsrapport om støynivå fra jagerflyet F-35 så snart som mulig blir gjort tilgjengelig for Stortinget og allmennheten?»

BEGRUNNELSE:

En av regjeringens miljøpolitiske målsettinger er å redusere antallet innbyggere som til daglig er utsatt for støyforurensing innen 2020. Undertegnede er kjent med at Generalinspektøren for Luftforsvaret har fått laget en rapport om hvordan støyforurensin-

gen fra Pratt and Whitney-motorene til det nye jagerflyet F-35 vil bli. Denne rapporten er imidlertid ikke tilgjengelig for offentligheten. I en pågående debatt om fremtidig baselokaliserings vil eventuell støyplage for omkringliggende boligområder være et sentralt tema. Den offentlige debatten som går for Regjeringens eventuelle standpunkt om fremtidig jagerflystruktur ville etter undertegnedes oppfatning være tjent med at støyrapporten for våre fremtidige jagerfly ble offentliggjort.

Svar:

Når det gjelder den etterspurte rapporten, ”Generalinspektøren for Luftforsvarets (GIL) forskningsrapport om støynivå fra jagerflyet F-35”, antar jeg det her siktes til en utredning utført av Forsvarsbygg i samarbeid med SINTEF fra desember 2007. Denne utredningen ble utført etter oppdrag fra GIL, og ble for øvrig offentliggjort i desember 2007. Bakgrunnen for GILs oppdrag var at han ønsket en utredning knyttet til estimert støynivå fra de den gang tre aktuelle kampflykandidatene F-35, Eurofighter og JAS Gripen og hvilke konsekvenser de ulike støynivåene eventuelt kunne få for de tre aktuelle basene Bodø, Ørland og Evenes. Utredningen viste at støynivået relatert til moderne kampfly kan få betydelige konsekvenser for valg av fremtidig basestruktur. Imidlertid ga ikke utredningen noen absolutt sikre svar, blant annet fordi det ikke forelå støymålinger for alle kampflykandidatene. Utredningen ble derfor basert på faglig skjønn og best tilgjengelige støydata på det aktuelle tidspunktet.

Som kjent besluttet regjeringen i november 2008, etter en omfattende evalueringsprosess gjennomført i regi av Forsvarsdepartementets kampflyprosjekt, at F-35 velges som Norges fremtidige kampfly. I evalueringen av de to gjenværende kampflykandidatene F-35 og JAS Gripen ble det lagt særlig vekt på tilfredsstillende av de operative kravene og anskaffelses- og

levetidskostnader. Støy var i denne sammenhengen ikke noe selvstendig nedvalgskriterium.

Det ble imidlertid i regi av prosjektet gjennomført foreløpige analyser, basert på eksisterende kunnskap om basene og tilgjengelige støydata relatert til kandidatene. Hovedhensikten var å identifisere infrastrukturkonsekvenser, herunder kostnader, forbundet med å etablere den fremtidige kampflykapasiteten i Norge, som en del av levetidskostnadsbetraktningene knyttet til kampflyanskaffelsen. De foreløpige analysene ekskluderer for øvrig ikke bruken av noen av de potensielle kampflybasene Ørland, Bodø og Evenes.

Regjeringen har således ikke konkludert når det gjelder infrastruktur og lokalisering av de nye kampflyene. Som også beskrevet i langtidsplanen for Forsvaret, har det vært lagt opp til at dette først skal avklares etter at valget av kampflykandidat er foretatt. Med valget av F-35 går vi nå inn i en ny fase, både med tanke på selve anskaffelsesprosessen, men også med tanke hvordan de nye flyene skal tas i bruk og hvordan driften av dem organiseres.

Kampflyprosjektet mottok for øvrig ultimo januar 2009 nye støydata knyttet til F-35. Disse rådataene stammer fra reelle støymålinger utført ved en kampflybase i USA, og vil nå bli analysert og bearbeidet slik at de kan anvendes for norske forhold. Det er svært kompliserte og omfattende analyser og vurderinger som her skal gjennomføres, og kampflyprosjektet vil i dette arbeidet støtte seg på den spisskompetansen som finnes hos Forsvarsbygg og SINTEF. Resultatet av dette arbeidet vil inngå i en helhetlig vurdering og bli gjort tilgjengelig for allmennheten.

I de videre vurderinger av hvor fremtidig kampflykapasitet skal lokaliseres, vil det bli lagt opp til en grundig og helhetlig prosess der en lang rekke aspekter vil bli vurdert, deriblant støy, treningsforhold, infrastrukturbehov, styrkeproduksjon og logistikk og støttebehov.

SPØRSMÅL NR. 770**Innlevert 24. februar 2009 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 3. mars 2009 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Den norske stat har ingen stedlig representasjon i Taiwan. EU Kommisjonen og våre naboland Sverige, Danmark og Finland har alle representasjonskontorer i landet.

Vil utenriksministeren nå ta initiativ til at også Norge nå kan etablere offisiell norsk tilstedeværelse i Taiwan slik at de gjensidige interesser og samarbeide nå kan utvides og utvikles?»

Svar:

Norges Eksportråd etablerte kontor i Taipei på begynnelsen av 90-tallet. Kontoret ivaretok norske kommersielle interesser og utførte også enkelte oppgaver for Utenriksdepartementet, herunder utstedelse av visa til Norge. Eksportrådet besluttet imidlertid 21. februar 2002 å nedlegge kontoret. Bakgrunnen for vedtaket var at grunnlaget for å ha et eget kontor i Taipei ikke lenger var tilstede: den økonomiske situasjonen på Taiwan var i negativ utvikling, norsk eksport hadde stagnert og norske bedrifters interesse for Taiwan var betydelig redusert.

Siden kontoret ble lagt ned i 2002 har det vært få endringer knyttet til norske næringslivsinteresser på Taiwan. Kun fem norske selskaper er fast etablert, og

totalt 14 norske husstander er registrert. Disse tall har vært stabile gjennom flere år. Etter at Eksportrådet la ned sitt Taipei-kontor, ble Norges konsulære behov overført til Danmark gjennom en bilateral representasjonsavtale. Denne avtalen fungerer tilfredsstillende for norske myndigheter.

Andre land, herunder våre naboland, er etablert med sine respektive handelskontor på Taiwan. Både Finland, Sverige og Danmark har imidlertid en betydelig mer omfattende økonomisk aktivitet og tilstedeværelse enn hva som er tilfellet for norske bedrifter.

Beslutningen om å legge ned Norges representasjonskontor i Taipei var basert på reelle næringsmessige beveggrunner. Norges Eksportråd vurderte handelsaktiviteten mellom Norge og Taiwan som for liten til å kunne opprettholde et eget norsk representasjonskontor. Ut fra oppdaterte tall er det lite som tyder på at nivået i handelsforbindelsene har steget betydelig siden den gang. Det gjøres imidlertid oppmerksom på at beslutningen om nedleggelse og opprettelse av handelskontor i utlandet i dag sorterer under Innovasjon Norge og ikke under Utenriksdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 771**Innlevert 24. februar 2009 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 3. mars 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«I dag har Nordlandssykehuset en heldøgns ambulansetjeneste i Glomfjord, som er et kjent industristed med ca 800 ansatte industriarbeidere. Innenfor Industriparken i Glomfjord er det heldøgnskontinuerlig aktivitet. Nå planlegger Nordlandssykehuset å redusere og flytte dagens ambulanskapasitet bort fra Glomfjord. Til lokalsamfunnets store protester. Industriparkens HMS standard og beredskap trues dermed betydelig.

Vil statsråden snarest mulig sørge for at ambulansetilbudet i Glomfjord videreføres på dagens nivå?»

Svar:

Det er Helse Nord RHF og Nordlandssykehuset HF (NLSH HF) som har ansvar for å sørge for gode og forsvarlige spesialisthelsetjenester til befolkningen i sin region, herunder ambulansetjenesten. RHF'et og helseforetaket skal sørge for at befolkningen har trygghet for at kvalitativt gode tjenester er tilgjengelige.

Jeg har vært i kontakt med Helse Nord RHF angående forholdene som tas opp i spørsmålet. Nordlandssykehuset HF (NLSH HF) vil 2. mars 2009 fremme sak om ambulansetjenesten i Glomfjord for sitt styre. Jeg har fått opplyst at NLSH HF har hatt in-

formasjonsmøte med kommunens formannskap og representanter for industriparken i Glomfjord vedrørende de planlagte forandringer, og at det er planlagt flere møter om saken.

Forslaget innebærer å flytte ambulansen som er stasjonert i Glomfjord til Ørnes, og samtidig omgjøre denne til en heldøgns ambulanse med to minutters aktiveringstid, mot hjemmevakt og inntil ti minutters aktiveringstid i dag. Etter flytting av ambulansen fra Glomfjord til Ørnes vil ambulanseberedskapen i området bestå av en døgnambulanse i Inndyr (Gildeskål), en døgn- og en dagambulanse (hverdager 0900-2100) på Ørnes (Meløy), samt en døgnambulanse i Engavågen (Meløy).

RHF'et og NLSH HF har opplyst at tjenestestedet Glomfjord i lang tid har hatt driftsproblemer med vakante stillinger uten kompetente søkere. Dette har ført til stor belastning for fast ansatte og uforutsigbar drift. For å oppnå en mer stabil drift, bedre arbeidsforhold for de ansatte, større og mer stimulerende arbeidsmiljø, samt en bedre fordeling av ressursene totalt sett i området ønsker NLSH HF å flytte ambulansen fra Glomfjord til Ørnes. NLSH HF legger til grunn at gjennomsnittlig utrykningstid fra Ørnes til Glomfjord etter omlegging vil være omtrent 15 minutter. Helse Nord RHF og NLSH HF mener at Glomfjord som tettsted vil få en god akuttberedskap etter flyttingen.

SPØRSMÅL NR. 772

Innlevert 24. februar 2009 av stortingsrepresentant Morten Høglund

Besvart 2. mars 2009 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Rapporten "A European Alternative for Belarus" fra International Centre for Democratic Transition slår fast at visumregimet i EU og Schengen er av stor betydning for den hviterussiske befolkning. Mens hviterussiske borgere må betale 60 euro i visumavgift, er den tilsvarende avgiften overfor borgere i land som Ukraina, Russland og Moldova kun 35 euro.

Hva vil utenriksministeren gjøre for å redusere visumavgiften for hviterussere og bidra til økt kontakt mellom den norske og hviterussiske befolkning?»

BEGRUNNELSE:

International Centre for Democratic Transition i Budapest har med støtte fra det norske utenriksdepartementet nylig gitt ut rapporten "A European Alternative for Belarus". Rapporten skisserer ulike virkemidler som kan tas i bruk for å øke kontakten mellom den hviterussiske og øvrige europeiske befolkning. Det eksisterende visumregimet i Schengen som Norge er en del av blir sett som en stor utfordring i og med at hviterussere må betale 60 euro for å få visum. Ett "single entry" visum vil dermed koste tilsvarende 1/3 av gjennomsnittlig månedslønn i Hviterussland. Dette har blant annet medført et omfattende svartebørsmarked for schengenvisum og mange mennesker har benyttet seg av menneskesmuglere for å komme inn i EU.

En reduksjon i visumavgiften sammen med mer

liberale seleksjonskriterier i forhold til besøksformål kan bidra til å øke kontakten mellom hviterussere og befolkningen i Schengen og Norge, noe som også er i tråd med Regjeringens strategi overfor Hviterussland.

Svar:

Regjeringens overordnede målsetning overfor Hviterussland er å bidra til demokratisk utvikling og økt respekt for menneskerettighetene.

I tråd med den linje som EU, USA og en rekke andre land har fulgt, har vår kontakt med landet hittil vært begrenset. Samtidig har vi signalisert vilje til økt dialog og engasjement dersom landets myndigheter tar skritt i riktig retning. Enkelte slike skritt har vi sett i senere tid og dette hilser vi velkommen. Det er i tråd med Regjeringens politikk i forhold til Hviterussland, som jeg i hovedtrekk presenterte for Stortinget 12. juni 2007 i forbindelse med behandlingen av Stortingsmelding nr. 27 (2006-2007) om Norges deltakelse i samarbeidet i OSSE i 2006. Dette er også bakgrunnen for vår støtte til studien nevnt i ditt spørsmål.

Når det gjelder gebyrsatser for visum, er Norge bundet av Schengensamarbeidet. Schengenregelverket forutsetter identisk praktisering av alle medlemslandene. Enkelte land i EUs nærområder har inngått eller er i ferd med å inngå avtaler med EUs Schengenland om visumfasiliteter.

Det har hittil ikke vært gjort noen konkrete fremstøt fra EU for inngåelse av slik avtale med Hvite-

russland. Norges status som Schengenland, men ikke EU-medlem, fører til at vi i slike sammenhenger er henvist til å inngå identiske avtaler i etterkant av EU-landenes felles avtaleinngåelse.

I dag er slike avtaler trådt i kraft for Norges del overfor Russland, Makedonia og Moldova. I påvente av ikrafttredelse av avtaler for de andre landene som EU har gjort fremstøt overfor, er det som en midlertidig ordning en praksis å kreve et mindre gebyr som tilsvarer det beløp som kreves for de landene som har en avtale om visumlette. Dette er grunnen til at det kreves et mindre gebyr for borgere av for eksempel Ukraina, som Norge foreløpig ikke har inngått noen avtale om visumfasilitering med.

Med andre ord: Norge har begrensede muligheter for å bidra til lavere visumgebyrsats for hviterussiske borgere.

I lys av den nyorientering som nå pågår også i EU-landenes politikk overfor Hviterussland, er jeg imidlertid overbevist om at også slike skritt for å forenkle kontaktene med landet vil ha bred tilslutning på EUs side så snart Hviterussland oppfyller de nødvendige kriterier. Fra vår side vil vi hilse en slik utvikling velkommen. Dette er noe vi vil arbeide for i våre drøftelser med medlemsland i EU som en del av vår dialog med EU om hvordan vi best kan bidra til demokratisering i Hviterussland.

Norge tar sin del av ansvaret for å fremme en utvikling i Hviterussland som kan bringe landet inn i et europeisk fellesskap basert på demokrati, menneskerettigheter, rettsstat og markedsøkonomi. Regjeringen har trappet opp engasjementet i tråd med den nevnte strategien for Hviterussland og vil videreføre dette arbeidet i tiden som kommer.

SPØRSMÅL NR. 773

Innlevert 24. februar 2009 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 4. mars 2009 av kultur- og kirkeminister Trond Giske

Spørsmål:

«Hva er statsrådets syn på fildeling, og på hvilken måte vil statsråden bidra til å sikre at Regjeringens forslag til revidert åndsverklov omfatter en grundig utredning knyttet til mulighetene for å åpne opp for fri fildeling som samtidig sikrer opphavsrettigheter?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til skriftlig spørsmål nr. 180 (2008-2009) datert 28. oktober 2008, hvor undertegnede stilte spørsmål til kultur- og kirkeministeren vedr. status for arbeidet med gjennomgang og revisjon av dagens åndsverklov, og om statsråden ville igangsette en egen NOU i forbindelse med dette.

I St.prp. nr. 1 (2008-2009) for Kultur- og kirkedepartementet, fremgår bl.a. at det viktigste formålet med revisjonen er å "oppretholde balansen mellom rettighetshavernes og brukernes interesser; og at denne balansen kommer klart og tydelig fram".

I artikkelen "Jakten på fildelerne strammes opp" på de nordiske landenes felles nettsted (<http://www.norden.org/webb/news/news.asp?id=8215&lang=3>), siteres statsråd Grande Røys, med ansvar for IT-saker, på følgende:

"Vi er klar over at den store, men også vanskelige innsatsen, ligger på tilgjengelighet og distribusjon på nett. Den norske Regjeringen vil til våren revidere gjeldende åndsverkslov der dette er tema."

Undertegnede er av den klare oppfatning at en revisjon av åndsverkloven er på høy tid, men vil understreke at det er av avgjørende betydning at man utreder ulike problemstillinger knyttet til dette arbeidet på en tilfredsstillende måte, og bl.a. at de ulike løsningene knyttet til fri fildeling blir tilstrekkelig belyst.

Undertegnede har i denne forbindelse merket seg at bl.a. statsråd Grande Røys' regjerings- og partikollega Bård Vegar Solhjell nylig har tatt til orde for et initiativ for å legalisere fildeling (VG Nett 19.02.09).

Svar:

Som nevnt i mitt svar på spørsmål nr. 180 fra representanten Trine Skei Grande om samme sak, er vi i departementet i gang med revisjonen av åndsverkloven sett i lys av revisjonen i 2005 og utviklingen de senere år. Det er dessuten en målsetting å gjøre loven enklere å forstå, samt å opprettholde balansen mellom de interesser loven skal ivareta. Prosessen frem mot en ny lov vil være åpen og inkluderende, og alle relevante parter skal få komme med sine synspunkter

før det legges frem et forslag. Når det gjelder spørsmålet om fildeling, er det min oppfatning at det må være opp til rettighetshaverne å bestemme hvordan

verkene deres skal gjøres tilgjengelig for allmennheten.

SPØRSMÅL NR. 774

Innlevert 24. februar 2009 av stortingsrepresentant Karin S. Woldseth

Besvart 6. mars 2009 av barne- og likestillingsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Hvem har tilsynsansvar for ungdommer fra 16-18 år som plasseres på hybel i regi av barnevernet, for å få botrening?»

BEGRUNNELSE:

Med bakgrunn i et oppslag i BT 24. februar 2009, hvor det hevdes at ingen fører tilsyn med barn som er under barnevernets omsorg, og som er plassert på hybel for å få botrening. Bufetat region vest hevder at dette er tiltak som faller inn under fylkesmannens ansvar, mens fylkesmannen hevder at dette tilbudet faller utenfor institusjonsbegrepet, og at fylkesmannens tilsynsansvar er avgrenset til institusjoner med døgn-drift. Siden det åpenbart er behov for slike tiltak, må det være mulig å få avklart ansvarsforholdet.

Svar:

Ungdom som har kontakt med barnevernet kan bo på hybel med bakgrunn i ulike hjemmelsgrunnlag og med bakgrunn i ulike plasseringsalternativ.

For det første skal barneverntjenesten, når barnet på grunn av forholdene i hjemmet eller av andre grunner har særlig behov for det, sørge for å sette i verk hjelpetiltak for barnet, jf barnevernloven § 4-4 annet ledd. Bestemmelsen nevner en rekke aktuelle hjelpetiltak, uten at oppregningen er uttømmende. Ett av tiltakene som nevnes er at ungdommen kan få anledning til å bo utenfor hjemmet. Når barnevernet bidrar til at en ungdom med hjemmel i § 4-4 annet ledd kan gis anledning til å bo utenfor hjemmet, må det forutsettes at ungdommen skal være i stand til å klare seg selv. Ungdommen kan ha kontakt med barnevernet i ulik grad, men dersom det er behov for tett oppfølging bør ungdommen plasseres på en annen måte på bakgrunn av et annet hjemmelsgrunnlag. Når ungdom har fått anledning til å bo på hybel med hjemmel i § 4-4 annet ledd, forutsettes det således at ungdommen har en stor grad av selvstendighet, og det er derfor ikke noe krav om at det føres tilsyn i disse sakene.

Noen ganger kan det være aktuelt at ungdom som er plassert i fosterhjem eller institusjon med hjemmel i barnevernloven, bor på hybel som ledd i en selvstendighetstrening. Der barn med hjemmel i § 4-4 femte ledd eller § 4-12 er plassert i en hybel som er en del av et fosterhjem, følger tilsynet de alminnelige tilsynsreglene for fosterhjem. Det innebærer at den kommunen der fosterhjemmet ligger har ansvaret for tilsynet. Barneverntjenesten skal også oppnevne tilsynsfører for barn i fosterhjem. Også ungdom som bor på hybel som er en del av et fosterhjem skal ha tilsynsfører, inntil ungdommen fyller 18 år.

Der barn er plassert i barneverninstitusjon med hjemmel i barnevernloven §§ 4-4 femte ledd, 4-12, 4-24 eller 4-26, skal institusjonen enten være en kvalitetssikret statlig institusjon eller en privat eller kommunal institusjon som er godkjent. Hybler eller lignende som er knyttet til en institusjon og som benyttes som en del av behandlingsopplegget ved institusjonen, for eksempel i forbindelse med selvstendighetstrening ved avslutning av et institusjonsopphold, vil kunne anses som en del av institusjonen. Forutsetningen for å anse et slikt tiltak som en del av institusjonen er at beboeren mottar tett oppfølging fra institusjonen under hybeloppholdet, og at institusjonen har det faktiske og formelle ansvaret for beboeren i denne perioden. Dette er tilfellet i den saken det er vist til.

Det er opp til godkjenningsmyndigheten å ta stilling til om et hybellignende tiltak er en del av institusjonen eller ikke. Når kommunale eller private institusjoner har hybler i tilknytning til barneverninstitusjonen skal disse være godkjent av statlig regional myndighet, jf. barnevernloven § 5-8.

Fylkesmannen skal føre tilsyn med barneverninstitusjonene, jf. barnevernloven § 2-3 fjerde ledd og § 5-7. Denne tilsynsplikten omfatter også hybellignende tiltak som er en del av institusjonen. Barne- og likestillingsdepartementet har i brev av 26. februar i år sendt et brev til alle landets fylkesmenn hvor denne tilsynsplikten presiseres.

SPØRSMÅL NR. 775**Innlevert 24. februar 2009 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold****Besvart 4. mars 2009 av helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Vil statsråden i samarbeid med Nærings- og handelsministeren og Landbruks- og matministeren ta initiativ til å gå gjennom innkjøpsrutinene til Vinmonopolet for å bedre tilpasse disse til småskalaprodusenter av alkoholholdige drikker, slik at Stortingets intensjon om å støtte opp om innovativ lokal nisjeproduksjon også gjelder innen markedsførings- og salgsleddet for alkoholholdige drikker?»

BEGRUNNELSE:

Norske produsenter av alkoholholdige drikker har kun et omsetningsledd for distribusjon av sine varer i Norge, nemlig Vinmonopolet. Vinmonopolets retningslinjer for inntak av produkter gjør det tidkrevende og økonomisk utfordrende å få sine varer inn i basisutvalget til Vinmonopolet for små lokale produsenter som satser på nisjeprodukter. Dette samsvarer dårlig med Stortingets satsing på nisjeproduksjon i bl.a. landbruket, der vi stiller til rådighet mange millioner kroner som risikokapital gjennom Innovasjon Norge.

Svar:

Jeg vil innledningsvis påpeke at alkohol ikke er en ordinær vare og derfor ikke kan underlegges generelle regler for markedsføring og omsetning uten nødvendig tilpasning og særregulering. Bruk av alkohol kan medføre skade både for enkeltpersoner, tredjeparter og for samfunnet.

Jeg har stor forståelse for ønsket om å satse på nisjeprodukter, men alkoholholdig drikk kan ikke kun sees som et nisjeprodukt; det må også som nevnt sees som en vare underlagt særskilte regler. Alkohollovgivningens formål er å begrense i størst mulig utstrekning de samfunnsmessige og individuelle skader som alkoholbruk kan innebære, gjennom regulering av innførsel og omsetning av alkoholholdig drikk. Som et ledd i dette sikter alkoholloven mot å begrense forbruket av alkoholholdige drikkevarer. Alkohollovgivningen er ikke næringslovgivning, men forebyggingslovgivning. Monopolordningen er et av de viktigste tilgjengelighetsbegrensede virkemidlene vi har, og er dermed svært viktig i alkoholpolitisk sammenheng.

Jeg ønsker videre å understreke at EØS-avtalen legger noen føringer på norsk lovgivning på alkoholområdet. Alkoholloven § 3-1, femte ledd fastslår at AS Vinmonopolet ikke skal forskjellsbehandle leve-

randører og produkter på grunnlag av nasjonalitet eller opprinnelsesland. Bestemmelsen ble tatt inn i alkoholloven i 1995 (trådte i kraft fra 1. januar 1996) og lovfester Vinmonopolets plikt til ikke å forskjellsbehandle leverandører og produkter på grunnlag av nasjonalitet eller opprinnelsesland, jf. artikkel 16 om tilpasning av statlige handelsmonopoler i EØS-loven (lov av 27. november 1992 nr. 109).

Markedsadgangen for alkoholholdig drikk med høyere alkoholinnhold enn 4,7 volumprosent gjennom Vinmonopolet er utførlig regulert i forskrift 30. november 1995 nr. 938 om AS Vinmonopolets innkjøpsvirksomhet mv (innkjøpsforskriften). I denne sammenheng er det viktig å understreke at Vinmonopolets faste sortiment – basisutvalget – bare er ett av flere forskjellige produktvalg som i henhold til innkjøpsforskriften kan gi et lokalt produsert produkt markedsadgang.

Dersom landsdekkende distribusjon av et produkt gjennom Vinmonopolet er målet, finnes det tre forskjellige muligheter for å bli innkjøpt til basisutvalget. Innkjøp kan skje etter tilbudsforespørsel fra Vinmonopolet sentralt, gjennom overføring etter stort salg i bestillingsutvalget via butikkenes lokale utvalg eller etter kvalifisering gjennom salg i testutvalget.

Testutvalgsordningen er åpen for alle som har rett til å drive engrossalg med alkoholholdig drikk, og gir etter påmelding rett til lansering av ett eller flere produkter årlig, avhengig av antallet påmeldte grossister. Testproduktene sikres distribusjon til alle Vinmonopolets 60 fullsortimentsbutikker i 6 måneder, og det viser seg at rundt 50 pst. av testproduktene klarer å kvalifisere seg for overføring til basisutvalget. Her er det kundenes reaksjoner på produktet som avgjør om det er egnet for landsdekkende distribusjon. For leverandører som har rett til å drive engrossalg med produkter som ikke får, ønsker eller har kapasitet til fast listeføring i basisutvalget, sikres markedsadgangen gjennom bestillingsutvalget og/eller tilleggsutvalget. Bestillingsutvalget er en katalog for både kundebestilling og butikkbestilling til lokal liste, mens tilleggsutvalget er rettet mot butikkbestilling. Begge disse produktutvalgene gir mulighet til å få produktet inn på såkalt lokal liste i vinmonopolbutikker over hele landet etter butikksjefens beslutning.

Det er en kjensgjerning at mange produkter har store geografiske variasjoner i etterspørselen og like- så at produksjonskapasiteten varierer. Listeføring i bestillingsutvalget kan generere stort salg uten at le-

verandøren pålegges distribusjon i samme omfang som for basisutvalget. Butikkene har generelt gode kunnskaper om etterspørselen i sitt kundeområde, og salg på lokal liste er en ordning som ivaretar behovet for markedsadgang for produkter som har avgrenset geografisk etterspørsel. Samtidig er produktene i bestillingsutvalget tilgjengelige for bestilling gjennom Vinmonopolets nettbutikk og kundesenter på lik linje med produktene i basisutvalget, og kan på denne måten også få prøvd sitt salgspotensial på landsbasis. Samlet sett synes derfor dagens innkjøpssystem for Vinmonopolet å gi god markedsadgang for den typen produkter som representanten er opptatt av i sitt spørsmål.

Vinmonopolets etiske regler er strenge og forbyr leverandørene å henvende seg direkte til butikkene med produktinformasjon. Slike regler er funnet nødvendige for å hindre uønsket påvirkning og sikre tillit til at monopolordningen gir rettferdig markedsadgang. Det ligger i sakens natur at de etiske reglene også må gjelde for leverandørene av lokale produkter. Alle leverandører har imidlertid anledning til å henvende seg til Vinmonopolets kjedekontor (hovedkontoret) for å informere om produktene sine. Slik

produktinformasjon fra leverandørene publiseres på Vinmonopolets interne nettsider og er tilgjengelig for alle butikkene. Grupper av leverandører kan også invitere butikkansatte til prøvesmaking av produktene sine etter henvendelse til Vinmonopolets kjedekontor.

Det er viktig at de markeds- og informasjonsmuligheter som faktisk foreligger for lokale produkter, blir benyttet av leverandørene. Det tilligger samtidig Vinmonopolet et ansvar for å holde seg oppdatert om etterspørselen etter lokalt produserte produkter, slik at innkjøp foretas til basisutvalget der det er sannsynlig at det er kundegrunnlag for landsdekkende distribusjon. Jeg er gjort kjent med at Vinmonopolet vil legge vekt på dialog med leverandørene om markeds- og informasjonspotensialet for slike produkter innenfor de rammer som følger av selskapets monopolansvar og etiske regler. Jeg forutsetter at Vinmonopolet har en nøytral stilling i forhold til produkter og leverandører og at regelverket legger opp til et åpent og kontrollerbart system som sikrer konkurranse på like vilkår. På denne bakgrunn mener jeg at dagens regelverk sikrer tilstrekkelig tilgang til markedet for alle leverandører.

SPØRSMÅL NR. 776

Innlevert 24. februar 2009 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 4. mars 2009 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Forvaltningsreformen innebærer at også øvrige riksveiferjeforbindelser i det vesentlige skal overføres til fylkeskommunene. I høringsbrev om reformen sier Samferdselsdepartementet at behovet for nasjonale føringer om krav til ferjemateriell i fylkesveg-samband vil bli vurdert på et senere tidspunkt. Jeg legger til grunn at fremtidig kvalitetskrav til dagens ferjeforbindelser og finansiering av disse blir behandlet i ny Nasjonal transportplan for 2010 - 2019.

Kan statsråden bekrefte at kvalitet og finansiering av riksveiferjer blir avklarende behandlet i ny Nasjonal transportplan?»

Svar:

I framlegget til NTP 2010-2019 vil riksveiferjedriften og forholdet til forvaltningsreformen bli behandlet. På samme måte som i NTP 2006-2015 vil NTP 2010-2019 inneholde økonomiske rammer og

langsiktige standardmål for riksveiferjedriften. Endelige bevilgninger vil på vanlig måte finne sted i de årlige budsjettene. På samme måte vil standard for det enkelte ferjesamband bli fastsatt av ansvarlig myndighet i forbindelse med utlysning av anbud og eventuell reforhandling av inngåtte avtaler med rederiene.

Når fylkeskommunene overtar ansvaret for ferjesamband gjennom forvaltningsreformen, vil fylkenes ansvar for ferjesambandene være tilsvarende det ansvaret fylkeskommunene i dag har for lokal kollektivtrafikk. Dette innebærer at fylkene overtar ansvaret i forhold til frekvens, kapasitet, åpningstider, takster med videre. Fylkeskommunene vil da tre inn i de avtalene staten i dag har med rederiene på riksveiferjesambandene. Det er en forutsetning for reformen at fylkeskommunene samtidig får tilført midler for å dekke de inngåtte avtaleforpliktelsene, slik at en sikrer finansiering av videre drift.

Et formål med å overføre oppgaver til fylkes-

kommunene, er at lokale myndigheter selv skal kunne utforme tjenester lokalt i tråd med innbyggernes ønsker og behov. Statlige føringer i form av lov eller forskrift er sterke styringsvirkemidler, og bør bare benyttes med begrunnelse i overordnede nasjonale

hensyn. Det er på denne bakgrunn Samferdselsdepartementet har behov for å vurdere behovet for nasjonale føringer om krav til ferjemateriell i fylkesveg-samband nærmere, jf. departementets høringsnotat om forvaltningsreformen av 16. januar i år.

SPØRSMÅL NR. 777

Innlevert 25. februar 2009 av stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark

Besvart 3. mars 2009 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«I 2008 fikk den eldste reaktoren ved Kola atomkraftverk ny konsesjon i 10 år. Reaktoren vil da ha blitt drevet 15 år lenger enn hva som er anbefalt. Til sommeren trenger den nest eldste reaktoren ny konsesjon. Begge reaktorene er gamle og utdaterte og kan aldri oppgraderes til vestlige sikkerhetsstandarder. Regjeringen har lovet å øke innsatsen overfor russiske myndigheter for å få stengt atomkraftverket.

På hvilken måte har Regjeringens innsats økt og hva akter Regjeringen å gjøre for å hindre en ny konsesjon?»

BEGRUNNELSE:

På grunn av sin nærhet til den norske grensen utgjør Kola atomkraftverk en betydelig miljøtrussel for Norge. De gamle Sovjet-reaktorene er designet slik at de aldri kan oppgraderes til vestlige sikkerhetsstandarder, og allerede i 1992 oppfordret G7-landene (nå G8) til stenging av alle reaktorer av denne typen. Med de rette værforholdene kan radioaktivitet utslipp ved en eventuell ulykke nå Norge på få timer. Statens Strålevern slo i en rapport fra 2008 fast at mulighetene for en ulykke er mellom 10 og 100 ganger større enn ved vestlige atomkraftverk. Norge har siden 1992/93 bidratt med omlag 200 millioner kroner i bistand til Kola atomkraftverk. Da riksrevisjonen i 2001 gikk gjennom resultatene av den norske støtten, konkluderte de blant annet med at sikkerhetstiltakene Norge har bidratt med, bidrar til forlenget levetid av verket. Stortinget vedtok på bakgrunn av dette at nye tiltak skal rette seg mot stenging av verket. I Soria Moria-erklæringen lovet Regjeringen økt innsats overfor russiske myndigheter for å få stanset atomkraftverket på Kola.

Hvor vidt denne innsatsen har økt er vanskelig å avgjøre. Sommeren 2008 fikk den eldste reaktoren ved Kola atomkraftverk ny konsesjon for 10 år uten

at man så noe nevneverdig engasjement fra utenriksdepartementet, selv om utenriksministeren var i møter i Murmansk kort tid før tildelingen skjedde. Til sommeren trenger den nest eldste reaktoren ny konsesjon. Det kan virke som om utenriksministeren anser dette som en betent sak, som man ikke tør å ta opp med russiske myndigheter. Så lenge man ikke går offensivt ut mot Kola atomkraftverk vil man aldri oppnå de målene Regjeringen har satt seg.

Svar:

I Nordvest-Russland finnes det en rekke kjernekraftverk, avfallslagre og andre atomanlegg. Norge har, i likhet med andre donorland og ikke minst Russland selv, i lang tid bidratt til å redusere risikoen for radioaktiv forurensning fra slike anlegg, blant annet kjernekraftverket på Kola. Uavhengige vurderinger har vist at sikkerheten ved reaktorene på Kola Kjernekraftverk og ved andre russiske kraftverk har blitt vesentlig forbedret. Vi ønsker likevel disse reaktorene stengt fordi de ikke har, og heller ikke kan nå, et akseptabelt vestlig sikkerhetsnivå. Soria Moria-erklæringen slår fast at Norge må øke sin innsats overfor Russland for å få stanset atomkraftverket på Kola. I et norsk perspektiv ville det beste være om de gamle reaktorene kunne erstattes med sikrere og mer miljøvennlige energikilder.

Atomsikkerhetsspørsmål drøftes med russiske myndigheter ved forskjellige anledninger, blant annet i den bilaterale norsk-russiske atomkommisjonen. I denne dialogen legger Norge vekt på å stimulere til russisk planlegging av dekommisjonering av reaktorene ved Kola kjernekraftverk. Vi framholder overfor Russland viktigheten av å legge planer for dekommisjonering så tidlig som mulig, både med hensyn til finansiering, teknologi, samfunnskonsekvenser og alternative energikilder. Dette vil bli stadig viktigere i årene framover.

Under Regjeringens handlingsplan for atomsikkerhet har vi revidert vår delstrategi for bedret sikkerhet ved russiske kjernekraftverk. Samarbeidet videreføres med hensyn til faglig dialog, beredskap og for å vedlikeholde de tiltak som er satt i verk, samtidig som vi øker fokus på tiltak som bygger opp under prosesser og kompetanse som er nødvendig for å forberede stenging og dekommisjonering av gamle reaktorer.

Vi har fått utarbeidet en rapport som belyser hvilke muligheter som finnes for andre kilder til kraftproduksjon i regionen til erstatning for kjernekraften fra de gamle reaktorene. Sterkere satsing på fornybar energi i nordområdene er tema i mine samtaler med min russiske kollega.

Videre har vi tatt initiativ til et tettere nordisk myndighetssamarbeid rundt problemstillingen de aldrende reaktorene ved flere russiske kjernekraftverk utgjør, slik at komplekse problemstillinger kan belyses i større faglig bredde og dermed gi et bedre grunnlag for dialogen med russiske myndigheter.

Vi mener at planlegging av framtidig dekommi-

sjonering er en viktig langsiktig prosess hvor åpenhet og involvering av det sivile samfunn er viktig. Frivillige organisasjoner og stiftelser gjør i denne sammenhengen en spesielt verdifull innsats. Norske myndigheter har god dialog med disse, blant annet i drøftingsmøter mellom myndigheter i donorlandene hvor også NGOene fra tid til annen deltar.

Norge har også styrket samarbeidet med russiske fagmyndigheter de siste årene. Dette gir et bedre grunnlag for tidlig varsling og oppdatering av trusselbildet. Videre gir det oss mulighet til å påvirke russisk beredskapstenkning slik at den blir mer i tråd med internasjonale standarder, og gir oss også bedre kunnskap om aktivitetene på russisk side, noe som bedrer vår beredskap.

Vi må legge til grunn at eventuelle beslutninger om ytterligere driftstidsforlengelser ved de eksisterende reaktorene blir foretatt på et sikkerhetsmessig forsvarlig, åpent og forutsigbart grunnlag. Spørsmålet om forlengelse av driftstiden for reaktorene ved Kola kjernekraftverk vil bli tatt opp med russiske myndigheter ved egnet anledning.

SPØRSMÅL NR. 778

Innlevert 25. februar 2009 av stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim

Besvart 9. mars 2009 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Vil statsråden bidra til å få kartlagt de samlede miljømessige konsekvensene av AF Miljøbase Vats sin virksomhet med opphogging av oljeinstallasjoner i Vindafjord kommune?»

BEGRUNNELSE:

AF Miljøbase Vats er etablert i Raunes i Vindafjord kommune for å drive gjenvinning og håndtering av utrangerte installasjoner etter olje- og gassindustrien. Det har vært mye fokus på miljøkonsekvensene knyttet til denne etableringen og driften av anlegget.

Det har vært flere søknader til behandling hos SFT og Fylkesmannen knyttet til enkeltelementer. I den senere tid har det vært diskusjon knyttet til kvikksølvutslipp til luft og utslipp av ballastvann. Det har også vært en debatt knyttet til saksbehandling og høringsfrister.

Denne virksomheten i Vindafjord kommune er omdiskutert og det synes vanskelig å få en oversikt over de samlede miljøkonsekvensene. Alle parter

burde ha interesse av å få en slik samlet oversikt og en uavhengig faglig vurdering av hvordan denne etableringen påvirker miljøet.

Svar:

Virksomheten til AF Decom ved AF Miljøbase Vats omfatter ulike aktiviteter og det har blitt behandlet flere søknader knyttet til forskjellige deler av virksomheten. Det er Fylkesmannen i Rogaland som er forurensningsmyndighet i denne saken. I forhold til Fylkesmannens avgjørelser er Statens forurensningstilsyn klagemyndighet. Det er gjort unntak fra dette ved behandling av søknad om demontering av Kittiwake Loading Bouy, der myndigheten ble delegert til SFT. Miljøverndepartementet har tillatelsen fra SFT til klagesaksbehandling og jeg kan ikke kommentere forholdene knyttet til denne delen av virksomheten nærmere nå.

Ved behandling av de tidligere søknadene er forurensningsmessige konsekvenser nøye vurdert og tillatelser er gitt på bestemte vilkår i likhet med hva

som gjøres i andre lignende saker som behandles etter forurensningsloven. I lys av aktiviteten ved virksomheten har SFT dessuten oppfordret Fylkesmannen i Rogaland til å etablere en løpende overvåking av Vatsfjorden. Slik overvåking er viktig for å kunne dokumentere utviklingen i årene fremover, og er et vesentlig grunnlag for forurensningsmyndighetenes oppfølging av virksomheten i Vats. Fylkesmannen viser til at bedriften i desember 2008 inngikk en avtale med NIVA om et miljøovervåkningsprogram for Vatsfjorden. Programmet skal utføres i perioden 2009-2014 og omfatter blant annet avrenning og utslipp fra land, bunnsedimenter og bunndyr, fisk og skalldyr.

Ulike forurensningsmessige aspekter har vært vurdert og belyst gjennom de tidligere gitte tillatelsene i denne saken. Så langt har fylkesmannen og SFT vurdert at forurensningsmyndighetene, gjennom behandling av søknadene i de ulike fasene, har fått en tilfredsstillende oversikt over de helhetlige miljømessige konsekvensene. MD følger opp situasjonen ved AF Miljøbase Vats, blant annet nå gjennom at vi behandler klagen knyttet til demontering av Kittiwake Loading Bouy. Dersom det fremover fremkommer informasjon som tilsier at det er grunnlag for å belyse forurensningssituasjonen ytterligere, vil jeg be SFT ta kontakt med Fylkesmannen slik at dette gjøres.

SPØRSMÅL NR. 779

Innlevert 25. februar 2009 av stortingsrepresentant Morten Høglund

Besvart 4. mars 2009 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Syv baha'i-ledere står tiltalt for retten i Iran. De er beskyldt for spionasje, fornærmelser og propaganda mot styresmaktene og dersom de blir funnet skyldige risikerer de dødsstraff. Ifølge internasjonale menneskerettsorganisasjoner er anklagene grunnløse og fører seg inn i en historie av organisert forfølgelse og undertrykking av bahaiene i regi av det iranske regimet.

Hva gjør utenriksministeren for å ta opp baha'ienes situasjon i Iran med iranske myndigheter?»

BEGRUNNELSE:

Baha'i-religionen har sin opprinnelse på 1800-tallet i en shiittisk, revolusjonær bevegelse kalt babilismen. Religionens grunnlegger Ali Muhammad, eller Bab, hevdet han var shia-islams forsvunne imam. Dette synet førte til et tidlig brudd med de dominerende retningene innen islam.

På verdensbasis har baha'i over 5 millioner tilhengere. Baha'i er den største religiøse minoriteten i Iran med omlag 300 000 medlemmer. Det shia-muslimske flertallet i Iran har alltid betraktet baha'i som kjettersk og baha'iene i Iran er blitt systematisk forfulgt, diskriminert og sågar forsøkt utryddet siden 1800-tallet. Overgrepene tiltok kraftig i omfang og alvorlighet etter den islamske revolusjonen i Iran i 1979 og over 200 baha'ier er blitt henrettet siden da. Titusener er blitt sagt opp fra sine stillinger og blitt

fratatt sine eiendeler og hjem. Begravelsesplasser og helligdommer er blitt ødelagt med velsignelse fra regimet i Teheran.

Siden 1980-tallet har FNs Generalforsamling vedtatt en rekke resolusjoner som kritiserer Iran for brudd på menneskerettighetene, herunder også forfølgelse av baha'iene, uten at situasjonen viser tegn til bedring.

De syv baha'iene som nå står tiltalt, fem menn og to kvinner, ble arrestert i fjor og vil bli stilt for retten sannsynligvis allerede denne uken. Ifølge den statlige iranske fjernsynskanalen Press TV risikerer de dødsstraff for spionasje til fordel for Israel. De tiltalte har sittet under særdeles vanskelige forhold i Evin fengslet nord for Teheran i over ett år. De har ikke hatt tilgang til sin advokat, nobelprisvinner Shirin Ebadi. Advokaten har vært under et stort og kontinuerlig press fra iranske myndigheter mens hun har forberedt seg på å forsvare de fengslede baha'iene. I desember 2008 stengte myndighetene kontoret til Ebadi og beslagla hennes datamaskin som inneholdt et omfattende kartotek av klientfiler. Hun har heller ikke fått tilgang til sakens dokumenter, som er en forutsetning for å kunne prosedere i saken.

Ettersom det iranske shiaregimet anser baha'i som kjettersk, har ikke religionen krav på beskyttelse under den iranske grunnlovens artikkel 13 som skal verne om religiøse minoriteter. Derfor kan overgrepene mot bahaiene fortsette med uforminsket styrke.

Svar:

Utenriksdepartementet har blitt kontaktet av flere menneskerettighetsorganisasjoner i denne saken. Vi har også mottatt rapporter fra vår ambassade i Teheran. Jeg mottok også et spørsmål fra stortingsrepresentant Erna Solberg (H), nr. 757 datert 20. februar, om samme sak. Jeg kjenner derfor godt til denne konkrete saken og jeg vil her gjenta store deler av svaret jeg gav til representanten Solberg.

Norge sluttet seg tirsdag 17. februar til en EU-erklæring vedrørende rettssaken mot de sju baha'i-lederne i Iran. De har blitt anholdt av iranske myndigheter i åtte måneder uten anklage. I løpet av denne tiden har de ikke hatt tilgang til juridisk assistanse eller representasjon.

I erklæringen uttrykkes det sterk bekymring mot de alvorlige anklagene som rettes mot lederne for denne minoriteten i Iran. Vi er også bekymret for at de syv ikke vil få en rettferdig prosess i rettsvesenet, siden de har blitt holdt i varetekt så lenge uten juridisk hjelp.

Vi krever derfor at iranske myndigheter tillater at uavhengige observatører får være til stede under de juridiske prosedyrene og dessuten at anklagene mot disse lederne blir vurdert en gang til.

I erklæringen – som også tydelig definerer norsk posisjon – tas det sterk avstand fra alle former for diskriminering – særlig grunnet i utøvelse av religiøs tro. Iran oppfordres til å respektere og beskytte religiøse minoriteter i Iran og til å frigi alle som holdes

fengslet på bakgrunn av deres religiøse overbevisning og religionsutøvelse.

Gjennom vår ambassade i Teheran følger vi menneskerettighetssituasjonen i Iran tett. Jeg kan forsikre om at vi har en tydelig og klar politikk vedrørende menneskerettighetene i Iran, og at vi ofte er i dialog med iranske myndigheter om disse. Dette gjelder særlig i bruken av dødsstraff og avskyelige former for dødsstraff-utøvelse som steining. I slike saker protesterer vi i klare ordelag og oppfordrer iranske myndigheter om å overholde forpliktelsene som følger av landets ratifikasjon av FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter. I saker hvor vi blir gjort kjent med at mindreårige står i fare for å bli henrettet, eller er blitt henrettet, kaller vi alltid inn Irans ambasadør til Utenriksdepartementet for å gjøre vårt syn klart. I vår løpende dialog med iranske myndigheter om menneskerettigheter nytter vi også anledningen til å ta opp andre aktuelle saker som gir grunnlag for alvorlig bekymring. La meg som eksempel nevne den nylige stengingen av menneskerettighetssenteret til nobelprisvinner Shirin Ebadi.

Videre støtter vi aktivt opp om FNs arbeid gjennom konvensjonsorganer og spesialrapportører. Vi støtter også aktivt Iran-resolusjonen i FN, som inneholder en egen paragraf om minoriteter hvor baha'enes situasjon er nevnt spesielt.

Jeg kan forsikre at Utenriksdepartementet følger spesielt med på rettssaken mot baha'i-lederne i Iran.